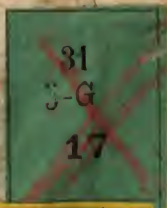

**CHRISTIADE TO' IEST
XIUOT I DIELA
ISUKARSTOUA
SPIEUANA PO GIONU
PALMOTICHIU...**

Marco Girolamo Vida, Juraj
Palmotič.

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom:
Societ. Jesu

75.2.13

II
19
A

II
19
A

17

31-5-9. 11

~~11-3-7-28~~

CHRISTIADĖ
TO IEST
XIVOT I DIELA
ISVKARSTOVA

SPIEVANA PO
GIONV PALMOTICHIV

VLASTELINV DVBROVACKOMV.

V R I M V,

Po Jacobu Mascardichiu, M,DCLXX,

CHRISTIANE

TO THE

ROYAL SOCIETY

OF LONDON

OF THE

ROYAL SOCIETY

OF LONDON

V. R. M. V.

To the Royal Society of London

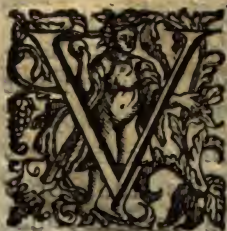
EMINENTISS. A C REVERENDISS.

PRINCIPI DOMINO
FRANCISCO
CARD. BARBERINO

Sacri Collegij Decano, Reipublicæ
Ragusinæ Protectori.

GEORGIUS PALMOTTA

FELICITATE M.

ET VSTISSIMUM genus an-
naliū, Princeps Eminen-
tissime, ac ipsius naturæ
magisterio generi humano
monstratum, poemata,
cantusque fuisse, à doctissi-
mo quoque solerter ani-
maduersum, summamque rationem in ea re
versatam esse comperio. Primi namque mor-

tales, cum ad prudentiam in consilijs capiendis necessariam sua cuique experimenta nequaquam esse satis intelligerent, quod plurima gerenda occurrerent, quorum exempla longiore interuallo, quam humanæ vitæ spatium dabat, repeti oporteret; res gestas clarorum virorum, ad vitæ doctrinam idoneas, vincta rudibus utcumque numeris oratione comprehendere, cæteraque musarum suauitate condire ad memoriæ præsidium instituerunt; ne fructus eorum, quæ dicta sapienter, aut strenuè facta, aut inuenta salubriter in vitam prodibant, vnius regionis, ac temporis angustijs terminarentur: ita enim fiebat, ut cum ad aures iucundius acciderent, & libentius ediscerentur, & memoriæ tenacius hærerent, facile deinde, succedentibus quasi per manus, qui eadem acciperent, traderentque, in omnem latè posteritatem extenderentur, & quod vsquam fieret prodesse vbique posset. Hinc illa *παλαρηνίων* καὶ αἰδέων Homericæ Achilli ad citharam modulata: hinc priscæ virtutis laudationes in mensas, atque inter pocula usurpatæ, quarum memoriam Catonis originibus debemus: hinc Arminij, Tacito laudati superstes

ad

ad longam posteritatem recordatio, quòd
quanquam Græcorum annalibus ignotus,
& Romanis non perindè celebris, tamen ca-
neretur barbaras apud gentes: quibus ea vir-
tutis colendæ, & ad posteros prodendæ ratio
pro historia, & litterarum monumentis erat.
Cuius quidem moris etiamnum retinentes
habemus finitimas nostrę ciuitati Slauorum,
gentes, quarum in ore, auribusque nihil hoc
genere carminis frequentius est. Quo qui-
dem haud temerè vllum paulò illustrius edi-
torum à veteribus Hungaris, Serblisque, ac
Bulgaris facinorū intactum, indictumque re-
perias; non bella suscepta cum barbaris, non
iuncta inter se fœdera, non commissa prælia,
non ortas à prælijs victorias, aut clades, quas
deinde proxima rerum orientalium conuer-
sio est consecuta. Nec solùm in hoc genere
laudis veterum Poetarum industriam occu-
patam accepimus; sed etiam, accedente
maximè litterarum subsidio, in indagandis
naturę secretis, in excolenda ratione, in or-
dinanda vitę disciplina, & moribus forman-
dis extitisse: versatis summa cum laude in
hac exequenda ratione apud Græcos quidem
Solone, Empedocle, Pythagora, Phocyli-
de,

de, apud Romanos verò Ennio; Lucretio;
alijsque vtraque in gente permultis, qui ho-
nestissimis carminum suorum illecebris ad
temperandam Philosophiæ austeritatem so-
lerti consilio vsi sunt; ne scilicet animos ad
præclara nitentium ingratus labor offende-
rer, sed existens è musarū suauitate studium,
& oblectatio pro melle quodammodo esset ad
pocula, quibus sapientia hauritur, imbuen-
da; vtque ea ratione cupidi bonarum artium,
non modò cum serijs intenti sunt, sed etiam
in otio, ac remissione ad virtutem profice-
rent. Nam quid ego Vates commemorem,
sacrarum litterarum præconio nobiles, qui
tanti nominis dignitatem non minus carmi-
num gloria, quam futuri prælagijs merue-
runt? egregium Psalmorum scriptorem, cæ-
terosque Diuinæ mentis canoros interpretes,
quorum numeros cœlestis sapientiæ plenos
perenne instrumentum habemus gaudentis
in Domino Ecclesiæ, & dies festos celebra-
tis. Nec verò defuerunt sui Christianæ quo-
que Philosophiæ, historiæque Poetæ: quin
yberimus eorum prouentus per omnem Ec-
clesiæ memoriam fuit. & quanquam post
exortam Euangelij lucem ad prodendas litte-

ris cogitationes suas optimus quisque multo
vberiore, clarioremque materiam nacti, &
executi sunt in seuera de Deo, rebusque diui-
nis Philosophia tractanda; non idcirco ta-
men ab amœnioribus hisce musis colendis sti-
li sui grauitatem arcendam duxerunt. Inter
hos profiteri nomen suum ausus nuper est
Iunius Palmotta frater meus, delecto argu-
mento omnium grauissimo, amplissimoque;
de rebus à Christo Domino inter homines
gestis. Id autem exequendum sibi putauit
Illyrico carmine; secutus Latinum eiusdem
argumenti Poetam Hieronymum Vidam,
Albensem Antistitem, quomodo Ennius
Euripidem, Cæciliusque, & Terentius Me-
nandrum secuti sunt: operæ pretium se-
facturum pro certo sperans; quod non ex
vano sibi auguratus est, captos olim suorum
numerosum dulcedine Slauorum populos,
partem aliquam otij, quod nunc Vladislais,
Coruinis, & Craieuiichijs suis memorandis
oblectant, ad Christi Domini, eiusque soda-
lium res gestas, & miracula patrata, & du-
ratos labores, & tradita vitæ præcepta se-
cum vnâ canenda, & celebranda conuersu-
ros; idque ob ipsas, de quibus hic disputo,
cau-

causas; quæ quidē eo grauioris in hac re momenti sunt, quod vsus linguæ illyricæ omnium, quibus Christi nomen inuocatur, & colitur, latissimè patet, quodque illa populares suos adeò sibi addictos habet, vt præcipua quadam animi inductione exteræ omnes aspernentur; vt inde vel maximè profectum existimem; quod his vnis inter cæteras Europæ gentes vti fas est proprio sermone cum in scribendis, legendisque sacris litteris, tum in sacrificijs, cæterisque Diuinis officijs obeundis. Adde quod imprimis elegans est, & copiosa, priscisque, & à vulgo semotis vocibus frequens, itemque loquendi formulis ad grandem, & magnificam orationem, qua Poetas vti necesse est, mirificè factis; & quod rarò in alijs reperiatur, casus suorum nominum nulla ope articulorum, sed ipsius dictionis inflexione distinguit; ipsaque nomina in omnia tria genera distributa habet: quæ res, si doctissimo Bembo credimus, idiomatis imprimis docti, & eruditi, & minimè vulgaris indicium est: denique nobilis imprimis, & magnis rebus gerendis nata, vt meritò in aureo illo Caroli IV. Imperatoris diplomate inter artes Principibus Romanis necessarias recensetur.

Hoc

Hoc opus ego, Princeps Eminentissime, præ cæteris, quæ plurima huius auctoris in Ciuitate nostra lætitantur, magna cura, studioque perfectum, cum proferre in publicum supremæ eius tabulæ iussus sim; quod voluntati carissimi mihi capitis, & de me optimè meriti cumulatius obtemperem, tuo nomine decorare, & insignire constitui. Quem enim mihi priuatim in hoc litterario negotio expediendo Patronum rectius adoptem, quam in cuius clientela iam dudum publicè conquiescimus Ciuitas omnis: cuius acceptam à maioribus ergà nos, gentemque nostram, charitatem nouis in dies beneuolentiæ cumulis amplificari experimur: qui nostrorum hominum ingenia, fidem, industriam, pietatem celebrare non desinit, veteraque Ciuitatis instituta, & disciplinam, cuius ope Religionem, & libertatem, exciso circà nos totius Orientis statu, diutissimè retinemus? Nec modò quoad incolumes, florentesque fuimus eximium tuum ergà res nostras, Princeps Eminentissime, studium extitit; sed multò luculentius, multòque vberius, quanti nos faceres, declarasti post acceptam proximam calamitatem: Nemo siquidem cladibus no-

stris vehementius indoluit ; nemo efficacioribus solatijs , nemo fidelioris consilio , nemo præsentioribus auxilijs grauissimo nostro casui præstò fuit . Nec verò nos oblitos , aut vnquam oblituros puta splendidæ illius tuæ vocis , qua te ad opem nobis ferendam coram adfuturum , & ipsius corporis obiectu incommoda nostra propulsaturum obtulisti . Quod sanè , quando Tibi per grauissima tua in Ecclesia munera præstare non licet , neque istam Christiani imperij arcem tua statione priuare ; inita ratio est , ne prorsus à nobis abesse , quamuis longè ageres , videre , accepto nostræ Ciuitatis iure , quod tibi publico decreto deferri gauisus es : qua re in communionem nostræ fortunæ , quæcumque ea demum futura est , venire voluisti : cum interim , Ciuis noster , & Senator , & Patricius inter tot fulgentissima dignitatis tuæ ornamenta libenter audias . qua nominis societate nihil hoc tempore nobis , aut honestius , aut illustrius potest accidere : Nec verò id solum propter amplissimos tuos , & summo proximos in Ecclesia , & Republica honores , sed multò magis propter eas , quæ verè tuæ sunt , laudes egregiarum virtutum ,

&

& artium: inter quas; vt à proposito meo
non abscedam, mirificè eminet studium lit-
terarum, quibus cum Te, tuumque ipsius
animum sine vlla exceptione grauissimarum
occupationum tuarum ornare, & excolere
toto vitæ cursu perseueraſti; tum vero, quod
in Viro tui fastigij multò præstantius est; vt
alij quoque ornarentur, & excellerent, effe-
cisti: & nunc cum maximè facis proposito
domi tuæ veluti signo omnium liberalium
disciplinarum, ad quod vndique gentium
excitarentur, & conuenirent, quibus am-
pla, & florente re litteraria opus est. Quis
enim est paulò notior vir doctus, & eruditus,
ex ijs qui Romam visendi causa confluunt,
qui te vnum inter res in Vrbe maximè visen-
das, & cognoscendas non recenseat: qui à te
nosci, tibi que probari non auidissimè cupiat,
quique te adito, & salutato sese cæpisse præ-
cipuum suscepti sibi itineris fructum non ar-
bitretur? ij præsertim, quos interiore amici-
tiæ tuæ sacrario dignos existimas, & de-
promptis ex amplissimæ Bibliothecæ tuæ
Thesauris xenijs, muneribusque donatos di-
mittis. Quibus mox illi ad exornandos præ-
claros ingeniorum suorum fœtus vtuntur

in amplificandis Philosophiæ fontibus, in-
eruenda è tenebris antiquitate, alijsque lit-
terarijs negocijs explicandis, summa cum
tuæ liberalitatis, & magnificentiæ laude,
doctrinæque, & sapientiæ: cuius ope sæculi
nostri elegantia, ac dignitati aduersus in-
gruentem vndèquaque squallorem, atque
barbariem egregiè prouisum est, effectum-
que, vt nunc verè, si vnquam alias, Eccle-
siæ Romanæ splendor externis gentibus lu-
ceat, nec verò, quæ de priscis illis istius Ciui-
tatis Proceribus ampla, & magnifica in ore
famæ, & litterarum monumentis feruntur,
pro vana temerè credentium auditione, &
fictis fabulis habeantur. Sed me impetus qui-
dem suscepti ergà te obsequij, Princeps Emi-
nentissime, iusto verbosior, & parum ar-
gumenti mei memorem fecit. Itaque finem
faciam, ne multò maiorem studij mei, quàm
modestiæ tuæ in Te laudando rationem ha-
buisse videar: hoc vno adiecto, nihil mihi
optatius, nihil futurum honestius, quàm si
hoc meo, qualecumque est, munere Te, Prin-
ceps Eminentissime, non indelectatum fuisse
intelligam.

DE VITA INGENIO ET STUDIIS
A V C T O R I S

STEPHANVS GRADIVS BIBLIOTHECÆ
VATICANÆ CVSTOS.

VR B E M Ragusium, in qua Iunius Palmotta scriptor huius poematis natus est, condidere; atque habuere initio Ciues Romani, à transcriptis antiquitus in Epidaurum illyricam colonis orti. Hi namque excisa Sclauorum armis, una cum Salonis, alijsque Dalmatia urbibus patria, in rupe ad radices montis, cui Bergatto vocabulum est, posita consedere; loci asperitate ad arcendos ingruentium barbarorum impetus promunimentis vsi. Ac primo quidem vitam maritimis quæstibus piscatura, & nauigatione tolerauere: mox acuate, ut fieri amat, industriam paupertate, mercaturam facere, conductos à vicinis barbaris agellos colere, labore corpus, animum meditatione virtutis exercere, inter se concordia, bona fama apud exteros agere. Quibus artibus adeò profectum est, ut stare sua mole ciuitas breui potuerit, sequē tueri ab externa vi, maximè Narentinarum, & quibus ea tempestate maria omnia infesta erant, Saracenarum classium. Hi porro, cum tempore Basilij Macedonis direptione vicinarum illi tractui ciuitatum ferocius agerent; vires suas aduersus Ragusinos experti, non modo continuatam plures per menses obsidionem magnis acceptis detrimentis omittere

coacti sunt; sed etiam, cum in oppositam Italia oram itidem prædibundi se contulissent, ope maxime Ragusinarum nauium à Gracis; eiusque vicinia Slaus fusi inde, fugatique recedere. Ex illo clarum Ragusij nomen, & ciues virtutem suam periclitati, suisque fidentes viribus, maiora audere, atque opes per longinqua commercia terra, marique petere aggressi sunt, eoque dignitatis & amplitudinis Patriam suam prouexere, ut iam tum cæterarum Dalmatie Ciuitatum, quasi antiquo Salonarū iure in se transmissis, primas tenere visa sit. Cuius rei satis locuples testis est Porphyrogeneta Constantinus Orientis Imperator, cuius erat in ditione Dalmatia: que tunc maritimis aliquot urbibus, non absimilem Ragusina fortunam expertis, continebatur, censebaturque: adhuc illa veteris Romani moris, & lingue, & institutorum, veterisque item erga Imperatores obsequij retinens. Perrexit inde res Ragusina proferri, atque valescere; & seniscente paulatim Slauium potentia agri quoque adiectione non mediocriter augeri, maxime postquam formato ad exemplar Venetæ Aristocratiae statu Ciuitatis, populoque ad ferenda legum imperia, moresque ad seueritatem discipline accomodandos adactis, in iustum Reipublice corpus excreuit. Quippe natura ita comparatum est, ut ciuitates legibus, moribusque, & vita cultu recte instituta, ex modicis quantumuis incipijs ad magna incrementa, inter rudes bonarum artium nationes sitæ, perueniant, & cuncta in circuitu ad se trahant; consilio, & ratione, rudi, & incondita barbarorum ferocia prævalentibus: id quod plerisque olim Punicis, Gracisque ciuitatibus per oras Africa, Europaque, atque Asia conditis usu venisse cernimus. Sed Ragusinis huic rationi crescendi moram iniecit ingruens, latèque Orientem vniuersum comprehendens immanis Turcarum potentia. Quod tamen Ciuitati intra modum angustorum agri finium coercite licuit, commerciorum frequentia, nauiumque multitudine, ac proceritate, itemque rei maritimæ scientia, naualibusque in prælijs virtute, ac felicitate, super omnia autem fide, & religione in exercendis commercijs, clara per gentes, pollensque, ac potens diutissime fuit. Vnde illi populo perpetuus legum suarum usus, &, post excisos omnium in

Orien-

Oriente Christianarum gentium status ; plenum in sese , suaque ditio-
nis terras iudicium ; & Religionis Catholicae non solum domi colen-
da , sed etiam tuenda , & propaganda per omnes Othomani Imperij
prouincias , ad quas mercatoribus suis aditus est , intentum , & efficac
studium .

In hac potissimum Ciuitate Poeta noster ortus est gente Palmotta ,
qua inter ceteras patricias , quibus vnis Remp. administrare , ho-
noresque in ea gerere ius est , clara imprimis & vetustae originis ha-
betur . Pater illi Georgius Palmotta , vir acer , & industrius , quo
puer admodum orbatus est . Mater Vrsula Gradia priscae integrita-
tis Matrona , pari maiorum & familiae claritate ; tradito aliquot
antea saeculis more , ut coniugia nobilium , nisi inter eiusdem ordinis ci-
ues , nequaquam congruentia iudicentur , vetustam ob legem , liberis , nisi
pari utrinque natalium dignitate proditis , ad paternos honores aditum
intercludentem . Quam legem prudentissimo cuique nunquam satis
probatam , & populi frequentia , qua ciuitatum omnium felicitas con-
tinetur , maxime aduersariam , proximis tandem hisce annis abrogari
placuit ; simulque à consilio nihilo utiliore discedere , in quo trecentos
amplius annos perseveratum est , de non adsciscendis plebeijs in ordi-
nem senatorium familijs . Mirifica autem fuit etiamnum puero Pal-
mottae indoles ad litteras , & bonas artes , & ad Poesim imprimis ;
solebatque narrare in prima adhuc aetate , solitas per quietem videri
sibi matronas eximia specie , & mortalem excedente , qua citharis
instructae , & in choreas effusa cantu circa se , ac saltationibus exulta-
rent . Siue huiusmodi visa ad fructum serae felicitatis mortalibus re-
presentandum Diuinitus immittuntur ; siue promiscuum natura id
opus , ob corporis , humorumque temperationem , qua ut animo ex-
perrecto , & sui potenti certas cogitationes , ita eo sepito , ac iacente
conuenientes cogitationibus imagines quasi sensibus suggerere consuevit .
Nec discrepans ab ingenio studium fuit , & ad ferendos disciplinae la-
bores patientia : accessitque ad naturae bonitatem Michaelis Gradij
auunculi diligentia , viri egregie docti , grauitatisque , & prudentia
laude in Ciuitate praestantis , quem ille in parentis loco semper coluit ;
&

& obseruant ; namque una cum filijs eius consobrinis , & equalibus suis de rudimentis litterarum , de praeceptis eloquentiae , de rerum natura , de vitae officijs , deque omni reliqua philosophia grauius , & copiose disputantem assidue audiebat . Eodem auctore iuris prudentiam quoque nonnulla ex parte gustauit , maximè quae ad cognitionem patrij moris , forique , & iudiciorum valeret . Sed praecipue illo duce , & quasi monitatore usus est ferentis ad veram Poeticae gloriam viæ . Et hæc Palmotta quasi domestica institutio fuit ; namque ad humanitatem , & ceteras ingenuas artes doctores ex professo habuit Camillum Gorium Senensem ; & Ignatium Tudisium consanguineum suum Societatis Iesu Sacerdotes , viros non minus vitæ sanctitate , quam litterarum laude praestantes , quorum in ludo , nobilium adolescentulorum frequentia eximie in Ciuitate florente , latinis litteris est eruditus : celeriterque ad summum eloquentiae decus euasit , cuius illustria documenta quotidie ab illo prodibant , omnis generis , omnifque argumenti carminibus consignata , quibus nihil sublimius fuit , nihil elegantius , quodque ad veterum poetarum copiam , & maiestatem propius accederet . Sed cum Latine poeseos laudem claris cerneret veteris , nostraeque memoria scriptoribus occupatam , satisque intelligeret , nullam mediocribus poetis in re litteraria gratiam esse ; liberiolem exercenda industrie , & proferendi ingenij campum delegit , illyricas camoenas : accensus gloria nobilis in Ciuitate Poeta Ioannis Gundula Francisci filij , consobrini sui ; cuius ingenium per ea tempora magno cum ciuium , exterorumque plausu in edendis elegantibus fabulis , & nobilitando Ragusino theatro versabatur , famaque iam inclytum erat edito illustri poemate de Vladislai Polonorum Principis rebus in bello Turcico gestis . Vetus Ragusnorum mos est , ut cum sua quisque aetatis , suique ordinis hominibus conuerteretur , ac viuat : ac iam inde à pueritia distincti quasi in manipulos greges prodeunt , quos ipsi societates appellant . Hi certis inter se legibus conueniunt , & magistratus annuos , aut mensuales creant , praemissaque erga obsequentes , & poenis aduersus contumaces vtuntur , ceteramque ciuitatis rectè instituta imaginem referunt : nihil tamen

in

in ea re serjū , nihil ad seueritatem , granitatemque compositi ; cuncta
 ad vitam hylariter , iucundeque degendam , & ad honestas voluptates
 persequendas , & luxus eruditi gratia comparata sunt . Præcipuum-
 que huiusmodi coetibus scena , ludorumque studium , & maximè eo-
 rum , quibus per statos Bacchanalium festorum dies indulgeri solet ,
 accepto ab Italicis ciuitatibus more . Hinc magna Poetis clarescendi
 materies , accensis inter se ad emulationem , quas dixi , societatibus ,
 ut primum sibi quæque decus oblectati in scena , ac theatro populi
 tulisse dicatur . Nouis porro , nec antea spectatis fabulis gaudent ;
 nunquam tamen Poetarum topia , effusis in eam rem iuuentutis stu-
 dijs , deficiente . Sed maxime omnium illustris in hoc genere Pal-
 motte industria fuit , maximèque admirabilis , & prope diuina in-
 fundendis carminibus felicitas : cum plerumque non amplius spatij
 sibi ad fabulam componendam sumeret , quàm quantum personis , quas
 in scenam proferebat , ad suas cuique partes memoriæ consignandas
 opus erat ; atque his plerumque non ex scripto , sed memoriter , quæ
 mente concepisset , recitanda dictabat ; cum tamen multum antea ope-
 ra , multumque diligentie in meditando argumento , eiusque serie
 ordinanda , ac disponenda collocare soleret ; adhibito auunculi , quem
 diximus , aliorumque grauium , & doctorum hominum consilio , im-
 primisque Ioannis Bonæ Seraphini filij , multarum artium , & con-
 sumati iudicij viri . Plurima autem ingenij eius in hoc genere car-
 minis monumenta extant ab amicis studiosè descripta , quorum insi-
 gniora quæque commemorare non alienum ab instituti operis propo-
 sito fuerit . Accessus Aeneæ ad Anchisem parentem , à Marone desump-
 tus : Atalanta ab Hipomene ope aurei mali in cursu superata :
 Achilles inter puellas apud Lycomedem ab Vlisse deprehensus ; Oedi-
 pus Tyrannus , ex Sophocle : Raptus Helena , ex duabus Ouidij
 epistolis eleganter descriptus ; omnibus serè sententijs , quæ ibi à scri-
 bentibus proferuntur , inter plures fabule personas magno cum artifi-
 cio distributis . Sic Ariodantem ex libro v. Orlandi furiosi peti-
 tum , & Rinaldum ab Armida prestigiosis amoribus ereptum ex xvi.
 Torquati Tassij Poematis contextuit ; quamquam ex priore argumen-

to locum rei gesta & nomina personarum immutauit, & pro Scotia Bosnam posuit, pro ipso Ariodante, quia is vir fortis, & singulari constantia fingitur, ad acuendos quasi domestico exemplo ad virtutem ciues suos, adolescentem Ragusij summo loco natum induxit. Sed pietatis erga patriam nusquam illustrior, quam in eius primordijs describendis, quod argumentum executus est elegantissimo drammate, cui Paulimiro titulus est; nomine pariter, & argumento ex opere presbyteri Diocleatis petito, de Regno Slauorum: cui fabulae affinem aliam dedit, quam Zaptislauam appellauit, in gratiam scilicet veteris Epidauri, cuius locus, euerse olim urbis non obscura vestigia ad hoc vsque tempus retinens, Zaptat vocatur. Sueuiam quoque Latinam tragœdiam ab Alexandro Donato Romæ datam, illyrico carmine interpretatus est, accepto ab auunculo, quem dixi, exemplo, in vertendo Crispo, Bernardini Stephonij tragœdia. Ne à satyræ quidem acerbitate stilum suum abstinuit: verum ad id carminis genus vsurpandum omnino parcissimè, & non nisi prouocatus animum induxit; honestiorem Muse sue operam futuram ratus, si in ciuibus ad virtutem accendendis potius, quàm in deterrendis à vitijs occuparetur. Sed multò maximus carminum eius prouentus fuit in odis, & cantionibus, quas non modò à Ragusinis, sed etiam cæteris à Dalmatis, totaque illa vicinia ad hylariores quosque virorum, sæminarumque conuentus adhiberi mos est, modisque pronuntiari non exquisitis, & quibus magno aliquo artificio sit opus, sed rudibus, atque inconditis; ad quos propterea edendos vniuersi coeuntium coetus accommodari vox, & scientia queat. Quem quidem canendi morem, cui saltatio etiam admixta est, non temerè vsquam alibi gentium reperias hoc tempore. Sane vsurpatum veteribus Hetruscis (ut antiquiores Atheniensium à Dadalo institutos choros, aliosque eiusdem æui prateream) decendialis illa rusticatio à Ioanne Boccacio celebrata declarat, in qua & præcinentes choragos, & cæteram

omnem turbam excepta à præsentoribus carmina cum suis modis, ac numeris iterantem, inque choreas, ac saltationes effusam obserues. In hoc autem genere carminis adedò fertilis Palmartæ vena fuit, ut affluentem versuum copiam scriptorum celeritas æquare non posset, nec ille dubitaret ad choreas ipsas imparatus accedere, & quæ canenda essent nulla adhibita meditatione expedire; contentus ad excogitandum eò spatio, quod ipsa cantionis explicande ratio dabat, ut dum singuli versus iterarentur, ipse interim, quæ erant proponenda sufficeret. Nec vero eam mentis celeritatem commune poetarum extemporaliū incommodum sequebatur, qui ad sætus ingenij sui, utcumque primo illo æstuantis animi impetu profusos, necessaria lima cultura perpoliendos impatientes, ineptique esse solent; neque enim is erat, qui vitia festinationis tum sua spontè, tum amicorum admonitu animaduersa, non libenter agnosceret, iisque non facile occurreret, ac mederetur, quique subitis iuxta, ac meditatæ secundæ curæ beneficium accomodare non posset. Ac frequentissimus quidem in nuptijs usus est huiusmodi poematum, eorumque varia argumenta pro poetarum arbitrio; sed memoratu imprimis dignum, quo iocularia carmina, in triumphis olim usurpari solita, referri videntur; ut quomodo ibi milites dictæria, & procaces locos aduersus Imperatorem per lasciuia iaciebant: sic interiores amici, & præcipuè, de quibus iam diximus, sodales eadem dicacitate, & mordendi licentia ergà nouum maritum utantur, ut nihil eorum, quæ ex eius vita, & moribus aliquam ridendi, iocandique materiam præbere possent, indictum omitterent. Verum ludieris, & iocosis seria quoque admiscere mos est, de concordia coniugij; de officio patris, matrisque familias;

Quo sis amore parens, quo frater habendus, & hospes.
& cetera penitioris philosophiæ præcepta: quæ quidem tempestiuo urbanitatis sale condita incredibile dictu est, quantum ad hilaritatem intendendam momenti, ac ponderis habeant.

Quo tamen in argumento tam lubrico, & ad commouendas ho-
 minum offensiones proclui, tanta fuit lepidissimi Poeta dexte-
 ritas; ut quamuis in eo volutando orbe Musam suam assidue
 occupatam haberet, & incredibili sententiarum copia & varietate
 abundantem præstaret; nemo quisquam ab eo se lasum,
 aut violatum unquam doluerit. Id autem fiebat non magis ip-
 sorum carminum innocentia, ac iocandi simplicitate, quam
 opinione, quæ de hominis ingenio, ac moribus, incedebat; nihil
 enim illo candidius fuit, nihil ingenuum, ac liberale magis.
 Itaque, quod Poetis rarissimè usu venit, integra omnium gratia,
 eodemque prosperæ famæ tenore ad finem usque vitæ perseuera-
 uit. Sed nulli ille virtutum suarum, quæ plurimæ, clarissimæ-
 que fuere, magis indulgit, nullaque tam impensè delectatus est,
 quam intenta in Deum, & superos pietate, cuius ille assidue
 & religioso cultu (si de mortali, ac homine nato ita loqui fas
 est) gratiam acceptis Diuinitus tot, & talibus naturæ bonis re-
 tulisse videri potuit; nulla siquidem pars eius vitæ à texendis
 vario carmine Dei, Virginisque Deiparæ, ac Cælitum laudi-
 bus vacua fuit. Sed nihil actum sibi existimauit, nisi iustum
 aliquod opus extaret, quo se posteri hominem Christianum, &
 studiosum veræ Religionis cultorem fuisse intelligerent: & cum
 diu, multumque apud se, & cum amicis deliberasset, quo nam
 ad eam rem argumento potissimum uteretur; ipsum rerum caput
 petere statuit, ut historiam humanæ salutis, à Christo Domino
 patrata, exequendam susciperet. Ac ne molesto inuentionis
 constituenda labore in impetu concepto retardaretur, ad scri-
 bendi compendia primis Romanis Poetis usitata respexit; ut
 quomodo illi à Græcis profecissent scriptoribus, sic ipse à Latinis
 proficeret; securus humanæ gloriæ, quæ non perinde splendida
 secutura videbatur scriptorē ad alieni ingenij ductum in edendis
 suis operibus respicientem: quippe non suæ priuatae laudis, sed
 Dei gloria, & communis utilitatis stimuli ad capeffendos egre-
 gios labores pulcherrimum animum commoueant, nec tam cu-

ra fuit, quæ hominum iudicia de operis auctore, quàm de ipso opere erant futura. Itaque cum vetustiores Christiani Poetæ non magni admodum spiritus viderentur, quippe in sæculo non nimis erudito versati, ad viciniore ætati nostræ animum adiecit, quorum in scriptis elegantiore stylo condita Christiana pietas elucescit. Ex his autem libros Iacobi Sanazzari de Partu Virginis, quanquam præcipua quæque de rebus à Christo Domino gestis multo cum artificio, & summa elegantia complexos; fabulosis ethnicorum nominibus refertos videns præterijt; commodiorem proposito suo arbitratus Christiadem Hieronymi Vida Albenfis Antistitis; quod, est non equè elegans id carmen est, nec tanta poetices arte perfectum, plenius tamen illud, & uberius, & ad excitandos ad Christianam pietatem animos efficacius iudicavit. Hunc igitur sibi sequendum suscepit, quomodo Cicero in quibusdam de philosophia commentarijs Platonem, contemptis religiosi interpretis legibus, sectatus est. Nec multum temporis, aut laboris in opere conficiendo consumpsit: cum tamen ad lima officium ventum est, plurimus in ea re, sibi que displicens, ac planè morosus fuit; nullum enim finem faciebat reuolvens, cum amicis conferendi, castigandi, mutandi; ne quid durum, aut insolens, aut exoletum, qualia ferè sunt, quæ primus ille ingenij feruor effundit, relinqueretur. Qua in re, super eximium ingenij decus, atque præstantiam, inusitatam quandam memorie felicitatem homines admirabantur; cum non solum operis huius perfecti, & absoluti seriem uniuersam sine hæsitacione ad verbum recitantem audirent, sed etiam inchoati & rudis, totamque sue lucubrationis veluti historiam exequentem: cum interdum verba omnia, omnesque sententias, tum quæ primo in mentem venissent, tum quæ deinde accedente lime mora, & labore semel, iterum, ac tertio, & deinceps placuissent, memoritem, & expedite pronunciaret: qui mos illi perpetuus in alijs etiam ingenij sætibus fuit, ad quos aded edendos nullo scriptura adiu-

men-

mento opus habuit. quo factum est, ut mortem eius multo maxima partis illius carminum amissio sit consecuta. Magna autem illi cura fuit in hoc precipue Poemate sermonis ratio, ut purum illum, & cum à cæteris, tum maxime à vitio peregrinitatis emaculatum præstaret. Cum autem animaduerneret linguam Slauam ob amplitudinem terrarum, & gentium, quas amplectitur, varietatem in plures veluti dialectos dispersitam; genus orationis secutus est, non quidem suis ciuibus usurpatum, quippe qui neque à stirpe, ut iam diximus, Slaui sunt, & assiduo cum Italis, cæterisque externis gentibus commercio dictione gaudent peregrinis tum vocibus, tum loquendi formulis passim scatente; sed quod vicinis Bosnensibus in usu est, quæ gentes, ut specie, ac dignitate corporis, ita loquendi genere ad grauitatem, & elegantiam à natura factæ videntur, multòque magis eorum sermo ad extrema Podolie, Moscouiæque morem, quam, quo interiecti Bohemi, & Poloni utuntur, accedit. Qua in re cæteri Dalmatæ, Croaticque, & si quæ aliæ gentes abhorrentem non nihil à proprio eorum usu in hoc opere orationem offendent, eadem venia elegantissimum Poetam dignum iudicare debent; quæ Athenienses Pindarum, Calimachum, Theocritum, Doricos vates; & vicissim Siculi, Boetique, & Lacones Sophoclem, & Euripidem, & Aristophanem Atticos dignati sunt. Quod si vaticinari quoque de summo Poeta loquenti fas est, captos olim horum carminum elegantia omnes Slauorum populos vocabula in ijs usurpata, & loquendi formulas, & vniuersam dictionem quasi propriam litterarum, & Musarum linguam iudicaturos non temerè auguramur: non secus ac olim Græcia vniuersa propter dignitatem Poetarum, quos dixi, Atticam dialectum ad cothurni grauitatem, Doricam verò ad lyre magnificentiam natas iudicauit; quodque hoc tempore usu venit propter diuinam Petrarche eloquentiam, ut possit habitis sua quæque Italie ciuitas dicendi formis, & ad viliora quæque tractanda relegatis, quoties cum

Musis, & Apolline res est, non alia quam Hetrusca lingua loquantur.

Inter hæc maximè studia, curasque, & occupationes vitam Iunius Pahnotta ad quinquagesimum annum perduxit. qui fuit humanae salutis M.DC.LVII. prospero, nec ullis aduersis casibus interpellato tenore vitæ, nisi quod fratrem Ioannem nomine, natu minorem, cum quo concordissimè vixerat, eximia oris, & totius corporis specie, & congruente formæ dignitati, ingenio, ac moribus admodum adolescentem amisit, duasque item sorores & iri primarijs collocatas immaturo itidem sine defunctas. Quod si corporis quoque eius habitum non ignorari a posteris operæ pretium est; statura fuit paulò humiliore, facie condida, sed admodum gracili, ac ceteris oris lineamentis eiusmodi, ut in eius ortu naturam fingendo maximè, excolendoque animo intentâ fuisse faciliè intelligas. Et ille quidem quanquâ medio in spatio integræ adhuc ætatis, & si stomachi imbecillitatem demas, quæ & extinctus est, prospera etiam valetudine, & vigentibus cum maximè ingenij viribus ereptus est rebus humanis; nihil tamen habet quamobrem magnopere possit accusare fortunam suam, quasi imaturo sine consumptus; quandoquidem integram domum, florentem Rempublicam, incolumes amicos, & plenam desiderij Ciuitatem excedenti relinquere datum est, neque malorum, quæ proximis hisce annis infelix turba perpeffimus, aut partem, aut quod viro sapienti non multò leuius est, spectatorem esse necesse fuit. Præclare itaque tecum actum est Vates clarissime, & omnino

Felix morte tua, nec in hunc seruate dolorem.

Non vidisti subuersam repentino motu terræ Patriam tuam, & ex urbe quondam florentissima, pulcherimaque deforme bustum populi sui factam: non vidisti domorum, templorumque casu oppressos ciues tuos: non ad opum direptionem, quas multorum seculorum immota congefferat felicitas, effusos vicinos barbaros: non immani ruina multò immanius incendium, præ-
dan-

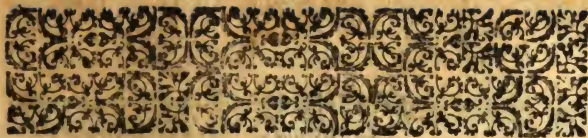
dantium auditate conflatum, quo una cum miseris euerse urbis reliquijs omnis pendè resurgendi consumpta spes est: non inconsultam illam dicatarum Deo Virginum fugam, ultima consternationis, ac disidentiae testem, qua raro quidquam sol vidit indignius: cum sanctissima illa pignora, quæ nisi cum ipsa anima, & extremo spiritu, è sinu qualiscumque Civitatis auelli fas erat, profanis nautarum oculis commissa, & iactata fluctibus, atque ob maris insolentiam magna sui parte mulcata, & in longinquum littus eiecta, sædum acceptæ tantæ calamitatis documentum viserentur. Ab his, atque talibus subtrahi oculos tuos, vel decenni vitæ iactura, qua tantam præuerti-
sti cladem, optabile fuit: ad quæ si tuam senectam diuturnior lucis usura traxisset, ne tibi longè Musarum tuarum cantus, venaque copia, ac lyre, citharæque suauitas erant futura, inter mæstos, & attonitos, & consilij inopes ciues, & omnia circumspicientes inutilem spiritum ducenti. Qui nunc natura necessitate feliciter obita, & quod in te caduci, ac terreni fuit, exuto, atque deposito, nobilissima tui parte vitasti Libitinam, incolumisque, & superstes es, multò plenius, & uberius, quam ceterum mortalium vulgus; erisque porrò quoad quidquam honoris litteris, & gratiæ bonis artibus, pretijque supererit, in posterorum animis, in memoria temporum, famæ rerum: cum nos vicissim, quos ad breue spatium superstitis sibi fortuna esse voluit, æternis obliuionis in tenebris obruti, sepultique iacebimus. Sed præstat audire Musas tuas de te, tuisque loquentes laudibus, nec ullum finem facturæ immortalia tua erga se merita predicandi, & celebrandi.

Q Plena tristi mortis imagine
Humana durum vita negotium:
Famosa distinctos acerbis
Ducere funeribus triumphos.

Tu

Tu læta mœstis gaudia luctibus,
 Mœstosque luctus lætitijs fugas,
 Passimque commisces amara
 Cecropijs aconita succis.
 Quis turbo, qui te fulminis impetus
 Æquet volantem? præcipitant dies,
 Annique vertentes, nec vlla est
 Sat rigidis brevis hora parcis.
 Nil sceptrâ quicquam regia, nil decus
 Claro ebriarum murice vestium
 Profunt, nec euerfis superbi
 De populis spoliis acerui.
 Nihil secundus rumor, & inclytum
 Nomen, fauentumque aura Quiritium,
 Fascisque, lætoresque, & alta
 Nobilium series aurorum.
 Nec summus imo discrepat: omnium
 Immitis æquè sæua necessitas
 Metit rapaci colla falce,
 Aggerat & miseros beatiss.
 Regum illa turres, doctaque cum suis
 Delere latè ciuibus oppida,
 Finemque moliri vel ipsis,
 Omnia quò recidunt sepulchris.
 Virtute sola fati adamantinas
 Frangente leges, illius in latus
 Nil sortis aduersæ, licetue
 Persephones iaculis malignæ.
 Hæc te erudito in puluere splendida
 Iuni laborum exercuit indole,
 Vulgi recusantem profani
 Gaudia, degeniresque curas:

Hæc docta sacri pectora Numinis
Repleuit haustu , non alij dato ;
Quo fretus audacem Deorum
Coetibus infereres Camoenam :
Hæc nomen atri funeris inscium
Dedit , perennis cum strepitu lyra
Latè volaturum per aures
Illyridum populorum amicas .

Imprimatur.

Si videbitur Reuerendiss. Patri Mag. S. P. A,

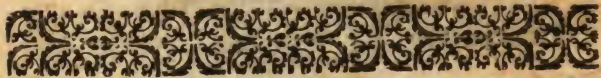
I. de Angelis Archiep. Urb. Vicesg.

I Vssus à Reuerendissimo Patre Magistro Hyacintho Libello Sacri Palatij Apostolici Magistro, vidi, & recognoui Poema elucubratum à Iunio Palmotta Patritio Ragusino Illyricà linguà de Christi Domini inter homines conuersatione, rebusque eius gestis, & morte ob salutem humani generis obita; & non solum sine yllo vitio, quo Christianæ aures offendi possent, sed magno fructui, & ædificationi fidelibus ad lectionem eius accessuris futurum inueni; Ideoque luce publi-

blica. typorum omnino dignum iudico. Datum hac
die 18. Septembris 1669.

*Ita censeo Ego Simon Gaudentius S. Hieronymi
Illyricorum de Vrbe Archipresbyter.*

Imprimatur.

F. Hyacinthus Libellus Sacri Pal. Apost. Mag.

IN LA VDEM
ILLVSTRISSIMI DOMINI
D·IVNII PALMOTTAE
BERNARDI DE GEORGIIS
Archidiaconi, & Canonici
Ragusini.

EPIGRAMMA.

LLYRICVM quocunque melos feret inclyta fama.
Sarmatia ad fines, sc̃e glacialis aqua.
Christiadum vates inter iacundior usquam
IVNI PALMOTTAE carmine nullus erit.
Dignum equidem nomen, quo Christi vita canatur,
Pieria quamvis luserit ante lyra
Ne RAGVSA time quantantis spicula mortis,
Te IVNI PATRIAM fama perire vetat.

IN LAVDEM
ILLVSTRISSIMI DOMINI
D. IVNII DE PALMOTTA
Christiados Auctoris.

Nicolai Ioannis de Bona :

EPIGRAMMA.

LLYRICAE doctum Vatem petiere Camena;
Quo meritâ possint promere laude viros;
Annuit his Phebus; nostras transmisit in oras
Palmottam, plectrum cui dedit ille suum;
Heroas cecinit, multorum nomina lbato
Eripuit, Patria splendor ubique fuit;
Altius egressus, divinas dicere laudes
Ausus, & in terris promere digna Deo.
Hunc Pater Omnipotens dum cælo sensit aperto
Carminibus Nati gesta referre sui;
Cælestes posthac, dixit, canat inter Ephētos;
Nam mihi diuinum quid Chelis illa sonat;
Sic ait, & Cæli stellato in vertice sistit,
Et Vatem aterna laurus honore beat.
Ne timeas Patria seuas Racusarminas,
Arces Amphyon construet iste tuas.

V Slaui istoga ista Piesni u Iesik Slouinski

ISTOGA NICOLIZE

S Vegh profisce Dikle snane	Ka od snagnia vmarloga
Od Iesika Slouinskoga,	Vikse niesu dohitila ;
Kise od nasce stere strane	Klice, u mnogoi dake slau
Tia do mora ledenoga ;	Oui Piesnik dostoinoie
Od Feboue slaune vlasti	S'Anghielimse da postani ;
Pieuaoza glasouita,	Da seguim pieua piesni suoie ;
Da slouina boineh ciasti	Oue Lyre skladno, i medno
On rasglasi priko suita ;	Vifokise romon ciuie
Saciu Apollo suoga roda	Spieuaoze sue viedno
Blaghe molbe, i sniscene ;	Da vmarle pogharghiuie
Posla GIONA, komu poda	Toi velechi gnega vsnese,
Slas sue Lyre Boscianstuenec,	Varh nebese ter nastani,
Kros dragh romon Arpe medne	I Da s'nebeskiem natiecesse
Slouinskoga od Iesika	Pieuaozim Piesnik snani.
On proslauj gliudi vriedne ;	Vechse ne boi Dubrounice
Bi cias Grada Dubrounika ;	Hude od tresegne strascene file,
N u na visce salerise	Noua ghraghia tebi nice
Slauna pamet puna vresa,	Podj dragh romon Arpe mile
Ter u piesni oglafise	Bitchiele vechi Grada od Tebe,
Hualech Kraglia od nebese ;	Er Amfion gnega vmarli
Saciu Viscgni pieuat suoga	Sgradi piesnim ; a sad tebe
Slauna Sinka slauna dila	G radi Piesnik neumarli ;

IN LAUDEM
IVNII PALMOTTAE

PATRITII RAGVSINI

Ob Christiados Opus Posthumum.

MARINCI ORBINI

*TV MVLO cinctum lauro caput exere Iuni;
Te bene nec condit, parua nec urna capit:
Iam viuus volitas liquidum super athera pennis,
Factus Christiados carmine diuus Olor.*

EPITAPHIVM
IVNII PALMOTTAE

POETÆ CELEBERRIMI

Eiusdem.

*OC facit extinctus Vates Palmotta sepulchro:
Sparge super teneras Hospes amice rosas.
Phœbus cum Musis saxo tumulatur eodem;
Atque extincta intus Diua Poesis agit;*

V Hua-

V Hualu Prifuitloga GIONA PALMOTI-
CHIA Vlastelina Dubrouackoga.

GIORA PALMOTICHIA.

KOE tebe smart nemila,
Palmotichiu Glasouiti,
Rodnom miestu vgrabila;
Sciueſc, ne mres ti na ſuiti;

Er is praha Gradu tuoga

Viečnaie poma prozautiela,

Plod vreſa raſlikoga

Tue Kripoſti kae doniela

I zautichie po ſue vike

Dokle bude ſunze ſiaſi,

I dokoli barſe rike

Budu ù more vtiezati

Pod pieſnichie ſlatke tuoie;

Kraglia od nebi koie ſlaue

Scirit grane ſuuda ſuoie

Priko naſcie ſue darſciaue;

Vechſe ne boi Dobrounice

Silne od treſcgnie ſgode prike;

V Dubraui tuoioi nice

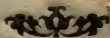
Dub pun frechie, ſlaue, i dike;

V komuchiè vdiegliana

Viekouita bit ſpomena,

Sciue; ne mre ſakopana;

GIONO, ſlaua tuoga imena;

Prisuietlomu Gospodinu GIONV GIORE
PALMOTICHIA.

IAKETTO PALMOTTA DIONORICH

IM ti Giono xiuot sueti
Pieuasc Sina Kraglia od Nebi,
Viečni xiuot na sem suieti
Tefiem stiecesc samu sebi.

Ter nije ciudo martau sada
Suietlom slauom xiu da iesi
Od istoka do sapada,
I na suietu, i nebesi
Tuesu piesni take slaue,
Tazieh dika, i ciudesa,
Da sa raiske sue darsciaue
Obrascete s'gar Nebesa
Neka s'dusim blasenime
Pieuaiuchi Viscgne dike
Suietlo vsuisisc tuoie ime
Raiskom slauom po sue vike,
Sred Nebeskieh fato duora
Siasc spieualaz Viscgne vlasti
Ne u vienzu od Louora,
Neg u kruni Raiske ciasti:
Tim vsciuai tuoie piesni
Duh cestiti gori u Raiu,
Ke suegh slatkoi u gliuuesni
Prid Viscgniemsie pripieuaiu
A mrichemo na sem suiti
is tuoie slaue suietlu diku
Do Nebesa iosc viditi
Rastiet nascem Dubrouniku.

Istoga

OD ISTOGA ISTOMV

E selena od Louora
Dase fate vienzi sprauē,
Neg Nebeskieh posred Duora
Suietle krune, viecne slaue

Slauni Giono, ki s'piesnima
Visokose tac faleti,
Da na suietu oka ne ima,
Kete mosce vech slidiati

Kros tue piesni pune vresa
Nami pieuasc xiuot sueti
Stuorza od suieta, i Nebesa,
Kise sa nas da propeti

Tiem semaglska Louorika
Tuom celuse ne pristoj,
Koe spieualaz Raiskieh dika
Raisku krunu on dostoj.

DEL MEDESIMO.

*'EMPIREO Pindo ogn' hor tona e rimbomba
Al dolce 'accento de tuoi suavi canti,
Corron ebri d'amor gl' Angeli, e i Santi
Sentir il suon di tua canora tromba.*

*O come gode il Padre, e la Colomba
Mentre canti del Figlio i preghi, e i vanti,
Che morì per finir i nostri pianti,
E forse glorioso più dalla tomba.*

*Le merauiglie inuer canti diuine;
Hor che merauiglia è, se i canti tuoi
Grati al Ciel è forza ch'el Mondo inchine?*

*Viurà dagl' Esperi à i lidi Eoi
La tua Palma immortal, che senza fine
Ogn' hor trionfa frà i Celesti Heroi.*

PIEVANIE PARVO.

ISCGNI Dusce, kiem sua ishodè;
Ki cudelim wiecniem suaśc,
Koj Nebbo semgliu, i vode
Tuom kriposti napugniuaśc;

Tua Dobrota neisfrecenà
Dai dottojno pieuat meni
Slauna Kraglia duaśc rodiena,
Prid kiem pade İmai pakglieni;

Kò s'Viecnoga Chiachka stranè
Kros neismerno tuoje dilo
Netegnute Dieue isbranè
On ù plodno fide krilo;

Kakose od gnę Ciouiek rodi,
Da suom smarti trudne vmarle
Teskka od robštua oslobodi,
I od wiecnę smarti varle;

I da rajske na suietlofti
Suetieh Otáz dusce oduedè;
Sred marfechie kieh tamnofti
Grieh staroga Chiachka suede;

Gniera mrieti semgla placnà
 Sa kriune nasce vidie,
 I funciana suiechia fracnà
 Gliute od boli strascno vblidie;

Tim profuietli Dufce Bosce
 Mene tuoja suietlòs milà
 Dà vmarli moj glàs mosce
 Neumarla pieuat dila;

Viecnoga Oza daimi ifriti
 Viecne suiete, i vsroke
 Suekolike suietu odkriti
 Tescke smarti, i scestokè.

SVarha vmarlieh danà, i trudà,
 Kako odluci Visegnie viechie
 Blifu, i smartna mukka hudà
 Isukarstu biesce vechie;

Tim dà vogliu Chiachka suoga
 Ispuniti bude prije,
 Vrachiascese put Sionskoga
 Grada is plodne Fenicie;

Suake od varste mnošctuo gliud
 Scgnim grediasce siedigneno
 Boscianstuenom gnegà chiudi,
 I dobrotom saneseno;

Od druscbeše vik gnegouè
 Oud druscctuo ne diegliasce
 Illi skupne ù gradoue
 Uli ù puste gore idiasce;

I flojahu

I stojahu fui priprauni
 Voeuode glasfuita
 Sliedom sliedit stupai flauni
 Iosc daih vodi na kraj fuita;

Kgniemu s' farzem veselime
 Dohodiàhu stari, i mladi;
 Vidiàhufe vasda scgnime
 Druſcbe noue od cegliadi;

Iak paruoga blifu vira
 Harli Dunaj kragl od rieka
 Scirokose ne prostira
 I necini barſa tieka;

Nù kadafe daglie prufci
 Priko poglia, i dubraua,
 I scgnimeſe ſaedno ſdruſci
 Glaſfuita Draua, i Saua;

Sa gnimaſe tad raſlike
 Is okola scgnim ſaſtaiu
 Podniſcene vode, i rijke,
 I harace gnemu daju;

A on ù nacin mora ſiona
 Po ſlouinskih ſtranaſ tece,
 I ſlobode, i romona
 Pun ù zarno more vtiece;

Tac po malo Sin Doſtoini
 Velikoga kraglia od nebi
 Skup cegliadi neisbroini
 Sadruſcio bieſce k'ſebi;

Tim is mnoštva vse ouega
 Duanaes draghe sue druscine
 Ki gliubieni biehu od gnegā,
 I gledani nad sue ine;

Ouu on frechnu druscbu obra
 Sa nai drasce suoie od prie
 Da gnegoua diela dobra
 Po suem suiētu pak spouie;

Skrouno ù jedan ghai seleni
 Vklonise saedno scgnima
 Gdi cigniasce mile sieni
 Gusto dubie putnizima;

Ter naslognien tù stojechi
 Kod visoka kitna Cedra
 Ki rastiasce od suieh vecih
 Put viscgnega duora vedra;

Ceste vsdahe podirati
 Is duboka sarza siede,
 I scialosne ifrizati
 Miloi druscbi sei besiede;

Euomise iur pribiliska
 Draga druscbu trudno vime
 Varh tesckoga dase krisca
 Smartne od mene mukke prime;

Dni vmarli dospieuiu
 Ke bi drago Chiachku momu
 Dase od mene s'trudom traiu
 Nà vmarlom suiētu quomu;

Starich Otaz Sueti dufi
 S'mnogom scegliom mene sciude
 Daih pakglienoi otnem' ghufi
 Daih slobodim nochi hude;

S'draghe voglie fato sadà
 Smart, i pakò da porafim
 Put Sionskoga varla grada
 Nà sceftoku smart vllafim;

Tufe name nabunio
 Sbor zarkounieh kletieh glaua
 Dame neprau, i nemio
 Vmoriti budè praua;

Vamsam ouo dò na snagdi
 Vechiekrati moij gliubieni
 Gorko vstaute vfdifagnie
 Potreboie vmriet meni;

Pochia moiom smarti, pochia
 Suiet fahrant tescka od vaia
 Ifuaditi staru slochiu
 Pakglienoga fuesat smaia;

Timi dauasc ouè mukke
 Roditegliu gliudski paru
 Sladke ifiede ti iabuke
 Iaih plachiam mojom karui;

Nù s'ishodom trechie zore
 Slauanchiu opet vskarsnùti
 Raiske otuorit gliudem duore
 A fatuorit pako gliuti;

I vamisu druscbo moja
 Ki sa moiem stiegom! grete:
 Sprauni trudi kieminie broia,
 I pogube smartne, i sceteré;

Smiejte, i sarza negubite,
 I oui sciutot vremeniti
 Saedno samnom pogardite,
 Sa stech sciutot viekouiti

Nie vami kuchie, i stana
 Sred vmarle semglienoue,
 Vas cestita raiska strana
 Na neumarli pokoi soue;

Tu sred sora od prauednich
 V neismiernom dobru imate
 Ziechia vasciech trudà vriednich
 Vsciutati viecne plate;

Ouoie miesto vami rodno
 Tiefniem drumom suaki odi,
 I veselo, i slobodno
 Sa stupaijm moiem hodi

Rece, à druscba mila, i verna
 Samislife, i fapasi
 Ter sceftoka, ter cemerna
 Scalos sarza fuieh porasi

Nai starij Petar tadà
 Grofne is oci ronechi fufe
 Ne bes teske smechie, i iada
 Isukarsta molit vse;

Kà vlas ? kà moch ? kè potrebe ?

Gospodine, koia fila ?

Podlagaiu Boga tebe,

Sa icia vmriet dila ?

Kada moscese, ah priuarni :

Tei posciude, tei odluke,

Ter samohoch jaoh ne sarni

Na nemile bice, i muke;

S'tuoiem fdrauiem, ne s'tuom smarti

Ti koifi porod prau

Kraglia, koj nebom varti,

Od fuscianstua suiet isbau;

Samomuse tebi smili,

Ni nas pusti da isghinemo,

Koij s'tobom Kragliu mili

Dobrouoglni suuda gremo;

Iosc ne dobro oue riedi

Bolni Petar isgouarà,

A Isukars nagnse prieci,

S'osctriem lizem terga kara;

Pogh napasti tia od mene,

Gouorimu, i ne smeta

Staune odluke Boscianstuenè

S'neprilicnieh tuoieh suieta;

Od nebesà na dalece

Tuojà pamet po tle stupa,

Noch suietouna kaiu obtiece

Raisku suietlos gnoi fastupa;

Varh

Varši ſceglie tei iſpraſne,
 Taſſte oſtau i miſli od ſuita;
 Ke ciouieka vode, i blaſne
 Na ſkonciagnia viekouita;

Ne ſ'raskoſciam, nego ſ'trudim
 Iaſam ſiſcao ſ'gar ſ'viſina,
 Rai otuorit tuſcnjem gliudim,
 Semgliu iſliecit od kriuina;

Ouò vrieme mehi zkniti,
 I neuoglia gliudſka nedà,
 Potrebnaje iſpuniti
 Sčtomi Chiachko ſapouieda;

Vi ki ſtupai moi ſliedite
 Podnoſite ſmechie varle,
 I ù neſziemi ſua darſcite
 Dobra iſuagnia, ſrechie ymarle;

Kogod ſciudi bit vſame
 Od ſebefe ſama odrezi,
 I ſuoi vaſmi kriſc na rame,
 Ter poſpieſcian ſamnom tezi;

Snoiſe, i ſtini kome gliubi;
 I ù trudieh dni prouodí,
 Same ſciuoť tko iſgubi
 Drughi liepſci pak nahodi;

Sčto pomaga vmarlomu,
 Da ſuiem ſuietom goſpoduie,
 Po goſpoſtuu kadà tomu
 V viekemu duh boluje;

Sueſčto

Suescto ikadà ies nascena
Pod nebesim frebra, i flata
Dobra dusci nie famiena
Ni podobna ù tem plata;

V sabitie satò staute
Gliudzku narau, i telefa
Ter dighnite, ter vpraute
Vasciu pamet put nebesa;

I kad na vas pfouke prike
Padu od gliudi bes rasbora
Karaiuchuas fa grescnike
Pune slochie, i prikora;

Vi hrabreni, i pokoini
Pogardiuite sui veselo
Suaki gouor ne dostoini
I protiuno suako dielo;

Darfcitese ziechia toga
Veomi frechni, i blasцени
Ersu od Chiachka sprauni moga,
Vami vresi neisfreceni;

Kadà dospie sei gouore
S'gliutiem iadom kiga vstrieli
V visoke sfarme gore
S'druscinomse suoiom dieli;

Oni gnega sliedom sliede
Sprauni scgnim sue podniet smechie
I ù scialosti sahnu, i bliede
Ziech negoue tescke frechie;

V grad Suietli od Ierika
 On vlieše saedno scgnimi
 Gdi Zakeo grada dika
 Na gosbuih, i stan primi

Ovi gnegda suom posciudom
 Pomgniu stau, i nastoia
 Obogatit s'tughiem trudom
 I picnafa stech bes broia;

Ter s'nellicnom targouinom
 Cim veliko blago stiece
 Nehtie gledat s'kiem nacinom
 Samo dase bogat rece;

Nu kad primi na sue stane
 Boscijega Sina gošta
 Targ neprau varfce strane
 I od gricha skruscen osta;

Slo steceno blago vrati
 Skoga na grieh sli popuse
 A ostaliem pomagati
 Suu potrebnu cegliad vse;

Ieduase oudi s'druscbom suoiom
 Boscianstueni porod stani
 Kadmu s'gorkiem nepokoiom
 Glas scialostan vsci rani;

Ne dalece miešta ouoga
 Betaniu grad vladisce
 Lazar roda Kraglieuskoga
 I ki mnoštvo blaga imasce;
 Gnie-

Gnegou otaz ù oblasti
 Sred Sirie iur stoloua ;
 I podlosci s'boinom 'vlasti
 Vele miešta, i Gradoua ;

Oui vasda s'mnogom dikom
 Gofte na stan prima, i duori
 Gnegouise suiem putnikom
 Otuorahu vasda duori ;

Isti Isukars vechkrat odi
 V priateglia doghie suoga,
 I gnemuse ù slobodi
 Sa prauoga odkri Boga ;

Dafe on tescko pobolio
 S'mnogom mukom tad doleti
 Glas nesrechian, i nemio,
 I da stasce sa vmrieti ;

Saplakase od dreseglia
 Iesus, i oue riedi isusti
 Hodmo draga priateglia
 Smarti vgrabit druscbo is vsti ;

Hodmoga otet ako vruchie,
 Viscgni vllisci molbe moie,
 I kò mnokrat suemoguchie
 Oudi vkasce mochi suoie ;

Rece, i stupai suoi obrati
 V Betanske s'grade biele
 Mnosctuo gliudi gdiga prati
 Ki toi ciudo vidiet scele ;

V tolìkò kragl oggñeni
Iadna neman, i nesframna,
Koi vladà miesta, i sieni
Pakglienoga suieta tamna;

Snaiuch daie dosclo vrime
Kad moch sione suoie vlasti
Pod vitefom Nebeskime
Imà strena safma pasti;

I da Dufce frechne, i Suede
Is nemile zarne nochi
Vechie imaiu bit otete,
I nà raïsku suietlos pochi;

Smuchien, skoncian veomi opako
Suietovasce samse ù febi
Ieda od suoie krunę ikako
Suarne tescku silu od nebi;

Hudi flobnik, i neprai
Nemilosnom gliutom smarti
Boga gliudzkoi ù narai
Hochie sharat, i fatarti;

Mislise oue dobra sgoda
Nepriategliut Bosciem vidi
I dokleioi suarhu poda
Vene, cesne, kopni, blidi;

Smamien koi ne posnaua
Kimu s'toga iadi sliede;
I da raïskieh kragl darfciaua
Dobrouogno vmriet ghrede;

Neka

Neka frechnom smarti splešce
Neka oplace cištom karui
Pakò , i slochiu koiem smiesce
Suiet rastrouat ozi parui ;

Tim pun mišli kega more
Sue necište bratie ureda
V kraglieuske dochi duore
Kletom viechiu sapouieda ;

Silna trubia ù glas varli
Strahouito trubit poce
Dà pakglieni duši harli
Nà sbor neprau teku , i skoce ;

Nà fuek strašcna pun sciamora
Vas pripaden pakò samnì ,
I goruščieh od ponora
Sagarmiesce iasi tamni ;

Ištà semgla pienia plaha
Saciū vrnebes treskouiti ;
I vštrefese sua od straha
Kò dachiese oboriti ;

Slabae trescna kà suiet harā
Pri trubiegniū filnu toli ,
I nai varlie kadà vdara
Tiho garmi tries oholi ;

Nà sapouied šla filnika
Baršiem tiekom varui , i šarne
Šlieh nemani voiska prika
Puk prokleti nochī zarne ;

Kofu otroune kò raslike
I nemile fei nakasni
Neslicnesu gnih prilike
A obrasì besobrasni ;

Gliudski obras kuscne od farde
One ostalu sliku imaiu
A sa gnimse kude garde
Ko smai oggnen isuiaiu ;

Sto Gorgona iedoutieh
Straschna stuora , i nemila
Sto Kimera oggnenitieh
Sfingi , Arpia , ldra Scila ;

Zarni dufi Bogu odmetni
V suòm lizu kascu , i hine
Hudi , oholi , ggniuni , sctetni
Puni varke , i varline ;

Tù Centaure , tui Pitone
Vidiobi ù flu oblasne
Polifeme , Gerione
Varlouite gorostasne ;

I Tifuchiu slieh obrasà
V nachine neisrecne
S'kiemse ù viechiu slom prikasa
Gardi narod nochì viecne ;

Nù nemili kragl prokleti
Pridobiua suieh vfrastom
Raghia otroui , sctete prieti
Sliem pogledom slikom tmaštom ;

On stò ruka stò cegliusti
 I stò garla iasnieh ima
 Od kle islasi ogagn gusti ,
 I gard oblak zarna dima ;

Miescete prama suiemse ifuia
 Vitoroghe oko glaue
 Rasdrafcenich kolo smia
 Kefe ùyedu kogliu, i daue ;

Is ocium is nosdara
 Sui rigaiu plame gnusne
 Suiemse otrouna vidi para
 Kros karuaue dimit vsne ;

Sui ù rukah sione glaugne
 I trosubie ofctro darfce
 Kiem fred viecne pechi daugne
 Slobne dusce muce, i parfce ;

S'egnim hudobni dufi farte
 Mnosce nà suako slo pospiescna
 Kise ù slikàh kuscnieh varte
 Priko suieta slaba, i grescna ;

Posred kopna, posred mora
 Suesctoe vrafcieh gardobscina
 Pustolouiz, vsma, mora
 Vukodlaka, Vpirina ;

Ki nauode iadne vmarle
 V slocinstuu dase smarfnu
 Griech, i poras ter sagnarle
 A daim dobra diela omarfnu ;

I oni koieh fila opaka
 Sliem godinam semgliu pali
 Kijšu zarnieh fred oblaka
 Oboreni s'nebba pali;

Snagom, farzem, riecim, ſtuorom
 Skupiscese ſui ſprauieni
 Raſſikomſe rogoborom
 Vas raſſiega ias pakglieni;

Kad oholi kragl goruſſta
 Kom troſubia ruku prieci
 Is cemernieh vſti puſſta
 Iedouite oue riedi ;

Riedi koie ſlicne nieſu
 Gliudskiem riecim raſbornima
 Nego varlom vrnebeſu
 Nego ſtraſcniem gromouima;

Nà Vikagnie treskouito
 Priſta laiſt paſ troglau
 A Flegetont', i Kocito
 Suoie oggnene vale oſtaui;

Vegliaſce, ò mà druſcbo iaka
 Doſtoinij dà ſiedite
 Suncianoga varhu ſraka
 Odkle rodòm iſhodite;

Odkle filni kragl od nebi
 Cim nikoga ù ſuom ſtaniu
 On iednaka nechie ſebi,
 I boiſe ſuom vladagniu ;

Kros oggnene sue treskove
 Potisnunas, i obori
 V ponorne jame ove
 Gdi viekovit ogagn gori?

Svakse dobro spomeniva,
 I triebase spomenuti
 Koie obilni farche, i ggniua
 Gori bismo scgnim boi gliuti;

Sctomu drago dobitnika
 Gnega vcini ù tom biegniu
 Osta nami viecna dika
 Pò hrabrenom slaunom smiegniu;

On s'moguchstvom sad velizim
 Samie od vscgnieh kragl darfcauà
 Nam kò slobniem odmetnizim
 Viecne, i gorke muke daua;

Cim sa raiske liepe dvore
 Gdi sia svietlos neumarla
 Poda tmašte nam ponore
 Strahovita miešta varla;

Neka ù vieke predgnie slaue
 Isgubienu cias zvielimo,
 I sleg dusce, i neprave
 Suegh muceni mi mucimo;

Nà nebesku rados vechie
 Vslieftinam nie ufagnia
 Ni vhititi parue frechie
 Od raiskoga vscivagnia;

S'neifrecenom nasciom boli
 Suieh dobara nà dalece
 Tuarda Semglia ù okoli
 Priklapanas , i obtiece ;

A raskofce raiske mile
 Nà koiesmo mi rodieni
 Od neciste stuoren gnie
 Pria ciouiek potifceni ;

I niemu tò fadofti
 Boinam gorki sprauglia opetani
 Da ifagne pun filofti
 Nas is tamna iofeter fufeta ;

Radi vfroka onie ouoga
 Mladza is vifcgnieh polò strana
 Illi Sina , illi koga
 Od letufctieh fuoiehi duorana ;

Vidim gdi oui s'boinom rukom
 Nad pakliene iame flafi
 Danas s'gliutom nasciom mukom
 Sasma satire , i porafi ;

I da dusce dopufctene
 S'mnogom frechiom gnih , i ceftri
 Moioi kruni vgrabiene ,
 Na nebefa bude odueftri ;

Iofterchie , i nas mosce biti
 Tuardo akofe ne opremo
 V verighe postauti
 Dà fufefani prid gnim gremo ;

Ciàs gnegoua , i dobitie
 Neka ù viecnol flouē flauī
 A dae ù vik nafce bitie
 Rug nebeskoi fuoi darſciaui;

Vmarloga faſue tijla
 Oui noſi gliudsku odiechiu
 Nemofcemu moia ſila
 Niedan doniet iad , ni ſmechiu;

Iaſam mnokrat s'ſmienſtuom mnoſim
 Nagn bes ſtraha naſtupio
 S'himbenima moiem raſloſim
 Dabih gnega prihinio;

Stuar obicna meni ouoie ,
 I nie noua druſi iſbrani
 Koie obraſe ? ſlike koie ?
 Promeniuah ? nù ſa mani;

Er on ſkrepkieſm ſuoieſm ſnaniem
 Sadà meni doſta tuga ,
 I moiemſe vuhouaniem
 I ſaſiedam ſuiem naruga;

Starieh prorok piſmom ſamim
 Bes nikakue drughe mochi
 Ceſto vcini daſe ſmamim
 I vmiemi varhu dochi;

Tim ſtuar kuſam ù pameti
 Namiflio neka ſnate
 Iachiu vami pouidieti
 Nume pomno vi ſuſciaie;

Put Solimskich mirà sadà
 On polspiescià stupai bārfi
 Safue paruieh glauà od grada
 Šbor moguchi šlo nāgn marfi;

Oni ù strahu cimse iade
 Da ne isgube staru vieru
 Smartni poras gnemu grade;
 I cestemu varke šteru;

A tò er mislech misli smione
 Noue nauke štauglia, i sie
 A rasmechie sue sakone
 Kiemse vlado puk od prie;

Tim ako igda moi j mili
 Vi skocili ša nas ieste
 Suprotiunoi hudoi fili
 Ako ikadà odolobeste;

Sadie vrieme, šad potreba
 Vasciu kripas da kascete
 Proch oholom kragliu od neba
 Me kraglieuftuo da bglaudete;

Silna mladza tesckoi slobi
 Opriteše šasuom vlasti
 Ki gre pakò da porobi;
 I da splešce nafce ciasi;

Poglauize sue zarkounę
 Nabunite neka budu
 Suoie isfrigat yede skroune
 Daugniu ispunit suu pošciudu;

Hughie

Hughie vcinte gnih omrase,
 I rafarcbu iaciu, i visciu
 Daga smartim slòm porase
 Pace daga fatariscu;

Suakom himbom, i varlinom
 Sluscitese suproch gnemu
 Illi s'lasciom, illi istinom
 Sciuot vset cinitemu;

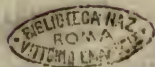
Duanaes druga on iose imà
 Mnogu gliubau kimu darſce
 Ako kigod meghiu gnima
 Nà varkeſe vaſce oduarſce;

Stuarie vechie vcignena,
 I naſc oudi ſtrahſe varſci
 Kinas druſcbo mà hrabrena
 Suieh jadouno ſmetà, i karſci;

Poghte poghte moij Boinizi
 Sad kaſcite vlas podpunu
 Sad iedini ſuikolizi
 Obranite moiu krunu;

Iedua riedi oue iſreçe
 A pakofe vas nabuni;
 I ſta ſprauan ſuak nai preçe
 da ſla kraglia vogliu iſpuni;

Kros ſtò vrata filna ſtanz
 Zarna voiska guſta iſlaſi
 S'buke ſtraſcne ſa ſuieh ſtrana
 Paklienife treſu jaſi;

O paſana

Opasana smiam gliutim
 Garda krila steru, i krechiu
 Ter letechi tmašiem putim
 Pod funcianu harle suiechiu;

Ne toliko gnegda guſte
 Rodna is duora piele ishode
 Kad ſtudenti vietri puſte,
 I omekſciaiu mraſne vode;

Ter gliubienieh ziech kraglicu,
 Kieh braniti cias naſtoje
 Satocnoga pune ggnieua
 Nemiloſne cine boie;

Ne tolikò plaſce ſadme
 Varlieh vihar plate ſilne
 Kiemſe ggniuno more nadme
 Harat plau i blaga obilne;

Ter illiſe pogliem ſunu
 Illi ſtarmiemi planinami
 Kaſciu oholas ſuud podpunu
 Ore, i noſe lies, i kami;

Iaoh darſcauam gdi napade
 Voiska otrouna bratie klete
 Kechie rodit ſmechie, i iade
 Kè boleſti? Koie ſetete?

Suarha Paruoga Pievania:

PIEVANIE DRUGO.

VR priciste Sin MARIE
 S'blagom misli, i s'odlurom
 V grad biele Betanie,
 Biesce vliešo s'mnošiem pukom;

Tu gdi gorko place, i fusi
 Pomnu Dieuu Martu vidi
 V iednakoi koiu tufi
 Mandaliena sestra lliidi;

Mandaliena, koi presime
 Ouo Magdal grad daroua
 Gdi s'gospoštuom vlašćirime
 Gnie died fuietli gospodoua;

Od koga, i ona pak gospoia
 Bogataše vidie od višce
 S'mnošiem blagom ke bes broia
 Gneioi stari oštaišce;

Oua od priě šla bludniza
 Pacek isti grieh, i šloba
 Od nai draščieh nasljedniza
 Bosćieh biesce ù toi doba;

Atò

Atò er biufsci ù bah mala
 Shude frechie, i namiere
 Bes dragoga chiachka ostala,
 I bes mile sue matere;

V pocetak sue mladosti
 Nad ostaliem suiem drugama
 Pomgniu darśca tuardu došti
 Varh dieuicke cašti, i frama;

Nù pò malo biufsci mlada
 S'godisćtimse poplašcila
 Varśce framnu cās naśada
 Na neśramna harlech dila;

Ne pośćtene ſtieg gliubau
 Raśpuśćtena ſliedit poce
 A tuu gliubau ſaborau
 Od gnie bitia ſladki vśroce;

I dà laśćgnie koie ſceli
 Tiera pute ne huagliene;
 Od ſuogaśe brata odieli,
 I od ſeſtre ſue pośćtene;

Oſobita pośred ſtana
 Stanouati ſama vśe
 Gdi ſua ù laſti ſakopana
 Nà ſciuoťſe ſào popuśe;

Sarde jaśa paklienoga
 Pośiedośce ſred gnie paſſi,
 Cim ſred bluda neciſtoga
 Sapletēſe, i ſamarſi;

Ah neuoglnè nefrechnize
 Kakko prauì put isgubi
 Kakko fuietle od danize
 Ime spleša , i pogubi ;

Ni glàs , ni càs , ni liepota ;
 Ni vedroga frak plemena
 Nemoguìu od sciuota
 Vstauti neposctena ;

Iak ohmiza biesna , i plaha
 Biesci is doma , tere grede
 I bes frama , i bes straha
 Nà igre , gosbe , i posiede ;

Nà posiede , gdi hoditi
 Dieuoicizi casno nije
 Kase od oci slieh braniti
 Kako od gliute ima smije ;

Ali ona dobrieh fuieta
 Sue spomene pogarghiue
 Vlada gnome plahos kleta
 Plaha nefsuietle gospoduje ;

Kako plauim bes brodara ,
 Koià ù ggniunom moru ofstane ,
 Silna voiska slieh vietara ,
 Vije , i varti pò sue strane ;

Ter sdruscene ù poreda
 S'plasiem vietrim morske vode ,
 I bes puta , i bes reda ,
 Gniom vagliaiu , i gospoduje ;

Iur bogastuom ponosita
 Hitriem smiehom, i posorom
 Liepieh 'mladaz gliubau hita;
 Kijse varte prid gnie duorom;

Sà sue draghe isabira
 Nai milije kijfu slike
 Iednieh prima, drufieh tijra
 Neuiera, i lasc gniefu dike;

Ah kij mladi s'plahe suiesti
 Ah kij stari sa gniom gôr,
 I gliuuenoi ù nesuiesti
 Trate blago, snagu more;

Nie nochi, posred koie
 Pod prozorim gnie polace,
 Liepotase gnie ne poie
 A gliuuefan gnih ne place;

Iedni ùnutra segniom rasbludno;
 I veselo vrieme traiu
 Drufi s'duora gorko, i trudno,
 Zuiele, vsdiscu, i hukaiu;

Onieh riecim, onieh dielom
 Ona darsci sarobienë
 Pri lieposti gnie nemilom
 Suak salsliepien smartno vene;

Suescto hitra dikla cini
 Drago, i milo sueie gnima
 Suescto tlapì, suesccto hini
 - Suefe ù dobro od gnih prima;

Kud

Kud sarnete tuscni, i nascto
 Nesuiesnauas vodi sceglia
 Scto sliedite, sueie tascto
 V bludnizi nije temeglia;

Scenska liepos smartno vbija
 Suakise od vas poch potesci
 Gdi skrouena gliuta smija
 V mekahnoi trau i lesci;

Sladostifu nekorisne,
 I lasciue, ke, suiet plodi
 Vele obhita, malo stisne
 Tko sa gnima stupa, i hodi;

Tac miesecne slike okolo
 Szienech miesez daie istini
 Drobne ribe nochno kolo
 Vode morskoj po tiscini;

Put lounoga takò plama
 Priuarene iste hode
 Kije gnihoua smartna mama
 Gdi pogubu suu nahode;

Tac vesele oko suiechie,
 I liepirse smamien varti,
 Terefe ostat od gnie nechie
 Dokoliga neusmarti;

Vradò doba s'mnosieh cudà,
 Koia Boscij Sin dieloua,
 Glas letiasce gniegou suuda
 Priko eurienskieh suieh gradoua;

On kaò isuarstan ù sua diela
 Isuan miere biesce, i huale,
 Tako isuarsne slike, i riela
 Biesce nad sue gliudi ostale;

Gniegouo ime ziechia tega
 V dostoinoi szieni, i slaui
 Huagliascese puka od suega
 Suak glafiasce dae Bog prau;

Kaò toi facu vil rasbludna
 Vscescese od poscude
 Dà obrafa toli cudna,
 Vsciua ti liepos budę;

Vsuiestije namislila,
 Suescto mosce nai hritije
 Gniega saniet, kaò sanila
 Mnoštuo mladaz biescé od prijē;

Tù Scimuna cim vriednoga
 Nà gosbise on nahodi
 Od neciste gube koga,
 Gniegda osdraui, i slobodi;

Smiona dikla, kà toi cuje
 Nemnech prijē daga vidi,
 K'gniemu pochi odlucuje
 Nise od suoga smienstua stidi;

Vraskoscne tim hagline
 Oblacise, i naprauglia
 Dà gnie liepos drasca sine
 Kim vlouit Boga sprauglia;

Suietla

Suietla fukgna gniu odieua
 Gdi veseno suud okolo
 S'bisferniema zuietim sieua
 Cisto slato, i oholo;

Slatniem puzim vsdarfcana
 Visce odiechie tei slachiene
 Nis rameioi frebrom tkana
 Vifi suila bes proziene;

Hitre vsi vrat sniescani
 Biele ruke, parsi od liera
 Refe cudno nanisani
 Obli redi od bisera;

Varh celaioi sia drag kami
 Sunzu od fijuat kijse veli,
 Okað koga slatni prami
 Rasbludnusu mrescu spleli;

Mrescu, koiom gliudi tuscne
 Posred mora od gliubau
 Hità, i cini suoie fuscne
 Mami, vueda, loui traui;

Stiem gliuena frak pogleda
 Sdruscen, i drag posmien darsci,
 I suakoga, tkoin gleda
 Iedniem strieglia, drušem parsci;

Neposctena gliubau stanom
 V gnie bludnom lizu stbij;
 Ter vmarle smartnom ranom
 Ifraniene prima, i suoijs;

Semgla ouako narefcena
 V prolietnu fuoiu flauu
 Sracna krila, i slena
 Kafce liepos, i naprau;

Neframnase rasbludniza
 V raskofci toi vputi
 Sa rafgledat Boscia liza
 Sa medene rieci cuti;

Nù kad obras raiski vpafi,
 I drag pogled, i funcani;
 Praua gliubau odkle illafi
 Koia ofdrauglia kadà rani;

Najescife, i promieni
 Plame vgafi flieh pofcudà,
 A fuet ogagn bofcantfueni
 Obiumiju od afuda;

Tadà ù fliku plama garda
 S'zarniem dimom bij vidieti
 Iedoutieh fedam farda,
 Is gnie vftà illietieti;

Tac na glaugni ka dogori,
 Pobieguchi ogagn plane,
 I otide vas vfgori
 A zarn fa gnim dim oftane;

Rece Ifukars sei nemile
 Sle nakafni ù flom griehu
 Dufcu, i pamet famarfile
 Nesrechnize tufcne biehu;

Tad

Tad Maria (ona imenom ,
 Suascese ouiem) sua skruscena ;
 I ù tielu cudnom smienom ,
 I ù dusci promieniena :

Ne ona , koia suakolika
 Cistiem frebrom do sad siasce ;
 Kù plien fuscnieh gliubounika
 Slatno ruho odieuasce ;

Sruka , s'parfi , s'vrata' , s'prama
 Slatu , i biser bieli metnu ,
 I posctena puna frama
 Sulaci suilu dusci sctetnu ;

Od suieh slochiã jurse kaie
 Vrchie vsdahe jur podire
 Iur nis oci pocelaje
 Grosnieh susa ronit vire :

Iur bolesna na tle farne ,
 I Bosciemse moli Sinu ,
 Dà blag pogled nagniu suarne
 Daioi prosti suu kriuinu ;

Iur s'vfaniem pristupiu
 S'gorusctome vierom , tereh
 Noge stuorzu suom zeliua ,
 I tekuchiem susam pere :

Pere susam , tre kosamī ;
 Kiemioi bieli vratse krije ,
 I suileniem haglinami ,
 Miescte meka platna grije ;

Od radoſti takò mnoge
 Blag, i vieran kucich tece,
 Ter goſparu ſuomu noge,
 Gliubko veſce, i obtiece;

Ioſc ſtupaje boſcanſtuene
 Vechiu gliubau dà vkaſce
 Od miloſti neiſrecene
 Miriſima cudniem maſce;

V mramornu ſudu ſlatu
 Dokle ù bludnoi ſciunie laſti,
 Sa dragu ona bieſcie platu,
 Sei kupila drage maſti;

Srechna targa, i velika
 Vſmnoſcite prem dobiti
 Kad raiskoga gliubounika
 Moglae nà gnih ſamieniti;

Toi cinechi ceſte vſdahe,
 Nepriſtaie opoiaugliat,
 I od ſuſà rieke plahe
 Suak cas ronit, i ponaugliat;

Riec vſtima neſamechie,
 Er gouorit placioi ne da;
 V kòm molbe gnie mucechie
 Kaò ù ſarzalú viſcgni gleda;

Mukle ſuſe, i vſdaſi,
 I velikos gnie ſkoncania
 Ocitiſu ſaſma glaſi,
 I bilieſi od kaiania;

Nepri-

Nepristauno toi zuielienie;
 Gliubescgliuo Boga fili;
 Da blag primi gnie molienie;
 Verno farze dà pomili;

Tim besiedi pokornizi;
 Shranienafi tuoiom virom;
 Griestifu suikolizi,
 Odupsteni, poghi s'mirom;

Toga od doba dikla vresna;
 Puna boscie sua milosti;
 Varfce diela huda, i biesna;
 I rasbludne sue plahosti;

I isto hughia, i opacija;
 Bi paruina gnie sciuota;
 Tolikose isuarnija;
 Pak obiaui gnie dobrotà;

Pace ognienoi vieri, i gliubi;
 Nemogasce nachse slike;
 Kòm Bosciega sina obgliubi;
 Nad sue predgnie gliubounike;

Tim blasena raiskiem darom;
 Tomse dignu s'puta kriua;
 S'Martom sestrom, i s'Lazarom;
 Doghie is noua dà pribiua;

Ter mnokrati saedno scgnimi;
 Sceglua boscie cut gouore;
 Isfukarsta gliubko primi;
 V cestite suoie duore;

Koga ciałtech, i gliubechi
 Sasiom duscom. i s'pametli
 Pò tesckoife sgodi
 Daioi brataz budę vmrietia

Tim kad doghie Sin Viscgnieg
 Nà poruke gliubescgliu
 Da od nemile smarti gniega
 Oslobodi, i osciu

Vriedne sestre, i kripofne
 Prem na gniegou grob idiahu
 Gdi ùzuiliene, i scalofne
 Napokogni dār noscahu

I Bog tihe sue stupaie
 Put vkopne stiene vprau
 A Martaga pogledaje
 I druscbu, i grob placu

Ter sniscena s'mnogom
 Sasue daiu boles smeta
 S'gliubescgliuom Mandaliuom
 Velikoga gosta sreta

Obie pune placa, i zuiela
 Od scalofsti oduelike
 Nis posctena liza biela
 Prolicuahu susà rijke

Kaofmo tebe Boscij Sinu
 Segai jutra docecale
 Biufci nascu cias istinu
 Draga bratza vkopale

Kako s'cestom on besiedom
 Sarze ù vieri darſcech ſtauno
 Nà ociju s'ſmarti bliedom
 Suaſce tuoie ime ſlauno;

Ah da od prije s'ceſti blagom
 Tiſi na naſc duor priſpio
 Onbi ſadà s'prauom ſnagom
 V veſegliu ſdrau ſciuijo;

Nù joſc krepko namie vſanie,
 Dà tuoi Chiachko kragl od nebi
 Nà ſuakoie tuoie pitanie
 Pogoditche laſno tebi;

Mogliahuſe one ouako,
 I plakaſce ſuak okoli
 A tkò nebi tad proplako
 Nà gnihoue gliute boli;

Boscanſtueni porod tada,
 I on ronech groſne fuſe
 Tuſcne ſeſtre pune jada
 Raſgouarat gliubko vſe;

Onſe gnima obechiaua,
 Cim gnihouu tugu krati
 Dachie opeta ſciua, i ſdraua
 Draga brata vſciua;

Saſue damu one vele
 Kaò ſlò vechie dahne, i ſmardi,
 Kaò ceterdni jeſu ziele
 Daje ſaklopien ù grob tuardi;

V cas jedan frečni ouise
 Glas pò malu gradu stere;
 Suemu puku kij cinise
 Liep, i cudan priko miere;

Sato is bliscgnieh miefta, i strana
 Neisbroiena cegliad ide;
 Da mladichia vkopana
 Vskarsnuta na suiet vide;

Iur kaò biesce suacia sceglia
 Ne bes mnoghe druscbe, i skupa
 Na grob draga priateglia
 Gliuto ùzuilien Bog priftupa;

Tù put duora nebeskoga
 Oci vprije, ruke vprosti,
 Ter sta molit Chiachka fuoga
 Muce, à teskoi ù scalosti;

Puk facudien odasuuda
 Gleda, i pasi s'pomnom suiesti
 Tkoia vcinit tuchie cuda
 Na sctochie ouà stvar iliesti;

Duasc priliku Boscanstuenu
 On promieni, cim mogliasce;
 Duasc posctenom glauom krenu;
 Placniem glasom duasc vfdasce;

Tad nenadnom trescgniom plahom
 Vstrefese grob studeni,
 A oftasce ledniem strahom
 Sui okolo sapagnieni;

Is medenieh kada vsti
Is kieh raiska rados grede
Put nebesa Iesus pusti
Viscgniem Ozu sei besiede;

Huale tebi Chiachko budi,
Kojj mene s'gàr s'nebesi;
Prid fuiem sborom ouieh gliudi;
Vliscio gliubko iesi;

Snàm vlas tuoja neisfrecena;
Sue stuorienie kù posctuie
Tuoga sinka obgliubiena
Suakò ù doba molbe cuie;

Ali ocito sad mogliute
Da puk posna, kijme sliedi
Kò ià kascem tuoje pute
Kò tue ispugniam sapouiedi;

Pace da suak sniscno, i vierho
Videch diela tuoje gliubani
Suemoguchstuo tuoje neismerno
V cineniu mom proslau;

Verni fluge podignite
Tescku plocu s'groba vreda;
I sprautese da odriescite
Smartne vese s'tiela bleda;

Iedua ouò dogouori
A od iunackieh tai cas rukà
Vkopnise kami otuori
Na ocu suega puka;

Suikolizi pristupaiu
 Suiemse od straha sarze stresa
 Martuo tielo gdi gledaiu
 Bes paruoga suoga vresa;

Pace ishode van pameti,
 I punifu cudà, i smechie
 Mislech kochie ofciufeti
 Iur sue gardo, i smardechie;

Kad suiem glasom trise saupie
 Sin veliki Stuoja od suieta
 O Lazare na duor stupi,
 I na semgli sciui opeta;

Nà priateglski vapai mili
 V cas jedan onse osiua,
 I vstaie, i dan bijli
 Veseo, i sdrau ioscte vsciua;

Tad sapanien vas puk osta,
 Suieh samierno cudo smuti,
 I nijeim iednom dosta
 Ofciuiena mladza cuti;

Nemoguse nasititi
 Od gniegouieh od besieda
 Suakmu sceli blisu biti
 Strafcne stuari gdi spouieda;

Koju tugu, koju muku
 On ochiutie ù cas oni,
 Kad karuauu filnu ruku
 Smart nemila nagn prilloni;

Kafe boles imà, i kusca,
 Kij ciouieka iad vstrieli
 Istiskana kadse dusca
 S'bolniem tielom arue, i dieli;

Koje mrechi vidie obrafe
 Oggnienitieh slieh duhoua,
 Koje sctete, ke porafe
 Prieti slobna mnofo gnihoua;

Da od Anghiela strasca tuarda
 S'osobitom suom pomochi
 Smionom skupu kletieh farda
 Iedua mosce varha doch;

Ah kiem strahom fuega puka
 Scialostiuo farze vtarnu,
 Kad paklenieh mnofstuo muka
 Pripouiedat onse obarnu;

Muka, koje do vik vikà,
 Neprauedne dusce tarpe,
 Kieh fred plama filna, i prieka;
 Strahouite farde darpe;

Kasce i viecna josf veseglia,
 Neka smiren puk ostane
 Kiemchie od blaga stuoriteglia
 Bit plachiene dusce isbrane;

Vtò k'milom Isukarstu
 Sue darascaue bliscgnie, i gradi
 Posilahu suaku varstu
 Nelagodne od cegliadi;

K'gniemu

K'gniemu na suak cas grediahu
 Daijh ofdraui, i pokriepi,
 Ki sliem ranam tugouahu,
 Kliasti, hromi, niemi, liepi;

Mnosi s'putim suom sgarcenom
 Iedua tiela sua vukuchi,
 Mnosi mrasnom, mnosi oggnienomi,
 Tesckom sledi boluiuchi.

Mnosi vfeti file od diauglie
 Biehu pridagn douedeni,
 Kiem, i pamet faedno, i sdrauglie,
 Gospodiasce duh pakglieni;

Gnih od raiske kragl darfcaue
 Sladki iezer suieh milosti
 Suekolike mochnie, i sdraue
 Odpraugliasce u radosti;

Tac kros mnoga cudna diela
 Cinechise Bog posnati
 Put Solime grada biela
 S'druscbom pocet put obrati;

Glasie dà oui grad Sem gradi
 Sin dobroga Noa, koj
 Kitnu losu parui vsadr,
 I paruise gniom opoij;

On sasida liepe sgrade,
 Kieh Solimom suaf obgliubi,
 Kad sli potop prista, i pada,
 Grescne vmarle kij pogubis;

Nasta

Nafta paka narod ini ;
 Slicno imenim kij fuoijmè ;
 Suietlom gradu imat cini
 Ierusalem nouo ime ;

Satefiemga ofuoijfce
 Vedri kragli , karu poglauna
 Kife od Iudè narodilce
 Israeloua fina flauna ;

Oni sdruscbom boscie ruke
 Koja voieua s'gnima ù boju
 Sue okolo bliscgnie puke
 Podlofcife pod moch fuoju ;

Tu Salamun kragl cestiti
 Nà cias kraglia od nebesà
 Cini zarkuu fagraditi
 Krunu gliudskih fuieh cudefa ;

Zarkuu , koioi nebi flike
 Cim ohola faedno , i fucta
 Bi doftoina fuekolike
 Naduifiti zarkue od fuieta ;

On nebiufci templa inoga
 Sred eurienske fue darfcaue
 Ktie da Boga iedinoga
 V gnioi jednoj puzi flaue ;

Suetè tarpese , i otare
 Tù paruoga templa doni ,
 I fue obiline fude , i dare ,
 Koje ftari puk pokloni ;

Tù suietgniake stauì slate
 Liepe casce , i kadila,
 Slaune odiechie , i bogate ,
 Suietle pehare , i mierila ;

Tù sud oni fasuan more
 S'cudesima drufiem foja
 Kiemse miera nach nemore
 Kiem isrieti nije broja ;

Tù sakona ifabranieh
 Arka sueta bij hraniena
 Boscie od ruke vdieglianieh
 Varhu rauna dua kamena ;

Tù s'cistiema redounizim ,
 Suietli kragli vsuisceni ,
 I s'narodom suiemkolizim ,
 Klaniahuse podnisceni ;

Karu sciuinà krotzieh cestu
 S'verniem farzem prolieuahu
 Od karuise ù inom miestu
 Suetilifcta neciniahu ;

Suako lieto tu trikrati
 Vas Israel po nacinu
 Dohodiafće ponaugliati
 Obicaiņu suetkouinu ;

Isti Boscij Sin gliubieni
 Cesto ù templo sue grediafće
 Gdi suoi sakon Boscanstueni
 Gliubescgliuo fuieh ùcascè ;

On stupio biesce vechie,
 S'mnosiem gliudstuom, koega duori
 Odkle od grada visce, i vechie
 Vidiahufe tuarghie, i duori;

Tad s'radoftim neifmiernome,
 Brat vlesce fuikolizi
 Od maslina grane, i pome
 Kechie darfcac u' defnizi;

Prid gnim grede skup piescnikà
 A fa gnime, i oko gniega
 Iefdi mirnieh sbor kognikà
 Kij fui ciafte, i duorega;

On pò friedi fuega skupa
 Pogarghiuiuch tafcte flaue
 Na ollichiu tihom stupa,
 Bes vresa, i napraue;

Slatniem ruhom narefcena
 Nechie kogna plemenita,
 Starieh prorok dà ifpuniena,
 Pifma budù flamenita;

I nafliednom neka mnofctuu
 Srechne, i liepe podà ifglede
 Po snifcenom kako vbofctuu
 Put raifkiehfe duorà grede;

Nagu nofi glauu fuetu
 Priproftaga fukgnia odieua
 Kumu ifatka jofc dietetu,
 Draga Maika flauna Dieua;

Ona vsrafte saedno scgnime, silbov sošid oigio On
Terse vieku neustara, sošid, monstom glitnom
Niju profu dugo vriemei, sošid, sošid, sošid
Ni noscenie mnogo shara; i, sošid, sošid, sošid

Ciste noge, i sniescane, monstom glitnom
Obuchiamu sniscna obuua, i sošid, sošid, sošid
Ku sapetu po sue stranu, i sošid, sošid, sošid
Trak tanahan vesce, i sošid, sošid, sošid

Nà ouì nacin vas puna mira, i sošid, sošid, sošid
I dobrostiu vas ù sebi, i sošid, sošid, sošid
Put Sionskiah liepieh mira, i sošid, sošid, sošid
Pribliscasce kragl od nebi, i sošid, sošid, sošid

Prid gradomga slauniem freta, i sošid, sošid, sošid
Liepa nad sue druscberine, i sošid, sošid, sošid
Dieuoiciza mladieh ceta, i sošid, sošid, sošid
I dietichà bes kriuine; i sošid, sošid, sošid

Pome ù rukah, à na glauì, i sošid, sošid, sošid
Suiem od zuietia vienzi stoje, i sošid, sošid, sošid
Suak Bosciega fina slaui, i sošid, sošid, sošid
Piefni ù hualu suakmu poies, i sošid, sošid, sošid

Scegno vidiet suak vsciua, i sošid, sošid, sošid
Boscanstueno suietlo' lize, i sošid, sošid, sošid
Raiska liepos ù hom-fiuà, i sošid, sošid, sošid
Prid kiem funze grede nize; i sošid, sošid, sošid

Takò ù slaui, i ù vesegliu, i sošid, sošid, sošid
V kraglieuski grad stupaiu, i sošid, sošid, sošid
Gdise suomu spafitegliu, i sošid, sošid, sošid
I suom kragliu sui klagniaiu; i sošid, sošid, sošid

Prid

Prid nogemu sui prostru
 Pome, i grane od maslina,
 Velech blasen, koj u miru
 Doghie u ime Gospodina;

Sdrau ò kragliu nam cekani;
 Daidoua karui praua,
 Mir ù raiskoi budi strani,
 A Viscgniemu dika, i flaua;

Gre put neba flaua vika,
 Ke glàs po suem gradu leti
 Nù poglaunieh redounika
 Gorko smetà sber prokleti;

Vlasiti gusta praha,
 V visine oblak vide,
 Ter od sumgnie, i od straha
 Sui scestoko kopne, i blijde;

Vfrok isctu, odkle ishodi
 Od radoſti glàs tolíke
 Tkoe ko sliedi, tkoe ko vodi,
 Toli vsmnosne nasliednike;

Nù kij bitie, i kriposti
 Snaiu flaua voeuode,
 Mirni s'mnogom cestitosti
 Veseloga freſti hode;

Posipgliumu zuietiem pute,
 Suione sage podagn mechiu,
 I sui rados kascu, i chiute
 Sueſcto mogu drasciu, i vechiu;
 Snaſka Drugoga Picuania.

PIEVANIE TRECHIE.

AKO ù ouoi dizi, i szieni
Kraglieuskoga; po sred grada
Biesce vliesao sin gliubieni
Kraglia, koj nebom vlada;

Na raskarstiu puta vpasi,
Mnosce cegliadi prem veliku,
I ka is gusta skupa islasi,
Rogobornu faciu viku;

Onse ù farzu cudi suomu,
Ter stupaje suoje vstauglia,
Paka k'mnosctuu sciamornomu
S'mnogom druscboim put vprauglia;

Biesce prodol ù tom miestu,
Kojoi selen vienaz mili,
Puni kitia briesi cesti,
Biehu okolo vcinili;

Sred' gnie, i lieti sfasce, i simi,
Srechna voda, i cestita,
Virim od suud tekuchimi,
I dascdima viekouita;

Neulerene

Neuierene dieuoicize nieol, mliet andor mliet
 Nà tui vodu dohodiahu; mliet mliet V sinuol
 I nemochne gniom oucize mliet mliet ionuol mliet
 Stari pastieri ofdrauiahu; mliet ionuol mliet mliet

S'pet sciroziech liepieh luka mliet mliet mliet mliet
 Od mramora stauna, i bijla; mliet mliet mliet mliet
 Biesce nad gniom viesća ruka mliet mliet mliet mliet
 Tuardu strehu fagradila; mliet mliet mliet mliet

Vidiafcese tù skupieno mliet mliet mliet mliet
 Rad scudiena lieka vgodna mliet mliet mliet mliet
 Mnoſctuo leſcat neisbroieno mliet mliet mliet mliet
 Tufcna gliudſtua nelagodna; mliet mliet mliet mliet

Atò er ù dni odrediene mliet mliet mliet mliet
 Biſtrabiſe lokua ſmela, mliet mliet mliet mliet
 I na vale, i na piene, mliet mliet mliet mliet
 Iſnenadi vſaurela; mliet mliet mliet mliet

Puk neſnaſce tkoïu ſmeta mliet mliet mliet mliet
 Nù dieciza mirna, i tiha mliet mliet mliet mliet
 Ki prauedna traiu lieta, mliet mliet mliet mliet
 V kieh nije ſlochie, i grija; mliet mliet mliet mliet

Spouiedahn, kaò gledaiu mliet mliet mliet mliet
 Gdi liep mladaz s'neba leti; mliet mliet mliet mliet
 Komu krila ſlatom ſiaiu, mliet mliet mliet mliet
 A prilika funzem ſuieti; mliet mliet mliet mliet

Koga rukom tad tegnuta mliet mliet mliet mliet
 Suabi mutna voda oſta; mliet mliet mliet mliet
 I gniegoua frechna puta, mliet mliet mliet mliet
 Ocit bilieg vkaſala; mliet mliet mliet mliet

Takò

Tahò kobna fuiesda , koiu
 Sa flamenie Visegni obiaui
 Illi sprauoi voifzi ù boiu
 Illi ù moru punoi plau;

S'jasniem plamim , i trazima
 Strelouita s'neba farne,
 A neuogniem vmarlina
 Sarze od straha cefne , i tarne;

Tim ù mnogoi tad poscudi
 Kraj jezera mirna stasce
 Mnosć velika bolnieh gliudi
 Koa flamenie toi cekasce;

Suaki od gnih suoju sgodu
 Isgledasce s'naglom fuiefti
 V smuchienu jeda vodu
 Paruibi od fuieh mogo vliefti;

Er kojibi tad nai barsci
 V gniu skocit frechian bio
 Od sla , ù tufi kega darsci
 Oni casbi ofdrauio;

Tac na liepoi kad raunini
 Stojj spraune skup mladosti
 Dà vkasce ù barsini
 Moch sue snaghe , i jakosti;

Sceglniem farzem suaki ceka
 Kadchie trubglia sapieuat;
 Od harloga terse tieka
 Vsa parui cias imati;

Sred cegliadi sei nesdraue
V nai vechiem stasce zuielu,
Od stupaja douarh glaue
Iedan igarcen pò suem tielu;

Oui nakon smarti ocine,
Mlad vsciua s'cesti blagom
Mnoga blaga, i basctine,
I obilno sdrauglie s'blagom;

Nà fa ifuidat flo skoncanie,
Od nesciane sledi prieke
Suekoliko suoie imanie,
V saludgnie strati lieke;

Nà vboscetuo jadan doghie
Cim ofdrauit naglo radi
A nemochmu fla ne proghie
Negse ù kosti sasma vsadi;

I iur cetres lietà blisu
Profelo biesce takò daga
Tescke boli more, i grifu,
Placna, vboga, gladna, i naga;

Kadga ù bitiu vidie ouemu
Bog vtieha flatkà nasca
Lize obrati vedro kgnemu
Sblagom riecim terga vprasca;

Kà nesrechia, koja sгода
Koja lienos tua samani
Polak ouieh tebe voda
V scestokom jadu hrani;

Ti boluiesc sam pun truda
 Suakse ostali sdrau dielechi
 Rezi ieli tua posciuda
 Isgubieno sdrauie flechi;

Nà oui gouor gliubescgliui
 On besiedit tuscan vse,
 I nis obras scialostiui
 Saedno ronit grosne fufe;

Neimam bolan ja ciouieka
 Dame od suieh prije, i barsce;
 Vzuiliena nemochnika
 V smetenu vodu varsce;

Er kadase ona krene
 Sa moi viecni iad, i smechiu
 Drusi budù barsci od mène,
 A ià placem mù nesrechiu;

Cim suoie tuge on spouieda
 S'vedriem lizem, i posorom
 Milosniga Iesus gleda
 S'ouiem blasjem rasgouorom;

Nie potreba, da ù vodi
 Trudisc iskat sdrauglia tuoga,
 Vsmi odar tuoi, i hodi
 Ter veseo huali Boga;

Kripos mile oue riedi
 V cas jedan s'cudnom mochi
 Neuognika placna illieci,
 I cinimu sua fla prochi;

Vnenadnom

V nenadnom tim vesegliu
 Suikolizi daga vide
 Vsta, i disce suu postegliu
 I sdrau nà dom suoi otide;

Takò vs plamen kad goruchi
 Suu ledenu, i smarfnutu
 Budu priniet nesnauchi
 Meghiu graniem smiu gliutu;

Iedua kripas oggnienitu
 Ona ochiuti, à sua prika
 Disce glauu jedouitu,
 Plasi otrouna tri jesika;

S'druge strane odasuudi
 Bes Bosciega straha, i sziene
 Velik scamor stasce gliudi
 Posred zarkue posuechiene;

Prodauahu oni zichia
 Suetilishta mirne oucize,
 I mlaghiabnieh mnose juncichia,
 I sniescane golubize;

Sa vsrok oui tiskascese
 Sa kupouat cegliad mnoga
 Scto tko darscan cujascese,
 I nà odgouor bitia suoga;

Sred Bosciega flauna doma
 Radi mnošctua tac velika
 Ciniascese gruba veoma,
 Po sue kraje treska, i vika;

Kako porod Boscanstueni
 Tai neslicna diela vidie,
 V obras se vas promieni,
 I od mnoge sarcbe vblidie;

Tim konopaz vsouiti
 V priliku bica saui,
 Tere gnime isgoniti
 Poce is templa skup nepraui;

Varfce na tle sue tarpese;
 Od pohlepne targouine,
 I prokrenu sue pienese,
 I rastiera sue sciuline;

Na isti nacin sieuer varli
 Pun rasarcbe kad porasne
 Gliuto sadme, i saparli
 Is scegliefne strane mrasne;

Voiske zarnieh od oblaka
 Biesce prid gnim satierane
 A bes tmine, i bes mraka
 Srak funcani cis ostane;

Zarkuae, rece, ma sgradiena
 Dase u gnioi molbe cine
 A od vase vciniena
 Spila od tamne lupestine;

Sadoistife od starina
 Sa ispuniti fakon parui
 Proli mirnieh od sciulina
 Prid otarim krotke karui;

Kragl

Kragl nebeski sapouieda ,
 I ouaku imà vogliu ,
 Dase gniemu ù naprieda
 Ouze , i ptize vech ne kogliu ;

Obicaij fato stare
 Suak pouarfi, suak oftaui
 Terse od sada ine dare
 Prikasuat Viscgnim sprauì ;

Bòg prauedne od pameti
 Posuechienie famo isfte
 Toje nebu na sem suieti
 Od suieh drasce suerilifste ;

Blàg, i sniscen nà koliena
 Kofe ouako gnimi ofieknu
 Chiachka molit obgliubiena ;
 Prid otare suete kleknu ;

Toi videchi glaue biefni
 Zarkounoga viechia huda
 Ggniuni stahu, i bolesni,
 I cemerna puni truda ;

Oua sloba gnih nemila,
 I rasarcba noua nije ,
 Zich gniegouieh slaunieh dila
 Nagn slobiahu vele od prijè ;

Stare omrase, i boleffi
 Keih gliuto kogliu, i more ;
 V dubinah slobne suiestfi
 Rastiahu suak cas gore ;

Miscgliahuga sui porasit
 Nù rad druscbe cesta puka
 Nemogasce suarhe vpalit
 Iedouita gnih odluka;

Tim pokoli huda sloba,
 I prietgniesu sue samani;
 Dieliscese ù toi doba,
 Sui smeteni, i skoncani;

Tac grabechi filni vuzi,
 Kad karuau glàd ochiute,
 Nochno prikoì ù odluzi,
 V mirnose stado vpute;

Alli kadà gnih fatece
 Strascia pomnieh od pastiera,
 Kà s'dosuanem psim dalece,
 Odagneih, i otiera;

Sasue daih sli glad mori
 Biesce gorom prid protiuom,
 I pò pustoì starmoi gori
 Sauienuai stasctiem gniuiom;

V tào, cim sin Kraglia od nebi
 Posuechiena kod otara,
 Podniscense vas ù sebi
 S'dragiem Chiachkom rasgouara;

Nà ponosne biele mire,
 Visokoga templa suudi
 Gniegouase druscba obsire,
 I oholomse graghiom cudi;

Suietla

Suietla od bronza , i mramora

Vsmnošcite stupe pasi

Od kieh suaki kako gora ,

Put slatnoga poda vilasi ;

Slatna poda ponosita

Koij vsdarice pò sue strane

Grede od cedra viékouita ,

V liep nacin vdiegliane ;

Pase otare fuhe od slata ,

I tarpese iasne , i lijepe ,

I okouana srebrom vrata ,

Gdi nà slatnich vesih skripe ;

Drobnjem plocam mramornima

Tle gledaiu pokriueno

Pace ù sliku suiesda gnima

S'cudniem redom narefceno ;

Cim liepote drage toli

Nagliem okom suaki kupi

Chiachka Boscij sin domoli ;

I nenadan k'gnima stupi ;

Rece , vidim gdi zarkua oua

Ke flauite graghiu oholu

Od osuetnieh vitesoua

Strena pada na tle dolu ;

Iak visoka iela vita

Ku skoriepi , i pohara ,

Poplauiza strahouita

Ali plasieh mnošc vihara ; -

Gniechie liepos vsuiscena
 V niscfate sua skoncati
 I varh stiene ziela stiena
 Sa spomenu nechie ostati;

O Solimski grade hudi
 Kij Proroke Suete vbijasc
 I pollane s'neba gliudi
 Stienam gonisc, i pobijasc;

I tebise s'gara priete
 Sle pogube, i porasi
 Od prauedne Boscie osuete;
 Koà varh slobnich glaua llasi;

Kolikratsam ja poscudu
 Veliku imào, i hotienie
 Siediniti, à saludu,
 Rasparscano tue rodienie;

Ià ktieh skupit tuoe sinoue
 Kako ptiza, kà gliubiene
 Pod sua krila ptichie soue
 A ti nektie fluscat mene;

Ziechia tuoje oholasti
 Iersi Bogu tuom neharan;
 Ne do dugo imasc pasti
 Karuau, sparscen, fatren, sharan;

Neuidiscli gdi od sada
 Slaua parue tuoie frechie
 Prem ocito gre na sada,
 Nisi vsliscen s'neba vechie;

Bog ù drughe suieta strane
 Suetilifceta sua prinofi,
 Drughe obira on gradiane,
 Cias fauietnu od kijeh profi;

Onchie ùuiete sklopit scgnimi;
 Kife rasuarch vieku nechie
 A vlàs tuoja, kù s'gar primi,
 Nà fahodu suomie vechie;

Kako suarsci fei bessede
 Isdiegliane ù kamenu,
 Cudne slike kafat siede
 Liepu ruke sue spomenu;

Biehu od paruieh to sces dana
 Slauna diela, i cestita,
 Kad vfraste sasidana,
 Neismierna graghia od suita;

Gledascese joscter odi
 Ne bes miere, i bes reda
 Sctose ù staro vrieme sgodi,
 I sue bitie paruieh dieda;

Nuse oblicie, i prilika
 Kao fabrani sakon stari
 Neuidiasce ni od couika
 Ni od sciuuchie drughe stuari;

Pisma otaina, i visoka,
 Sue kafahu, ka nitkore;
 Ni od snanaz, ni od proroka,
 Dq toi doba snat nemore;

Alli porod Boscanstueni
 Viečno snanie s'kiem pribiua
 Kaò ù farzalu bes fasieni
 Dragoi druscbi sue odkriua;

Gledascese gdi Kragl vjeeni
 Pun neismerna suietla vjea
 Stuara ù nacin neisreceni
 Semgliu, vode, i nebefa;

Voda od neba nerafdiona
 Semglia od vode prasna stasce
 A varh ponora vsiona
 Kruta tamnos, kraglieuasce;

Kad vlas Boscie velicine
 Stuori suietlos, i dan bieli
 S'kiem on cas zarne tmine,
 I mucechiu noch rasdieli;

Gledascese fasuieh strana
 Stuoriteglia suoga okolo
 Od letusctieh od duorana
 Neisbroieno letiet kolo;

Kolo parue stuor suietlosti
 S'neisrecenom gdi gliubau
 V vesegliu, i ù radofti
 Suoga stuorza hualì, i slau;

Cim Anghieli s'duorbom slijde
 On staugliasce pò nacinu
 V suoi vres raiske slijde,
 I nebesku suu krepcinu;

Vidiafcese

Vidiaſceſe potom toga
 Gdi od voda bieſce dio
 Sred proſtora nebeſkoga
 Nad krepcinu poſtaüio;

A gdi druſiem ſapouieda
 Kieh ſaſiua ſigne more
 Bes karſmania da vreda
 Obkruſcenu ſemgliu otuore;

Bieſce vidiet vlašne vale
 Suhu graghiu gdifu obſtarli;
 Ter na kraine teku ſcale
 Oudi mirni, oudi harli;

Ioſc nebiehu valouite
 Tad poſnali plahe piene
 Kitni bori, iele vite
 V pucinu prineſene;

Morska poglia, i ſcirine
 Blaſi vietri goſpodiahu
 Bes poraſa, bes varline
 Miloſtiuo kij parſcahu;

Iedua more ſemgliu poui
 A kameniem opafane
 Silne gore, i briegoui
 Iſraſtieſce po ſue ſtrane;

Oſtajahu pod gnim tieſne,
 I niſoke ſuud prodoli,
 I raunine joſc neureſne,
 I ſcirozi luſi goli;

Kadse semgla s'mnogom flauom
 Plodna vkasa, i selena
 Sracna zuietiem, kitna trauom,
 Guftiem dubiem narefcena;

Suaka vochka fuomu bitiu
 Slican, i liep plod otuora
 V gifdauom primalitiu,
 Vefelise poglie, i gora;

Puno dike, i lieposti
 Videch Viscgni fuako, vechie
 Boscanstuenom fuom kriposti
 Stuori scarke duije fuiechie;

Duije scarke fulechie, koie
 Redom skladniem, i iednazim
 Nebo rese, semgliu goie
 Gorufctiema suoiem frazim;

Sunze fuiechia poglauita
 Biela dana kragl isbrani
 Vartechise okò fuieta
 V flatniehse kolieh bani;

Sad vitorog, obo sadà
 Iasni miesez sunze mieni
 Nochno vrieme koj vlada
 I vefeli mukle fieni;

Gniega okolo pune gifde
 Liepiem redom, à bes broia
 Siau odafuud fitne fuisde
 Rufe od viscgnieh periuoia:

Vidiahufe

Vidiahuse ribe nieme
 Gdi po pogliu morskomo pliju,
 I gdi kudam ifuitieme
 Valouite piene biju;

Nebeskome gdi scirinom
 Ptize krila-suoia prostiru,
 I nad semgliom, i pucinom,
 Strelouite suud vdiru;

Ne dalece mirna stada
 Gledause s'cudnom slasti
 Sred raunine, i liuada
 Meku trauu skupno pastu;

Vidiobi suieri varle,
 I one, koese po tle viju,
 Kaò da baršiem tiekom harle
 V planinu dase skriju;

Is oblaka suietla, i biela
 Rajski Gospod kadih stuori
 Cigniascesce vedra cela
 Da oug riedi gnim gouori;

Ostuorenje drago moie
 V vesegliu sui rastite
 Varstu, i plemen suaki suoie
 Varhu semglie vsmonoscite;

Naj poslije zarna od kala
 Ciouiek stuoren sta na suieti
 Nad stuorenja sua ostala
 Cestit blagom od pameti;

Raiskiem

Raiskiem funzem vas obkruscen
 Vidiascese Kragl od nebi
 Kripostima fuiem sadruscen
 Duhmu dauat slican sebi;

I s'neumarliem gdi sciuieniem
 Pusctauamu da gospodi,
 Semgliu s'inieim fuiem **stuoreniem**
 Pod nebomse kij nahodi;

Sabranieno famo ù vochie
 Prietjascemu da ne tice
 Ako gorku smart nehochie
 I sceštoke glute bice;

Raj semaglski blisu stoj
 . Gdi neumarlo primalitie
 S'viekouitiem dubiem goij
 Viekouitu trauu, i zuitie;

Sciroziehse varhu grana
 Slatne dugnie tui gledaiu
 Vochka pomno isprescana
 Paklienomu hudom smaui;

Po friedimu bistre vode
 Nedospietni vir isuire
 Cetar rieke odkle ishode
 Po suoi semgli koese scire;

Tuse vidi sluda suieta
 Tuscan mladaz ù nesuiesti
 Na priuaru smaia kleta
 Sapriechienu vochku jesti;

Iedua flauglia gniu na vſti,
 A kaſanie gorko chiuti,
 Ter od liſtia vienaz guſti,
 Oko nage ſtere puti;

Vidiaſceſe Viſcgni od ſgara,
 V goruſctu ſiat oblaku
 Gdiga ſ'ggniuom gleda. i kara,
 Neharnika ſlochiu opaku;

Pak gdi ſ'lizem ſarditieme
 Na trudega ſmartne ſudi
 Kechie on podniet, i ſagnime
 Sui neſrechni redom gliudi;

Vtað Eua, koja parua
 Suproch vieri, i raſlogu
 Branienafe hiti darua,
 I ſakriui ſuomu Bogu;

Posnauchi jur ſuoe vaie
 V ſceſtokom' jadu, i trudu,
 V puſteſe tuſcna gaie
 Sakriuafce à ſaludu;

A nemili ſmai prihudi
 Biuſci ſuarhu odlucenu
 Podò kletoi ſuoi poſcudi,
 Cim priuari ſlabu ſcenu;

Ponoſiſe, i oholi
 Rad nepraue ſle dobiti,
 I vaskolik ù okoli
 V gliuſturah ſracnieh ſuiti;

A'hrek

A'hrek vochke ozkuarniene,
 Ku diglinom trisc dobiua,
 Pun sahuale, tascte, i sziene,
 Vitiem krusim obkrusciua;

Dieuickieme tu s'obrasom
 Vmarliemse tufcniem ruga,
 I raduie gnih porasom,
 I veseli rad gnih tugà;

Stogà od Limba fle dubine
 Gledahuse ne dalece
 Gdi kragliuiu krute tmine
 Gdi vik funze neistiece;

Cistieh dusca tù sbor sueti
 Kros iednoga slochiu priku
 Stafce sceglian sa vidieti
 Sabranienu Bosciu liku;

Posred nochì tei duboke
 Biesce vidiet dufiem redom
 Siede starze, i Proroke
 S'placniem lizem, i s'pogledom;

Cudna vrasfa, liza vresna
 Nad suiem Chiachko Abram stafce
 Ter prostartom s'lieua, i desna
 Suieh haglinom pokriuafce;

Rekbi da fui ù glàs mili
 Mole Kraglia nebeskoga
 Dase smiri vechie, i smili
 Varhu bitia gnih placnoga;

Kros

Kros iednoga dà kriuinu
 Kà jadouno suiet oparli
 Nedopusti da poghinu
 Tac fuarsceno sui ymarli;

Tescko vsdahnun Iesus tadà
 Velech druscbi, s'viscgnie odluke
 Sue nà mene oud padà,
 I na moie smartne muke;

Dase nezknì s'moie sfrane
 Dase od grieha gliudi odkupe,
 Da na suietlos dusce isbrane
 Is tamnoga jafa stupe;

Tiem ù kratko sad pasite
 Nekase oudi vech nekarti
 One slike flamenite
 Koefu bilieg moje od smarti;

Od potopa nesimiliena
 Vidiascese tesckom sgodom,
 Tuscna semglia poduscena
 S'ymarlieme s'riem narodom;

Sred faklopne tuarde plauì
 Nebiuscise nascli ù griehu
 Mali gliudske od naraui
 Sahranieni famo biehu;

Gledascese pliuat ona
 Pò valouieh suud bes straha
 Slu vremenu nepriklona,
 I varlini dasda plaha;

A' jur biesce voda vtopna
 Varhe od gorà sue pristigla,
 I varh suega semglie kopna,
 V smnoscnomse mierom digla;

Visce oholieh suieh briegoua
 Prie neg biehu potopieni
 Silu oggnenieh od treskoua
 Bog metafce rafardieni;

S'drughe strane s'gar s'ùifina
 Isti od neba Gospod isťe
 Damu Abram suoga od fina
 Bude vcinit fuetilistě;

On da ispuni Boscie ktienie
 Nà tuguse suu ne obsire
 Nà gliubieno neg rodienie
 Ruku s'macem hro prostire;

Kad nebeski Kragl videchi
 Starza ù vieri temeglita,
 I da posluh bio vechi
 Od pocetka nije od suieta;

Scglie Anghiela s'neba, koj
 Sa mac gněmu hita, i neda,
 Daga ù karui fina opoj
 Ni s'vboistuom gre naprieda;

Krotak ounich biegli sniega
 Ne dalece gnih plandue
 Koga na cias od Visčgniega
 Miestě Isaka posuec huije;

Kafce,

Kasce , gdi rad sna frechnoga
 V nemilom hudom vaiu
 Suoga brata rodienoga
 Slobna bratia prodauaiu;

Roditegliu suomu paka
 Dae profcdarla gnega lascu
 Nemilosna suier opaka ,
 I karuimu biglieg kascu ;

On karuauu darsci ù ruzi
 Draga sinka sukgniu , tere ,
 V pritesckoi gliutoi muzi
 Sulamiu grosniem pere ;

Kasce gdi puk ifabrani
 Is Egipta filna ishodi ,
 K' obehianoï terga strani
 Drag Viscgniemu prorok vodi ;

I ù koliko dufiem putim
 Gore ifuija , i planine
 S'neba i s'osctren-trudim gliutim
 Da ni malo ne pocine ;

Od oggnenieh smija streno
 Radi griehà male od vire
 Po sue strane neisbrojeno
 Mnosctuo pada , i vmire ;

Snan Voeuoda s'toga vfroka
 Suietla od bronza smiju gradi
 Posred poglia kù sciroka ,
 Na visoko daruo fadi ;

Sapouieda pak suakomu
 Koga otrouni smai vjeda
 Da pomgniuo ù slu tomu
 Na sgradienu smiju gleda;

Tim kij tesckom sledim bole
 Sdraui , snascni , i veseli
 Bes boleſti gredu od tole
 Kào da niefu viek bolieli ;

Kafce ptizu , ka raspira
 Ofctriem kliunom ſuoje parſi ,
 I ſuom karuim bes ofira
 Draghe ptichie pita , i marſi ;

V veſegliu , i ù radoſti ,
 Scgnie boliefni oui ſtoje ,
 I rafdiru bes miloſti
 Vnutargnia maikę ſuoje ;

Suarba Picuania Trechiega.

PIEVANIE CETVARTO.

IVSCI odkrio Bog prilike
 Koe ponosno templo rese
 Mislech misli prem velike;
 Van isachi spraugiascese;

Varhu praga biesce vechie
 Kudse is zarkue na duor slasi,
 Kada puno vike, i smechie
 Farisea mnoštuo vpasi;

Vodiasce oui skup Susanu
 Tesckiem griehom obadienu
 Bliedu, placnu, raskosanu,
 I od straha suu ledenu;

Koju ù zuiet sue mladosti
 Suietla liza, liepa stasa
 Chiachko s'mnogom gnie scalosti
 Vda sieda fa Manasa;

Ona ù bitiu sciuech tomu
 S'neposctena biesce dila
 Obechianu drugu suomu
 Cias, i vieru ozkuarnila;

Satò vas puk gnioi protiuau
 Na tac hudo sagriescenie
 Popo ù ruke bieſce ggniuau
 Sa pobitiu tuardo ſtienie ;

Nu redounik poglauiti ,
 Koga oſtali caſte , i ſliede
 Brani tuſcnu pogubiti ,
 I naprieda od ſuieh grede ;

On kaò ſuetom prid zarkuome
 Ifukarſta vidie ſtati
 S'greſcnizomſe ſueſanome ,
 I ſuiem pukom kgniemu obrati ;

S'vuhouitiem tù gouorom
 Sueſcto ù lizu moſce ſlaghie
 Sli raſumnik prid ſuiem ſborom
 Kako iſnenad gniega ſnaghie ;

Nefrechnaie ouà ſcena
 S'gliute ſgode , i namiere
 V kriuiui ſloi naſctena
 Ozkuarniene voinu vierç ;

A naſc ſakon narediua ,
 Scto naredba ſaſma oſctraie ,
 Teſiem griehom kadie kriua
 Da kameniem pobienaie ;

Tim fui ſkupno ſnat ſcelimo ,
 Scto tua mudros od gnie ſudi
 Erte ù piſmieh nahodimo
 Vieſcta , i ſnana varh ſuieh gliudi ;

Riecije

Rieciije oue on dospio,
 I tasčtiemse pase vfaniem,
 Daje Iesufa pridobio,
 I faueso suoiem snaniem;

Neprauedni slobnik szieni
 Cimse ù sebi gifdà, i dici
 Dachie porod Boscanstueni
 Isgubitse suoiom rici;

Er akoijm sapouije
 Da grescniza toli smiona
 Podloscena vmriet nije,
 S'bludna gricha besakona;

Suechie mnošctuo radi tega
 Od sakona sa obranu
 Suoi isfrigat ggniu na gniega
 Sctobi kriuu na Susanu;

Toli suieta datim budę,
 Daiu smarti slom porafe
 Vpastichie s'osctre osude
 V sceftoke suieh omrafe;

S'ouom misli slotuor kleti
 Biesce febe jur velika
 V himbenoi suoi pameti
 Vcinio dobitnika;

Vbog tesciak tac kadgodì
 Ki ò suakdagniem sciue trudu;
 Spechi snieua da nahodi
 Na dno rala slatnu rudu;

V velikoj tim radosti
 Zich nasčtjena blaga stoje
 Misli s'mnogom obilnosti
 Prouoditi danke svoje;

Nù kadaga spanie oštai
 Videch daie sue tasčtina
 Sred vboščtua san nepravi,
 I lasciuu ces proklina;

Kros sue tuoje vuhouanie
 O isprafna gliudska suiestni
 Temeglito Boscie snanie
 Niesi jaka vieku smesti;

Iak suncanoi pri suietlosti,
 Slabese oci gube, i bliesčte
 Vmarlesu tac mudrosti
 Viece vs rafum sue neuiesčte;

Dobroštiui Iesus mili
 Naghie nacin liep nai baršce,
 Tufcnoi dikli dase smili,
 A fakona ne rafuaršce;

Kako glaua llih scidoua
 Saedno scgnime gouorašce,
 Slamenita s'parštom sloua
 On pò semgli sametašce;

Tim sà tadà pisat pušti,
 I dignuufci sue pošre
 Fariseiskon skupu iustu
 Mudre, i snane sei gouore;

Nie fumgnie , toi grescgnizi
 Smart dostoina dase neda
 Toi sui stari rasumnizi ,
 I nasc fakon sapouieda ;

Tim koie od vas bes kriuine ,
 I prauedne dni borau ,
 Vsmi ù ruku tuarde stijne ,
 I put gnieih parui vprau ;

Is obilna tako broia
 Tko dase oudi sad odkrije
 Vkom nije flochia koia ,
 I da parui gniu pobije ;

Sà prauednom tom besiedom
 Opetase k'semgli obrati ,
 Strahouitiem ter pogledom ,
 Vse ù kriuo gnih gledati ;

Suieh onesieh tai cas ime
 Na tle vpifat sprauan biesce ,
 Kibi s'dielom vboinime ,
 Vkasali da ne griesce ;

Stasce ù friedi dikla mlada
 V scestokoi gliutoi smechi
 Od smartnoga straha , i iada
 Kaò prid vihrom prut treptechi ;

I sua tuscna , ismucena ,
 I ù tielu , i ù pameti ,
 Sgibascese na koliena
 Sa nemilu smart podnieti ;

Isprešana tac košcuta
 V selenu gustu gaiu,
 Cimiu sa suieh strana, i puta,
 Louni ù mrescu psi tieraiu;

Nemoguchi jur nikada
 Bieguchiega suarnut tieka
 Trepti od straha, cesne od truda,
 Ter vdoraz smartni ceka;

Nù nà rieci Gospodina
 V jedanse cas vtašci
 Suieh nemilos, i varlina,
 Kaih smete, i rasdrašci;

Suise pase meghiu sobom,
 Miere skrouna sui cinienia,
 Kriuiuiuli koiom slobom,
 Kakuae bitie gnih sciuienia;

V veliku skupu toli
 Neumiese nach nitkore
 Da kriuinom kòm ne boli,
 Da prauedan rietse more;

Suakse grescnik poš naiuchi,
 Is rukamu štienie ispade
 I potaino, i krijuchi,
 Is templase suak vkra de;

Kào Bog vidie zarkuu prafnu
 Placnoi dikli ruke odriesci,
 I od boiašni tescke mrafnu,
 Sladkom riecim blag vtiesci;

Suak

Suak ostali kadse odieli,
 I nitkote sudit nechie
 Ne sudimte ni ia, veli,
 Pogh, i nemoi griescit vechie;

Kao grescnizu oslobodi,
 I ote smartniem gniu stienami,
 Dragu druscbu suou nahodi
 S'ouefiema besiedami;

Neraslofne varste od gliudi,
 Hude, opake, tuarde glaue,
 I dobieni flobne chiudi
 Nechie ù fabit dà postaue;

Od dobrote tasctom maglom,
 I blagochiom ogarnuti
 Sctetu, i poras suiestim naglom,
 I nemilu smart snujuti;

Ime, i sulta rasumnicka
 Od hualeim drughe nije,
 Neg vfiona, i velicka
 Sctose pod gniom floba krije;

Sdarsci ù sebi smartne otroui
 Gnih medeni glàs, i lize,
 V farzusu ili vukoui,
 A nà obrasu mirne oucize;

S'nakitienom oholafti
 Zuietiem riedi mile, i liepe;
 V suieh sborieh parue ciafti,
 I posdraue parue klepe;

Slicni vglienu pokriuenom ,
 Ki pogubne taij plame
 Od molitue pod koprenom ,
 Tufcne vdoue jedu , i mame ;

Bremenauam poštaugliaiu
 Kà nije narau podniet jakà ,
 V koiafe vſtrucaiu ,
 Oni parſtom tegnut paka ;

Bitie , i ſciuoť gnih laſciui
 Prilikaie liepa groba ,
 Kije vnutra ſmrad ſtraſciui ,
 I neciſta ſue gnuſoba ;

Cuuaitefe ſei cegliadi
 Treskouite jak od mugnie
 Oni parle iſnenadi ,
 Nieſe ſdrauo vſdat ù gnie ;

Ne cujete , ne paſite
 S'kiem himbenſtuom na me gredu ,
 V beſiedi dame vhte
 V kriuinu dame ùvedu ;

Od priuara ſue prigode
 Darſce ſmiono vuhouiti ,
 Sue hitrine iſnahode
 Dami budu nauditi ;

Sadſe tuſce ſlobnom riecim ,
 Da raſmechiem dni ſuecane
 Cim nemochne tadà liecim ,
 I oſdraugliam ſmartne rane ;

Sad

Sad nepraue da grescnike ,
K'meni vodim , i dosiuam ,
I od flobe hude , i prike ,
Pokaiane odriesciuam ;

Sad da rukam neumiueniem
Vi moa druscba blaguiete ;
I jestoiskam sabranieniem
Rasbiate poste fuete ;

S'nepraunednom sadà odlukom
Sciarouito motre , i rade
Ieda mene s'Rimskiem pukom
Kakogodi smetu , i fuade ;

Cimme isuode nà priuaru
Dame putom tiem potlace ,
Ieli praua stuar Cefaru
Obicaine dat harace ;

Sad , i na vas , i na mene
Suescto mogu , i nemogu ;
Is pameti sue himbene ,
Isimisgliuii proch raslogu ;

Niesu jaka moja dila
Gnih ispravit pamet prieku ,
Koase niesu vcinila
Od naraui gliudske vieku ;

Odtuardnuti , sallsiepieni
Nechie nebu da vieruju ,
Ni ke Chiachko moi po meni
Gnim podaua suiете cuiu ;

Stari fakon ia nehodim
Kros doscastie rasbit moie
Nuga ispuniam, i douodim,
Na isuarscenie prauo suoje;

Pismo, i nauk paruieh dieda,
Drugo, negie vidiet s'duori,
Pod oblakom od biesieda,
Slamenitieh vam gouori;

Nù da otaištua puštim ina
Neboiteše draši moij
Blagouati vech sciulina,
Koižeh sceludom semgla goij;

Oua, i ona nechie pichia
Smešti suietle frak pameti,
Niše mošce toga zichia
Cišto sarže gnusno rieti;

Neraslošcne mišli grube
Koič lešce ù couieku
Viečnu dušcu more, i gube;
I gnie zkuarne cias, i diku;

Nù jer scirna suier boraui
Pošred kala, i gnusosti,
I prignute jes narauī,
Na nešuiēsni grieh bludnosti;

Pod sliksomse sei sciuline
Blud neciști slamenuje,
Nad sue oštale ki kriiune
Gliudsko sarže smeta, i truže;

I ošter

Iosſter Viſcgni kragl iedini
 V pocetak parui od ſuita
 Gliudſka narau kadſe vcini
 Varhu ſemglie vſmnoſcita ;

Da po malo ſlabe vmarle
 Pod ſapouied ſuu podloſci ,
 Kigod ſakon da ſagarle ,
 I da ſnadu ſctoe ſtrah Boſcij ;

Sapouidie ſ'gara gnima
 Praue vbiat jagagncichie ,
 I prid ſuetiem otarima ,
 Odredienſ klat juncichie ;

Suekoliko toi cinienie
 Vputienia na ſuiet moga
 Bieſce bilieg , i ſlamente ,
 Od ſakona dohodnoga ;

Rece , i biuſci ù ſapađu
 Iur doſpielo ſunze ſiati ,
 V neuiernom hudom gradu ;
 Nektie nochno pribiuati ;

Timſe ſ'druſcbom na duor dili
 Ter ſnaiuchi dobro daje
 Ne daleko dan nemili
 Da imà podniet ſnartne vaje ;

Poce ſceliet ſ'mnogom ſcegliom
 Prije nego bude vmriti ,
 Sdragiem ſuoieſ Roditegliom
 Rieci otaine beſiediti ;

Satò s'bratom starijme
 Gliubienoga vse Iuana ,
 I ktie daje Petar scgnime,
 Nad sue ostale ceta isbrana;

S'kiem kriuchi druscbe ine
 V dolini kieh ostauj,
 Suoe stupaje put visine
 Od Tabora gore vprauj;

Kadse scgnima na varh stani
 Gdi raskosna puni vresa
 Kitni cedri, i prostrani
 Ticu celom ù nebesa;

Saedno s'rukam sui sklopieniem
 Oci ù viscgnie duore vpriesce ,
 I molbami podnisceniem
 Boga molit s'krouno vsesce;

V molieniu sniscnom tomu
 On s'gliubauim mnogom siede
 Suemoguchiem Chiachku suomu
 Gouoriti sei besiede;

Euo Chiachko tuoi sin sadà
 Idem filnoi smarti ù ruke ,
 Nise sarze moe pripada
 Toli vsimnosne podniet muke;

Kadie tako tue hotienie ,
 I s'dragosti tolikome
 Shranit gliudsko hoch stuorenje
 Dobrouglo grem euome;

Nù oue

Nà oue drughe moe gliubiene,
 Kiem moa druscba toli omili,
 Dasu rodni stan fa menci,
 Sa fuiem rodom ostauili.

Kaò tuoi porod oni gliube,
 I ti gliubi gnih mogliute,
 I smartneih od pogube,
 I od namiere brani gliute;

Ne strascime gliudska fila,
 Ni gliudskoga nesuies ggnia,
 Kojaseie priprauila
 Gnim naripit suprotiua;

Da sui pomru scomi nijédni,
 Illi akochiesc ti gnihoue,
 Skrati vmarle dni naj prijé,
 Kros oggniene tue greskoue;

Ti minuchie gnih sciuote
 Satariscí s'tuoiom vlasti,
 Akoe take od tegote
 Gliudski narod Chiachko spasti;

Samoih cuuai, i vkloni
 Od sasfeda, i priuara
 Kiemse sprauglia pako smioni
 Dà gnihoue dusce shara;

Ne daj, daih smesti budu
 Isnenadi sarde klete
 Moe gliubauí da sabudù,
 A da otroune sliede suiete;

Iur slich duha voiska oggniena
 Is paklienich farne jama ilor
 Skrouniem jedom napuniena,
 Oruscana sliem varkama;

Suetit boles josc nastoje
 S'kojom rad suoe oholasti
 V gorufste nepokoje
 Cinismoim s'neba pasti;

Koè promienit nechie obrafe
 Koje darfcac fle nacine,
 Da rastruiu, dà porafe
 Sarza prae moe druscine;

Ti moi Chiachko drag gliubieni
 Gnih himbene smeti sprae
 Neka sasma pridobieni,
 S'mirom draghe moiesostae;

Dase ù suietu bude nakon
 Moje smarti nach kogodi,
 Od kogachie raiski sakon
 Vcit gliudski sui nãrodi;

Quò Chiachko pogodimi
 Rad gliubau i tuoga roda
 Bòg molienie Sinka primi,
 I odgouormu oui poda;

Sinko prauà moa priliko
 Slicna Chiachku tuom suietlosti,
 Moja riedi viecnà, i diko
 I jednaka suiem kriposti;

Gliubie.

Gliubieniema drusim tuojem ,
 Neimaj kros toi straha , ismechie ,
 Sa suiem slobniem varkam , suojem ,
 Kragl paklieni naudit nechie ;

Neka rescì , i mucise ,
 Iskat vsrok gnih porasa ,
 Da ù stò slika prituorise ,
 Dà promieni stò obrasà ;

Nenauidne smije stare
 Iachiu sniscit filne mochi ,
 Smești skroune gnie priuare ,
 A sarcano gnih pomochi ;

Iedanchiese famo nachi
 Ki s'opakom prem neuerom ,
 Is druscbechie tuoie isachi ,
 Tegnut smartniem sliem cemerom ;

On ù sarzu suom nemilu ,
 I sad milli smionom slobom ,
 O isdaunom kletom dilu ,
 I kajese , daje slobom ;

Scali isdaunik daie pustio ,
 Suieta gliubau , i pokoie ,
 I daseje podloscio
 Pod sakone trudne tuoie ;

Sue ouð draghi moi porode
 Ti snasc samnom od vik vikà
 Prije neg nebo , semgliu , i vode ,
 Stuori nasca vlas velika ;

Meghiu druscba dobrieh gniega mitu
 Nedoistoina sadrucismo,
 Dase ispuni s'diela ouega,
 Starieh prorok sueto pismo;

Nù slom smarti, kou sam imà
 Sebi sadat karunik varli,
 Isdaunikom suiem nascima
 Isgledchie oftat neumarli;

Druscba oftala gniega vani
 Suakchie vkafat farze iako
 Proch sasiedam, koefamani
 Nagnih sprauglia hudi pako;

Teskechie oni trude garlit,
 Rad velike tue gliubavi,
 I na smartne muke harlit,
 V vefegliu, i v slau;

Sui okolo ponofiti
 V pogardi smarti silne,
 Sakonuchie tuòm roditi,
 Nasliednika druscbe obilne;

Potom toga naplatiene
 Viekouitom raiskom cesti,
 V moe duore isprasnienne,
 Veseochiu gnih priuesti;

Koè sinoue, farza koja
 Koe nebeske krune, i casti,
 Ima vsčiuat zarkua tuoja
 Pod nemarlom suojom vlasti;

Ti pocete samo trude,
 Dobrouogлно Sinko ifuarsci;
 I pakliene smarti hude,
 Stuoiom smarti silu skarsci;

Gledaj ouu tuu drušcinu,
 Kate sadà jedua sliedi,
 Ni snà kako po nacinu,
 Rasloscise, i besiedi;

Nasciem duhom nadahnuti
 Suichie posnat bes karšmania;
 Kosu ifuarsni Boscij puti,
 Srak raiskoga sčtoje snania;

Ter skoristim neisrecenom
 Spouiedatchie po suem suietu,
 Rieim staunom, i medenom,
 Praue viere fakon sueti;

Sa gnimase mienitichie,
 Viecni vnuzi liepiem redom,
 Kij cias tuoju glasitichie,
 I cinieniem, i besiedom;

I gdi Ocean prostranime
 Suoziem vodam semgliu obstira,
 Bitchie slauno tuoie ime,
 I primiena tuoja vira;

Vedri Kragli, i Cefari,
 S'draghe voglie castitchiete;
 I sidati smnogom hari,
 Nà cias tuoju zarkue suete;

Tù snisceni, i prikloni
 Od oblasti sue biliege
 Po tlechieti sterat oni
 Bojna oruscia krune, i stiege,

Isti filni Rim oholi
 Ki od istoka do sapada
 Suega fuita ù okoli
 Neisbroiene semglie vlada;

Dobrouogno, i veselo
 Pod sakone tuoje všminoscne
 Visokochie sniscit celo,
 I daršcaue sue podloscne;

Tuchie imati viera praua
 Suegh cfastiena, suegh gledana;
 Ponositieh stò zarkaua,
 Stò otarà, stò duorana;

Tuchie tuoij namiesnizi
 Sred gospodstua viekouita
 V neismiernoi vladat dizi
 Suiet, i krune suega fuita;

I akose kadgod sgodi
 Cim suiet s'lietim gre naprieda
 Ki god narod dase isrodi,
 Od dobrote paruieh dieda;

Kros všminoscne smechie gliute,
 Iachiù isofštrit puk gliubieni
 Dà ne oštai nasce pute,
 I da sciutot suoi promieni;

I fa tuga, i neuogliã
 Pokarana, ne fatrena
 Ishoditchie cegliad boglia
 Kako slato is plamena;

Kros ouechie Sinko vſroke
 Grad receni Rima verna
 Sctete podniet prem ſceſtoke,
 I ſla tarpiet neiſmerna;

Nagnchie mnoſi boini puzi;
 Silom ſarnut da naripe,
 Nemiloſnoi ù odluzi
 Daga ſatru, i ſkoripe;

Nù ſcto zargnieh ſred oblaka,
 I ù goroife vidi ſmechi,
 Tolikochie ſinut paka,
 I ſa teſkiek truda vechi;

Terchie ſuakcas bogli ù ſebi
 Strene mire ponaugliati,
 Nichie doſpiet, dokli tebi
 Suiet vaskolik ne obrati;

Ouakoje meni od voglie
 Rad koriſti od ſuieh gliudi
 Naſcoi vieri vech priſtogle
 V Rimſkomu gradu budi;

Sà oueſieme gouorome
 Viſcgni Goſpod neumarli
 Suu deſnizu ſtere, i gniome,
 Gliubienoga Sinka garli;

A ù tai cas is vifine

Scarke mugnie plam safuieti

Ter duor raiski bes varline

Veseloše cu garmieti;

A tò er Otaz suemoguchi

Sit vcini s'viscgnieh strana,

Sracan oblak, i goruchi,

Liepa stuora, i funcana;

V flachienom tomu oblaku

Boscij porod vas ostaje,

Ter mirise raiske, i fraku,

Striegla is liza po sue kraje;

Haglinamu sniegse vcini,

Is obrafa sunze sinu,

I ù cas jedan Bog istini

Obiauise pò suem cinu;

Suiem cestita, suiem blascena

Praua slika Chiachka suoga

Nerasdiona, neisrecená

Suietlos funza neumarloga;

Tac minuchie kad suietlošti

Slatni jezer sunze ishodi,

Suega stuora ter s'radošti,

S'neba scudien dan douodi;

Vpre oblicie tako suoje

Bistra mora ù sarzalo,

Kako sunze da drugoie,

Is morskoga krila ostalo;

Na

Na ishod gniegou suiet rastuora
 Sue liepote, kę ù gniem sjaju,
 A sui varši dubia, i gora,
 Suietliem frakom flatni oštaju;

Lize ouako, i josc drasce
 Puno dike Boscanstuene,
 Priobrascen Iesus kasce,
 Nà oci druscbe facudiene;

Stoiahumu s' desna, i s' lieu
 Mudri Moises, Ilia oggnieni
 Straši varlieh jur kraglieua,
 Po suoj semgli proslauieni;

Oni ò mukah smartnieh tadà
 Meghiu sobom gouorahu
 Solimskoga po sred grada
 Ifukaršta kę cekahu;

Mukah kesu raiske lieke,
 I mir viecni nam donile,
 I od pakliene smarti prieke,
 Suiet vaskolik odkupile;

Vriedni Petar, i druscina,
 Tai cudesa koj pafe,
 Rad vidienieh velicina,
 Kako vani sebe illase;

Petar vse besiediti
 Liepatie ouà strana,
 Dobroje ù gnioi nami biti,
 Vcinmo oudi do tri stana;

Iedan tebi Kragliu mili,
 A sa isbranieh dua proroka
 V koiehbi suegh slauili,
 Velicanstua tua visoka;

Oue riedi Petar rece,
 A s'vresom raiskiem eto
 Gniega, i druscbu suud obtiece
 Sunzu slian oblak suieto;

Od radošti er velike
 Sueše nebo tad rastuori,
 I raskoscne suoje dike,
 Prikasasce raiski duori;

A ũ oblaku gorusctomu
 Slauni od neba Kragl siedechi,
 Poda zelou Sinku suomu,
 I oue riedi cuse rechi;

Oue porod moj gliubieni,
 Kijmi vgodi varhu suega,
 O vmarli podnisceni,
 Sui sluscaite skladno gniega;

Od Anghiela korī vresni
 Sa ouom riecim sui jedini,
 Sapieuasce slatke piesni,
 I slauasce mnoga vcini;

Toi vidienie cudno proghie
 A Boscijse porod vrati
 V sue predgnie lize, i doghie,
 Sapanienu druscbu suati;

Vpascenieh radi cudà,
 V scestokoi smechi, i-strahu;
 Od velika kako truda,
 Oboreni oni spahu;

Od bitiaih dignu toga,
 I ù gliudskoga slizi obrafa
 Sam na gori bes nikoga,
 Na obicainu gnimse vkafa;

Terim rece da nebudu,
 Cuda ouoga glas profuti
 Dokli on ne stre smart prihuda,
 I nebude vskarfnuti;

Suarha Cetnartoga Picnania.

PIEVANIE PETO.

VLADAOZI od Siona, ab hoc tunc
 I fuetoga templa glauē,
 Kieh fauidos vřiona,
 I řtráh leden řmártno daue;

One nochi prem řtrasciue,
 Prouedofce vřieme řdechi,
 S'misli opake, i řumgnie,
 Nepokoini řui řtojechi;

V tom bitiu gnimře cini
 Da řřukarřta jořřter vide;
 Kako ř mnogoi velicini,
 V řolimřki grad řřide;

Koje mnořřtuo dieze praue
 řa řnim řtupi, cegliad koja,
 I řniegoue dike, i řlauē,
 řřeřeliema pieřnim poia;

Iednim řlařom cuiu od řřuda,
 Pacek řřřom řicu řukom
 Neisbroiena řřalit cuda,
 Koja řřini řřid řřiem řukom;

Gdi jur suietlo gniega ime, iusticiu suu dicitur
I dobrota raiska leti, iusticiu suu dicitur
Pored s'glasom neumarlime, iusticiu suu dicitur
Pripievana po suem suieti; iusticiu suu dicitur

Sctochie vcinit, prem ocita iusticiu suu dicitur
Sa suoi poras diela pase; iusticiu suu dicitur
Prorocanstua flamenita, iusticiu suu dicitur
Gdi na suarhu suoju islase; iusticiu suu dicitur

Od Bosciega roda gnima iusticiu suu dicitur
Kragl dachiese poroditi; iusticiu suu dicitur
Po doscastiu koga ima, iusticiu suu dicitur
Vlas gosposka gnih suarsciti; iusticiu suu dicitur

Dà Sionski grad szienieni, iusticiu suu dicitur
I ponosna zarkua flauna; iusticiu suu dicitur
Bitchie tadà ù neszieni, iusticiu suu dicitur
S'tlem poreda strena, i rauna; iusticiu suu dicitur

Obicaj dachie stare iusticiu suu dicitur
Obratiene bit ù niscia; iusticiu suu dicitur
Nichie ciastit sbiene otare; iusticiu suu dicitur
Vechie od karui fueriliscia; iusticiu suu dicitur

Isgubieni fato veoma iusticiu suu dicitur
V sloi sumgni, i ù strahu, iusticiu suu dicitur
Posred suoga suaki doma, iusticiu suu dicitur
Bolni, bliedi, skrouni stahu; iusticiu suu dicitur

Nà isti nacin drobne pcele, iusticiu suu dicitur
Sred ranoga ke prolietia; iusticiu suu dicitur
Tekù mirne, i vesele, iusticiu suu dicitur
Sa kupiti med is zuetia; iusticiu suu dicitur

Kad naripi sima mraſna ,
Terſe oblazim nebo skrije ,
Silna daſcda , i poraſna ,
Plahe rieke da prolje ;

Smietenefe , i ſabiene
Po vliſćtich kriju , i taie ,
I ſaſuefu ſaklopiene ,
Ggniuno nebo ſtrahim daje ;

Biſce vrieme , ù ſnu milom
Trudni vmarli kad boraqe ;
I dohodnom danu bilom
Poſe , i diela ſua oſtaue ;

Aneciſtich iur nemani
Oggienita voiska nochna ,
Biſce iſaſcla pakla vani ,
Sliem varkami jaka , i mochna ;

Kudgodierſe ona obrati
Po ſuieh putieh ktie da ſaſpe ,
Slobu , nehar , ſmechie , rati
Bane omraſe , ſćtete , raſpe ;

Kuſcne obraſe , garde ſlike ,
Vaſeliſu duſci varli ,
I na cete ſtraſcne , i prike ,
Ieruſalem vas obſtarli ;

Na tuardeſe dio graghie ,
V ſtrahochi mnogoi pruſci
Varhu templa dio vſaghie
Silniem kolom koie obkruſci ;

Nà višine kuchia sieđe
 Mnosc velika bratie gliute;
 Dio poštupi, i obšiede,
 Suekolike grada pute;

Sred prolitnieh takò dana
 Harlieh ptiza jata cesta
 Is poludnieh kadno strana
 V hladnija biešce miešta;

Varhu morske cìm scirine
 One teku strelouite,
 Odlucene da kraine
 Baršiem tiekom prije white;

Nà kraj, kiše gnim pomolĩ
 Parui padu, i nauale
 Zarniem krilim ter okoli
 Sue prikriju puste scale;

Skrouniem jedom sparua truiu,
 Huda pakla sarde slobne,
 I po malo gospoduju,
 Suešti, himbam gnih pòdobne;

Ter pošcudne suieh porasu
 Bes pristanka okom rade,
 Tuardoglaustuo, sumgniu, omrasu,
 Slaba ù farza siju, i fàde;

Snom suesaniem mnosi gliudim
 V strašciuse nacim kascu,
 I vidieniem tašcto hudim,
 Neprilicne sgode lascu;

Mnosi

Mnoli vsimgliu cina hitra
 Couiencanska liza na se,
 I profispgliu barsci od vitra
 Po suem gradu gorke glase;

Sad ouega, sad onega
 Od moguchieh lete ù duore,
 I na prauì rod Visegniga
 Neisfrecena fla gouore;

Kascu zarno miescìte biela,
 I koliko' hughie snaiu,
 Sua gniegoua dobra diela,
 V grieh tescak obrachiaiu;

Ggniune, tihe, pomne, lotre,
 Bes rassluke bunit tarce,
 Tlape, hine, snaiu motre,
 Slobe, iede, mrase, farse;

Da gre Isukars prik, i fardit,
 Glase bliedech, i treptechi,
 Nouu vieru sa potuardit,
 Stare otare s'templom scdechì;

Dà imà ù ruzi guosdie oholo,
 Sue saklope da rasori,
 Da sua zarkua jur okolo
 Strahouitiem plamom gori;

Od zarkounieh josc duornika,
 Hine obrafe, i odiechiu,
 I na vrata suieh viechnika,
 Sarnu nosech jad, i smechiu;

Iakiem

Iakiem glasom gnih à viechie
 V visoko templo souu,
 Ako rodnieh mira nechie,
 Sčetu vidiet sui gotouu;

Isti glaua voiske zarne,
 Nepraunedna radi sbora,
 Zarkue ù vrata filom farne,
 Snascniem mahom kieh rastuora;

Od vdorza tescka, i prieka,
 Slatni vesi sckripe, i suece,
 I glàs jaki filna sueka,
 Rasliegase tia dalece;

Timse odafuud nepraunedni
 Skup starosta sborit sprauglia;
 Ni noch tmašta, ni mrak ledni;
 Gnih stupae neustauglia;

Kako dasu suarkom prikomi
 Nepriategli kij nemili
 Nochno, s'hudiem isdaunikom,
 Isnenadke grad primili;

Ter da suefu tuarde obrane
 Sa fuiem vratim osuoiene,
 I da voiske orufcane
 Sieku, scegu, robe, pliene;

Puti od grada suisfu puni,
 Gniegdie vlase, gniegdie ishode,
 Iedua ù strašnoi snase buni,
 Odkle, kamo, sascto hode;

Dusi sceglni suacie sčete,
 Priobraseni putom grede,
 Suiem dauaiu slobne suiete,
 Sipgliu otroune suud besiede;

Oni s'glaugniam oggnieniema,
 Sarcba, i smechia gdise plodi,
 Suiete, i kascu pute suiemaj,
 Da slobodno suaki hodi;

Iosčte is glauē jeda pune,
 V neismiscglien nacin mechiu,
 Plam cemerni, od nabune
 Sa vsmnoscit smartnu suiechiu;

Ne staugliaiu pamet na tā
 Gnih cinienia gliudritusni,
 Suaki v ggniiu lilepomivrata,
 Suiem nerasbor vladā kuscni;

V toi hitrieh duanaes fluga,
 Iama oggnienieh kragl neprauj,
 Nā duanaes Boscieh drugā,
 Harlo vputi, i odprauj;

Da kuscaju sa fuom snagom,
 Kros raslike suiete sčetne
 Iedase od gnih kigod dragom,
 Voeuodi suomu odmetne;

Oni, ierim oue boje
 Bog sue skaso biesce od prijē,
 Proch cemeru sprauni stoje,
 Od pakliene gliute smije?

Ne otuorene varkam fuieffistegh inq ondest de mē
 Kascu , i farze toli snascno i nup buncing sit
 Da nije jakò gnih famesti om sbu elomnē
 Sue hudobgnie mnosctuo lascno; i nup bidigli mē

Saman strieglija gnim protiua; i nup apil i dnoq mē
 Sua himbestua slobnik stari; i nup mē mē mē
 I sue slike promieniuu i nup mē mē mē
 Dajh oduarsce , i priuari; i nup mē mē mē

Er sue odmechiu sle lasiede i nup mē mē mē mē
 Vitesoui Bogogliubni i nup mē mē mē mē
 S'kiemih arue , s'koiem grede i nup mē mē mē mē
 Na gnih rasap smai pogubni; i nup mē mē mē mē

Sam is vriedne druscebe ruscan i nup mē mē mē mē
 Iskariot Iuda ispada; i nup mē mē mē mē
 I pakluse cini ruscan; i nup mē mē mē mē
 Na suou vogliu ki gnim vladà; i nup mē mē mē mē

Iuda sbora flauna , i sueta i nup mē mē mē mē
 Kuga , i prikor viekouiti; i nup mē mē mē mē
 Iuda isdaistua tamna , i kleta; i nup mē mē mē mē
 StraSCAN isgled fuemu fuiti; i nup mē mē mē mē

Oui gniegda krepke vire i nup mē mē mē mē
 Iesufoue rad gliubau i nup mē mē mē mē
 Blago , i rodne suoje mire; i nup mē mē mē mē
 I rodiake draghe ostau i nup mē mē mē mē

Nebeskoga Voeuode i nup mē mē mē mē
 Vcinise drug gliubieni i nup mē mē mē mē
 Sprauan sliedit ù sue sgođe i nup mē mē mē mē
 Gniegou stupai Boscanstueni; i nup mē mē mē mē

Paceh sceglian pri potrebi
 Nà gniegouu cjas, i flauu,
 Vstrucose tadà nebi
 Istù isgubit suoju glauu :

Nù pocetka liepa ouako
 Pomalose kajat vse,
 I fa suarfcit nà opako,
 Nà mislife sle popuse ;

Pun scelienia prem nesuiesna
 Milli ù dne, misli, ù nochi
 Suarch sakona trudna, i tiesna,
 Tescki jaram kaochie mochi ;

S'togà vsroka krafti vliefe
 V lakomom tamnom griehu
 Blago vbofcko, i pienese,
 Koj pridani gniemu biehu ;

Nù videchi da mnosc takà
 V rukemu nè vlasi
 Pohitnoga farza opaka,
 Slù pohlepu da salasi ;

Predgni sciuet sciuiet scudi,
 Sarcechise da saludu,
 Toli drugo vrieme trudi
 Ni bi plate suomu trudu ;

Drago vbofstuo gniemu nije,
 Trudna lieta vodit nechie,
 Tim pobiegnut nemni prije,
 Ne bes tescka fla, ni smechie ;

Nà oue

Nà oue missi popusnuta ,
I od prie slaba ù suiesti ,
Zarni glaua skupa gliuta ,
V suoe varke grede ùuesti ;

Ne s'vesegliem magniem nego ,
Kad lau varli , i strasciui ,
Glad sarditi kogae stego ,
Da cegliusti prasne kriui ;

Plaha ù pascu tech ieliena ,
Pod visokom gorom vidi ,
Is nasctena veseo pliena ,
S'harlinomga mnogom slidi ;

Galilea Sotre sliku
Hitra neman s'praua hini ,
Ki neharnom isdauniku
Biesce ù karui , i rodbini ;

I nemoguch slotuor varli
Oka fascet s'missi klete ,
Souom riecim k'gniemu harli ,
Daga sasma skonca , i smete ;

Tise ù gluhe nochì doba
Po pustoscnoi skitasc gori ,
Od studeni nochne sloba ,
Prije vremena date vmori ;

I mosc tarpiet sla tolika ,
I takose dopustuesc ,
Da tua lieta sua kolika ,
Sluscisc , tuscisc , i boluiesc ;

Kà nepamet, nesuies koja,
 Silujete, i nauodi
 Da robuiesc bes pokoja,
 Gdifi rodien ù slobodi;

Kòò podloscan kako taman;
 Dase tucesc suegh duorechi,
 Od kogaie vfat faman,
 Slicnu trudim platu stechi;

Ti jednoga sliedom sliedisc,
 Ki nà templo ruku stere,
 I stauglase, kào sam vidisc,
 Nà smaknutie stare viere;

Koga ismet sue cegliadi,
 Od nikakue ruke, i sziene,
 Mnosctno gliudi duorit radi,
 I nekrepke sliede scene;

Anaj parui glaue od grada,
 Sui sakoni kako prose,
 Nerasdrusna puni sklada,
 Nagn omrasu smartnu nose;

Iurse kupi sbor prauedni
 Sa nepraua dase dila,
 I sa sciuot tai neredni,
 Gniemu podà smart nemila;

Iurchie obilnu platu dati;
 Sa motrenia sua himbena,
 Videch kaose slabo vsdati,
 V vlàs mnosctua potisctena;

Malomuchie

Malomuchie dat pomochi
Neprilicna huaſta , i ſlaua ,
Od velike file , i mochi ,
Kù rafumiet gliudem dauà ;

· Skritga nechîe guſtî oblazi
Dà ne primi ſmartnu mukn ,
Ni nacini druſi opazi ,
Kiem dobiua glas ù puku ;

Nezkni , ne ſtoî , ne iſgubife
Silne od ſmarti bieſc na vrieme ,
Ako vreda ne vkloniſe
Iſginutchieſc ſaedno ſcgnime ;

S'ouiem ſlobniem beſiedamî ,
Suieh priuara tuoraz cini ,
Daſe karunik ſli pomami ,
V omraſi , ù varlini ;

I videchga pridobiâ ,
S'glaugniom lupa gniega oggnienom ,
Termu tai cas s'oci odlita ,
I s'nochnomſe mieſca ſienom ;

S'oci odlita nu dalece ,
Ne gre napas neſmigliena ,
Vele vechiu nego ſtiece ,
Snagu , i kripoſ. neuidiena ;

I takofe ſtere , i vije ,
Okò gniega , i naſtoij ,
Dà vgn vlašî naj poſlije ,
Duſcu , i ſciuor termu ſuoij ;

Tim rasfescen kufcniem plamim,
I nakasni rob cemerne
Poce mislit sobom samim,
Misli opake, i neuierne;

Nà pametmu dùh necisti
Stauglia sciuot neugodni,
I pogube bes. koristi,
Koè pod trudniem stiegom podni;

Sapouiedi, koje obilne,
Od Bosciega primi fina,
Cinemuse osètre, i silne,
Priko miere, i nacina;

Toga od bitia onse odrice,
I cim misli sle probirà,
Kletua hochie lud protice,
Da isdaunik ne ima mira;

Tac dobroga nauciteglia,
Suu pod noghe gliubau stauglia,
Terga oholieh nepriateglia,
Karune ù ruke isdat sprauglia;

Ah nesrečni, ah smamièni,
Nad smamiene sue na suiètu,
V sloi misli salsiepieni,
Da ne posnasc tuoju sètetu;

A' rasgledaj dobro, koga
Toli opako hoch isdati
Ne odrizajse stuorza tuoga,
Vratse k'tuomu Bogu, vrati;

Rasaberi,

Rafaberi, promieslise

Kù cias dosle stekò jesi,

Drug gliubieni brojehise;

Slauna Kraglia od nebesi;

Kolikratfi tuoiem vsima

Boscanstuene sluscaò riedi;

I rasgledo lize ocima,

Gliudska narau kiemsè dici;

Kù mnošc, ciemsè Bog odkrio

Slaunieh cuda vidiofi,

Od kieh i ti kigod dio

Gniega vogliom dielouofi;

Neuidieniem grihom vieku,

Sadà zarnisc sue tue dike,

Naj hughiega date reku,

Nad sue ostale isdaunike;

Kojà nesuies vlada tobom

Ka pohlepa prem nemila;

Sjedoutom toli slobom,

Suiesie tuoju obuimila;

Nascto tesu biesne sceglie,

I lakome tue potakle,

Nad sue Boscie nepriateglie,

Sli karunice, kleti pakle;

Sctoje sciuot tuoj omarfs

V ke tescko slose vparti

Scto tuà dusca plaho, i barso,

Nà porase viecne farti;

Sčtoše ù biesu karunom opi ,
 Kaò nè treptisc s'tue neuere ,
 Date nebo ne priklopi
 Date semgla ne proscdere ;

Dà potopna voda prika ,
 Da plam ognien ne sharate ,
 Da suierenia sua kolika ,
 Ne napire ggniuna nate ;

Pasi, ù koie sarnesc smechie ,
 Koje stiecesc sad neciaști
 Kako gubisc huale , i frechie ,
 S'koga varha radisc paști ;

Ces ù ludoi koja odluzi
 Is rukati sad illieta
 Scudietichie mnosi vnuzi ,
 Dokli bude suarha od suieta ;

I rad toga suu tuoju scegliu ,
 I tua vfanìa tasčta , koja
 V isprasnom sad vesegliu ,
 Sace ohola pamet tuoja ;

Rasparscatchie vihar plahi ,
 I kad vsmnisc bit naj vechi
 Naj goroichiesc nà samahi ,
 I ù naj hughioi bit nesrechì ;

Ah dokoli mosc , otira ,
 Neprauednu misaò is parfi ,
 I slu napas , kate obštira ,
 Date viecniem slom samarfi ;

V tò slobni redounizi
 Shudiem glauam od gradiana,
 Biehu doscli fui kolizi,
 Sred skrouita zarkue stana;

Varhu sborà nabuniena,
 Kaifa paruu vlàs darascafe,
 Komu mitra posuechiena,
 Siede prame pokriuasce;

On varh flatna stola siedi
 Od suieh inieh naj viscega,
 A oftalose viechie ifredi,
 S'obie strane oko gniega;

Meghiu gnimse neuidiene,
 Varte od pakla biefne farde,
 I darsceih rasgojene,
 I ù omrafi plahoi tuarde;

Suaka suoga obralaje,
 I ù gniegouo farze vlasi,
 Terga nukat ne pristaje
 Praudu, i raslog da ne pasi;

Varhu ftuari mnosieh oni
 Meghiu sobom rasloscahu
 Na rogobor vsioni
 Miri od zarkue fui bucahu;

Iedni sudè, i gouore
 S'ggniunom riecim, i nemilom,
 Ifukarsta dà vmore,
 Illi s'varkom, illi filòm;

Iedni opaka daju suieta,
 Proch nacinu, i proch putu
 Dase sciutor skрати opeta,
 I Lazara vskarfnutu.

Atò jere gniega radi
 Toi famierno pasech dišo,
 Dohodiasce mnośc cegliadi,
 Pod Bosciega Sina krilo;

S'drughe strane vechi dio,
 Strah, i tescku sumgnju kasce,
 Da nabunien puk nemio,
 Suproch sebi ne rasdrasce;

Sascto biesce vites stauni,
 Sanio gliudstuo, kom' nije broja,
 Kros Boscanstuen gouor stauni,
 I kros diela raiska suoja;

Tu Nicodem biesce vmietni,
 Od naj paruieh grada glaua,
 Komu samom pakò sctetni,
 Krepmo farze ne skoncaua.

Pribiuasce s'vierom mnogomi
 Blaga ù suiesti misad gniemu,
 Nuse opriet sam s'raslogom,
 Ne sudiasce viechiu fuemu;

Onse vkasa ù nesnani,
 Nepriategl Bogu spärna,
 Koga mnokrat à samani,
 Safiedami tasctiem arua;

Nù kad

Nù kad dobro posnà daje
 Kraglia od nebi porod prauvi
 Poslan finirit nalce vaje,
 Couiencanskoi ù narauì;

Kako jedan fliepaz , komu
 Isa tmina bio dan sine,
 Poklonise stuurzu suomu
 Hodech putom od istine;

Potainoga vse fliedit
 Sa ne stechi s'gniega omrase,
 I fle gliudi nerafiedit
 Na gotoue suoe porase;

Nù kad vidie flo pristupno
 Kefe ocito gniemu prieti
 Bes ofira , da sui skupno
 Prauu sciuot hochie oteti;

Vech nehotie tajatise,
 Nego smiono prid suiem sborom,
 Sta na noge , i odkrise ,
 S'ouiem mudriem prem gouerom;

Stuarie ò kojoi besiedimo
 O Sionski glauè isbrani ,
 Kako dobro sui vidimo ,
 Suietglia nego frak funcianì;

Nichiu istine vechie kriti
 Gdije koris rodna grada
 Da snam glauu isgubiti
 Vafce od ruke oudi sada;

Vouo.

V ouomu fui Couiku,
 Ako pamet prauu imate,
 Bosciu narau, rajsku diku,
 I pafite, i posnate;

On Bog, onie Sin Viscgniega,
 Kraglia, komu suietse klagnia
 Starieh Proroh kascu gniega
 Slamenita pripieuagnia;

Starieh Prorok, kiem vcini,
 Skladno pieuat s'gar Duh sueti
 Dachie Boscij sin jedini,
 Nase gliudsku put vseti;

Neka Chiachku suom viecnomu
 Priporuci gliudi tuscne,
 Kieh ù griehu obchienomu,
 Smai paklieni darsci fuscne;

Isputiasie sue nà gniemu
 Suetò pismo scto proroci,
 Nie rallofcit od onemu,
 Scto suacie pase ocei;

Nemochnisu osdrauieni
 Glusi cuiu, sliepi vide,
 Gubauzisu ocistieni,
 Niemi gouori, sgarcen ide;

Is telefa gliudskieh biesce,
 Isagnane sle napasti,
 Suudsfu obilne obihesce,
 Od gniegoue raiske vlasti;

Nije

Nije nemochi na suiet, koju,
 Gdie krepko farze, i viëra,
 Kros desnizu, i riec suoju,
 Suemoguchiu ne istiera;

Nije sledi, kù ne vtaſci,
 Nije boleſti, kù ne vſtauglia,
 I dae liepſci dar, i draſci,
 Duſciu od grieha joſtë ofdrauglia;

Trema, koe ſtuar ſuiem poſnana,
 Mili ſciuoſ martuiem vrati,
 Od kijeh Lazar cetar dana,
 Vkopanſe vidie ſtati;

S'diela ouega tac ſamierna,
 Puk ſacudien gniega ſlidi,
 Samae vaſca ſuies neuerna,
 Samiemafe vam neuidi;

Prid ſuiem, kiſu praua ſuda,
 Stuarifu ouo iſuan mijre,
 Do viſozieh ouieh cudà,
 Gliudſka kripos ne dopire;

Moch velika Boſcanſtuena,
 Smart, i narau, kà ſiluje,
 Saedno ſegnime ſiediniena,
 Sue ouò cini, ſue dieluje;

Kolikratſe gniemu oprieſmo,
 Sad s'beſiedom, ſad s'varkami?
 Kolikratga ſharat ktieſmo,
 Sad s'oruſciem, ſad ſtienami?

Nuſe

Nuse baršo na tle vpasi,
 Suakà isprana nasca odluka,
 Er nije miešta gliudskoi snasi,
 Gdi vojuje Boscia ruka;

Od sardite nasce obiești
 Onse guštiem pokri oblakom,
 I suoj sciut cini oplești,
 Raijskieh duoran voiskom jakom;

I joſc kripos toli mnogù,
 Sasliepieni ne poſnamo?
 Ioſčterafe naſcem Bogu,
 Suerniem ſarzem ne klaniamo?

Sčto cinimo ù ouemu viechiu?
 Sčtonam napried vechie oſtaje?
 Sagarlimo raisku frechiu,
 Kanam s'neba ſletielaje.

Spaſiteglam s'gar ſiſcoje,
 Da gniegoua milos tiha
 Smiri gliudske nepokoje
 Dà ſlobodi ſuiet od grieha;

Tim ſniſceni, i veſeli,
 Hodmo ù gniega, velicine,
 Danam raiski mir vdieli,
 Danam proſti ſue kriuije;

Cim ouako on gouori
 Podbunienieh poglauiza
 Sarze ù jedu ggnieunom gori
 Kaſcuch bilieg poſred liza;

Pogledomga

Pogledomga kriuiem pafe ,
 A od velike sarche , i ggnia ,
 Iskre is oci fuiem illase ,
 Obras flike promieniua ;

Suak cas gori , suak cas vechi ,
 Sli bies gnihou rasgarase ,
 V nè prauoi terih smechi ,
 Nesuiiesniema mislim pafe ?

Sila jafa paklienoga ,
 Nabungliua , i otrouna ,
 Kojà ù parsieh gnih suakoga ,
 S'biefniem jedon ftoij skrouna ;

Suiem fastupa prauu istinu ,
 I pamerie fuiem otela
 Stuardoglaustua da poghinu ,
 Da na opaka farnu diela ;

Nektie ù dugo fstat skrouena ,
 Sarcha , kuim sarze vari ,
 Neg ohola , neg oggniena ,
 Van ifide , i ùdari ;

Opak , fardit , nerasborit
 Sbor vaskolik skace , i vikà ,
 Kako tai cas dase oborit ,
 Zarkua imasce suakolika ;

Iak fred guosdia treskouita
 Cimse pafe prahom gliutim ,
 Skrouna fila oggnienita ,
 Sa ifit jaka tiefniem putim ;

Sueſcto vechioi ù tieskochi
 Namierafe, i nahodi
 Tolikofe s'vechiom mochi
 Na prostrano tiskà, i hodi;

Nù necini filna maha,
 Skiem ohola na duor farne,
 Podloſcnoga dokle praha,
 Suu mnoſc ù plam ne obarne;

S'vſionime dimom tada
 Obo, i ſtraſcan tries vdara
 Da raſori tuarde sgrade,
 Ziele voiske raſdre, i shara;

Sapaniena na daleko
 Suaſe okolo ſemglia ſtrefa,
 S'buke ſtraſcne, ſkebi reko,
 Daſe ore ſua nebefa;

Raſparſcane, i ſmetene
 Tad ſue vidife protiunike
 Gnih obrane raſualiene,
 Strena oruſcia, i boinike;

Ne inako filno viechie,
 Prem poſpieſcno na ſue ſctete,
 Sue pod noghe ſtauglia, i mechie
 Mudra ſnanza dobre ſuiete;

Sloi cegliadi toi nie doſti,
 Puni ſarſbe nepriklone,
 Jedouitoi ù plahoſti
 Is zarkuega joſcte iſgone;

Kad nefeufna rogobora
 Neraslofne priſta buke,
 Vſe Kaifa glaua od sbora,
 Iſgouarat ſuoje odluke;

O Goſpodo plemenita
 Niedanſe od vas ne pripada,
 S'etoſe oduarſce, i odskita
 Od nas oui ludiak ſadà;

Kaofe iſgubi, kaofe ſmami,
 Kako ſlotuor naſc himbeni,
 S'obicainiem priuarami,
 Sarze, i pamet gniemu obſieni;

Naſce viere ſzienu, i ſlauu,
 On toliko doſle gliubi,
 Da ktie mnokrat ſuoju glauu,
 Sa gnie gliubau da iſgubi;

Protiunika pace iſtoga
 Pod ſtieg koga ſad pobiegnu,
 S'temeglitieh ſtò raſloga
 Vechiekrati ſnaghie ſtegnu;

Sadga ſliedi nam protiua,
 I tomuje cias, i dika,
 Takà ù riedi moch pribiua,
 Vuhuenoga vilenika;

Pun pakliene hitre ſlochie,
 V gniemuſe ka nahodi,
 On ſatrauglia koga hochie,
 I ù druſcbu ſuu priuodi;

Vierouati neslicnoje

Daje fiscao s'neba s'gara,

Smirit gliudske nepokoje,

Koij ouako gliudi varà;

Ki suieh fatart nas ne gleda,

Da moguchstuo svoje vsmiņsci,

I pripieua, i spouieda,

Daje isbrani porod Boscij;

Suarch sakone Moisesoue,

Na oci nasce kise sudī,

I obicaij stauglia noue,

Daih priprostī sliede gliudi;

Prid suiem pukom, ki gouori,

I hualise prem ocito,

Daje doscāo dā rasori,

Ouo templo glasouito;

Templo, koje jur sgradieno,

Bi po Boscioi sapouiedi,

V koe blago neisbroieno,

Potratisce nasci diedi;

Iosc da toga grieha nije,

Na koijse ne postauī,

Slobe opake prasctat smije,

I s'grescnizi dni borauī;

V nai hughieh gliudi stane,

Nasartati neima frama,

I rasmetat dni suecane

I grad bunit suproch nama;

Koja

Koja ouđi jes dobrota ?
Koiaje ouo noua viera ?
Koi j nacin od ſciuota ?
Naſćtoſe ouà ſtuar proſtira ?

Ioſćchie ſ'varkam , ſkiemſe vputi ,
Sa vſmnoſciti ſuoie mochi ,
Grad vaskolik podignuti ,
Da nam bude varha dochi ;

Geſa vas grad ? ſ'vlaſti prikom ,
I ſ'pomochi pakla huda ,
Od ſuetignie pod prilikom ,
On tolika tuori cuda ;

Da darſcechi nacin oui ,
Imà vcinit daſe sklone ,
Iſraelski ſui gradoui ,
Pod nepraue ſuoie ſakone ;

Takò dachie viera iſbrana
Kojà od nas nad ſue oſtale ,
Mnogo viekà bi darſcana ,
Ne bes viecne naſce huale ;

Bit ù napried neſzieniena ,
I pogardien ſakon ſtari ,
Sueta zarkua poruſcena ,
Poharani ſlauni otari ;

Tim ſui danas jedne odluke ,
Bes ſtrahamu odredimo ,
Koe doſtoi teſćke muke ,
Suiga na ſmart oſudimo ;

Dokle

Dokle imamo moch , i vrieme ,
 Pogafimo plamen , koj
 S'veliziemse flom nafieme ,
 Suak cas vechi ftuara , i goij ;

Er kad bude snagu ftechi ,
 Sa dat nami viecnę smechie ,
 Duorouechie fue poſcechi ,
 I polace fue naiuechie ;

Dobri akoſmo mi tarpieti ,
 Oua diela nedoſtoina ,
 Nechie toga vik podnieti ,
 Zar veliki Rima boina ;

Onchie poſlat fue boinike ,
 Danam ſmnogom naſcòm mukom ,
 Vlas , i ſemglie fuekolike ,
 Oruſcanom otmu rukom ;

Po ſuem fuietu da prognani ,
 Viekouiti vai kuſcamo ,
 I ù niednom mieſtu , i ſtrani ,
 Mirna ſtana ne imamo ;

Sudie fuietan , i prauedan ,
 I koſiſtan nad fue inę ,
 Da ſa oſtalieh vmre iedan ,
 Da vas narod ne poghine ;

Oui gouor moj dobarje
 Tko ſabauit da moſcemu ?
 Oue huale , ouò vſdarie ,
 Sa Boſcanſtuo vratmo gniemu ;

Oue rieci Kaifa daua ,
Cim neprauì sbor suietuje ,
I na suarfi kào suieh glaua
V neshani prorokuje ;

Er fa inò s'neba s'gori ,
Nije doscao Sin Viscegniega ,
Neg da smartim suom vmori ,
Smartne slobe suieta suega ;

Tim sui punì biefti hude ,
I cemera paklienoga ,
Nemilosnu na smart fude ,
V gliudskom u tielu Boga ;

Sui jednaku misao imaju ,
I ù slufu sui jedini ,
Nù nacina nach neshaju ,
Dase tai-stuar skrouna vcini ;

Kako jedan slotuor koiĵ ,
Sa sua diela prika , i huda ,
Sciuotufe suomu boij ,
Od ostroga praua fuda ;

Cim napunien straha , i tughe ,
Biesci od praude , kaga tira ,
I probija poglia , i lughe ,
Suak cas sa se terse obsira ;

Nagliem okom is dalece ,
Gustu dubiem goru vidi ,
I da ù gniu prie vtece ,
Harliem tiekom suoi put slidi ;

Alli kad k'gnioi stupi blisce
 Nenadnaga frete rieka,
 Kamu scudien put pristisce,
 S'plasiem valim silna, i prieka;

Tim sapanien mislit stane,
 Od suud tescko slo pasechi,
 V prau drughe kaochie strane,
 Bes korabglie moch vtechi;

Takò szienech bit slobodni,
 Sionski glaue prem nemili,
 Biufci na flu smart vgodni,
 Boscij porod osudili;

Dà tà osuda huda, i slobna,
 Isuarscise ne mne prije,
 Suarhe, i puta nu podobna,
 Gnih farditom sudu nije;

Ođ rassizieh misli vali,
 Sumgniu cine suiem veliku,
 Dà ù slo koje nebi vpalli,
 Is koga ist nechie viku;

Kad isdauni kleri Iuda,
 Kise od druscbe nochno vkrade
 Ne bes suega viechia cuda,
 K'gnim pristupa is nenade;

Treptechiga sui primaju,
 Blieda, i tamna s'misli prike,
 I miestomu sa cias daju,
 Meghiu paruc redounike;

Puni sumgnie ter scestoke ,
 Od dolcatia od gniegoua ,
 Klepe snati praue vfroke ,
 Kà sgodila ftuarse noua ;

Tim fa cutga muce stoje ,
 A on oholo suarchie , i prieci
 Suud oggniene oci suoje ,
 Pak gouori ouę riei ;

Snàm Cestità ò Gospodo ,
 Dà opaki Galileo ,
 Veleuamie straha podò ,
 I scestoko suiehie smeo ;

On sakone stare vgodne
 Smeta , i disce suom oblafi ,
 S'imnogom sctetom semglie rodne .
 A suascome malom ciasti ;

Timuas vidim siediniene
 Tuardo missit , i sboriti ,
 Sa grieh vlasti ùriediene ,
 Kaochietese osuetiti ;

Bes nikakue vafce muke ,
 Dar akomi slican date ,
 Iauamgachiu dat ù ruke ,
 Dà vech straha ne imate ;

Rece , à viechie sue veselo ,
 Obechiafe , i fauesa ,
 Sa isdauno gniemu dielo ,
 Dat srebornieh tries pienesa ;

Tries pienesa nepraunednu
 Platu karui, koje nebi
 Saplátilo kapgliu jednu,
 Suesčto vas suiet sđarsci ũ sebi;

Kaose scgnime sgouorisce,
 Iak slobodni od suieh sala,
 Dò vrataga dopratisce,
 Dajuchimu mnoščtuo huala;

Onse opeta k'suoj druscini,
 V viľoke vrati gore,
 Nà vsđanu da vcini,
 Od suieh sala slo naj gore;

Suarba Pieuania Petoga.

PIEVANIE S C E S T O.

ASA M slauna fuetkouina ;
 Po frechise pribliscaſce ,
 Kù ſua Eurienska kraglieuina ,
 S'mnogom ciaſtim fuetkouaſce ;

Sedam danà kadà zielich ,
 Kaò ſakoni ſtari praue ,
 Oſuakdàgnih kuchnieh dielich ,
 Ne mislechi , Boga ſlaue ;

Tad mlaghiahniem iagagnzima ,
 Poſpieſcnoſe goſte , i ſctuju ,
 I s'lochikam diuiacnima
 Nekisio kruh blaguju ;

Vefeglie ouo vſmnoſcito ,
 Sionski puzi ſuikolizi ,
 Ponaugliati ſuako lito ,
 V velikoj obchie dizi ;

Er dan oui s'liepiem plienom ,
 A pò viſcgnioi ſapouiedi ,
 Kragliu Egipskom neſmilienom ,
 Iurſe oteſce gnih pradiedi ;

V obechiana miesta obilna,
 Slobodnici hodech oni,
 A sa gnima voiska filna
 Kaih tieria , i progoni;

Nepriateglske is prid sabglie ,
 S' Bosciom rukom s'dobrom cesti,
 Smioni biesce bes korabglie ,
 V zarlieno more vliesti ;

More koje do tad plaho ,
 Rasdueno s'cudnom mochi ,
 Kros skut miran , i prifaho ,
 Slobodnoim cini prochi ;

Put Sionskoga fatò grada ,
 Israelskich ki darcaua ,
 I ù starò doba , i tada
 Glasouita biesce glaua ;

Neisbroiena gliudstua , i puzi ,
 Sa suieh strana varuiahu ,
 I veseloi ù odluzi ,
 Mirni na blag dan hodiahu ;

I safue ouà glindi fila ,
 Sueto ù templo stupai stere ,
 Nebiescese vputila
 Bes nacina , ni bes miere ;

Suakà kuchia , i kolieno ,
 Vidiascese šit ponase ,
 Liepiem redom isredieno ,
 S'yoenodom suoiem vfase ;

Er safuesfu

Er fasuesu jedne karui ,
Kase vsmnosna suud rasplodi ,
I pocetak gnihou parui ,
Od Abrama Chiachka ishodi ;

Od sakona fasue obchiena
Iednu obiciaj obsluscuju ;
V duanaes ù plemena ,
Narednose rasdiegliuju ;

Takò po suoj Palestini ,
Suaki ù suomu miestu , i stanu ,
Vsciuasce jur jedini ,
Seingliu od isgar vkasanu ;

Puk slobodan starà ù lieta ,
I ponosni tuarghiem gradi ,
Puni blaga vsmnoscita ,
I krepodne stan cegliadi ;

Alli ù drugoi onda strani ,
Van rodiene semglie mile ,
Robouahu istiskani ,
Od oruscne prieke file ;

Kon Kaukasa stahu gore
Sue malo magni deset dijla ,
Gdi hualinsko lesci more ,
Sred saklopna suoga krila ;

Samo ziela , i moguchia ,
Darscascese fred starine ,
Slauni Iuda tuoja kuchia ,
I tuà snascni Beniamine ;

Obie tadà kuchie oue ,
V ne malu dobru , i frechi ,
Mnoga sela , i gradoue ,
Vsciujuch , i darscechi ;

Samo kako postauio ,
Pò junaskom biesce boju ,
Segai suieta vechi dio ,
Rim cestiti pod moch suoju ,

Iur podlosci i oue puke ,
I da smiegnie gnih oslabi ,
Oruscieim disce is ruke ,
I Gosposku vlàs vgrabi ;

Nù er blaghe bi narauì
Pod sue krilo kadih primi ,
Suetiliscia parua ostauì ,
I sakone stare gnimi ;

Sad pod tesckiem jarmom trudi ,
Sua satrena semglia ouà ,
Gdi prie vriednieh isbor gliudi
Biesce , i slaunieh zuiet gradoua ;

Od kieh gnieski rasuaglieni ,
Od vremena duga lesce ,
Gniekieh shara boi oggnieni ,
I scestoki plam poscelce ;

Takà sarcha , i varlina ,
Kraglia od nebi na gnih sleti ,
Ki nehotie suoga Sina ,
Neosuechienu smart podnieti ;

Alli nechie bes spomene,
Kù s'raslogom suakiem pita,
Propuscena bit od mene,
Starà semgla cias od fuita;

V diglini da vremena,
Huala, i dika liepe strane,
Kaò bes puka, bes imena,
V sabitju ne oftane;

Dokle viscgni milostiuì,
Sciua vsdarsci ma pieuania,
I gnie ime suietlo sciui,
Sa rasgouor suieh skoncania;

Pomofioi, scto rodio
Sin Boscise ù gnie krilu,
I nam wieczni mir donio
V gliudskom u slabom tijlu;

Naj prie ondi scto saplaka,
I mlaghiahno lasi diete,
I suom smarti spleša paka,
Silu wieczne smarti klete;

O duorani od nebesà,
Kij suietlostim raiskom sate,
I nebeska sua cudesa,
I semaglska diela snate;

Vi posłani s'gara cestu,
Strelouitiem slatniem krili,
Iur sletieste ù onò miesto,
Priateglski gosti mili;

Tim, vas molim, sad put pravi,
 Vkašcite moj pameti,
 Po Solimskoi cim daršcaui,
 Smionom mišlim harla leti;

Kon dohodnieh vele vikà
 Vgodnouam samnom budi,
 Slouinskoga fred ješika,
 Dà gnie šlaua sloui suudi;

Rašorenieh štarieh grada,
 Semglie gniegda glašouite,
 V pieuanu momu šadà,
 Štara imena ponouite;

S'vašcomechie pak pomochi,
 Kaoje i došad samnom bila,
 Šnišcne semglie s'pieniem dochi,
 I višoka pieuat dila;

Tadmichiete raiske pute,
 Na otajštua na velika,
 Kašat došle netegnute,
 Vmarloga od piešnika;

Da šlobodno, i vešelo,
 Gori gdišu viečne dike,
 Budem obrat na moe celo,
 Vik neubrane louorike;

Suašboje moja mišad, i šcegla
 (Nebud Šueti Duhme oštavit,)
 Šciuot moga Špašireglia,
 Slouinškiema piešnim šlauit;

Ouu moiu fad befiedu ,
 V toliko vprauite ,
 I kij ù sueto templo gredu ;
 Puke samnom pribrojte ;

Ne vidiese nigda prije ,
 Ni ù broju , ni ù poscudi ,
 Vechie vliesti , ni punije ,
 V grad slauni mnošetuo gliudi ;

Ne tolikò nà dan sueti ,
 V vesegliu oni hode ,
 Koli teku sa vidieti ,
 Tebe ù obras Boscij rode ;

Tim vriednoga Iude pleme ,
 Nad sue ine paruo vlasti ,
 Suietlo krunam kraglieuskieme ;
 V suom rodu koje pasi ;

Kad lau boini suom jakosti ,
 Sue nadhodi suieri ostale ;
 Kiem kragliuje smiono dosti ,
 Ponosite pun sahual ;

Takò segai od koliena ,
 V kriposti, broju , i frechi ,
 Varh ostalieh suieh plemena ,
 Vidiahuse puzi vechi ;

Ifred Gazè kraina grada ,
 Neisbroieni puk ishodi ,
 I kieh Sale , i Engada ,
 I kraglieuski Ebron rodi ;

Suekolike suoe miesctane ,
 Podniscena scglie Kafca ,
 S'kojom druscif ue gradiane ;
 Plodna losiem Adulea ;

S'mnosiem selim pitna Seli ,
 Dan cestiti cialtit ide ,
 I scgniomesa faedno dieli ,
 Esfa , Sokon , Iamne , i Lide ;

Gredu gliudstua , koja stoje ,
 V Azottu , ù Akaronu ,
 Koj sa grad rodni broje ,
 Iaku mirim Askalonu ;

Oue s'mnoghiem gradouima ,
 Liepa Iope tuoi puk slijdi ,
 Gdifu morskiem valouima ,
 Cesto aruane starne hridi ;

V ouieh miestieh jur pribudi ,
 Sta Goliat strascna stafa ,
 Visci pasom od suieh gliudi ,
 I nemile flike , i glafa ;

Oblacafce oui oklopie ,
 Od neismerne velicine ,
 A noscascé s'licno kopie ,
 Vitoi Ieli od planine ;

Filistei voiska biesna ,
 Vsdaiuchse vgn fauifce ,
 Biesce doscla dà vresna ,
 Miesta Eurienska satarisce ;

Boine cete Bogu verne
 Israelskieh viteloua
 Kros befiede on cemerne,
 Cetres danà zielieh psoua;

Obie voiske daga vide,
 V glàs varli suieh posua,
 Da nà boino poglie ifide,
 Koggod gniemu suprotiua;

Takò dase vas pun smechie,
 Puk isbrani nebu mio,
 S'neisfreceniem strahom vechie,
 Biesce prid gnim sapagnio;

Kad sta David mlado diete,
 Iak primieno gori biesce,
 Sà nesusiesne psouke klete,
 Glauu oholu da poplesce;

On cias suietla suieh kraglieua,
 V defnizi suoi noscasce,
 Glasouitu prachiu, à lieua,
 Pastirskimu sctap darcasce;

Od Iordana bistre rieke,
 Pet kamena isabroje,
 Sa profuietlit po sue vieke,
 Mlada ù lieta ime suoje;

I sctom parui kami varsce,
 Skrepkiem sarzem, s'vierom prauom,
 A strasciui trup nai barsce,
 Na tle obori s'mnogom slauom;

Pakſe k'gniemu hro fatece,
 I na ociju protiunika,
 Strahouitu glauu ofiece,
 Iſtiem macem ſla karunika;

Ter vkafa dielom teſiem,
 Dà velika moch, i ſnaga;
 Neiakaje prid oneſiem,
 Koga jaci Bog pomaga;

S'drughe ſtrane neisbroinoga
 Mnoſtuo puka grede ù ſlaui,
 Od Damafcka ki ſtāroga,
 Plemenite mire oſtaui;

Tù kakofe pripouieda,
 Nekae vechia mieſtu huala;
 Nà ſuietufe parui vgleda,
 Stuoren couiek frechna od kala;

Betlem mieſto mnoghe od ſlaue,
 Nad ſue grade grad ceſtiti,
 Erſe od raiſke Kragl darſcaue,
 Horie ù gniemu poroditi;

Nà blagdanſe vputio,
 I ſcgnim Nepſe ponofita,
 S'komſe Antedon ſadruſcio,
 Blifcgni ſuſied plodna Egipta;

Emaus, Beſur, i Galgala,
 Mieſta obilna nad ſue ine,
 Beſ pukafu ſuoga oſtala,
 Rad veſele ſuetkouine;

Rauna poglia , i sciroka ,
Ifgledaju fuoe femgliake ,
Gdi Mareton , gdi visoka ,
Erme tice ù oblake ;

Gdi grad Segor jur vpafi ,
Gliubi tuoju Lote isbrani ,
Kadse tuscna priobrafi ,
Tefckom fgodom ù stup flani ;

A ona pogled fuoi nebiesce ,
Na braniene plame strieti ,
Ki s'nebesa doletiesce ,
Sa pedepfat grieh prokleti ;

Gdi Aspalata blato lesci ,
V Sodome strene krilu ,
S'gliutiem valim , kòe bigliesci ,
Prigliutoga oggnia filu ;

Aspalata blato , koje
Put nebeskieh mechie duora ,
Smrad prikorne vode suoje ,
I vfiona vogn fumpora ;

Semglia ù gnienio vrieme vgodna ,
I s'gradouim , i s'rusagom ,
Vodam , zuietlem , fcitom plodna ,
I obilna fuakiem blagom ;

Sad neplodna , i nesdraua ,
Vrieghia i pogled , i stupaje ;
Cim nemila draca , i traua ;
Sundà po gnoi poraslaje ;

Sueje vsrok tua kriuina
 Neprilicna ò gliubauì ,
 I grieh tescki bes nacina ,
 Nepodnesen ù naraui ;

Er tù opaki narod stoja ,
 Ki pun slochie gnusne , i hude ,
 S'raiskiem gostim sle nastoja ,
 Isrigati suoje blude ;

Na frak slike gnih blasčenè ,
 Biesce pogan bies potako ,
 Gliudi ù griesieh vsmardiene ,
 Ki misegliahu sue nà opakò ;

Iurse varscit pocelabi ,
 Od slich gliudi biesna diela ,
 Daimse od oci vid neugrabi ,
 Rafardienieh od Anghielà ;

Nektie podniet slochie take ,
 Ki treskouim vas suiet strefa ,
 Neg oggniene spusti oblake ,
 I goruscti dasc s'nebesa ;

Slobne puke , i nepraue ,
 On prauedniem plamom strati ,
 A gnih grade , i daršcaue ,
 V fumporan jas obrati ;

Iosc pepelom porascena ,
 Suase okolo poglia blide ,
 I suiedozi plama oggniena ,
 Stiene vgalle suudse vide ;

S'toga semglia tai bes ploda,
Place, i zuieli suoj vai gliuti,
I smetena od fahoda;
Sliku imaju. fui gnie puti;

Putnizi vsu kojg grede,
Is daleka tud prohode,
Parstom kascu, i poglede,
Sapanieni nagniu suode;

Tù dub rasse, nà kom vele,
Da zti zuietie toli milo,
Dà sui vresit mladzi scele,
I mladize gnim suoe krilo;

Sà kiem vihar kadga otrése,
Nesmotarne dagnie ifrastu,
Ke nemile toli rese
Kasciu, i okom. ofstru, i vtmaštu;

Dà nellicna radi liza,
I gardochie gnih marfechie,
Suaki mladaz, i mladiza,
Od gnih pogled suoi odmechie;

Vochkubi ouù suak fzienio,
S'duora pafech, daje ziela,
Nuie vnutra sue prah ggnio,
I smardechia mnofc pepela;

Netom rukom jes tegnuta,
V cas iedan is. nenade,
Sua smaruiena, i profuta,
Rascinise, i raspade;

Tù jofčtera klasie ſcitno ,
Ne dobroſe pocne bielit ,
Kaſcuch lize fracno , i kitno ,
Sa poglede ſuieh veſelit ;

Kad prauednom Boſciom kletuom ,
Neſdrauiga vihri ſparſce ,
Prid ſamome tere ſcečuom ,
Sueſe zarna ſniet prouarſce ;

Skup mladichia neisbroini ,
Sa Iudiniem rodod varui ,
I Simiun gnima boini ,
Roditeglſe broj parui ;

Simiun , koga ſarcbu oſuetnu ,
Kom Sitkemski puk opali ,
Kako ſaſma huđu , i ſčetnu ,
Ni chiachkomu ne pohuali ;

To bi , kadmu ſeſtru Dinu ,
Mlad kraglieuich Sikem ote ,
Prie vremena ter poghinu ,
S'vſdiſane gnie liepote ;

Atò er plahe ſue poſcude ,
Iſpunio biuſci ſilom ,
Dà i naprieda traiat bude ,
Dni veſele s'gliubi milom ;

Taſcechioi chiachka , i bratiu ,
Kiem daò bieſce gorku tugu ,
Sa ſuegh vſet , i viencatiu ,
Ktie ſa prauu ſuoju drugu ;

Sadrugie

Sa druguie vse prauu,
 I cim poras suoi vsmnosci,
 Sebe, i suoju suu darscauu,
 Pod gnie fakon josc podlosci;

Saedno s'chiachkom sliepo dieté;
 I s'gradianim fuiem suoiemi,
 Vvriednieh sliedeck fuiete;
 Obresanie ofstro primi;

Trechiegase isctom dana;
 Is istoka funze vputi,
 Ziechia gliutieh kadno rana,
 Naj vechiasse muka chiuti;

A Simiun sboiniem Leui,
 Kieh morasce sarcba kleta,
 Od onega cafa, i dneui,
 Kadim sestra bi oteta;

Videch tesckom dà bolești,
 Gliuto bole sui gradiani
 V grad gnihou smiesce vliești,
 S'bridkiem macim oruscani;

Naj magniega ter od roba
 Do vladaoza od darscaue,
 Posiekosce kratko ù doba,
 Suekolike muscke glaue;

Nà obilnu paka plienu,
 Naripisce s'bratiom inom,
 I suou sestru ozkuarnieniu,
 Ofuetisce fliem nacinom;

Tac plah mladaz , cim ù goiu ,
Szienu sciuiet s'dragom gliubi ,
Safuiem pukom glauu suoju ,
Ziech bludnoga diela isgubi ;

Dajuch isgled suemu suietu ,
Da tko drusieh cias , ùriedi ,
I sam sebi gradi sctetu ,
I onemu tkoga sliedi ;

Tim sui puzi segai roda
Gredu nà suet dan vgodni ,
Kiemfu Sare , i Molada ,
I Siueleg gradi rodni ;

Miesta , koja semglie scitne ,
I obilna poglia rese ,
Gdi veseliem plodnom kitne ,
Suegh malline selenese ;

S'gnim grad Afem sue gradiane ,
I Sipabot scglie hrabreni ,
I grad tuardi od Afane ,
Varh dua briega sgradieni ;

Gnih jur suietli dikam mnoziem ,
Remnon , Ait , i Atar drusce ,
Kieh bregoui cestiem losiem ,
Vresceni milo krusce ;

Idumea plodna mati ,
Mirisnoga od tamiana ,
Stò gradoua suoieh nekrati ,
Isprasniti s'blaga dana ;

Sastajuse

Saftajufe s'gniom Rufafi,
 Kieh lieposti flike nije,
 Raune femglie koja pafi,
 Put cestite Arabije ;

Simiunouo pleme varlo,
 V grad sueti vputieno,
 V vefegliu fliedi' harlo,
 I Ifakare tue kolieno ;

Varfta gliudi porodiena,
 V kamenoi tiesnoi strani,
 Trudit vas viek naucena,
 I ò maloi sciuiet hrani ;

Ouieh dio velik ftoij,
 Kon Ermona gore plodne,
 Roine pcele koià goij,
 I vitefom kognie vgodne ;

I gdi Tabor, i Carmelo,
 Liepi varfi na fuu mieru,
 Nakitieno dubiem celo,
 Put nebefa vife, i fteru ;

Oue femglie jofc' cudese,
 Er ù kolieh fuietla plama,
 Is gnih ù raj faletiefce,
 Ili flauni, drag fuiefdama ;

Sletie na oci puka mnoga,
 Vedra is neba ogagn fioni,
 I proroka prifuetoga,
 V proftore vifcigne poni ;

Ernad, Afra, i Sensene,
 Sglieru mladosti snasne silu,
 S'mnosiem trudom odhraniene,
 V suoemu scednom krilu;

Oue grade glasouite,
 Ne toliko tuard mir brani,
 Koli hridi kamenite,
 Varhu kiehsu fasidani;

Liepa Sene sue tuoe semglie,
 Teku da blag dan pociafte,
 Ruino vino gdise jemglie,
 Gdi od sto varsta vochie raste;

Dicni flauom ne magniome,
 Korisnoga plodna lieta,
 Liepi Rebot gre stobome,
 I frechnoga grad Rameta;

Oui s'vikom sui veselom,
 Prid otare suete gredu,
 Su, se pase s'vedriem celom,
 Su, emie rados u pogledu;

A vnuzi Dane tuoij
 S'niemiem mukom sui stupaju,
 Suiem u lizu scalos stoj,
 V tle od frama sui gledaju;

Iak na ishodu od jeseni,
 Kad naripi sima parua,
 I prolitne cias seleni,
 Dubiu pocne mriet toparua;

V martuilo

Vmartuilo ghiuta smija,
Is prid mrafa cimfe vuce,
Suiscd vstauglia, krug ne fuija;
Neg scalosna lasi muce;

Drefelifu s'tescka vsroka,
Safcto s'mnosieh stranà cuiu,
Daim pisma od proroka,
Viecni prikor prorokuju;

Od gnihoue trage praue,
Karuni Antikars dachie ifiti,
Kichie od fuieta sue darscaue,
Silnom rukom osuoijti;

Isukarfta pod prilikom,
Hudi filnik hochie hinit,
Daje dosco s'mnogom dikom
Napokogni sud vcinit;

Tochie biti ù ono doba;
Ne tarpieni kadà griesi,
I naj vechi bies, i sloba,
Vskragliuju pod nebesi;

Kadse s'neba ogagn varli,
Po naredbi Boscioi sprau;
Da pohara, dà poparli,
Da rascini suiet neprau;

Ali osuetnik Boscanstueni,
Priuiscgniega Sin jedini,
Od viek viekà odredieni,
Daje sudaz suietu istini;

S'neisbroinom voiskom dochie ,
Od nebeskieh suoieh boinika ,
Da nepraua puna slochie ,
Satarisce sla karunika ;

Oggnieniemchie gniega trieskom ,
Dno pakgliene varch propasti ,
Da snà mochi prid nebeskom ,
Kaò padaju gliudské vlasti ;

Sa gnim grede ù radoſti ,
I poſpieſcno ſuoi drum tiera ,
Iſabrane ſkup mladosti ,
Kaſe rodi od Aſera ;

Gnih nad iniem fuiem ſemgliama ,
Odhraſiſce mieſta lijea ,
Betug , Orman , Aſeg , i Ama ,
I grad tuardi od Artipa ;

Scgnim Aziba , i ponoſna ,
Robeafe nà put ſtaui ,
I Lebane , ku kripoſna ,
Nad ſue grade mlados ſlaui ;

Scitna od klaſia , i veſela ,
Kimsu ſemglie gnih ceſtite ,
Suikolizi po varh cea ,
Vienze noſe cudno ſuite ;

Sgrade oſtauglia ſuoje ſtare ,
Rod vriednoga Zabulona ,
I prid ſuete grede otare ,
Ne bes dara , i poklona ;

Podloščeno grabšam more ,
 Rodne kraje gnih vmiua ,
 Gdi primorsku trisčgliu gore ,
 Dokle proghie, noch sumgniua ;

Is Iedabe grada obilna ,
 Od ouiehse mnosi dije ,
 Iednieh scaglie Sembro filna ,
 Iednieh tuarda Iestafie ;

Srechna Kana jednieh rodi ,
 Galilee grad szieniene ,
 Paruo cudo gdise sgodi ,
 Vode ù vino obratiene ;

I Nazaret suemu suietu ,
 Viečne od slaue , i od vresa ;
 Gdi posdraui Dieuu suetu ,
 Slauni glasnik od nebesa ;

Iedni gredu is Naina ,
 V kom majka gliubescgliua ,
 Iedinoga vidie fina ,
 V cas isti martua , i sciua ;

Dote pichiom miesta ohola ,
 Broja vsmnoscnom puku nije ,
 I ki rauna scglie Nalola ,
 I grad liepe Katetije ;

Tkobi mogo tue Nefali
 Pibroiti pleme , i kade ,
 I kiemesse tuoi rod huali ;
 Plemenite tuarde sgrade ;

Koje Cedar , koe viecnima ,
 Cedrim Liban gora slauna ,
 Discu k'viscgniem duorouima ,
 Varh ramena suoga stauna ;

Koje Nestal grad vresni ,
 Gliudstuo na blag dan odprauglia ,
 Koju mlados , ki puk suiesni ,
 Suietli Nason scgnim fastauglia ;

Cegliad , praua kieh besieda
 Ima suudi miesto , i viru ,
 A is vsti rieke od meda ,
 Kad gouore gnima isuiru ;

Oni vodam od Iordana ,
 Is dua vira koje vstaju ,
 V osuanutie bielodana ,
 Suegh veseli posdrau daju ;

Galilea suakolika ,
 Samaria suase vputi ,
 Poscudaje gnih velika ,
 Vidiet Boscij rod , i cuti ;

Mnokrat Iesus u miesta oua
 Doghie , s'mnogom ter gliubau ,
 V gnih obchi , i stanoua ,
 I Boscanstuo suoie obiaui ;

Mnoga diela neismierna ,
 I cudesa koja vgleda ,
 Spomeniua josc Kaperna ,
 I Sebaste , i Aseda ;

Betfaida podignuta ,
 Iakom tuarghiom dò ù prau fuisda ,
 Neustrucase sueta od puta ,
 Pace oholi tiemse , i gisda ;

Gre s'mladoscim fuoiom vriednom ,
 Betulia glasouita ,
 Kase dobit gradu niednom ,
 Ne da ù diela plemenita ;

Tuse rodi flauna dikla ,
 Kros hrabrenos kà samiernu ,
 Strahouito garlo prikla ,
 Oholomu Olofernu ;

Sà vsrok isti miesto rodno ,
 Ostaugliaiu sui miesctani ,
 Kieh Genefar blato plodno ,
 Ribnom vodom pere , i brani ;

A tue Leui pleme isbrano ,
 Kè Bog na suu sluscbu odredi ,
 Po suieh inieh ismiescano ,
 Suieh jednakiem dielom sledi ;

Plemeniti Voeuoda
 Suetu semgliu ki naseli ,
 Stan ofobit gnim ne poda ,
 Ni vlasctita miesta odieli ;

Rasdielieni bisce od gniega ,
 Pò suieh miestieh mnoghe ù grade ,
 Da na sluscbi od Viscegniega ,
 O zarkounoj ciasi rade ;

Miesťte obilne da lietine,
 I fabaue suoie, i diela;
 Od sciuna krotzieh cine;
 Suetilistca Bogu mila;

Kud ohodim slaune vnuke;
 Efraima, i Manasa;
 Puk ponosit nad sue puke;
 Velicinom liepa stasa;

Quieh rodi Iosef cisti,
 Cias suoe bratie viekouita;
 Kad s'velikom suom koristi,
 Srečni Egipat jur napita;

Karu gnihoua suud pieuana;
 Palenstinskoi po darcaui;
 S'obie strane od Iordana;
 V mnogoise prostrje slati;

Gdi grad Berfa, i Kefeka,
 Pase od suuda pod suom vlasti;
 Gustom trauom poglia meka,
 Neisbroiena stada pastu;

Gdi visoka liepa Dora,
 Tom slauizi dan sapoiu;
 Louit plahе suieri od gora,
 Sglie hrabrenu mlados suoju;

Ibla, i Tenak gdise slaue,
 Cim gledaiu s'desna, i s'lieua;
 Guste gaie, i dubraue,
 Kiemse rusag gnih odieua;

Gdi Maceda grad pun dike, breg dimant i biseri
 I suakoie obilnosti
 Bliscgnie grade suekolike,
 Pridobiua suom suietlosti;

Gdi Tafua vir studeni,
 Goiech dubie, trauu, i zuietie,
 Cini obilne suud seleni,
 Stwara viecno primalietie;

Oue grade suud posnane;
 Prid sobome Iordan ględa;
 A koę s'drughe pafi strane,
 Ieduaime broi spouieda;

S'dielom karui Manafoue,
 Tų kragliuju dua plemeną;
 Trage illasi vir gnihouę,
 Boina od Gada, i Rubena;

Od Rubena hrabrenoga;
 Koga Iacob drag Visęgniemu;
 Od sue bratie naj paruoga;
 Rodi vmarlom suietu ouemu;

Oui gredu sui smiesceni,
 Kaose i gnieda ismiescasce,
 Kad stan obchien ũ istoi strani,
 Sa Iordanom isabrasce;

Galad, Argob, i Basana,
 Darscaufu, rodne gnima,
 Semglia od prije kraglieuana;
 Gorostasniem gigantima;

I scesdeset tua rdieh gradà,
 Ke kragl Ogij varla vŕaſta,
 S'mnogom filom s'parua vlada,
 Puk isbrani pakmu naſta;

Galaski ouieh gradi prate,
 Iabi, Balme, i Sebania, i,
 Poluſtrena Kariate,
 Edre, Nabe, i Selkama;

Bola, i Ramas gnimſu druſi,
 Mieſta onadà ſuana ouako,
 Narodiſu dali druſi,
 Ime ſadà fuiem inako;

Iſnoſite mnoſi Arimne,
 Oſſtru ſtranu oſtaugliaju,
 I ù dneui lietne, i ſimne,
 Plodni cedri gdi raghiaju;

Tim ſui od cedra vienzim lijpim,
 Noſe glauu nareſcenu,
 A s'guoſdeniem oſſtriem ſcipim,
 Laune harbe na ramenu;

Mnoſieh Rabat, i Gaulide,
 I Boſiri ſtolna daua,
 Mnoſieh ſcitna Batalide,
 Suoga is krila iſpuſſtau;

Mnoſieh ſemglià, kù topechi,
 Arno potok barſci od ſtrile,
 Kudgierſe proſtre techi,
 Gniue oſtauglia ſue pritile;

Ni vas nechiu prochi mukom ;
Srechnu Abilu ki sijete ,
I od gnie paka s'malom mukom ,
Samofitati plod poscgniete ;

Kiem Elea scitorodna ,
Kiem seleni Afirote ,
Raghià is krila fuoga plodna ,
Sue koristi , sue liepote ;

Kojeh pomam plemenitiem ,
Odieuena sluſci Kade ,
I ti ſtienam Klifuritiem ,
Od Eſeba tuardi grade ;

Ermo , i Faſga gdife oholo ;
Paſe viſit nad oblazim ,
S'defna , i ſlieua ſuud okolo ,
Obaſtarti tuarghiam jazim ;

Gdi viſoka ſiedi Abari ,
S'koje varha ponoſnoga ,
Vpaſiſce gniegda ſtari
Gnie paſtieri cuda mnoga ;

Kad Iordane tuoia rieka ,
Naſad s'vodam fuiem vſpregnu ,
I barſinu plaha tieka
Snifcno vſdarſca , i vſtegnu ;

A tò neka bes ſabaue ,
S'Boſciom ſamom s'gàr pomoči ,
Obechiane ù darſcaue ,
Puk iſbrani bude prochi ;

Naj polsie is bliscgniega,
Miesta ceste druscbe vlase,
Koje od suieh nai mlaghiega,
Beniamina rodome vlase;

Naj milia nad sue ine,
Semglia ù frechju gnih dopade,
Kojà pitne suiem raunine,
I od suieh liepsce ima grade;

Tù kraglieuske suoie mire,
Grad prisueti, nebu slicni,
Visci, scira, i prostire,
Ierusalem Gospodicni;

Tuardiem graghiam vrescena,
Ietafile tase bani,
I grad Betel, ki dua imena,
Sa suoj vres vechi hrani;

I ki s'ciudom malo prije,
Vidie nakon dan cetuarti,
Grad cestiti Betanije,
Mladza oteta bliedoi smarti;

Tù Tarela, i Tamare,
S'puniem dubia Gabaotom,
Kascu mire suoje stare,
I dicese suom liepotom;

Cegliad sa man ka ne stoje,
I iunacke slike, i cina,
Obiknuta sue dni suoje,
Suięri tierat od planina;

Odiechiafu

Odiechiafu tim gnihoua ,
Sa naprauu , koju oblaca ,
Oštre kosce od vukoua ,
Kieh ù louu cesto tlace ;

Netom bieli dan osuane ,
S'louniem mrescam , i s'hartima ,
Probiau luge , i strane ,
I suierenie štrasce scgnima ;

S'toga ù jutro sui jedini
Po dubrauah suud gostese ,
A pak vecer kadse vcini ,
Liepiem plienom rasdielese ;

Ovdi gredu sui miesctani ,
Masfa , i Emen kiemse resi ,
Briesi štienam oruscani ,
Všraštieli do nebesi ;

Tuarde Amose , i Beuita ,
Ki cuuaju mire biele ,
Kieh Elefon plodni pità ,
Kieh obicna hrani Sele ;

Kojeh Recem blagom suiero ,
Auin liepi kieh vsčiua ,
I od Sila miesto sueto ,
Gdi Arka Boscia jur pribiua ;

Neisbroienu mnošc pošila ,
Rame obilne šcitna strana ,
Ziech Rakele liepe zuila ,
Glasouita , i spieuana ;

Is Bube ,

I, Gabee, is Ierika,
Neisfreceno mnosťtuo islasi,
Gdise cuda jur velika,
Israelski puk napasi;

Od Ierika mir oholi,
Iskoriepien gdise vaglia,
Nà pieuanie silno toli,
Slamenitieh od trubaglia;

Gdi proch putu od narau,
Samo s'jedne rieci vmarle,
Strelouito funze vstaui,
Na fred neba kognie harle;

A tò da dan digli bude,
Dokle verni voeuoda,
Splesce, i satre kraglie hude,
Pridobienieh slieh naroda;

S'ouiem cetam junackieme,
Gisdau mladich prihodiasce,
Ki hrabreno ime, i pleme,
Od Saula kraglia imasce;

Sui prorozi glasom jedniem;
Cujahuse skladno pieti,
Riecma, i dielim dachie on vriedniem,
Suieto, i visok bit na suieti;

Ah kakuoichie ù omrafi,
Oui farnut sliep s'paruize,
Nascu vieru da porafi,
I pogubi Boscie oucize;

Nù rasgorien duhom fuetim ;
Kichie smesti tui varlinu ,
Sa, suom duscom , i s'pametim ,
Sagarlitchie prauu istinu ;

Ter kadase Bogu obrati ,
Ifuarsniemchie tad nacinim ,
Raiski sakon spouiedati ,
I posnanzim , i tughinim ;

Dachie kufcat flados milu ,
Od gniegouieh pisina , i fuieta ;
I ù riedi , i ù dilu ,
Sui narodi segai fuieta ;

I od isbrania sud cestiti ,
Bes strahachie naj poslije ,
Suoiom karui potuarditi
Vieru , koju pripouije ;

Suarha Scestoga Pievania .

PIEVANIE SEDMO.

SR A E L S K I puzi slauni,
Liepiem redom, i bes smechn
Sui vlielli ù poglauni,
Ierusalem biehu vechie;

Isti Isukars danu blagom,
Ki sua semgla toli ciaſti
Sprauiaſceſe s'druſcbom dragom,
Obicaine podar ciaſti?

Tim fa vaſam blagouati,
Prem kað ſakon ſtari odredi,
Vedro lize k'gnima obrati,
Oue riei ter beſiedi;

Euo druſcbo ſlaun doſti
Suecaniſe dan obiauglia,
Vas puk mnogoi ù radoſti,
Slamenite goſbe ſprauglia;

Tim duoiſza od vaſ ſađa,
Poſpieſcnoſe vputite,
Sionſkoga ù prau grada,
I nam goſbu da ſprauite;

Prije smarti neka moje ,
Koje obiciai, blaguiemo,
I ù radoſti gdi ſui ſtoje,
Daſe i mi radujemo ;

Sreſtichiete putom hode ,
Netom ù grad vlieſete ,
Gdi ſtudene pun ſud vode ;
S'vira noſi mlado diete ;

Hodte ſa gnim , ter ù koi
Stan vidite gniega vlieſti ,
I vi mili druſi moi ,
Vlieſite ſ'dobrom ceſti ;

Gospodara duora toga ,
Molte ſladziem beſiedami ,
Sa citania da blagoga
Stan podoban podà nami ;

Odkritemu moje ime ,
Mieſtouamchie dat ſtudieno ,
Suieſlò , i ſuilam vreſnime ,
Suud okoli odieueno ;

Sueſctoje trieba , po nacinu ,
Tui priprauit pomgniu imajte ,
Tere mene , i druſebu inu ,
V veſegliu pricekaite ;

Rece , à Iuanſe ſ'Petrom dieli ,
Obluſciti tui beſiedu ,
I ſcaloſni ù veſeli ,
Ieruſalem oba gredu ;

Tù sterahu nagle vide,
S'gorusctome suud poscudom,
Proch gnim mladaz kad ifide,
Hladne vode s'puniem sudom;

Tim suarnusce sa gnim suoje,
I stupaie, i posore
Sa vidieti pomno, ù koje,
Hochie vliesti frechne duore;

Ter ù vrata stana istoga,
V ki vlasit gniega pase,
Bes karfmania bes niednoga,,
I oni sa gnim oba vlase;

Cestitoga toi Scimuna,
Nebeskomu Kragliu draga,
Biesce kuchia huale puna,
I suakoje frechie, i blaga;

On prauedan, blag, i slauan,
I gospodskiem suieto rodom,
Imenouan biesce, i slauan,
I prid' pukom, i Gospodom;

Nù naj vechia cias gniegoua,
Brojascese varh suieh gliudi,,
Sedam vriednieh rad sinoua,
Mile karui, blaghe chiudi;

Scgnima ù duore oue vgodne:
Dohodiasce on mnokrati,
I sred sela, gdi slobodne,
Dni gliubiasce sue trairi;

Na daleče slobna grada ,
 I sumgnuiieh gradskih ciasti ,
 Obro sciuiet biešce is mlada ,
 Bes nikakue oholaſti :

Kitnich dubrau ſieni mile ,
 I ſtudene vode ſciue ,
 Biehu gniemu omilile ,
 Rauna poglia , plodne gniue ;

Plodne gniue , i proſtrane ,
 Sro plugoua kijeh oraku ,
 Koje vredno poſiane ,
 Samoſtati plod vrachiahu ;

S'godifctima vech naprieda ,
 Vs iezere tihe , i hladne ,
 Ceſto obchiaſce ſlaghie od meda ,
 Slirom pieuat pieſni ſkladne ;

Varhu toga pun biſtrine ,
 Suekolike ſnaſce rede ,
 I ſue pute , i nachine ,
 Kiem okoli nebo grede ;

Bofciem duhom raſgoriena ,
 Vechkratbiga cuo pieti ,
 Scto ſuncana ſuiechia oggniena ,
 Scto raſliki mieſez prieti ;

Scto pogledi ſlamentei ,
 Drobnieh ſuieſda pripraugliaju ,
 Kad vremena gladna biti ,
 Kad obilna doch imaju ;

Kakue

Kakue od plahe, kakue od tihe,
 Godinesu obiliesce,
 Kadse susce prem salihe,
 Scetni dascdi kad potesce;

Nù tad biesce s'periuoja,
 V grad dosco kgniscnik snani,
 S'drafiem rodòm fred pokoja,
 Dà suetkuje dan suecàni;

I duornizi cim gniegoui,
 S'drughe strane s'pomgniom rade,
 Dase frechni pir sgotoui
 Dokli scarko funze pade;

Vs drag romon lire vredne,
 Kòju sladko vdirasce,
 On vesele piefni medne,
 Skladniem glasom pripieuasce;

Klikouasce diede stare
 Kiemse Israel gniegda klania,
 I cestite pametare
 Gnih vriednoga dielouania;

I sasctosu postauiene,
 Bogogliubne od starine,
 Oue nebu tac primiene,
 Isabrane suetkouine;

Cim medeno toli pieuà,
 Petar s'druscbom mladza sueta,
 Is nenadi tù prispieua,
 I sladkemu piefni sme ta;

Veliahumu riedi oue,
Kraglia imamo dobra, i praua;
Ifukarftom koga foue,
Israelska fua darfcaua;

Suietli dielim, chiudi blasce;
Drughi od gniega da fnafc nije,
I gdi miefez fvoj frak kafce,
I gdi funze femglia grije;

On pofciglie molit tebe,
Da tua milos poda nama,
Stan, ki namie od potrebe;
Sa blagoga, fa vafama;

Nà cestitò spomenutie;
Slauna imena Iesufoua;
Scimun flados raisku ochiutie,
I veomife obradoua;

Tim da flufcen Bog oftane,
Duorne flughe foue vreda,
Kiem raftuorit po fue strane;
Duor vaskolik fapouieda;

I fuud cini fa ciasvifcu,
Dafe oggnia mnofc rafgòri,
Suiem mirifim dà mirifcu,
Koje Arabska femglia zori;

Pah velike gofte ùuodi
Ponofita pofred ftana,
Kij od fuud cifta fuila obhodi;
Y liep nacin ifatkana;

Pod visoki slatom drafim,
 Vas nakitien cudno siua,
 A oholiema liepiem safim,
 Sne prostarto xle pociua;

Srebarn suietgniak bes proziene,
 Vifi s'poda slatna, i liepa,
 Kij rasgoni guste siene,
 Ke noch sipglie tmafta, i liepa;

A od lasctiua zarna ebana,
 S'tle tarpese gladke vftaju,
 Tanka platna, i sniescana,
 Kich raskoscno pokriuaju;

Kasce od slata, i oholi,
 Sudi od srebra tui videse,
 I pobieni slatom stoli,
 Ki sue od stana kraje xese;

Iu sceto duore suoje vresne,
 Kasce gnima s'vedriem celom,
 Oae riedi medne, i suiesne,
 S'gliubescgliuiem drufci dielom;

Nije nouo ime slauno
 Od vascega kraglia meni,
 Gniegouiehfam diela dauno,
 Ia facuo glas hualieni;

Niesam bio frechian joscte,
 Gniegou raiski hip vidieti,
 Ni cut, kij sui dobri poscte,
 Slaghi od meda gouor sueti;

Nù kadase 'on dostoiĵ ,
 Dochi ù mene ne vidiēna ;
 Spraunimufu duori moiĵ ,
 I ſua vrata raſtuorena ;

Samnom oudi vi cekate ,
 Iachiu poſlat mę duorane ,
 Da ſadruſce , i doprate ,
 V frechniega oue ſtane ;

Koiĵ vrefi , kà ces mnoga ,
 Ke blaſcenſtuo me bilobi ,
 Poſred doma kad on moga ;
 Vas ſuoi ſciuoſt ſtanouobi ;

Nafci vnuzi ſuiem putnizim ,
 Dà ù dohodna kaſcu litta ,
 Koſe s'draſiem vcnizim ,
 Gos nebeſki oudi cità ;

V tolikò dokle ù more ,
 Suncanaſe ſkrije ſuiēchia ;
 I priklopi poglia , i gore ,
 Zarniem platnom noch mucechia ;

Slaunieĵ pieſni , kę s'vaſcega ,
 Doſcaſtiaſam propuſtio ,
 Sa cias vechiu dana ouega ,
 Ponouimo kigod dio ;

Rece , ter pun duha , i vire ,
 I veſelo kaſcuch lize ,
 Glaſouite ſuoje lire ,
 Poce vdarat ſlatne ſcize ;

Is medenieh paka vstì,
 A pò putu, i nacinu,
 Takò isuarstan romon pusti,
 Dabi omekscaò tuardu stinu;

Gniegouobi pienie snano,
 V prilike ponosite,
 Rekaò gledat isatkano,
 Varh raskoscne liepe suite;

Alli da sue hitriem perom,
 Varhu platna cista, i bijla,
 S'prilicnome cudnom mierom,
 Viesceta ruka pomastila;

On ù piefnieh kafce, kako,
 Na nebesku riec vdiglie,
 Puk Eurienski biesci opako,
 Kleta Egipta famosiglie;

Kò suud prid' gnim Viscgni stupa,
 I bràniga suojom mochi,
 V prilizi suiesla stupa,
 Oblak ù dne, plam ù nochì;

Kaofu od slauna Voeuode,
 Iedniem mahom filna pruta,
 Prosiecene plahe vode,
 Zarlienoga mora gliuta;

Vode, ù dua diela koje,
 Iak dua mira podignute,
 Kros ponore strascne suoje,
 Otuorisce mirne pute;

Ter pucina valouita ,
 S'ochiutieniem od posluha ,
 Vkasafe stanouita ,
 I vcini tiha , i fuha ;

Vas Israel kò bes plauī ,
 Meghiu prieke sijde vale ,
 I slobodan put vpraui ,
 Nà scudiene kraje , i scale ;

Kako s'voiskòm boinieh kola ;
 Sli Faraun filnik varli ,
 I sua Egipska voiska ohòla ,
 Pò istom drumu fa gnim harli ;

Saborauglia flotuor kleti ,
 Predgnie bice neismerne ,
 I kakomu Bog oteti ,
 Mosce is rukà suoje verne ;

Pieuà , kò jur hitajuse ,
 Isabrani kraja tuarda ,
 Krajne ù gaje da skrijuse ,
 Biesna od kraglia , i llofarda ;

Kad hrabreni Voeuoda ,
 Suu defnizu k'moru obrati ,
 Rasduocna dase voda ,
 V narauno bitie vrati ;

Koja docim filna , i plaha ,
 S'obie strane napried sarne ,
 Protiunikom suiem od straha ,
 Iscesnuto farze tarne ;

Obfiruse, dabi vtekli

Od osuete Boscie ruke;

Smartni vali nù prifiekli,

Iurfu gnih put, i sue odluke;

Vali mora nemilosna,

Kè fardito isuan miere,

Boina kola, i ponosna,

Smetà, isurachia, dufer, federe;

Cujesc kako stiscu, i tope,

Bes osira vode prike

Mace, kopia, stiege, oklope,

Piescze, kognie, i kognike;

Ter gdi pliu bes vresa,

Pò prostoru morskom suudi,

Tuscni ostatzi, i telefa,

Neisbroienieh martuièh gliudi;

Iosc klikuje, kako voiska

Verna ù gole gre pustignie,

Gdi glad chiuti, gdi jestoiska,

Nedostauat gnioi pocignie;

Alli mili Kragl od nebi,

Blag na draghe suoe pogleda,

I pritesckoi toi potrebi;

Scglieim pomoch slaghiu od meda;

Suakò jutro gnim sa hranu,

Sadouoglnu suoi obchieni,

Kruh nebeski, sladku manu,

Blagodarno dascdiet cini;

Slusasc

Slufcasc poiät medna vsta,
 Pace gledat mnisc gdi varue;
 V prilizi sniega gusta,
 S'gar letechi drobne marue;

Ter gdifuse ù vesegliu,
 Sui dar Boscij kupit tislì;
 Hualu dajuch Stuoritegliu,
 Gnih potrebam kife milli;

Sa tiem pieua, kako megliu,
 Sufiem bardim tei pultosci;
 Vas puk chiuti smartnu scegliu,
 I rasardien slo marmosci;

Kad nà ociju fuichse sgaghia,
 Od scibike gdi moguchie,
 Tuardi kami vdren raghia,
 Bistre vode, i tekuchie;

Timse kupi suak ù goju,
 Oko vira hladna, i sciua;
 Ter na vogliu pije suoju,
 I hladise, i vmiua;

Nadasuese on prostire;
 Vieru hualit Kraglia stauna;
 Ki fasida biele mire,
 Solimskoga grada: slauna;

Parui on sgradi, i vresi,
 Liepa od kitia noue otare;
 I Vladaozu od nebesi,
 Tui prikasa ciste dare;

Tad nasčena ciasciu vina ,
 Poklonimu , i kruh bijli ,
 Koje dielo nad sua inà
 Suetilisc̃ta nebu omili ;

Cim sluscaju s'pomniem vhom ,
 Mnoga cegliad s'desna , i s'lieua ,
 Scto napunien Suetiem Duhom ,
 Plemeniti snanaz pieua ;

Viecnoga Oza Rod veliki ,
 Ki rei snasce rasgouore ,
 Opetase ù grad priki ,
 Is vifoke vrati gore ;

I jur harlech ù dno mora ,
 Da sapade frak suncani ,
 Priateglskoga po fred duora ,
 S'isbranomse drusc̃bom stanik ;

Gdi s'gospodskom velicinom ,
 Suieh domachin veseo primi ,
 I s'gliubauim , i s'nacinom ,
 Sue dohrani sprauno gnimi ;

Sui blagouat mirni vsesce ,
 Samse Iuda smeten chiuti ,
 Odkli Boga prodao biesce ,
 Sliem Scidouom karunik gliuti ;

Kasce isdaunik lize duorno ,
 A ù febise jadno karci ,
 Da paklieno , i prikorno ,
 Suoje isdaistuo prije isuarci ;

V taò bijo kruh nekisielì,
 Iesus ù' fuee ruke všima,
 Ki posuechien flama, i dieli,
 Suoie'm drušiem pridrasima;

Ovoje tielo moje, prauì,
 Blaguitega s'prauom suiešti,
 Sa drag bilieg me gliubauì,
 I velike vafce cesti;

Slatnu ciascu pak sa tieme,
 Ka liepotom sunzu odsiua;
 S'malo vode smiescanime,
 Sladkiem vinom napuniua;

Ke takoghier posuechieno,
 Dava popit suiem jednako,
 Ter podniscno, i medeno,
 Blag besiedi gnimi ouako;

Quoè, druscbo moja mila,
 Ma karu, kufam prolit obro,
 Is moiega skoro tijla,
 A sa obchieno vafce dobro;

Prikasana Chiachku ostia,
 Gniomchiu oplakat griehe klete,
 Ke paklieni smaj všia,
 Kros: otroune suoje suiete;

Suetilifste, ke vidite
 Prisuecheno sad po meni,
 V naprieda vi cinite,
 Na isti nacin moj gliubieni;

Varh vmarlieh dokle vsuarti
 Suncanase fuietlos harla,
 Touam budi moje od smarti,
 Vspomena neumarla;

Tako rece s'riecim blasiem
 Roditeglia Sin raiskoga,
 Takò podà fuoiem drašiem,
 Sa jestoisku sebe istoga;

Suetilifsta oua od tada,
 Slaunom Stuarzu suega fuieta,
 Miefste karui krotzieh stada,
 Prikasuje Zarkua sueta;

Koje isbrani Redounizi
 Na otaru posuechieniu,
 V suakdagnioi obchie dizi
 Slauit gosbu Boscanstueni;

Nà moguchie gnih besiede
 Neuidiena pun vresa,
 V malahnu pichiu grede,
 Kragl veliki od nebesa;

I tutako Boscje ù tielo
 Nebo, i semglia cim cudise
 Obrachiasa braseno bielo,
 Vino ù cistu karu stuorise;

Posuechieniu velikomu,
 Suise verni poklagniaju,
 I sakonu cias nouomu,
 Sui sakoni stari daju;

Kad

Kaò vecerò Bog s'veseliem
 Vcenizim biesce vechie,
 Vbrusomse fastrie bieliem;
 Nù prije suuce gorgnie odiechie;

I da staro pismo ispuni
 Bistrom vodom, i mlakome,
 Iedan slatan sud napuni,
 Sa vmit druscbi noghe gniome;

Naj prije k'Petru naj stariemu
 Doghie, i gliubko, i veselo;
 Na tle kleknu da na gniemu,
 Podnisceno pocne dielo;

Od gliubau i Boscie mnoghe,
 On faciudien prau i tili
 Slusi tuomu perefce noghe,
 Gospodine moi primili;

Dase snisci, ki suoi slau i
 Neima varha, slicno nije;
 I kij od nisceta sue fastau i;
 Dà stuoreniu stupai mije;

Rece Isukars Petru tadà
 Noghemi vmit tuoe nekrati,
 Scto ia cinim nesnasc sadà,
 Do malochiefs paka snati;

Petarfe opet suprotiui,
 Velech, nechiefs do vik vikà
 Oprat Bosce milostiui,
 Noghe tuoga podloscnika;

Bogſe Petru cini cuti ,
 Ne raſloſci beſ potrebe ,
 Er akoſe nech prignuti ,
 Da ja vmiti budem tebe

Sred kraglieuſtua nebeſkoga ;
 V kòm ciaſtim moe gliubiene ,
 Nech imati diela tuoga ,
 Ni ſtech ſlaue vik blaſcene :

On cujuchi tui beſiedu
 Ne ſamo vmit noghe puſti ,
 Nego i ſ'rukam glauu ſiedu ,
 Damu opere joſc iſuſti ;

Tac dobitnik ù ſniſcnomu:
 Satiezaniu Bog oſtaje ,
 I ceſtitom drugu ſuomu ,
 Poce nage prat ſtupaje ;

Koje ſ'pomgniom vmiuene
 Mekiem platnom otiraſce ,
 S'gliutom mukom ter ſdruſcene ,
 Oue rieci gouoraſce ;

Tkoje od vaſ moiſ-isbrani
 Ciſta ſarza , krepke viere ,
 Nie potreba noga vani ,
 Inò tielo dà opere ;

I vi ù ſarzu ſuiſte ciſti ,
 Raſmi ſamo jedan , koj
 Rad priproſte prem koriſti ,
 Na neiſmerno ſlo naſtoj ;

On ſa-

On sauarſce gouor ouï,
 Snajuch diela kleta, i huda,
 I flo iſdanie, ke gotoui,
 Suproch gniemu karuni-Iuda;

Sà ſcaloſnom tom beſiedom,
 Ne beſ mnoga podniſcenia
 Nà ſuoj druſcbi ſuarſci redom,
 Dielo ſueta vmiuenia;

Koje biuſci vechie puſcto,
 Straui odiechiu ſuoju naſe,
 Vſdiſcuchi ter goruſcto,
 Vegliaſce opet oue ù glaſe;

Euo, koſam vam ſareko,
 Vechiekrati moiſ draſi,
 Moje od muke vrie me prieko,
 Odredieno s'neba vlaſi;

Euo gredem, da doſpijem,
 Chiachka iſpunit moga ktienie,
 Smartnu ciaſcu da popijem,
 Suega ſuieta ſa grieſcenie;

Tkobi mogo vierouati,
 Dà is megheuas jedan radi,
 Oue nochi mene dati,
 Karune ù ruke ſle cegliadi!

Da tko ſamnom kruh blaguje,
 Mòm ſciuotu ſuprotiua,
 Nemiloſne ſpraue ſnuje?
 Pod priategliſtuom da jed ſkriuia?

Kako misli biesno, i rotno
 Sred lakome suoe pameti,
 Dame opako, i framotno
 Isdà vechie drug prokleti;

Moje trudienie, gliubau moja
 Milostiuva, blagodarna;
 Ouu platu stech doštoja,
 Huda od farza, i neharna;

Nù kogodi misli slobne,
 V sebije tei faceo,
 S'prieke isdaje, i hudobne,
 Nechie ù dugo bit veseo.

Tescko, i lele slòm karuniku,
 I sà dusce, i sa tijla,
 Bogliebimu, daga viku
 Gliudska majka nije rodila;

Vise ostali druscbo draga,
 Neoskuarnieni vsdarfcite,
 I poslusna farza, i blaga,
 Meghiu vami suegh budite;

Vmilienstua sueta sctitom,
 Aruitefe sa suòm vlasti;
 Suproch suietu ponositom,
 Suproch gliudskoi oholasti;

Liepi od mene vam isgledi
 Od sniscenia ohodese
 Suaki verni daijh sliedi,
 Ki stech sceli raiske vrese.

Grede voiska filna pakla,
 V ouoi smechi s'bunom plahom,
 Dabi na grieh vas potakla,
 I ledeniem smela strahom;

Vi varh sebe pomgniu imajte,
 Ako isčtete cias, i slauu,
 Pridobitse ne pufctajte,
 Paklienomu strafenom lauu;

Kasčte, ako igda, farza jaka,
 Kako ũ mnogoi cesto huali,
 V potrebna diela ouaka,
 Menistese obechiali;

I oue famo jedne nochi
 Vas niednoga suies ne faspri,
 Pacefe opri diauglioi mochi,
 Od kefe isctu vasci raspi;

Nà scalofne sei besiede
 V boliefni, ũ nemiru,
 Sui smuchieni, tamne, i bliede,
 Placne vsdahe sui podiru;

Ter scestoko sui sumgniui,
 Scude opaka snat couieka,
 Koga Boscij porod kriui,
 Sa karunoga isdaunika;

Varh ineje sue druscine
 Petar gniemu s'molbom klico;
 O moj draghi Gospòdine,
 O nebeska fuietla diko;

Tkoje

Tkoje suiesti takò tuarde
 Varh slich gliudi suieh nai gori,
 Od otroune varle farde,
 V pufstosnoi dojen gori;

Dà pformislt mosce ù glauì
 Bes prigliute suoje poguba,
 A neg dielom dase stauì,
 Na isdaje toli grube;

Odkri nami sad ocito
 Neuernika tac nemila,
 Damu sarze yuhouito
 Raskinemo ù stò dijla;

S'godisctima mnosiem nije,
 Ioscte ù meni karu vmarla,
 Ni koiusam imao prije,
 Suase snaga ma satarla;

Iosc sctogodi smije, i mosce
 Desniza ouà moja sprauna
 V ogaga s'kocit fare, ò Bosce,
 A da satre druga isdauna;

Rece, i sbedre gò mac tarsce,
 Terse biesce priprauio,
 Sla karunika dà priuarsce,
 Kadbi odkriuen gniemu bio;

Sà besiedam smioniem tesim,
 Vcenikà bogliescua
 Bog ocitiem prem biliesim
 Isdaunika buda odkriua;

O kua-

Okuaſceno komu braſcno,
Rece, podam, taiſe vſudi,
Dielo ſmotrit ſlobno, i ſtraſcno;
I kruh poda kletom ludi;

Œto imaſc cinit barſo cini
Neharniku joſc prikrici,
Nuſe niedan ù druſcini,
Ne domiſcglia tei od' rici;

Damu prau i ſziene ù ſebi,
Poghi vbosiem blago dieli,
Ili ſprau i, ſctoje triebi
Sa ſuecani dan veſeli;

Tac dabi ſuiem ſabranieno,
Od iſtine doch na ſnanie,
Dokli dielom iſuaſceno,
Ne vidieſe karuno iſdanie;

Satiem klice, vaſchie ſuaki
Neuieranſe meni obiauit,
Samnomechie ſtrah opaki
Nochias ſ'biegom ſuieh raſtauit;

Kako pomna kad' paſtira
Nenadana ſla ſategnu,
Pune ſmechie, i nemira,
Puſte oucize ſue pòbiegnu;

I ti Petre, koiſje odi
Iaki cinie nad ſue oſtale;
Gdiſe vſroka ne nahodi,
Da iſuaſciſc tuo ſahuale;

Slieh filnikà prid pristoglie
Douedena kadme vglédasc
Vidim doba ù naj boglie,
Gdi ledeniem strahom predasc;

Lasčiueme ter jesikom,
Kiem ù nebo sad doticesc,
S'neharnostim prem velikom,
Imenase moga odricesc;

Er prijé negle nochí oue,
Pomni kokot pieuat cuje,
Bielu zoru ter sasoue,
Da scgnie istokom suiet pollaje;

Trisc fatajat imasc mene,
I sue isgubit predgnie smienstuo,
Naj prijé nà riec llabe scene,
Kachie smesti tue hrabrenstuo;

Rece, à Petar vele vechi
Tadse iunak obechiauà,
Dase vieku nechie odrechi
Iosc damu ima pastì glaua;

Neka drusi biegom shrane,
Mili sciut, on gouori,
Kad stràh vidisc s'moie strane,
Sa strasciua tadme tuori;

Iachiu lliedit tue stupaié
Ne rasdruscen stobòm vieku,
Na sue trude, muke, i vaie,
Nà porasc, na smart prieku;

Oue, i

Oue, i drughe rasgouore,
 Varſcech ſuete varh tarpeſe
 Bòg s'druſcinom frechne duore
 Oghie, i grada van iſieſe;

Vſmnoſcila ter biuſciſe
 Po ſuoj ſemgli nochna tmina
 Poghie ſegnima, i ſtanife,
 Na brieg ſlauni od maſlina;

Nà brieg ſlauni, s'koga paka
 Sui gliubieni daga vide,
 On ù kolieh ſuietla oblaka
 Nà viſine raiſke vſide;

V vart poſnan tuſe vkloni,
 I s'blagome ſapouiedi
 Cimſe Chiachku ſuom pokloni,
 Vcenikom bdiet naredi;

Alli oduechie oni trudni
 Saſue daſe ſpat cuuaju,
 S'oci otierat ſan vgliudni,
 Snaghe, i ſarza ne imaju;

Duſe ſprauan bdiet oteſce,
 Numu toje ſue ſaludu,
 Erih ſlaba put priteſce
 Snu priđati daſe budu;

Nà ſtudenù ſatò ſemgliu,
 Iſmoreni, i proſtarti
 Sui legoſce tere driemgliu,
 I ſpe ù bitiu ſlicnu ſmarti;

Kraglia od raja porod v to,
 Na molitui snisnoi stoje
 Nahodise smeten gliuto,
 Smartne chiuti nepokoje :

Kako daje postauio
 Bosciu narau v sabitie
 I s'koiemse porodio,
 Prie suieh viekà, viecno bitie ;

V suom farzu scalostiuu
 Pun bolesti, pun nemira
 Spraunu sebi smart strasciuu ;
 S'mnosiem strahom rasabira ;

Kò Couiekse strasci, er taku
 Gliudske od maike narau primi,
 Daje podloscan nà stvar suaku,
 Kà strah daua vmarlimi s,

Alli kripas stauna, i jaka,
 S'koiom s'neba vputise,
 Meghiu valim straha opaka,
 Ne pomicna vsdarscise ;

Trikrat suomu roditegliu
 Vmiliense stà moliti,
 Trikrat gorkom ù dresegliu,
 Que rieci besfiediti ;

Souakomli Chiachko boli
 Hoch bes niedne suoe kriuine
 Sa grieh gliudski scestok toli
 Dà tuoi mili Sin poghine ;

Akoe drago tuojoì mochi.
 Tuoe promieni ofètre odluke;
 Da oua cascia bude prochi,
 Dà oue minu gliute muke;

Akolife proch nemore -
 Dà bes moieh smartnieh truda,
 Nebesafe suietu otuore,
 Satuorena s'grieha huda;

Sctoe tuà voglia fuese isuarsci,
 Ne ko ià tuoi porod hochiu,
 Mà smart griehu glauu skarsci,
 Mà karu vmi staru slochiu;

Sei besiede on gouori,
 I rad tescke milli, koja,
 Suaki casga hughia mori,
 Tughe tarpì, kiem nije broja;

Od mnoghemu muke varui,
 Nis pricisto sueto tilo
 Snoi., ki slian rusoi karui
 Traunoi semgli pada ù krilo;

Ah jaoh, kuchie karu ranama,
 Prolit nasce rad gliubauì,
 Ako istesce misao sama,
 Bes ranemu pot karuauì;

Alli ako josc ùuriedieno,
 Gliutiem ranam tielo nije,
 Sarzemuje sue ranieno,
 Mnosga nascieh grieha bije;

A' ti farze moje opako ,
 Sufit , plakat josc lienosi ,
 Bolouanie toli iako ,
 Gdi Spasitegl tuoi ponosi ;

Gdi snisciua suoe Boscanstuo
 Sin Viscgniega kraglia fa te ,
 Dase staro tuoe fuscantstuo ,
 Dase tughe tuoje skrate ;

Lieuai, lieuai susà rieke ,
 Pacefe ù plac sue rastopi ,
 Gdi fa tuoje slobe prieke ,
 Boga ouaki jad priklopi ;

V tò Chiachko viecni vszieni ,
 Scgliemu Anghiela suierta s'gara ,
 Kij kros gouor suoj medeni ,
 Sarcanoga rasgouara ;

Vaj cemerni, kijga jadi ,
 On is sarza gniemu tira ,
 I dreseglie gorko sladi ,
 I s'lizamu snoj vtira ;

Suarba Sedmoga Pievania

PIEVANIE OS MO.

ASGOVOREN vas à sebi
 Prišta Iesus s'molbom blagom,
 A pógodit Chiachku od nebi,
 Spraugliascese sa suom snagom;

S'odluceniem tiem vitesckiem
 K'isabranoi druscbi hodi,
 Terih na tle snom pritesckiem,
 Oborene suieh nahodi;

Vi bes niedne tughe spite,
 Tihom riecim gniń gouri,
 A ò meni nemislite
 Koga rad vas misao vmori;

Dignitese, cas pristupa,
 Da Bog Couiek s'viscgnie odluke,
 Neprauedna gresna skupa,
 V sardite pade ruke;

Nepriateglije blisu vechie,
 Protiuamu sui hodimo,
 I bes straha, i bes smechié,
 Iunackiga susretimo;

Oue riedi jedua isusti,
 A ù pacin silna kola
 Nagnse odafud eifcte, i pusti,
 Varlieh gliudi voiska ohola;

Slieh karunikà prouodicie
 Iskariot karuni Iuda,
 Koiy gliudsko nosi oblicie,
 A ù larzuie napas huda;

Posnan bilieg onim biesce
 Podò s'briega isnosita,
 Dase vreda doch pòspiesce
 Nà cinienia jedouita;

Na pò puta joscih frete
 Sli prokletaz tamni gusa,
 I naukeim podà, i suiete,
 Kochie vhitit moch Iesusa;

Puni ggnieua tim nesuiesna
 Bes karsmania oni sliede,
 Isdaunika slobna, i biesna,
 Ki neoruscan prid gnim grede;

Od oruscia vele gori
 Nosi zelou, terse gisda
 Suoga kraglia, kijga stuori,
 Nà vsdanu da gnim isda;

Nù nemilieh mnosc boinikà,
 Koiyeh vodi slotuor varli,
 Oruscana suakolika
 Kako na boj tece, i harli;

Slobedienne

Slobodiene is noscnize,
 Jedni nose bridke mace,
 Jedni tescke drenouize,
 Jedni tesce gnih kopiace;

Meghiu orusciem obnesene
 Tankiem platnom suiechie slaju,
 Kè stralciue nochne siene
 V dan bieli obrachiaju;

Od' guosdene skripgnie, i vike,
 Kase cuje na dalece
 Bliscgnie gore suekolike,
 Odgouorom filniem suece;

Rajski vites na tui filu
 Ne strascise, i ne smeta,
 Neg slu cegliad, i nemilu,
 S'besiedome krepkom freta;

Vistautese, kud' sarnete
 Napunieni ggniuna jeda,
 Iasam oni koga isctete,
 Ne stupajte vech naprieda;

Iak lupesca tamne od' karui
 V naj glusce noch'i vrieme,
 S'kopiaccami, s'macim, s'darui
 Vhititi dosclisteme;

A u templu, gdi stokrati
 Hodilime sluscat jeste
 Riec nebesku spouiedati
 Na me rukà ne prostrieste;

Nù poklime fadè praua,
 Ieste silom sprauu oduești,
 I velika moja flaua,
 Vas tolikò mosce smesti;

Puštite-oue drughe moje,
 Kijuas niciem niefu smeli
 Van scto moju riec nastoje,
 Oblufciuat s'dobriem dieli;

Iafam sprauan fa fuieh jedân,
 Slobni smirit vasc ggniu, koj
 Sasma naglo vidim scedan,
 Moiom karuim dase opoj;

Opaziema tac flotuorom,
 Suu varlinu kieh prouidie,
 Duasc ouakiem on gouorom;
 Ime suoje opouidie;

Nù stuâr cudna, oni tadà,
 Suiesti vbiene, blieda liza
 Vstupisce fui nafada,
 Sui padofce femgli niza;

Sabliefctife vid fuakomu,
 Guofdie illietie fuiem is ruka
 Ter ù strahu obchienomu,
 Varli vrnebes posta, i buka;

Takò kadà tries scestoki,
 Kiem Bog gliudske griehe kara,
 Starne gore varh visoki,
 Alli vsuiscen dub vdara;

Sui pastiri, kifu okoli
 V cemernom strahu, i jadu
 Od vdorza silna toli,
 Sapanieni na tle padu;

Naj posliefe skup nemili,
 Karuno dielo sa poceti,
 Podignuti satle ùfili,
 S'neofuieftienom joſc pameti;

Stahu gliuto fui ſabieni,
 Kako trudniem ſnom ſtegnuti;
 Dokleih Iuda neſmilieni,
 Ne raſabra, i ne vpùti;

Kleti odmetnik, ki nochi one
 Ni cas jedan ne pocinu,
 S'hude iſdaje vſione,
 Kù proch Boſciem ſmotri Sinu;

Sagargliaiom, i zelouom
 Smarti puniem, i poraſa,
 Bieſnim lauim, i vukouom;
 Tad lagagnza praua vkaſa;

Vſti otroune, i neciſte
 Od kè ſarde, i nakafni
 Smartno iſdauat nauciſte,
 Pod biliegom od prijaſni;

Ah gdi nachi ſmart gotouu;
 Nemoſcemo trudni vmarli,
 Kad ſmart ſiedi ù zelouu,
 Sa iſdati kadſe garli;

Zelouomli mene isdauasc, ilodo mli, i mliq i
 Neharniku Iesus prau, i haj i, i mliq mliq
 Ah, i ouu platu dauasc, i mliq mliq
 Neisfrecnoi, moj gliubau i, i mliq mliq

Ter tue farze s'takom slobom, i mliq mliq
 Ijednomuse dobru nadà? i mliq mliq
 Pogoghiaij, oue slobom, i mliq mliq
 Ne vcinih ja gniekada, i mliq mliq

Istom ouo rece, kade, i mliq mliq
 Mlados, koja ludu drufci, i mliq mliq
 Iak plah vihar nagn napade, i mliq mliq
 Po sue strane terga obkrufci, i mliq mliq

Kako barfa kad' ieliena, i mliq mliq
 Siedinienieh mnosc pastira, i mliq mliq
 Alli strascna vepra ogniena, i mliq mliq
 V sapete mresce vtiera, i mliq mliq

Kogod plahu tui suier iska, i mliq mliq
 Suakise arue, suaki jaci, i mliq mliq
 Suaki s'ostrom harbom tiska, i mliq mliq
 Daje satire, i potlaci, i mliq mliq

Silna odafuud rogobora, i mliq mliq
 Tadi vsmnoscnieh glasà vstaje, i mliq mliq
 Kojom bliscgnie poglie, i gora, i mliq mliq
 Rasliegase po sue kraje, i mliq mliq

S'takom vikom, tac pospiescno, i mliq mliq
 Tac fardito, i nemilo, i mliq mliq
 Nà Boscięga Sina grescno, i mliq mliq
 Biesce mnosc tuo naripilo, i mliq mliq

Iedni ù nacin varle farde ,
 Sa cistuga darpe odiechiu ,
 Konopemu jedni tuarde ,
 Nà sniescani vrat namechiu ;

Sui s'omrafom , fui s'nefzienom ,
 Suescto mogu hughie , i gore ,
 Sui s'varlochiom neisrecenom ,
 Prauednoga muce , i more ;

Hudse kasce nad sue in ,
 I s'tiem hualu dobit szieni ,
 Malko Egipse fred krajne ,
 Nà maò pines rob kupieni ;

Oui farza prem strasciua , ,
 S'vele riedi , s'malo mochi ,
 Ni dietetu sam protiu ,
 Nebi oruscan smio pochi ;

Nù dà Kaifi suomse vkasce ,
 Gospodaru vieran sluga ,
 Okò sebe smione strasce ,
 Oruscanieh videch druga ;

I da smieniu nerasloscnu ,
 Suprotiue niedne nije ,
 Proch Iesusu gnim podloscnu ,
 Ied naiuechi kasat smije ;

Odahnutma karunik nedà ,
 Oko gniega cimse obstire ,
 I mac bridki slich besieda ,
 A sue ù vietar nagn podire ;

I cim na flo suieh potice,
 Oholasti pun, i biesa,
 Cinimuse jur dā tice,
 Tasctiem celom ù nebesa;

Rieci otroune cujuch Petar,
 V farzu ognien, blied ù flizi,
 Satecese hro kaò vietar,
 S'goliem macem ù desnizi;

I dà ùvuce ludiak vse
 Iefik, koiem gliuto palin,
 Smnosiem ggniuom nagn funuse,
 I oni casga na tle obali;

Grubom ranom vho desno,
 Robu oholu on osiece,
 Gouorenje cim nesuiesno,
 Prista, i karuga suega obtece;

Toj videchi Bogse prignu,
 I karuauo, i odresano,
 Vho s'zarne semglie dignu,
 Svlascniem prahom ismarghiano;

Bes fabaue ter nikoje,
 Ne marechi nà fle rieci,
 Na miestoga staui suoje,
 I raniena mlaza illici;

Drago sdrauglie blag podamu,
 I pokriepi takò gniega,
 Od bolesne rane damu,
 Neostane ni biliega;

Paka drugu gliubienomu,
 Kife s'krepkom ktiasce odlukom,
 Suproch skupu nemilomu,
 Oruscanom branit rukom;

V noscnizu mac posadi,
 Rece, i vrieme vech ne gubi,
 Gine od mača tko mac vadi,
 I mre ù boju tko boi gliubi;

I da takò sarchu varlu
 Plaha starza neuštaugliasce,
 Necasniku na slo harlu,
 Sciutase on hitasce;

Ioscmu rece, nije potreba;
 Dame gliudska moch pomosce;
 Gdi moi Chiachko Kragl od neba,
 Drugakome pomoch mosce;

On dame oter mukam hochie,
 I bes smarti suoga Sina,
 Dase operu stare slochie,
 I pakliena stre varlina;

Rajskih duoran s'gar sadabi,
 Neisbroiene poslo cete,
 Kieh vlas casom poslalabi,
 Pod mac bridki gliudi klete;

Alli Anghielske nefnasc kore;
 I boj gnihou suud pieuani,
 S'koga odmetni dufi gore,
 V iasc paklien istiskani;

Moje obrane tim, sad neiscti,
 Nise same bij, ni kogli,
 Negmi podai sctome vtiscti,
 Chiachkouoife pridat vogli;

Ia na muke veseo hodim,
 Slu smart podniet nise sctedim
 Samo u suemu dase vgodim,
 S'priuisfcgniega sapouiedim;

Cujuch Petar sctoje Bog rekò,
 Vsdu stauì plahom smieniu,
 Iedua vsdarscech sarze prieko,
 I protiua suom hotieniu;

Nà pitomu tac koscutu,
 Zienech diuia toi suier daje,
 Obchienomu kad na putu,
 Iedan louni pas salaje;

Cim plah na gniu otrefase,
 I nà vratioj skace, i farne;
 Kros posnane jedua glase,
 Pomgniuga louaz suarne;

Bes obrane sa to niedne,
 Suojom hochiom pridobita,
 Skup cegliadi nepravedne,
 Stuuriteglia suoga hita;

S'nedostoiniem ter nacinom
 Konopimga jaziem vesce,
 I s'plahostim, i s'varlinom,
 Trudna vuce, i potesce;

I cim

U cim prem slab, i nejaki,
 Onse putom vkiduje,
 Bes osira gnihga suaki,
 Lupa, vdarà, tiska, psuje;

Terie takà hitgnia, i filà,
 S'koiomega sli puk smuza,
 Dae vas modar, dà put bijla,
 Nà stò stranà: gniemu puzà;

U mosc podniët s'lochie ouake,
 Slauni Kragliu: viscgnie strane:
 Ter ne satresc gliudi opake,
 Da od gnih: traga ne ostane;

Scto, vlas tuoja ne isprasni
 Semgliu, pakò, morske iase,
 Od' suieh sardà, i nakasni,
 Daih raskinu, daih porase;

Kad' ù napried' s'gara s'nebi
 Da desniza tuoja trieska,
 Pri ouakoj kad potrebi,
 Smirom stojj, moch nebeska;

Sünze, i miesez scto ne marce,
 Sctose bieli dan ne smarkne,
 Sctose suiesde ne rasarce,
 Scto sue sciuo ne pozarkne?

Gliudi obuimi viecnà tuga,
 Pokli vhtien gnih pastirie,
 Sharai vas suiet glad, i kuga,
 Boina smechia, i rasmirie;

Pace nebo sadse oboři ,
 S'gar dasc oggnien sada fleti ,
 Sad nepraua semgla isgori ,
 Red narauī sadse smeti ;

Gliudi vmarli ne doštoje ,
 Od tolike biti szienne ,
 Ne scirine raiske , koje ,
 Gnimchie oftati napuniene ;

Ne karstianski narod , kichie ,
 Tuoi glasiti sakon viecni ,
 Suiet obhodit gdigodichie
 Suncia suietlos , frak miesecni ;

Gliubau , i tue blagodarstuo ,
 Velikoje varh nas Bosce ,
 Niedno ū vieke nasce harstuo ,
 Bit jednako gnim nemosce ;

Dà jedina Sinka tuoga ,
 Ti sa nasce scgliesc vsroke
 Ostaugliena od suakoga
 Nà bolești tac scestoke ;

Ostaugliena , er gliubieni ;
 Vteklisu drusi od straha ,
 Satierani , poplasceni ,
 Od filnoga skupa plaha ;

Is prid varle kako suieri ,
 S'gorkom mukom sui biescahu ,
 A sa gnima ū potieri ,
 Nepriategli sli teziahu ;

Oui vhitien fa haglinu ,
 Ostaugliaju gnima ù ruzi;
 I ù pustofcnu nag planinu ,
 V sceftokoi biesci muzi ;

V dubrauu oni gustu ,
 Tarci tiekom dase skrije ,
 Oui ù spilu tamnu , i pustu ,
 Suescto mosce harli prijē ;

Sred potiere plahe , i biega ,
 Vikaniefe cuie oholo ,
 Kiemse rufag vas ralliega ,
 I fue gore buce okolo ;

Kud biescite mili drusi ,
 Plaho toli kud stupate ;
 I ù naj vechiem trudu , i tufi ,
 Draga mesc̃tra ostaugliate ;

Sred boleſti , i fred smechie ,
 Prijeteglſe poſna prau ,
 A ù drufc̃bi dobre frechie ,
 Laſciueſu fue gliubau ;

Dokli ocito vidiahote
 Dà fue mnoſctuo fa gnim hodi ,
 I vi gniega duorahote ,
 V veſegliu , i ù ſlobodi ;

Sad kadafe puk nemio
 Gniega ſlaui ſauidechi ,
 Protuiamu obratio ,
 Obratiſte i vi plechi ;

Takò taséta sien po fraku,
 Gliudsko tielo lliedom sliedi,
 A ù tamnosti, i ù mraku,
 Ni biliegse gnie neuidi;

Biesce Boga skup slich gliudi
 Iur gdi ktiasce dopotese,
 S'mnogom vikom ter ù hudi,
 Ierusalem nochno vlesce;

Slobne ù duore, i neprave,
 Scgnim naj paruo dochì ktiesce
 Anc, kojì Kaifi glaue
 Zarkounoga suekar biesce;

On prid sobom videchiga,
 Gdi suak ondi pomno slusca,
 Hitriem riecim isuodiga,
 I vuhueno pita, i kusca;

Od gniegoue sctoe druscine,
 I kolicak gnih broj imà,
 Koju mieru, ke nachine,
 Od sciuota darsci scgnima;

Varhu suega sceglian mnogo,
 Starostafe slobni muci,
 Dabi od gnega snati mogo,
 Sue nauke, kiem puk vci;

Istuch fasma tascto, i hudo,
 Ieda od snania vir istini
 Rece sctogod biesno, i ludo,
 Daga vhitì ù kriuiui;

Iesus prauī, nije potrebe, Akoć kina mī bielebā
 Da na miești sad ouemu, Daj luebodu od kina
 Od onega glauim tebe, Ter gniunoga tuoga jeda
 Sćotam kašo fuietu fuemur, Plahē spānialj rad varimur

V Zarkuisam Boscioi kuchi Toj docto jē potom
 Gdime vas puk slusćō, i glēdō, Rūm mīe sćō bo
 Bielodano, ne krijuchi, I t'vōctom mīe gōtō
 Ia moj fakon pripouieda, Npīctome pīnā vīctō

Tim sćto mene pitat siede, Aī nēlīctū, sī pīctō
 Pitaj oue, kīšu cuti Npīctōlā lī dēlīctō
 Stokrat īscī mē bēfiede, Pōj tōi nēpōctō
 Oni skafat sue moguti; Bōctōctō mīe līctō

Tadā jedan od duornikā Sćō mīe sćō
 Koij okolo stahu ondiera, Aī līctō sćō līctō
 Varle suiești, sarza pīka, Kōj pīctō, sćō līctō
 Paklienoga pun cemera; Tōm līctō līctō

Oruscānū suu dēsnīzū, Sćō mīe sćō
 Pūt Bosciega prostrīe rodā, Sćō mīe sćō
 Termu tēcku samlatnīzū, Sćō mīe sćō
 Sue sćto mōsce varglīe podā; Sćō mīe sćō

I nēfuefīnīk cim nēfdrauī, Sćō mīe sćō
 S'tōm varlīnom gniēga vdarā, Sćō mīe sćō
 Nā ouīlīse nacin, prauī, Sćō mīe sćō
 Poglauīzam odgouara? Sćō mīe sćō

Na obrafū gliuto vdrenū, Sćō mīe sćō
 Nā sćō miefšā karu protecē, Sćō mīe sćō
 A karunīku nēsmīliēnu, Sćō mīe sćō
 Tīhōm rīcī Iesus recē, Sćō mīe sćō

Akoe kriua mà befieda ,
 Daj suiedoscbu od kriuine ,
 Ter ggniunoga tuoga jeda ,
 Plahe ispuniaj tad varline ;

Toli dobro ja gouvrim ,
 Ruku name scto profitefc ,
 I s'vdorzom maca gorim ,
 Neprauome praua vdirefc ;

Ah nesuiesna , ah prikorna ,
 Nemilosna fla defnize ,
 Kojà toli nerasborna ,
 Boscantueno rani lize ;

Scto ne odpade , scto ne vsahnu ,
 Ah ikoli osta sciua ,
 Kadse prostrie , kad samahnu ,
 Tuomu stuorzu suprotiua ;

Skoro ù viecnieh mukah doli ,
 Nerasloscni grieh plachiàla ,
 I s'neismernom tuojom boli ,
 Bes pristanka suegh mahala ;

Nektie ù dugo darscat Ana ,
 Isukarsta ù suom duoru ,
 Timga Kaifi scglie svesana ,
 Kije zarkounom glaua sboru ;

Tù dotekli suikolizi ,
 S'ostalieme mnosiem pukom ,
 Biehu oholi redounizi ,
 S'iedouitom prem odlukom ;

Na Iagagnza sui prauedna,
 Oci fuarchiu priekie, i kriue,
 Sceglia, i misaò fuiehie jedna,
 Dase vmori, da ne sciue:

Sad s'nesuiesniem besiedami,
 Okolose gniega obftiru,
 Sad s'vikaniem, sad s'prietgnami,
 Dase isrece nagn napiru;

Iosc neprauieh stò suiedoka
 Protuamu slobno vode,
 Nu ni grieha, ni vsroka
 Od grieha ù gnien ne nahode;

Hudi Kaifa naj poslije
 Kako ù vlasti od suieh vechr,
 Takò i suiesti nemilije,
 Oue riedi hotie isrechi;

Liepo, i dobro stvarse vputi,
 Nasce od mochi segai dana,
 Ne vcuuase slotuor gliuti,
 Nimu ostaje druga obrana:

Sad nastoimo pod suu filu
 Suesctoname boglie vidi
 Suarhu ouemu podat dilu,
 Scto ima flidit neka flidi;

Danie ouò, ù ki diku
 Viekouitu mi stiecemo,
 Nuje trieba, da veliku
 Pomgniu, i hitros vkascemo;

Hitgniasc

Hitgnase oudi mnoga profi,
 Akochiemo cinit s'biglia,
 Zknit s'vremenom sčtetu ndfi,
 Nie koristan tko prodiglia;

Sa suiem farzem, i s'rasborom
 Suife samnom sadrucite,
 I s'cinieniem, i s'gouorom,
 Sui mù misaò pomosité;

Niesmo mochni mi nikoga
 Na smart sudit drafij moij,
 Sudza ù ruzi latinskoga,
 Smart, i sciut kriuiet stoj;

Rasfoscite fato smarti
 Kòm hochiemo, i missimo,
 Ouu oholu glauu starti
 Paruo vfroke isnaghimo;

Pak priprauni, i jedini
 V vladaoza hodmo, neka
 Pò sakonieh on vcini
 Pogubiti kriuza prieka;

Dospie, i cini vhitiena
 Prid pristoglie suoe douesti,
 Termuse oua riec himbena
 Iosc is ysta slusca iliesti;

Tili porod Boscij iesi,
 Pieuan suetieh od Proroka
 Po komchie vmriet gliuski griesi,
 I pakliena moch sčestoka?

Boscan-

Boscanstuomte ja saklinam
 Chiachka, od koga stuoren suietie,
 Bes tainnosti niedne odkrinam,
 Vechie istino tuoje bitie;

Da velikoj tuojoj vlasti
 Kadiu po prau rasknamo,
 Boscanstuene dike, i ciasi;
 Podnisceno sui padamo;

Bog podignu suoe poglede,
 Sasue ismoren, i pun truda,
 I odgouori na besiede,
 Poglauize slobna, i huda;

Setome stokrat vuhouito
 Sa stvar istu vi pitate;
 I setouamse kasce ocito,
 Prauu istinu ne posnate;

Sin Boscizam, ki do skora
 Imauamse dat vidieti,
 Nebeskoga po sred duora,
 Chiachku ob desnu suom fidiati;

Ter gdi jasnom u oblaku,
 S'neba opeta suieto shodi,
 I neisbroinu voisku jaku,
 Od Anghiela sobom vodi;

Tac da slauniem prid pogledom;
 Gniega vlasti suemoguchie
 Protarnutchie vas suiet ledom;
 I vstreptieti sue sciuuchie;

Od be.

Od besiede sei na suarfi
 Sloga viechia lli Vladika,
 Suoju odiechiu rasdrie'sparfi,
 Varliem glafom ter fauka;

Grube pfouke drugu istinu
 Niedan iskat ne trudise,
 On pouieda suu kriuinu,
 I pò sebi sam sudise;

Prauda, i sakon sapouiedà,
 Tkoše smije riet Sin Boscij,
 Sa grieh tescki dase v reda,
 Pod scestohu smart podlosci;

V Rimskoga namiesnìka
 Naj baršcega pouedite,
 I da opaka stre grescnika,
 V glas jedan sui vapite;

Placni Petar ù toliko,
 Pun skoncania neisrecena;
 I scalostan yeomi priko,
 Rad Iesusa vhitiena;

Is daleka sa gnim hode;
 Biesce prid duor doscao vresni.
 Gdi zarkoune lle Gospode
 Pribiuašce glauna obiesni;

Pod strehome tu visokom
 Prid vratima sam sieghiašce,
 S'gliutom mukom, i scestokom,
 Kamu farze iskidašce;

Cim boliesan tai moriga ,
I cemerna misao parsci ,
Sluscbeniza vpafiga ,
Koja od vrata pomgniu darsci ;

Tim pristupa blisce k'gnienu ,
Riecimga ouom ter besoci ,
I tilisi drug ouemu ,
Ki grad smeta , bune vsroci ;

Ter pò nochnoj gluhoi tmini ,
Szienech pokrit tue prikore ,
Doghie prescat sctosecini ,
I vhotiti nasce duore ;

Grubo Petar , i ledeno ,
Nà riecse ouu trefe , i jesci ,
Pri sciutom ter sabjeno ,
Sue iunacstuo predgnie biesci ;

V slieh tugah tim sapleten
Obsirase na sue strane ,
Kudchie suarnut stupai smeten ,
Ke flu tesckom nachi obrane ;

Iak mlaghiahna dieuoiciza ,
V nescnani koju ostau
S'mrakom draga porodiza ,
Gdi ù pustoscnoi spi dubraui ;

Oci oda sna slobodiene ,
Okò sebe kad obrati ,
I ne bude sue gliubiene ,
Druscbe , i majke vgledati ;

Tmašte od nochi fategnuta ,
 Sua studenim strahom tarne ,
 Ni prauoga posna puta ,
 Ni snà kudi dase obarne ,

Takò ù gorkom on drefegliu ,
 Skoncan isuan obicaij ,
 Drug bit suomu Spafitegliu ,
 Naj poslije sa strah tajij ,

Saborauglia kose obechia ,
 Na smart istu scgnime pochi ,
 I da niedna fila , i smechia ,
 Rasdruscitih nechie mochi ,

Dase boglie josc pokrije ,
 V protiune duore grede ,
 I da od gniega sumgnie nije ,
 Meghiu duorne slughe fiede ,

Alli ni tù neima mira ,
 Er nagn s'hudòm gniekom sgodom ,
 Kriuiem okom suakse obsira ,
 I hitriemga darsci vodom ,

Trijsc imenom mesčtra suoga ,
 Bi prikoren , i trikrati ,
 Da couieka nesna toga ,
 Tuardose vse priklinati ,

Kada kuchna ptiza , koja ,
 Bielu zoru piešnim budi ,
 V vaskolik glas sapoia ,
 Dasu blisu dagni trudi ,
 Tad

Tad pogledom farza blaga
Kraglia od nebi sin pogleda
Nà priateglia mila, i draga
I ù dugomu ginut ne dà;

Tegnut okom milostiuem,
V cas jedan on promieni,
Kako vscescen ogniem sciuiem,
V fram rumen strah ledeni;

Saframise, spomenuse,
Ke cù od suoga kraglia rieci,
Na tarpesi kadamuse,
Suom desnizom tac podici;

Tim cemerno toga radi
V farzuse suomu smuti,
I scalosno prem rasiadi,
I boliesan smartnu ochjuti;

Ter nellicni strah korechi,
Nerasloscno kiga obide,
Vas ù placu, vas ù smechi,
Is marsechia duora ifide;

I vartechse po suem gradu;
Vsfidati gorko vse,
Iskidati siedu bradu,
Prolieuati grosne fufe;

Tac da bolan suu noch onu,
Nepocinu, i ne faspa,
Slobu placuch vsionu,
I prikora punu, i raspa;

Pace nà glàs zorne ptize ,
 S' sciutomse dokle dieli ,
 Vik ne fuscech placno lize ,
 Rieke od fusà lieuà , i zueli ;

I pustofcnieh posred spila ,
 Cesto vapid tuscne ù glase ,
 Od ishoda dana bila ,
 Do sahoda ne vstrucase ;

Spomenaga prieka , i framna ,
 Gorko mori , gliuto flece ,
 Komu cini raba tamna ,
 Suoga stuorza dase odreces ;

Kad sa sciut bremeniti ,
 V cas jedan ki prohodi ,
 Slaga s'Bogom ne obchiti ,
 Smart , i sciut ki gospodi ;

Iosc nebiesce biela zora ,
 V potieri nochnieh sienì ,
 Istocnoga po fred duora ,
 Oglasila dan scudieni ;

A scidouska traga isdauna ,
 Boga ù filni duor vodiasce ,
 Gdi namiesnik Rima slauna ,
 S'mnogom szienom stoloiasce ;

Dà s'Cefarskom fuoiom vlasti ,
 Po sakonu , i pò sudu ,
 Onmu cini glauom pasti ,
 Kros nemilu smart prihudu ;

Pontio Pilat ù ono vrimé,
Od latinske boine karui,
V daršcauah od Solime,
V gospostuu biesce parui;

Tiberio Zar isbrani,
Tad Rimskoga sujeta suęga,
Biesce sudza onoi strani
Na suoe miesto polło gnęga;

Prid gnęgoue tim polace,
Nabunieno mnoſctuo stupi,
Tere suęſcto moſce jace,
Nefmotarniem glaſom ſaupi;

Propni ouega, i pogubi,
Vſmi ſciuot ſlom greſcnikur,
Ki neprauiem dielim grubi,
Ouu ſemgliu ſuukoliku;

Koij gliudi ſaſliepiene
Vci nà ſla ſuaka, i varà,
Da ne ciaſte, da ne ſziene,
Nas, ni tebe, ni Geſarà;

Souiem riecim bes nacina,
Nefuieſnizi prem nemili,
Moguchiega Rimianina,
Biehu na prag naripili;

On ù mlaza mila, i liepa,
S'mnogom pomgniom ſapaſiſe,
I od raiskoga iſaſa, i hipa,
S'nagliem okom ne diliſe;

Iosc nebiesce potamniela,
 S'vdarania nemilosna,
 Draga liepos, i vesela,
 Suietla obrafa, i ponosna

Od samierne fato dike,
 Komie vrescen varh saich gliudi,
 I od gisdaue liepe slike,
 Isuan miere onse cudiz

Ter facudien veli ù sebi,
 Ili rodi mladza ouoga,
 Kigod velik Bòg od nebi,
 Ilie roda kraglieuskoga

Timse gliuto scaloftiui,
 Da tac sardit, i nemijo,
 Od Siona puk sumgniui,
 Na gniegaie naripijo

I jur milli blag, jedabi,
 Nascò kegod pute, i suiete,
 Is gnih ruke daga vgrabi,
 A bes suoje smechie, i scetete

Timmu prau, faseta ouakò,
 Suesanate k'meni vode,
 Sa kę dielo toli opako,
 Tesckate ouà fla nahode

Alie vřrok tua kriuiua,
 Sad slobodno spouiegh meni,
 Alie vdesna gnih varlina,
 Dasu ouako nabunieni

Od kogasi miesta , i stana ?
 Od plemena koga ishodisc ?
 Katie s'neba vlas podana ?
 Na kraglieustua koja hodisc ?

Iesus veli Rimianinu ,
 Ia doueden niesam odi ,
 Sa slo dielo , ni kriuinu ,
 Nise u meni grieh nahodi ,

Nu Viscgniega Chiachka vmiglien ,
 Da ispunim staunu vogliu ,
 Od gliubau mnoghe vsiglien ,
 Grem sa vmrieti k'tuom pristogliu .

Nisam doscad , segai suieta
 Vlasti vmarle da gospodim ,
 Sasue od roda plemenita ,
 Glasovitieh kraglia ishodim ;

Dae Gospodstuo me suietouno
 Bilibise moij sa me ,
 Puk scidouski toli otrouno ,
 Da u tue ruke ne pridame ;

Rece , a Pilat ne nasichia ,
 Paschiga suz posore ,
 I samechie toga zichia ,
 Scgnim raslike rasgouore ;

Sad ouaziem , sad onaziem
 Riecimaga kuscat sliedi ,
 Istuch snati putom suaziem ,
 Suescto u farzu gniemu siedi ;

Alli docim tac poscudan,
 Misad ispunit suu nastoj,
 Boscimuse porod trudan,
 Odoguarat ne dostoj;

Toj videchi scgliega strane,
 V stan skrouen, jeda ù toli,
 Vtascese, i pristane,
 Biesna puka ggnju oholi;

Suarha Osmoga Pievania.

PIEVANIE DEVETO.

RIKO bliscgnieh iur gradoua,
 Prolietasce glàs nemili,
 Kofu glaue slich Scidouà,
 Boga isdajom vhitili;

Nù to parua rasglascena
 S'nochniem mrakom oua diela,
 Placna maika Boscanstuena,
 Iosc nebiesce ochiutiela;

Sa fuefe ona prikoi sgodi
 V suom farzu fuegh bojasce;
 I veliko flo kegodi,
 Tad gnie pamet gonetasce;

Prorocanstua sua poglauna,
 Sctechi, biesce tegla rukom,
 Dae gnie dragom sinu sprauna;
 Smart scestoka s'gliutom mukom;

I da karuim suom isbauit,
 Imà is tmina dusce isbrane;
 I suiem verniem drum vprauit;
 V cestite rajske strane;

Nù kad toj cù Iosef siedì ,
 Koga strašci Dieua snana ,
 Po nebeskoj sapoviedi :
 Bi gniekada vierouana ;

Krijuchi od gnie staraz bolni ,
 Grad Nazaret tai cas oghie ,
 Harliem hodom ter ù stolni
 Ierusalem nochno poghie ;

Tù kaò vliese , vidie od parue ,
 Sctoga gorko skonca , i smete ,
 Kò scamore , kò suud varue ,
 Cesta puka nochne cete ;

I pò suemu gradu gdise ,
 Tescka vsceгла buna , i smechia ,
 Da ne facu , ni sgodise ,
 Dauno vieka hughia , i vechia ;

Nà paruomu celu grada
 Sretaga Iuan mladaz Sueti
 Od velike muke , i jada ,
 Blied , scalostan , van pameti ;

Silna od skupa , i karuaua ,
 Sa slom duscom onie vtekò ,
 Kijmu biesce mestra praua ,
 Vhitio toli prieko ;

I cim gliuto skonciauaga
 Huda boles , trescgnia grosna
 On priateglia mila , i draga ,
 Tac bolestan jedua posna ;

Staraz

Staraz gorka pun nemira
 Kaga vidie , gniemu prauì ,
 Kudse stupai tuoj **prostira**
 Mladce ? plahi tiek vstaui ;

Gdije Sin Boscij nasca kruna ?
 Sctosi od gniega tac dalece ?
 Kaje ù gradu ouo buna ?
 Kę mòm dobru flose stece ?

Vajmeh meni , nije saludu
 Dieua Majka gonetala
 Sgodu tescku , i prihudu .
 Na gnie Sinka kaè napala ;

Na saglaui tieh besieda ,
 Vriedni mladaz Bogu mijo ,
 Scalosnaje starza blieda ,
 Gorko vzuilien sagarlijo ;

I tac plahe fufe ronì ,
 S'toli cestiem vsdasima ,
 Damu ne da plac vsioni ,
 Sauarch zielu riec vstima ;

V kratkose naj poslije
 Oue riedi riet vsili ,
 Nasce vsanie sue vmrije
 Suesmo dobro isgubili ;

Tughesunas tescke stisle ,
 Gotouismo sasma pakti ,
 Glaue od grada flu smart misle ,
 Isukarstu nascoj ciasi ;

Whitiena, vajmeh, filom
 K' Pilatufu poueliga,
 Istuch bunom prem nemilom,
 Da neprauo pogubiga;

Verna druscha pobieglaië,
 Poplascena ne snam kudi,
 Gdimu majka gliubienaië?
 Gorzitichie bit' gnie trudi;

Ciulaje fzienim, ciula vechie,
 Slo kęioise Sinku sгоди,
 Sęto nije gliute sue nesrechie,
 Doscla vidiet s'tobòm odi?

Kadbi Pilat gnie nesgodu,
 I cemerni plac vidio,
 Praubioi tad porodu,
 Mosce biti blag proftio;

Hodmo, terga mi molimo
 Da na milos farze skloni,
 Slobne omrase suemu odkrimo,
 Kiemga opaki puk progoni;

Blieda liza, bolna farza,
 Kako dospie riei oue
 Vzuiliena drusci starza,
 Silne ù stane Pilatoue;

Nù hodechi suoiu gliutur,
 Scalos kascu, i suiedoce
 Cestiem susam, ke po putu,
 Oba is occi virom toce:

Kako

Kako vbogu kad tescaku,
Skrouna gufa prem nemila,
Po nochnomu bude mraku,
Orne vole faplienila;

S'nai stariem faedno sinom,
V potrebah kiga drufci,
Suud pufctofcnom gre planinom,
Terih ifctuch gorko tufci;

I ako vide, da fciutine
Slicne fuoiem gdiegod pafu,
Vele hughiu tufcbu cine,
Grosno liza gnih placnafa;

Ne inakofe bole, i placu,
Vriedni drufi, i kripofni,
I kraglieusku prid polacu,
Priftupaiu prem fcalofni;

Slauni kragli tui gniekada,
Stanouahu s'mnogom ciafti,
Kad Solimska femglia vlada,
Po fuoioife fasma vlasti;

Nu namiefnik Rima filna
Biefceih obro fa fue ftanie,
Eurienskoga miefta obilna,
Ki darfcafce tad vladanie;

Tu nefuiefna treska, i vika,
Kros rallike varle glafe,
Vfcescenieh redounika,
Gnim naj prijē prikafafce;

Is duora oui Gospodskoga ,
 Po malose vklaniahu ,
 I na sudza latinskoga ,
 Rieci otroune scamorahu ;

Kako dase ggniuni priete ,
 Safuiem pukom nagn nabunit ,
 Er gnihoue jedquite ,
 Ne hotiasce voglie ispunit ;

Verna druscba toi videchi ,
 Sue velike tughe skratil ,
 I cemernoi suoioi smechi ,
 Dobru suarhu poce vfatil ;

Tim rasuedren Iuan veli ,
 Iosfterasmo Chiachko sciui ,
 Vtascise, vech ne zuili ,
 Ter odreni strah sumgniui ;

Velikoga Rimianina ,
 S'grofniem susam , i s'molbami ,
 Kaò fa tuoga molit Sina ,
 Ne sctedise , i ne frami ;

Daje on Bosci Sin fa fade
 Ne kascimu , i ne odkriua ,
 Nu ako na tue gorke jade ,
 Bude sarza milostiuu ;

Rece , i oba sadrusceni ,
 Vliesofce suiетle u duore ,
 Gdi vladalaz , i skupieni ,
 Glaue od grada scgnime sbore ;

Pri nenadnom ouom sgodom,
On ù tesckoi milli itasce,
S'dofuanomse ter Gospodom,
Gliubescgliuo. suietouasce;

Tumu Iosef prid suiem sborom,
Kleknu garlit suietle noghe,
S'ouiem tufcniem pak gouorom;
Odkriuamu. sue ralloghe;

Gospodine snamni, i vriedni,
Nad ostale sue Rimiane,
Koga isabra Bog prauedni,
Da oue vladasc liepe strane;

Nesrechniemse smilui gliudim,
I na blagos ktiei prignuti,
Ki s'nacinom veoma hudim,
Neprauofu potisnuti;

Redounizi slobni, kisu,
Segai grada poglauize,
Moga fina douelisu,
Niciem kriua prid tue lize;

Ter prokleta huda traga,
Ka slo cinit vik nije stidna,
Suesctoe salà nagnti, flaga,
Nabungliua, nenauidna;

Iak dae rodien karune od guse,
Iak dà ù gniemu suisu griesi,
Ismisliti ki moguse,
I sakriuut pod nebesi;

Suaki ù ggniunom nepokoju,
 Dà pogubisc vika , i pita
 Mù cias , veliu nadu moju,
 Sue me dobro segai fuita;

Dobra diela , i famierne,
 Srak kriposti , kù suud kasce,
 Na omrase tac cemerne,
 Gnih pakliena farza drasce;

Sasma slobno , prem besocno,
 Varli , opazi , tuarde glaue,
 Ne podnose funze istočno,
 Boscanstuene gniega sflaue;

Ne cuescli , ne vidiscli
 Gospodaru , kò nagn resce,
 Is pameti kosu isiscli,
 S'prieke sarcbe , kaih scelce;

Ne dopusti dase vgleda
 Strena prauda lascne od tlape,
 Slobodiga slich safieda,
 Puk neharni kemu sape;

Oue molbe moguchiemu,
 Knesu losel isgouara ,
 A nis obie occi gniemu,
 Placnich susa rieka vdara;

Pontio s'lizem gliubescgliuiem,
 Blag i gniega prima , i druga,
 I s'besiedam milostiuiem,
 Bolise od gnih tesckieh tuga;

Pace starza pocastiena,
Cim jad gniegou gorki vstauglia,
Varhu meka, i slachiena,
Stola v faze sieti stauglia;

Pakim veli, vas isnese,
Prem kò scudiah vdes mili,
Pokajati nechietese,
Sctostese oudi saputili;

Timi samo sue s'nacinom,
Sctote pitam Chiachko kasci,
Ne isvedamte ja s'hitrinom,
Otri fufe, strah vtafci;

V rukese spusctai meni,
Kunemtile Viscgniem s'nebi,
Sin damie tuoj gliubieni,
Na pameti kò istom tebi;

Sà fdrauati gniega vratit,
Ià nastoim suescto mogu,
Slobna puka ggnju prikratit,
Odolieti nerallogu;

Cin da ocito meni fueie,
Nitkote oudi nechie smesti,
Koga stana, i koieje,
Oui mladaz frechie, i cesti;

Iosc gniegoue Maikie pleme,
I plememi odkri tuoje,
Erse on rodod visokieme;
Slau, moj sud prau akoje;

Pace pogled sčto kascemi,
 Isuarnije posnam vele,
 Neg sčto s'hualam suakdagniemì
 Drušì od gniega glase, i vele;

Hip gospodski, štas, hod, slika,
 I maknutie vedrieh oci
 Vmarloga ša couieka,
 Ne odkriuaga, ni suiedoci;

A gniegouoi ù besiedi
 Puna šlasti, puna vrela
 Tac moguchia kripòs.fiedi,
 Iak daje šisco s'gar s'nebefa;

Ouà isuarnšnos ù naraui
 Neuidiese viku od prijè,
 Illi on Višegni Bogie prauì,
 Illi od gliudske karui nije;

V glauite vijme od suega,
 Da sue poprau budem šnati,
 Er jà odgouor jedua od gniega,
 Kadga všpitam, mogu imati;

Sarza ù suemu kraglieuskoga,
 On ne cini mnoghe šziene:
 Ni od šciuota suoga istoga,
 Ni od poglauiz, ni od mene;

Vriedni štaraz cujuch ouà
 S'rašdielienom mišlim preda,
 Hochielimu Iesufono
 Bitie tajat ù naprieda;

Alli

Alli koie prauà istina

Gniegoue isriet sue kriposti;

I Bosciega vech sa Sina;

Odkritiga bes tamnosti;

Polak gniega kad dohodè;

Poscautamu Iuan snani;

O Kraglieuski suietli rode;

Slaune Dieue drusce isbrani;

Dobro gredu polli nasci

Tim bes sumgnie, i hinenia;

Vprause odkrit, vech ne strasci;

Bitie tuoga odhranienia;

Dospie, à Kraglia od Anghiela;

Odhranitegl plemeniti;

Mirna sarza, vedra cela

Klice ouakò gouoriti;

Pokli vřasnati imasc ktienie,

Suietli Bane, nascu frechju;

Iachiu ispunit tuę scelienie;

I niscati taiat nechju;

Bogte Viscgni nadahnno

Ştonas primi sarza vgliudna;

Er kà dosad niesi cuò,

Otaistuachieř snat pricudna;

I da sluscim tebe isprauno,

Prije neg budeřc drugò cuti;

Gospodskiema dielim slauno,

Pleme moje kasatchiuti;

Safue da jà sciutor vodim ,
 Darua diegliuch radi vboſctua ,
 Od viſozieh kraglià iſhodim ,
 Ne od karui tamna mnoſctua ;

Moja kuchia ponofità
 Kà s'nebefim jednaciſe ,
 Suietla , vſmnoſcna , glaſouita ,
 Suudà ciaſti , fuud ſlauiſe ;

Szienim , da ſnaſc tkoje bio ,
 Abram Chiachko naſc naj parui ,
 I ki pukſe narodio ,
 Od gniegoue ſlaune karui ;

Oui ſuieti ſuegh priklone
 Bogu , kiga napried ſtaui ,
 Suetiliſceta , i ſakone ,
 Ke ciaſtimo , parue oſtaui ;

Poſluſcnoga on Iſaka ,
 S'gliubi ſtarom ſtar porodi ,
 Od kogafe na ſuiet pakà ,
 Bogogliubni Iakob rodi ;

Duanaes ſinà ſuietla imena
 Od gniegafe porodice ,
 Duanaes naſcieh kij plemenà ,
 Roditegli ſtari biſce ,

Meghiu vriednom brachiom ouom
 Iuda viecnu ſlaun ſtece ,
 Kripoſnima ki ſinouom ,
 I dobrotom ſuieh pritece ;

I menaſe

Imenase od gniegoua
Iudea soue oua strana,
Majka isuarnieh vitesouà,
Pò suem suietu pripieuaa;

Od Iudine rodien kuchie,
Na kon vele doghie vnùkà
Dauid, kraglie ki moguchie;
Od nascega rodi puka;

Tim cetarnaes vedrieh kraglià,
Mese pleme brojem huali,
Varh Burienskieh ki semaglià,
Gospodskufu vlas darscali;

Alli mladzu prauednomu,
Drughje Chiachko, porod inì,
Sasue mnofctuu nesnanomu
Od menese rodien cini;

Otaž rajski Kragl gniemuje,
Ki suiet s'mnoliem studri vresom,
I viekouit gospoduje,
Semgli, moru, i nebesom;

Cudnom sgodom varh suieh sgoda,
I faceta, i rodiena,
Dieuizaga na suiet podà,
Vik s'couiekom ne sdruscena;

Plodna rodom nebeskime,
Ona vsdarca dieustuo suoje
Kaò pisano staro à vtime,
Prorocanstuo sueto poje;
Visegni

Viscgni Duhom Boscanstueniem,
 Gnie napuni cisto krilo,
 Da spasenie isgubieniem,
 Dieua sacne cedo milo;

A ù neshnaniu scto suoemu,
 Sliepi gliudi sude, i prauē,
 Da roditegl jasam gniemu,
 Gnih osude niesu prauē;

Er gniegoua Maika isbrana,
 Od nebeskè s'gar desnizē,
 Meni ù strascu jes podana,
 Pod imenom Vierenizē;

Da gniè famo raiska dika,
 Nà suietume imat bude,
 Od suieh misli vdionika,
 Verna druga ù sue trude;

Nù ne mala radi vsroka
 Liepe dieue suan bih vojan,
 Sasue dara tac visoka,
 I famierna nedostoian;

S'Bosciem suietom ona ista
 Ouakome suat obgliubi
 Dà posctenia suoga cista,
 Glàs prid gliudem neisgubi;

Ouà dikla slauna suudi,
 Da sue redom kascem yami,
 Suietla obrafa, blaghe chiudi,
 Nad suiem fuieta dieuizami;
 V frechnomse

V frechnomſe Nazaretu
Rodi, Maria ſuana imenom;
Ceſtit porod na ſem ſuietu,
Maizi, i Chiachku ſuom gliubienom;

S' Dîeue toli liepe, i cudne,
Koj ſua dobra Bog ſapiſa,
O gnioi miſlech, ù nochi, ù dne
Stò mladazà jur vſdiſa;

Suaki od gnih atuechiſe,
Po cinieniu vriednu, i dicnu,
Stech podoban dà vciniſe,
Vierenizu ſunzu ſlicnu;

Nù darſcechi ona ù ſzieni
Nad ſua blaga, i kraglieuſtua
Draghi kami, zuiet poſcteni,
Anghieoskoga ſuoga dieuſtua

Suoja diela ſuakolika
Nà cias Boſciu jur poſueti,
Vmarloga vierenika,
Nemiſlechi vik vſeti;

Alli vſmnoſcna lietim Anna
Gnie kripoſna porodiza,
Sctechi od Prorok piſma ſnana,
I ona Boſcia prorociza;

Prouidiela bieſce odauna
Dachie kchierza gnie ceſtità
Poroditi kraglia ſlauna,
Suietliem dielim vſmnoſcita;
Kraglia

Kraglia , komu podnisceno
 Sue klagniatì semglie imaju
 Kàoe na nebu odredieno
 Sui Prorozi kò pieuaju ;

Cesto nochnom ù pokoju
 Gnioise nebo snati vcini,
 Obgliubienu kchierzu suoju ,
 S'vierenikom dà siedini ;

Nà godiscta jur od viere ,
 Raiska Dieua priltupascè ,
 A od gnie Chiachka , i Matere
 Pogoditse nebu ktiasce ;

V poludne kad naj vechie ,
 Cufe tih glàs gdi besiedilja ,
 Sadruscite kchierzu vechie ,
 Bosciesu ouo sapouiedi ;

Od vascega roda istoga ,
 Pò sakonu seta vsmite
 Vogliu Kraglia nebeskoga ,
 Bes karfmania ispunite ;

Vjedanse cas prosipa
 Po suem gradu glàs cestiri ,
 Kò dieuiza vriedna , i liepà ,
 Sarucena imà biti ;

Tim suak , tkoju posnà rodom ,
 V gnie duore sceglian ide ,
 Dobrosrechnom jeda sgodom ,
 Gnie sarucni drug iside ;

I ja safue frelich lità
Doghioh ù broj tei druscine,
Biufci dikla plemenita,
Meni ù rodu strane ocine:

Ne tolikò sceglech ftechi
Glasouitu vierenizu,
Bilieſiſe ſui videchi
Od ſtarofci nà mòd lizu:

Koliko s'moiem da varſnikom
Gnieſe Chiachkom obradujem,
Kad s'kripoſniem vierenikom,
Sdruſcenumu kchierzu cujem:

S'naglom ſuiſteſtim, i poſcudom
Stahu mladzi neisbroini,
Miſlech, kichie Boſciem ſudom
Sarucnikioi bit doſtojni:

Suietli kuchiom ſui poglaunom,
Sui giſdaui, ſui moguchi,
I ſuakife vierom ſlaunom,
Vechma vſuiſit vſajuchi:

Raſdielieno cim vſanie,
Meghiu nami ſui noſimo,
V potaino duora ſtanie,
I nai viſce vſhodimo:

V ſtanuſe ſuakdan temu,
Ioakim Chiachko dieue vriedne,
Poklaniaſce priuiſcgniemu
Kros molitue ſuoe prauedne,

V gniem biesce otar sueti,
 Trista lietà ki na prieda
 Kragliu od neba jur posueti,
 Od paruiehse kuchie dieda;

Suegh s'dostoinom szienom oni,
 I sui vnuzi gnih ù strahu,
 Prid otarom tiem prikloni,
 Boga ciastit dohodiahu;

Pridagnse i mi poklaniamo,
 I suaki od nas tiho, i pose,
 Suescto s'vuruchiem molbam suamo,,
 Kragliu od neba molimose;

Dase smiri, dase vmoli,
 Danam bilieg dà s'nebesi,
 Kichie biti blascen toli,
 Srechnom vierom dase vresi;

Liepa Dieua nebu mila,
 Suega skupa stojj ù friedi,
 A na sniegu vrata bila,
 Pramioi flatni profut siedj;

Nis funcane occhi suoje
 Ona roni fusa vire,
 A fram rumen obtekoje,
 Suietla obrafa ciste lijre;

Nà isti nacin ismiescane
 V slachjenu liepu sudu,
 Drobne rusce, i sniescane,,
 S'rumeniema rusam budu;

Kò kad suiesda od suieh, vechia,
 Ka veseli dan obiaui
 Po fred kola magnieh suiechia,
 Vresomse suoiem flaui;

Takò Dieua suiem kripofna,
 Nebo, i femglia koju flaue,
 Biesce dicna, i ponofna,
 Sred mladosti tei gisdaue;

Bogomse ona, i Boscima
 Suedocasce suiem duornikom,
 Da ne sceli, ni misao ima,
 Bit sdruscena s'vierenikom;

Chiachko tascech gnie nemire;
 Sapouiedioi Bosciu odkriua,
 Is lizajoi fufe otire,
 I ù celo gniu zeliua;

Kad nà ociju fue cegliadi,
 Posuechiena blisu otara,
 Is skupase fuega isuadi,
 Ka tui biesce Ana stara;

Ona suoje prame fiede,
 Strafcno nis vrat raskofana,
 Ko isuan sebe gleda, i grede,
 V okolo fuega stana;

I fluàr cudna priko miere,
 Puna Duha prisuetoga,
 Iaki vapai disce, i stere,
 V prau duora nebeskoga;

Ter sčto ù farzu nigda momu,
 Nenadahse mene pita,
 I proch meni gre samomu,
 Sa defnizu terme hita;

Velechimi, sapouieda
 Visegni Chiachko Kragl' od nebi,
 Dase kchierza moja ne da,
 Nitkom inòm rasmi tebi;

Eto ù ruzi tuoi biliega,
 S'ocitiema sasma dielim,
 Kitie poslan od Visegniga
 Daje istina sčto ja velim;

Dospie, à fuha tad scibika,
 Kù darščasce moja defna
 Senu zuietiem suakolika,
 I cudnose vidie vřesna;

Iedua isniknu liepo zuietie,
 A tutako is řred gniega,
 Na varh glaue me doletie,
 Golubiza bieglia od řniega;

Koja tihe sue posore,
 Biuřci okoli obratila,
 V cestite raiske duore,
 Strelouita prostřie krila;

Drughi flamen vech nè kuřcà
 Ana, opeta rece tadà,
 Boscie ktienie neg posluřcà,
 Duh, Duh Sueti tobom vladà;

V prilizi

V prilizi on sniescane
 Golubize tebi glasi,
 Moje kchierze vriedne, i snane,
 Drug dostojan u suem dasi;

Vaskolikse sbor facudi,
 Cim nenadnu sgodu vidie,
 Nebi slobnoi u poscudi,
 Tkomi na ces tui sauidie;

Ia videchi dasu oduechie,
 Proscla napried lieta moja,
 Necekane radi frechie,
 Punse chiutiah nepokoja;

Kajuchise ter sauisce,
 Seto iskat doghioh tui namieru,
 Varfnizimi pristupisce
 Cestititi cudnu vieru;

Kros besiede medne, i staune,
 Oni nemir moi tascahu,
 I nad sue ine frechne, i staune,
 Cestitame nasuahu;

Tac s'raslosim temeglitim
 Cim odgone moju muku
 Sklonisceme da vhitim
 S'vierenizom liepom ruku;

Ku naj possie vzuilienu,
 I ja josce mucan veoma,
 S'roditeglim rasdielienu,
 Koje obicai vodim doma;

Po sem-

Po semgliste biehu suuda ,
 Nochni mrazi jur profuli ,
 Od suakdagnieh dabi truda ,
 Gliudi vmorni odahnuli ;

Tim pokoino biufci doba ,
 I ja, i rajska Dieua gremo ,
 Da ù priprostom stanu oba ,
 Kuchie vboghe pocinemo ;

S'vedrieh occi , suom kriposti
 Sunza suietlos ke pritieu ,
 V nemiru , ù scalosti
 Sramne fufe gnioi vtieu ;

V prolitnò tako vrieme
 Kad sok narau dubiu dieli ,
 Vinorodna losa ofstrime ,
 Otruniena guosdiem zueli ;

Ofstriem guosdiem , kiem nektechi
 Nepomaniu tescak rani ,
 Kadiu resce dà plodovechi ,
 V protiuh jaca odhrani ;

Gouoreniem ja veselim ,
 Tascim Dieue vai sumgniuc ,
 Kascuch drugò dà ne scelim ,
 Neg da ù dieustuu suomu sciue ;

Ona vsdahe tuoreck vuruchie
 Velimi ù oui nacin blagi ,
 Suietla ciasi nasce kuchie ,
 Vierenice moi pridragi ;

Bes velika nè flamenia ,
 Cuuatise ja nastoijm ,
 Couieckoga od sdrusceniz ,
 I à dieuickom bitiu stoijm ;

Sila , i kripoš skrouna gnieka ,
 Priteceme , i primaga ,
 Semaglskoga dà couieka .
 Niemi obchina mila , i draga ;

Safue majka moja stara ,
 Nepokoina s'toga vfroka ,
 Na ini nacin isgouara ,
 Pisma fuetieh od prorokà ;

S'moje strane i ja imam
 Prorocanstuo , kemi poje ,
 K'febi druga da ne primam ,
 Kichie otrunit dieustuo moje ;

Priechie Iordan rieka ohola
 Sa suiem vodam tech na fada ,
 A funciana fuetla kola ,
 Istòk cinit is sapada ;

Oue rieci cista Dieua
 Ne bes jada rece meni ,
 A posctene fufe lieuà ,
 Nis suoj obras saframieni ;

S'nenadanom trescgniom tade
 Strah ledeni name skoci ,
 A tmaštame noch popàde ,
 I sabliescti moje occi ;

Trikrat male odgouore ,
 Vfilihse gnioi podati,
 Trikrat iesik moi nemore,
 Sarza scegliu posluscatis;

Kad glàs faciuh, kimi veli,
 Dieustuo drughe tuoje bludi,
 Allise od gnie nè odieli,
 Nego vieran drugioi budi;

Iase osuiestih, i pasechi,
 Dieue tad hip strahouiti,
 V scestokoi poceh smechi,
 Ouakoioi gouoriti;

Kame Dieuo vlàs, i sila,
 Suprotiua momu ktieniu,
 Saedno stobom sdruscila,
 Ki nemiscgliah ò sdrusceniu;

V ouake tko prikafni,
 Vvedeme bes potrebe,
 Dà suegh sciuem ù bojasni,
 I ù strahu radi tebe;

Drugakomi jur dietetu,
 Snani Chiachko prorokoua;
 Kad vladati Zarkuu Suetu,
 Red, i pomgnia bi gniegoua;

On pieuafce, illi viku
 Dà jà sdruscen biti nechju,
 Illi dachiu prem veliku,
 S'toga vsčiuat hualu, i frechju;

Nù po-

Nù poklie Bog hotijo
 Da ouà nasca viera sliedz,
 A pakme isti pristrascijo,
 Kros ouake sapouiedi ;

Moja imenom viereniza ,
 V pokoju , i ù slobodi
 Sciui cista suegh dieuiza ,
 I vesele dni prouodi ;

Slamenità nichiu vesa
 Nasce viere jà rastaut ,
 Kiemse sarze mę poduesfa ,
 Tebe vicku ne ostaut ;

Sred istoga sciuiet stana ,
 Sarzemchiemo siedinieni ,
 Ti kò kchierza moja isbrana ,
 Ia kò chiachko tuoj gliubieni ;

Toliko ù sua dobra , i frechie ,
 Kako ù suaki trud , i tugu ,
 S'temeglitom suiestim vechie ,
 Sa mojute primam drugu ;

Sà dobrote raiskę tuoje ,
 Sa godiscta frela moja
 Quo bitie podobnoje ,
 Ouakose prem pristoja ;

Vtascise Dieua cista ,
 Vs rallofcne mę besiede ,
 I gnie gorka scalos prista ,
 I rasuedri sue poglede ;

Tim na drugu kuchie franu
 Ia grem trajat nochne cafe
 A ona osta ù istom stanu,
 Pociuati na ponase;

Ah kà cuda, kę prilike,
 Sa nepokoi moje suiesti,
 Nochime one suekolike
 Naripisce ù snu smesti;

Suarba Pievania Deutoga

PIEVANIE DESETO.

VR na pogled biela jutra,
Biesce semgla sua sinula,
A studena noch ù nutra,
V jas paklien pobiegnula;

A ja vstajem, i loscnizu,
Saedno s' trudniem snom ohodim,
Ter mu dragu vierenizu,
S' mnogom scegliom vidiet hodim;

Ioscter nebieh vrata od stana,
Rastuorijo pò nacinu,
Kadà suietlos nenadana,
Suprotiua meni finu;

Nenadana suietlos, s'koje,
Pod prosuietlien vas gorasce,
Odkle slatne frake suoje,
Po suem stanu prosipasce;

Pofred koga Dieua lijpa
Sapanienu slicna tilu,
Vproscena stasce hijpa,
Neisrecenom ù suietlilu;

Ona ù bitiu stojech tomu,
 Nime vidi, ni posnaua,
 I posdrauu sladkom momu,
 Odgouora ne podaua;

Samo ruke, i posore,
 Darsci ù prau put nebesa
 Od rumene liepsca zore,
 I punija suietla vresa;

A' koliko promieniena
 Od naraune sue prilike,
 Kòm liepotom profuietgliena
 Kakue obilna flaue, i dike;

Iak desniza viesceta, i snana,
 Sliku diegliat kadse flau
 Koga rajskih od duorana,
 Koij ù viecnoi sciuu flau;

Dajoj budę naj poslije,
 Suarhu podat, koju scudi,
 Suefcto mosce vmietnije,
 Poslatijaiu, i vgliudi;

Takù sueta varh otara,
 Vierne dusce cim gledaju,
 Ne bes vuruchie molbe, i dara,
 Sniscenese gnioj klanaju;

Slatnom flupu tac prilicna,
 Sladko dobro suega suieta,
 Prikafase nepomicna,
 Mòm pogledu Dieua sueta;

Sracan

Sracan oblak fuud okolo,
 Sunzu slian gniu odiua,
 Na glauioi suiesdà kolo,
 A pod nogam funze sua;

Ià videchi oua cuda
 Kà prihode gliudske rede,
 S'mnogo smechie, s'mnogo truda,
 Stah gourit fei besiede;

Scto ouo vidim viscgni Bosce,
 Koja otajstua, kà flamenia,
 Ouo dielo bit nemosce,
 Bes tuoega dopusctenia;

Ti profuietli, jate mogliu,
 Moju pamet Duhom Suetim,
 Da snà prauu tuoju vogliu,
 Dase vgodi s'tuoieim suietim;

Ià rieh ouo, à raiskase
 Dieua ù suoje bitie vrati,
 Ter jak da od snà rasbirase,
 Poce sladko vsdisati;

Is ociju od radošti,
 Bifernejoi fufe ishode,
 Bilieg raiske cestitošti,
 I samierne kegod sgode;

Ià pristupam blisu, tere
 Molim s'blasiem gniu molbami,
 Sa ves cisti noue viere,
 Kaje sklopiena meghiu nami;

I sa gliubau viekouitu
 Suoga dieustua Bogu mila,
 Komuseje sua na suntu,
 Is dietinstua posuetila;

Da od suieh misli druga vierna,
 Slobodnome bude vseti,
 I na vsdanu tac samierna,
 Otaistuami spoudieti;

Boscanstvena tad Dieuiza
 Iak rumena rusa, koju
 Zorna rosa semgli niza
 Prigne u liepom periujus;

Darsceh u tle podniscene
 Occi, i liza framescglia
 Zkni s'gouorom, pak medene
 Sei besiede ifustiuu;

Iase od tebe pokrjt nechiu,
 Strafcia vsdana ki menisi,
 Prauoe Chiachko da snasc frechiu,
 Kojom viscgni blagme vsuisi;

Nu s'kogachiu pocet cela,
 Kađ da iesik moise uputi,
 Er oduchie cudna diela,
 Od menechiefc sadu cutis;

Snam cufesa da ouaka,
 I oua otajstua flamenita,
 Sasma slaba, i nejaka,
 Gliudska pamet ne dohita;

Tim sa

Tim fa oue fufe, koje
Vefeliemi mnogo tuori,
Sa sad oue riedi moje,
Ti nikomu ne gouori;

Dà lasciua nebi gnima
Tomacenie dad puk fliepi,
Prie neg drufiem biliefima,
Bog s'nebesà fue pokriepi;

Kad pocela jafna zora
Biefce ifgonit nochnu fienu,
Pomigliaiuch ifa gora,
Glauu rufam nakitienu;

Iafe s'thiem fnom rafliuch,
Ter snifceno, i potaino,
Viscgnemufe priporucih,
Kros molienie obicaino;

Pak fa tafcte mifli otirat
Suu poftauih pamet moju,
Sctit, i pomno rafabirat
Scto Prorozi fueti poju;

I da budem tiem mirnija,
Ne bes Bofcie, mnim, odluke
Slameniti Ifaija,
Po frechimi doghie à ruke;

V'gniem naghioh gdife pieua;
Sctoe fua dobrich mifad, i fceglia,
Kò porodit cifta Dieua,
Gliudskogachie Spafiteglia;

Koga mirno vřdoscastie
 Vmrietichie flobà kleta,
 I ſuiet, ù gnoi koj vřraſtie,
 Na ſlatnaſe vratit lieta;

Nemoguti Chiachko iſrechi,
 Koje ochiutieh vřciuanie,
 Suiem vmarliem frechno ſčtech,
 I ceſtito toi pieuanie;

V radoſti neifrecenoi
 Poklaniahſe ſniſcna ù ſebi,
 Slaunoi Majzi odredienoi
 Velikoga Kraglia od nebi;

Veliah, Dieuo draga Bogu,
 Varhu inieh ſuieh dieuizà,
 A' dà ſuana biti mogu,
 Tuoja verna fluſcbeniza;

A' daſe ouà frechia ſgodi,
 Dokle jaſam ù ſciuotu,
 Hodi vechie, Boſce hodi,
 Rajsku obiaui tuu dobrotu;

Kadbih cudo toi vidiela,
 Kaobih ù ſuem frechnà bila,
 Kaobih ſniſcna, i veſela,
 Tebe, i Majku tuu duorila;

Cim iſrizam riedi oue,
 Miſlech, ſlaunom ko diētetu
 Sprautilabih ja daroue,
 Daſe rodi ſad nà ſuietu;
 Necekana

Ne cekana fuietlos ero ,
 Prid occise moje stere ,
 Komse cini vas stan fuieto ,
 I raskoscan priko miere ;

Sacudiena ja sagledam
 Nebeskese u prozore ,
 I famierno cudo gledam ,
 Rastuorene raiske duore ;

Gdi od Anghiela druscbe vresne ,
 Prid Viscgniega kram kupese ,
 Ter , i flieue strape , i s' desne ;
 Scgnim priklono veselese ;

Vidim fuiesde fiat goruchie ,
 Toi vidienie nimi brani ,
 Saklopiti krou od kuchie ,
 Tuardiem mirim vdarfcani ;

Suesctoe liepo , i cestito ,
 V darfcaui viscgnoi goru ,
 Sue u jedan cas ocito ,
 Prikafase mom posoru ;

Is prid liza kad Bosciega ,
 Suietliem sunzem vresceni ,
 Sred veseglia flauna tega ,
 Liep Angheo flasi k'meni ;

Gisdau mladaz on u flizi ,
 Slatnieh krila , slatnieh kosi ,
 Darfci bijo lijz u desnizi ,
 I ouemi glase nosi ;

Sdraua puna suieh milosti ,
 Kù vas duorit raj vsclua ,
 S'tobom Gospod suieh kriposti ,
 Nahodise , i pribiuà :

Tifi frechna , i blascena ,
 Sad , i vafda , i ù vik vikà ,
 Varh suieh dieuiz , varh suieh scena ,
 Gliudska , i Boscia tifi dika ;

Cujuch ouò gouorenie ,
 Iase smetoh ù pameti ,
 Missech fcto toi posdrauienie ,
 Nenadano hochie rieti :

Ne strascise , tadmi rece
 Srechni glafnik od nebesi ,
 Milos , kàse vik ne stece ,
 Ti prid Bogom stekla jesi ;

Tuoje vtrobe stàn blasceni ;
 Od viek viekà onie obro ,
 Dà ù gniem porod Boscanstueni ,
 A fue gliudsko sacnesc dobroto ;

Tichiesc Dieuo suiem cestita ,
 Cudniem diellom poroditi ,
 Spasiteglia segai fuita ,
 Suan kojchie Iesus biti ;

Paklienachie moch veriscna ,
 Tòmga cuje spomenuti ,
 Nà gniegouo ime sniscna ,
 Gliuto treptiet , i tarnuti ;

Porodchie

Porodchie oui tuoĵ famierni,
 Suud bit flauan fuom viſinom;
 I s'raslogom vas puk vierni,
 Boſciemgachie fuati Sinom;

Priſtolie, i vlas Daidouu,
 Viſcgnimuchie Chiachko dati;
 I ù plemenu Iacobouu,
 Suechie vieke kraglieuati;

Gniemu krune fue nai vechie,
 Klaniatchieſe s'mnogom ciaſti,
 Miere, i ſuarhe biti nechie,
 Velicanſtuu gniega vlaſti;

Nà oue riedi moĵu priku
 Smechiu, i ſumgnu tad ĵà ſkratih,
 Ter nebeſkom nauieſniku,
 Odgouore oue oduratih;

S'kiem nacinom, s'kojem ſuietom,
 Daſe iſuareſce takà dila,
 Biuſci tuardiem ĵà ſauietom,
 Dieuſtuo Bogu poklonila;

Gniega duorim ĵa ſamoga
 Gniemuĵe pamet ma na ſluſcbu,
 Nij ciouieka vmarloga
 Snàm, ni ſcelim muſcku druſcbu;

Anghieo meni odgouori
 Gliubefcgliuo, i medeno,
 Nemoĵ date miſaò mori,
 Kochie toĵ bit iſpunieño;

Iezer rajskieh suieh darouà ,
 Boscia kripòs Dùh prisueti ,
 Is nebeskieh s'gar duoroua ,
 V krilochie tue fletieti ;

Sacetichiesc ti pò gniemu ,
 Bes otroune dieustua tuoga ,
 Porod scudien suietu suemu ,
 V naraui gliudskoi Boga ;

On kò Boscij Sin veliki ,
 S'viekouitom suojom dikòm
 Satuoritchie pakò priki ,
 Raj kajaniem dat gresnikom ;

I da posnasc pò flameniu ,
 Kojetise sadà odkrije ,
 Dà ù momu gouorenju ,
 Raiska Dieuo, varke nije ;

Elisabet vriedna , koja
 Rodizaje draga tebi ,
 I ù godiscia predgnia suoja ,
 Vieku rodit frechna nebi ;

Plod scudieni s'mnogom cestì ,
 Sad pod staros jes facela ,
 I ouoje miesez scestì ,
 Tescka odklese ochiutiela ;

Er nije stuari , gdi nemore ,
 Vlas doprieti Boscie ruke ,
 Kà nebefa , semgliu , i more ,
 Bes nikakue stuori muke ;

Tad ja vfdignuh k'nebu lize ,
I befiedam rieh snifcnimi ,
Euo Boscie flufcbenize ,
Kakoje tuoja riec , budimi ;

Cujuch fctomu gouorife
Rajski glafnik , ù vefegliu
Poghie od mene , i vratife ,
K'nebeskomu Roditegliu ;

Tad raflike pun liepofci ,
Slatan oblak s'neba fide ,
I funcanom fuom fuietlofti ,
Suume okrufci , fuume obide ,

Slatan oblak , koga oggnieni ,
Suud okolo refe frazi ,
Ceftiem iskram nakitieni ,
Drobniem fuiefdam fui jednazi ;

Sred nebeskè tac pogliane ,
V dafcdiue kad oblake ,
Oggnienito funze ftane ,
Suoje vpirat jafne frake ;

Ponosita , i velika
V cas jedan fine duga ,
I raflizieh ftò prilika ,
Okò fuega kalce kruga ;

Rieh ù febi toi vidienie
I toi cudno pafech dielo ,
Raj na femgliu prinesenie ,
S'nebae funze doletielo ;

Vtò kefe s'neba obiaui ;
 Neka sliedi mę facetic ,
 Suieh cudesà tuoraz prau ,
 Duh prisueti k'meni sletie ;

Iskre fracne , koje ù cesto ,
 Oko mene suudà siahu ,
 S'obie strane gniemu mjesto ,
 Vkloniene podauahu ;

Onme obuimi suukoliku ,
 Ter oni cas , ù toi doba ,
 Chiutech rados prem veliku ,
 Sua vsigra moja vtroba ;

Tac s'nacinom neismisclieniem ,
 V mòm dieustuu fahraniena ,
 Rodom s'neba nauiescteniem ,
 Iase ochiutieh nadarena ;

Kò sue ouò bi dospieno ,
 Priko raiskieh suieh darfcana ,
 Sta veseglie neisreceno ,
 I vcinise mnoga slaua ;

Cuse , gdino sasuiieh stranà ;
 V raskosnom miru , i gòju ,
 Drusche Boscieh od duorana ,
 Tanze isuode , piefni poju ;

Mirno megheu tiem igrami ,
 Viscgni duori sagarmiesce ,
 I veseli cestu plami ,
 Po suem nebu proletiesce ;

Oue sgode prem famierne ,
 Šlauna Dieua spouiedasce ,
 A od radoſti neismerne ,
 Lize ſuſam polieuasce ;

Iaſe ù teſcku ſmechiu ſtauih ,
 Rad ſkaſana cuda tega ,
 I put neba ruke vpravuh ,
 Ter moliti ſtah Viſcgniega ;

Er bij tako ſuies mà ſliepa ,
 Da vierouat bijmi trudno ,
 Da ſtuar moſce toli liepa ,
 Stat , i dielo toi pricudno ;

Snajuch koſe mnokrat ſgodi ,
 Da ſpriuaron , i s'vkradom ,
 Saſtanefe , i pogodi ,
 Mlad ſaneſen s'diklom mladom ;

Ioſc takofam ſmamien bijo
 (Ah me ſarze tuardo , i prieko ,)
 Da bieh pochi namislijo ,
 Ciſte od druge ria daleko ;

Nù da opaka ſumgnia moia ,
 I ledneſe miſli vtaſce ,
 Nochnogaſe fred pokoia ,
 Raiſki glaſnik meni kaſce ;

Iſti ſlikom , iſti cinom ,
 (Koni od Dieue ſpoudieſe ,)
 Ki s'tolikom velicinom
 Boſcii poſdrau gnioi doneſe ;

Suncan obras , scuchi od slata ,
 Rudi prami gniegouifu ,
 Sniescanoga varhu vrata ,
 Ponosito fiscli kiifu ;

Odienuaga cudno tkana
 Slatna suila dicna kroia ,
 Sua biserom obnisfana ,
 Komu niie miere , i broia ;

Na lieuomu gniu ramenu ,
 Puze istoga od biesera ,
 Vieščtiem gibom siedinienu ,
 Pod rukumu desnu tiera ;

Tù kieh raiska ruka vresi ,
 Gledaiuse fracne petglie ,
 Slicne suiesdam od nebesi ,
 Pace od suiesdà liepsce , i suiietgliu ;

Gnimi odiechia tai sdruscena
 Po nacinu liepu , i milu ,
 Š'obie strane od koliena ,
 Pokriuuamu put priiilu ;

Pasga od suha slata sglobien ,
 Pasce oholoi po haglini ,
 Vas kameniem drašiem pobien ,
 Ke neisrecenu suiietlos cini ;

Ponosite , i samierne ;
 Nà nogahmu okolize ,
 Kasu zuiete suud biserne ,
 A pod zuietim slatno lize ;

S'ramie-

S'ramenamu lieua , i defna ,
Po malofe fciuru , i difcu ,
Suietliem periem krila vřefna ,
Kà barfinom vietre řtifu ;

Nagu glauu , ruke naghe ,
I od noga liřte noři ,
Ter vedrinom řlike draghe ,
I giřdafe , i ponofi ;

Kafcu cini fui gniegoui ,
I gledanie řladko vgodno ,
Rařkimufu da duoroui ,
Ne ouà řemglia mieřto rodno ;

Sřtochiu od cudnieh řiet řilika ,
Koiem ù řnu vidieh temu ,
Liepa odiechia řuakolika ,
Naueřena da řiařcemu ;

V řtrařcnufe pech metnuta ,
Tri dieteta na gnioi paře ,
Na rieć kraglia varla , i gliuta ,
Řilni plami dajh poraře ;

Skladnom pieřnim alli oni ,
Ne vurićdieni Boga řlaue ,
Nijm řmije plàm vřioni ,
Tegnut jedan vlàs od glaue ;

Pace ciařti mladze ciře ,
I gnimaře řtrane vklania ,
Na daleće ter gnih iře ,
Prořiunike řceře , i rania ;

Mene grofna trefcgnia obaghie,
 Cim cudesa taj rafgledam,
 A rajs-kime mladaz snaghie,
 S'ouiem glafim, i befiedam;

O Gospodski vriedni rode;
 Koje fumgnie prieke, i hude,
 Priko fuiesti tuę prohode,
 Koje cinife kriue ofude;

Neuidifcli fto biliega
 Kijti poju, i tomace,
 Da pò vogli od Vifcgniega,
 Cifta, i liepa Dieua face;

Srechno foui fcgniom tue bitie,
 A ne fumgni proch raflogu,
 Suako cudo vcinitie,
 Suemoguchiem lafno Bogu;

Iftinaje fue gotoua,
 Raifka dikla fcto gouori,
 Ouakoje viecnà ù floua,
 Vdiegliano dauno gori;

Tegotnafe ona cuje
 S'vmarlieme nè couiekom,
 Kako tebe flo fuietuje,
 Ledna fumgnia s'mifli priekom;

Gnie facetie Boscanftueno,
 Cifta dieuftua s'niednom fctetom,
 Cudniem ftuorom vfroceno,
 Pò Bosciemie Duhu Suetom;

Plodna ouakò semgla kada ,
 Nà saglauu mrafne fime ,
 Pitna rosa varh gnie padà ,
 V prolitno tiho vrieme ;

Samiem dielom od naraui ,
 Kafe skrouno scgniom pogaghia ,
 Plod raslican , i gisdaui ,
 Netegnuta facne , i raghia ;

Timse vtafci stràh , i smechia ,
 Kojom farze tuoje oftinu ,
 Namie Anghielom lafc marfechia ,
 Gouorimti prauu iftinu ;

Cudafu ouà po Prorozieh ,
 Obiauiena dauno prije ,
 Sasue riecei prem vifozieh ,
 Koprenaih tamna krije ;

Ouofu ona faklopita ,
 Prikafana vrata , ù Raju ,
 Kud vmarli gliudi od fuita ,
 Ne prohode , ni stupaju ;

Samo vliefti , famo ifiti ,
 Nepomicne kros fatuore ,
 Na fuu vogliu viekouiti ,
 Od nebesà Gospod more ;

On cestitom vierom flaunom ,
 Kà tuà vriednos doftoinaje ,
 Sdrufci tebe s'Dieuoim flaunom ,
 Viereniza tuoja daje ;

Alli od mile tuoje drughe,
 Gnie strascanin isabrani,
 Ti neishti stuari drughe,
 Negiu vierno cuuà, i brani;

Sasue daje od suieh drascà,
 Gnie cistochi, gnie slobodi,
 Kragl nebeskij druscba, i strasca,
 Kijse scgniome sad nahodi;

Kako dospie besiede oue,
 I obiauimi Boscie ktienie,
 Tai cas raiske ù duoroue,
 Harlo vprauì sue letienie;

Nù kaò poghie, stanouitu
 Gliubau ù me sarze vdieglia,
 Dà suegh duorim plemenitu,
 Majku moga Spasiteglia;

I kaò guosdie tuardo, i jako;
 Posred plama meko illasi,
 Me nepraue sumgnie tako
 Omekscanse led vpasi;

Timse budim, ter vstajem,
 I Viscgniega velicinu,
 Sniscno molit nepristajem,
 Dami prosti mù kriuinu;

Slo neuiernos moju karam,
 Kami pamet biesce otela,
 I ù parfise tescko vdaram,
 Ne bes grosna placa, i zuiela;

Bòg goruscetom suom milosti
Smiri tugu, kame koglie,
Cinech suoje otainosti,
Rasumietmi suak cas boglie;

Pismamise sua duboka,
Odkriuati viescto vsesce,
Kà pò vstieh od Prorokà,
Iur Duh Boscij pieuo biesce;

Ouoë Dieua cista, i sueta
Scibika ona nebu vgodna,
Koja od suhe jur prozuieta,
I vcinise tai cas plodna;

Ouoje ona draca, koju
Vidie Mojses Prorok snani,
Netegnutu selen suoju,
Posred oggnia dà fahrani;

Ouoje vune run sniescane,
Kuju rosni dasc ne poli,
Kij sue oblio biesce strane,
I sua poglia ù okoli;

Ouoje suiesda isabrana,
Valouite od pucine,
Gliudskom rodu s'gar podana,
Dà ù tamnosti ne pogine;

Rasgouore oue ù sebi,
Varh vidienieh ciniah sгодà
Hualech slauna Kraglia od nebi,
Toj sposnanie kijmi podà;

Neisuarscise

Ne isuarscise vrieme dugo ,
 Kad jà stojech ù ouom miru ,
 Rasglasceno cudo drugo ,
 Vtemegli moju viru ;

Galilea suakolika ,
 Sta scamorit ceste ù glase ,
 Kaò stuar ù gnioi prem velika ,
 I famierna sgodilase ;

Tò dà ù gorskoi gnie pouarsci
 Scena ù staros dauno fascla
 Kad malomagn sciuot varsci ,
 Tegotnase ies isnascla ;

Ne biuscise ù dni mlade ,
 Prolietnoga suoga doba ,
 Dasiem rodòm prijè nikade ,
 Radouala gnie vtroba ;

Liepa Dieua tad recemi ,
 Oua diela , i cudesa ,
 Kaoti kafah , spouidiemi ,
 Suietli glasnik od nebesà ;

Starizaje vriedna ouà
 Elisabet meni suoja ,
 Kruna gliudskih suieh sinouà ,
 Kà pod staros stèch dostoja ;

Dospie , i tai cas odhodimo ,
 I jà , i ona , mà drusciza ,
 Tui gospoghiu da vidimo ,
 Kaje mila nam rodiza ;

Oba sctose mosce prije ,
 Put visoke gremo gore ,
 Kà dobroga Zakarije ,
 S'darsci ù sebi frechne duore ;

Tui kakose vpašismo ,
 Puni mira , i tiscine ,
 S'blagom , riecim posdrauismo ,
 Bogogliubne domachine ;

Kaò cù Dieu , i vpaši ,
 Elisabet gliubescgliua ,
 Tai cas harla k'gnioi illasi ,
 I garliju , i zeliua ;

Pace onicas , netom frete
 Majku suoga stuoriteglia
 Sred vtrobe raisko diete ,
 Vsi graioi od veseglia ;

Satò Duhom Boscanstueniem ,
 Nà gnie posdrau sua gorechi ,
 Iakiem glasom , nù medeniem ,
 Dieui ouako cuse rechi ;

O Blascena Dieuo , ù broju
 Dieua , i Scena suieh nà suietu ,
 Blascen i plod , koj tuuju ,
 Ciashti vtrobu cistu , i suetu ;

Koja frechia , dari koj ,
 Kojaje ouò velicina ,
 Dase ù mene doch dostoj ,
 Majka moga Gospodina ;

Dà ti , od Boga kafi obrana
 Bit Kragliza od nebese ,
 Tuom vedrinom moga stana ,
 Profuietlila tmine jesi ;

Tkobi reko gniegda meni ,
 Da pod vecer moiجه lijta ,
 V ouakoichiu ja bit szieni ,
 Pocastiena , i cestita ;

Tomse samnom ti posdraui ,
 Od istocne opran slobe ,
 V vefegliu , i u slau ,
 Plodmi vsigra fred vtrobe ;

Iak da glasit fuietu suemu
 Hochie prije neg rodise ,
 Raisko sunze , u tuojemu
 Ke sad u krilu nahodise ;

Blagoslouien po sue vieke ,
 Tue dobrote glàs , i huala ,
 Biufci stuari tac velike ,
 Ti bes sumgnie vierouala ;

Pò frechnomu svescto Anghielu ,
 Nebeskiti Kragl nauiesti ,
 Suechiefc vidiet skoro u dielu ,
 Ispunieno s'mnogom cesti ;

Tim Gospoghie rajska vechie ,
 Pomagati tuscne pocni ,
 I na gliudske jade , i smechie ,
 Suarni pogled blag istocni ;

Nà me-

Nà medene sei besiede,
 Ke stariza veli dicna,
 Snisna Dieua pieuat fiede,
 Sramnoi rusi lizem slica;

Dusca moja ù vesegliu,
 Velicanstua Boscia poje,
 V mòd dragom Spasitegliu,
 Radujese farze moje;

On s'nebefa blag pogleda,
 Na me slugu suu sniscenu,
 Cim narodi sui naprieda,
 V viekmechie suat blascenu;

Cestitume toli vcini,
 Dà nije druge cestitije,
 Koga mochi, i visini,
 Koga imenu slike nije;

Od plemena do plemena,
 Bosciu milos vsciuaju
 Cegliad farza vmiliena,
 I kij od Boga stràh imaju;

Suemoguchie gniega desne
 Vlàs neismierna, kà suiet stuori,
 Glaue ohole, i obiefne,
 Poplefane na tle obori;

Mochi tescke, i vsione
 Is gospostua smace, i dignu,
 A sniscene, i priklope,
 Nà moguchstuo gnih vsdignu;

Vbošema jofšte vdieli,
 Neifrecenieh dobar mnoſtuo;
 A Bogatieh druſcbe ūzuieli,
 I douede nà vboſtuo;

Naj poſlije Sina ſuoga,
 Drafce od koga ſtuari neima,
 Sa odkup fuſcna ſuieta; ſuoga,
 Horie poſlat vmarlijma;

Milofardie neifreceno
 Gniega, i gliubau vuruchia vſili,
 Iſraelouo da kolieno,
 Rajskiem darom blag pomili;

On Abram ſluſi ſuomu,
 Srechie obechia podat oue,
 I ſuem rodu ceſtitomu,
 Kije od karui Abramoue;

S'ouom riedi ſlauna Dieua,
 Kù nebeskò druſci ſnanie,
 Saglaujuie, i doſpieua,
 Slamenito ſue pieuanie;

A Goſpodar frechna duora,
 Zakarija plemeniti,
 S'cudne ſgode koj od ſkora,
 Riec bij vſilien iſgubiti;

Od radoſti ponofite
 Gdigod ona grede, i ſtaje,
 Suudſe klania, ter ceſtite,
 Sad zeliua gnie ſtupaje;

Sadſe

Sadse obrachia ù vifine,
 Sad veseliem cinom kafce,
 Da od kriposti gnie jedine,
 Suiet neuidie stuari drasce;

Boscieh Prorok pisma stauna,
 Prid ocinam sad postauglia,
 Obechiano gdise odauna,
 Gliudem dobro dochi sprauglia;

A tò da Bòg fuoga Sina,
 Na gliudskechie pollat trude,
 Od neprauieh dà kriuna,
 Oslobodit vas suiet bude;

Iosc rasgledat nami cini,
 Cudnouatieh stò flamenia,
 Kij biliesi suisu istini,
 Od Bosiega porodienia;

Rajska Dieua, koja ciasi,
 Sama ù sebi tei posnaua,
 Suemoguchioi Boscioj vlasti,
 Muce vsmnosene huale daua;

I takose veselechi,
 Bijnam gliubko segnima stati,
 Dokolinas miezez trechi,
 V rodienne duore vrati;

Suarha Desetoga Pievania.

PIEVANIE IEDANA

DESTO.

SVE ouo vrieme, i doba,
Kad Dieuize flaune, i Suete,
Saklapasce cista vtroba,
Suemoguchie Rajske diete;

Kij biliesi, kà cudesà,
S'godiscefe po suem suiti,
Kiem ktie Gospod od nebesa,
Sue doscastie obiauiti;

Nilo, i Gange, i od istoka,
Gradi obilni sui treptiahu,
Cim gnihuieh od Prorokà,
Odgouore cudne imahu;

Tù latinskoj vascoi strani,
Ako istinu jafam cuo,
Suudse biesce nenadani,
S'Bosciom vogliom glàs prosuo;

S'neba poslan kakochiefe
Kragl porodit suiету ouemu,
Viečna dobra dà donefe
Vierniem, kijse poklonemu;

I fabrane

Ifabrane sue fakone ,
Po suem fuietu dà rasciri,
Dà stre griche vsione ,
Dà s'nebesim femgliu smiri;

Ià potuardien krepko ù sebi ,
Ouiem cudim, ù pokoju ,
Kò Boscanstuo daje od nebi ,
Vierenizu sctouah moju ;

I fuegh vuruchiu kafah scegliu ,
Bit ù suakòm fluscben dilu ,
I gnioi , i mòm Spasitegliu ,
Ki stojaſce ù gnie krilu ;

Rajski mladaz s'gàr fa ſzienu ,
K'gnioi tegotnoi dohodiaſce ,
Kijoi s'neba Boscanstuenu ,
Pichiu , i pitie donoscaſce ;

Mladaz , koga tolikratí ,
Slicna funzu od istoci ,
Scgniom besedit , scgniome ſtati ,
Vidieliſu moje occhi ;

Sa to neiskah drugo prije ,
I nemiscgliah ò inoi sgodi ,
Neg da frechni dan prispije ,
Dafe Couiek Bòg porodi ;

I cim cekam toi vefelo ,
Suemu fuietu porodienie ,
Ciniasceſe lieto zielo ,
Suakogami dana sknienie ;

Tim ſa

Tim sa vrieme lascgnie prochi,
 Koje dugo tac gredemi
 Sabaugliahse ù dne , i nochi,
 Cetto spiesnim ouaziemi;

Posciuieti timi poda ,
 Slusi tuomu viscgnì Bosce ,
 Dà doscastie tuoga roda
 Od menese vidiet mosce;

Sad tuu posnam velicinu;
 I kakomi raiska Dieua
 Nesabaunu prauu istinu
 Od facetia tuoga pieuas;

Berte vmarli zuietie , berte ,
 Sue koiemse semglia resi ,
 Liepiem kitam ter prosterete ,
 Pute Kragliu od nebesi;

Pojuch nouu josc popieuku ,
 Kros medene skladne glase ,
 Nakitite gniom kolieuku ,
 Boga ki k'vam pribliscase;

Porodise vech , porodi
 Spasitegliu suieta fuscna ,
 Bes pomochi tue nahodi ,
 Suase semglia gorko tuscna;

A' da joscete staros moja ,
 Prodiglise , i vsmnosci ,
 Kolikochiu dicna tuoja ,
 Diela vsciuat Sinu Bosci;

Kad

Kad moguchstuo hudo, i kletu,
 Biufci splefaò pakla isdauna,
 Dobitnikse vratisc suieto,
 Nà nebeska miešta flauna;

S'neisrecenom ciaſti neka,
 Iednak viecnom Chiachku tuomu,
 Tù kragliuſeſc do viek viekà,
 V goſpodſtuu neumarlomu;

Porodise vech, porodi
 Boſce, iſtieraj flochie hude,
 Tebe gliudski ſui narodi,
 Tebe isbrani duſi ſcude;

Tad ù druſcbi ſladka mira,
 Suietchie vladat ù radoſti,
 Bogogliubnos milos vira,
 I nebeske ſue kripoſti;

S'neumarlome ſuom korifſti,
 Vmarlichie tech prikloni,
 Dà tuoj prime ſakon ciſti,
 Ki neciſta diela odgoni;

Sitchie s'neba prauda ſueta,
 Kà s'kriuine ſtare vtece,
 Dà prau ſciue ſuak opeta,
 I od flocinſtua daſe odrece;

Ini nacin od ſciuota,
 Inakechie naſtat chiudi,
 Sue ſtràh Boſcij, ſue dobrota
 Bitchie ù ſarzu vernieh gliudi;

Poginutchie

Poghinutchie smija filna ,
 Ka rastroua vas sui et oui ,
 I sliem plodom traua obilna ,
 Koja smartne raghia otroui ;

Porodise vech , porodi
 Rajska ciasti , gliudska nado ,
 Semgliu od pakla oslobodi ,
 Koioi muke dostae fado ;

Bieschte , bieschte lle napasti
 V ponore vasce tmasste ,
 Safuom slobom , i oholasti ,
 Ku pò gliudieh rasiaste ;

Bieschte k'viecnjem plamim varliem ,
 Ni dauajte sui etu vaja ,
 Vidim gdifu vechie vmarliem ,
 Rastuorena vrata od Raja ;

Vidim gdifu mirne ù farpi ;
 Obratieni maci boini ,
 Gdingas paklien lau ne darpi ,
 Gdi sciuemo sui pokojni ;

Gdi gospode varhu semglie ,
 Drafci od starleh statni viezi ,
 Gdise ù slobah vech ne driemglie ,
 Gdi moch gube griefi priezi ;

Porodise vech , porodi ,
 Viecni viru dobrieh frechia ,
 Hodi s'raiskiem mirom , hodi ,
 Koi j dauno nami obechia ;

Nenauidno

Nenauidno lieno vrieme ,
 Ià s'besiedam ouiem varsh ,
 I s'vfaniem sue vechieme ,
 Samse sobòm rasgonarah ;

Narediuà ù toliko
 Rimski Cefar fuieta glaua ,
 Sbroijs glindstuo suekoliko ,
 Podloscenieh od Darscauà ;

Prima , i slusca farza skladna ,
 Sapouiedi oue vgodne ,
 Semglia istocna , i sapadna ,
 Simni sieuer , lietno podne ;

Ter sà biti pribrojèni ,
 Neisbroini puzi vstaju ,
 I s'imenom odredieni ,
 Glauì od miesta harac daju ;

I jà grediah s'toga vsroka ,
 V Bletlema grada mire ,
 Gdise rodih , gdi visoka
 Moijeh dieda karu isuire ;

Dà s'pienesom proscenime ,
 Meghiu ostale sue gradiane ,
 Budem podat moje ime ,
 I od me kuchie Bogu isbrane ;

V tòm putu ktiemi biti ,
 Kako ù trudieh suieh drusciza ,
 Iur gotoua poroditi ,
 Moja liepa Viereniza ;

Malo funcia kola flata ,
 Biehu dalek od sapada ,
 A stupismo mi na vrata ,
 Betlemskoga frechna grada ;

Tù neisbroine mnoſc cegliadi ,
 Od suud varuiet vpaſimo ,
 Sa iſti vſrok , koga radi
 Dochſe i mi ſatrudiſmo ;

Gusta puka rogoborna ,
 Po ſuieh putieh ſtaſce ſila ,
 Kako daſe cinit sborna ,
 Targouina priprauila ;

Alli da ſua cegliad s'duora ,
 Poplaſcena jeſ pobiegla ,
 Od ſle guſe , kaje s'mora ,
 Kraina ſela ſua ſategla ;

Bieſce vidiet po ſue ſtrane ,
 S'malo reda , i nacina ,
 Drufcbe , i cete iſmiefcane ,
 Gliudi , ſcenà , i ſciuina ;

Iedni ſuitniem pod cergami ,
 Iedni ù kolieh gdi ſtanuju ,
 Odtuoreniem pod ſtrehami ,
 Iedni skupno gdi blaguju ;

Gdi nà mnogo kraja , i mieſta ,
 Vſceſceni oggni gore ,
 Gdi od velika mnoſctua ceſta ,
 Suudſu obilne rogobore ;

Tò ja ,

Tò ja, i samnom Dieua snana
 Pafech, vas grad obhodimo,
 Ni moscemo nachi stana;
 Dà ù gnjemu prinochimo;

Hodmo, tad ja rieh bes smechie,
 Kuchiuchiamo nach gotouu,
 Gdi Bòg, kij sue dieli frechie,
 Sueta pijfma gdinas fouu;

V toi misli oba hode,
 Ifidosmo grada vani,
 A ù morskefe sakri vode,
 S'bielieim danom frak funcani;

Pod obgradom gradskieh mirà,
 Pusëtoscenase spila vidi,
 Na sue strane koju obfirà,
 Ofëtiri okolisc starmieh hridi;

Nefnamalli gliudske od ruke,
 S'tefckiem trudom isdubena,
 Bes tescacke alli muke,
 Od narauì vciniena;

Neka ù suoje krilo tiefno,
 Primi Kraglia, koga vresu
 Suiem liepotam nebo vresno,
 More, i semglia kratzi jefu;

Stan tescakom trudniem mijo,
 Akobise gnih kigodi,
 Putujuchi fadosknijo
 Do cim s'tega nà dòm hodi;

Sà tai vsrok nad vratiema ,
 Spleli s'pomgniom oni biehu ,
 Suhe od flame malo triema ,
 Nà stan pripros slicnu strehu ;

Gnie diuiacna posred skuta ,
 Trudnise i mi vklaniamo ,
 Da dagniega duga puta ,
 Trud s'pokoim oblaksamo ;

I nekase nebeskoga
 Kraglia ispunit voglia bude ,
 Kij scagliuchi Sina suoga ,
 Na sue vmarle mukke , i trude ;

Ktie , kon doghie na dan bijli ,
 Gliudsku oholas dà pohara
 V kamenoi rodien spijli ,
 Nag , potreban suieh dobarà ;

Pune vs jalli ofstre plieue ,
 Scto sciuinam biesce pichia ,
 Ki tegotne bij kogn Dieue ,
 Tu ja suesah krotka ollichia ;

Blifu koga naprauiena ,
 Sa gnie veomi vstrudiene ,
 Varhu suhe flame , i siena ,
 Loscniza on-cas bij od mene ;

Er drugoga miesta nebi
 Sred kamene mrasne gliuti ,
 Gdibi Majka Kraglia od nebi ,
 Mogla boglie pocinuti ;

Siromaske

Siromascke hrana kuchie
 S'lieue strane volak stasce;
 Ki dihaiuch tople, i vruchie,
 Vape is vsta pufctauasce;

I nokostan orac ofcò,
 Tugaie nochnom pri pokoju;
 Biufci ù trudu vasdan profcò,
 Sa prihranit diezu suoju;

Meghiu ouefiem mi fciuinam;
 Pocinusmo oba vmorni;
 Dokle vcini markliem tminam;
 Dielitise pogled zorni;

Iur od nochi vrieme gluho,
 Na pò tieka suoga biesce;
 Nigda od prije more, i fuho,
 Mirnijese neuidiesce;

V pokoju naj slaghiemu,
 Ptize, i suieri tiho' spahu;
 A ò trudu suakdagniemu,
 Gliudske suiesti ne mifcgliahu;

Kad ftuar noua is nenade,
 Probuditse cini meni,
 A i nespah tuardo tade,
 Nà ftudenoi proftart ftieni;

Occi otuorih, i fuu spilu;
 Siat nà fuaku vidim ftanu,
 Vele vechiem ù fuetlilu
 Nego da ù gnioi bijo dan fuanu;

Slama,

Slama, i sieno neobicno
 Bes niednoga dotle vresa,
 Vidiascese suietlo, i slicno;
 Iasniem suiesdam od nebela;

Mojse pogled tad sabliesceti,
 Pri nenadnoj toi suietlosti,
 Nu vid Dieuin frazim viesceti,
 Bijmi pomoch proch slabosti;

Tim vstajem, i sred jalli,
 Boscanstueno vidim diete,
 Oko koga suud vsrali,
 Draisci od sunza frazi suiete;

Malo prije doba tega,
 Nad ofetrome fuhom trauom,
 Cista Dieua biesce gniega,
 Porodila s'mnogom slauom;

Dieuickoga zuiet posctenia,
 Tiem ne oskuarnien vsdarfsechi,
 Ni ziech frechna porodienia,
 Muku, i boles kù chiutechi;

Tac kad statne frake suoje,
 Ponosito sunze vmiesi,
 Kros zkla satuor suietla, koje
 Liepa duora prozor resci;

Sasue daje satuoreno,
 Iakaje suietlos tudà prochi,
 Ni zklo bude ùvriedieno,
 Ni ona gubi suoje mochi;

Nù ni

Nù ni mrasna sîma opaka,
 Ni dascdiui vihar gliuti,
 Suncanoga isuan fraka,
 Mosce krofagn prominuti;

Tihi volak, oflich lieni,
 Biehu pichiu suu sabili,
 I veomise facudieni,
 Raisko ù cedo sapasili;

Kako dà suom Stuuritegliu,
 Oba sladki posdrau daju,
 I ù radofti, i ù vesegliu,
 Sniscnimuse poklaniaju;

Pace vuruchiom parom fuojom,
 Suescto boglie oni vmiju,
 Ne pouito josc pouojom,
 Boscanstueno diete griju;

O sciuline priceftite,
 Kefte bile frechne toli,
 Cudnu sgodu da vidite,
 Gliudska narau komfe oholi;

Dokli Boscie porodienie,
 Huale vsbude suoje imati,
 Nad oftalo fue fuierenie,
 Vascachiese cias pieuati;

Neka fuieri suekolike,
 Ponofiti lau gospodi,
 I varlinom chiudi prike,
 Suieh dobiua, suieh nadhodi;

Vasca blagos , i tiscina ,
 Kù Bòg Couiek od vas primi ,
 Dostoinaje suieh visina ,
 Meghiu cudim nai vechini .

Podniscena nà kolienieh ,
 Srechna Majka toi gledasce ,
 Sred suietlofti Boscanstuenieh ,
 Kiem vresna cudno siasce .

Sklopih obie biesce ruke ,
 Cista Dieua nebu draga ,
 Nè bes fusa , i bes muke ,
 Pasech suoga Sinka naga .

Miesete krama gdi raskosna ,
 Kragliu , koj vas suiet stuari ,
 Mrafna spila , i pufstosna ,
 Plemeniti biehu duori .

Gdi suakoga vfrok dobra ,
 Rad gliubau nasce mnoge ,
 Rodechise Couiek obra ,
 Sa kolieuku jassli vboge .

Kakuaje jasnich suiesda slika ,
 Kad plah vietar od sieiera ,
 Isa dasda silna , i prika ,
 Vlasne oblake s'neba istiera .

Takò Boscie Porodize ,
 Sasuiem cinom , i pogledom ,
 Biesce vidiet vedro lize ,
 Pri mladiahniem suojem cedom ,

Kud jà

Kud ja tadà dase obratim ,
 Ke da daršcim tù nacine ,
 Pod obase gnih nekratim ,
 Dijo prostrieti me hagline ,

Ouciom koscom jošc dobroga ,
 Toplim Kraglia viečne od slaye ,
 Miesće ruha statienoga ,
 I dostoinè sagn naprauca ,

Er pò drughe stuari pochi ,
 Podobnije sa toj dielo ,
 Vboštuomi štamnom nochi ,
 Moch , i nacin biesce otelo ,

Alli ako gliudске slusce ,
 V toi doba s'nam nebiesce ,
 Koje k'nami duorne drusce ,
 Raiskieh mladaz doletiesce ,

Oui gliudskom Spasitegliu ,
 I gniegouoi Porodizi ,
 Sniscni raiskom ù vesegliu ,
 Klaniahuse suikolizi ;

Paka ù slaui neisrecenoi ,
 Stupi dijo dà pomaga ,
 Boscioi Maizi , Dieui viečnoi ,
 Pouijati Sinka draga ;

Nad ostale sue raskosce ,
 Pod medene mnosi piesni ,
 Na cias Bosciu isuedosce ,
 Liep tanacaz , i vresni ;

Suife skupno veselechi ,
 Sui kascuchi, rados mnogu
 Storiem dielom, koju ifrechi
 Slabe vsti me nemogu ;

Od sciuna ne stan vechie ,
 Ciniascese tamna spila ,
 Neg famierne puna frechie ,
 Biescese u Raj sua stuorila ;

Iosc prije negse dan sabieglie ,
 S'bubgnim, s'diplim, s'suirokami ,
 Sliedit raisko toi veseiglie ,
 Mnosc pastiera doghie k'nami ;

Oni vrata sniscne staje ,
 S'mnogom slauom, i velikom ,
 Vrescise pò sue kraje ,
 Ponositom louorikom ;

Iosc doniesce grane kitne ,
 Da gnim spilu suu nachine ,
 Slaune od pome nedobitne ,
 Triscglie, cedra, i masline ;

Meghiu koje raslikoga ,
 Ismiescasce zuietia kitie ,
 Od vremena ke simnoga ,
 Mosce podniet mrasno bitie ;

Iosc dà Viscgni posnà, i gledà ,
 Gnih suies prauu bes priuare ,
 Gnieki od mlieka, gnieki od mèda ,
 Doniescenam harne dare ;

Gniecki

Gnieki mlada jagancichia,
 Gnieki vune meke, i biełe,
 Mladihnoga ceda ziechia,
 I gniegoue Maikę mile;

Simna, i suha gnieki vochia,
 Ke darscechi sa suu hranu,
 Namierisc nà ponochia
 V pastierskom gnima stanu;

Iedua ù spilu s'tiem stupaju,
 A ù mnogoj tai cas fzieni
 Nà koliena sui padaju,
 Bogu suomu podnisceni;

Tad jà ù sebi cudechise
 Tkoe tac barfo gnima odkrijo,
 Dà Stuoritegl nebeskise,
 Meghiu gliudema porodijo;

Stahih molit, glafa tega
 Dami vroke sue sponiedu;
 I ouu od gnih naj stariega,
 S'Majkom Dieuom ciuh beliedu;

Pastierismo, i sabaua
 Nascae s'mirom, i s'gliubau,
 Ouze bliscnieh fred dubraua,
 Po mekahnoi patti traui;

Tù kakonò suegh obchimo;
 Cim bes spania dijo vechi,
 Oue nochi prouodimo,
 Stada od suieri slieh branechi;

Is nebeske s'gar daršcaue ,
 Sred ponochia nami sinu ,
 Rajska suietlos varhu glauē ,
 Kà raštiera nochnu tminu ,

Suakise od nas tomu smeo ,
 I vſtrascio veomi jako ,
 Kad prilican sunzu Anghico ,
 Gouoritnam poce ouako ,

Bogogliubni ò pastieri ,
 Neboiteſe , ni ſtrascite ,
 Suakise od vas pace ſmiri ,
 Noſim glaſe vam ceſtite ,

Bogie Couiek ſegai dana ,
 Po ſred ſemglie ródien vaſce ,
 Koga dauno ſueta , i ſnana
 Prorocanſtua pripieuaſce ,

Doſcòuamie obechiani ,
 Sahranitegl s'gàr s'nebeſi ,
 Dà pò gniemu poharani ,
 Na tle padu gliudski grieſi ,

V priproſtu ruhu ſadà ,
 Gnīga ù jaſſieh nach imàte ,
 Betlemskoga polak gràda ,
 Kamenite ſred pojate ,

Kako ſrechne gliudem ſuiema ,
 Oue glaſe mi primismo ,
 Ceſtitoga put Betlema ,
 Poſpieſcnile doch ſprauismo ,

I cim cudna Boscia diela ,
Putom grede rasmiscgliamo ,
Druscbe letiet od Anghiela ;
Pò nebesieh suich gledamo ;

Oni ù liepieh deuet korà ,
A ù tri rēda isfredieni ,
Nebeskoga slauna duora ,
Oscli biehu stan blasцени ;

Ter ù tanzieh , kē cīniahu
Na nasc pogled sa cias vechia ,
Ime Boscie pripieuhu ,
I veliku gliudsku frechiu ;

Biehu glasi gniē cestiti ,
V priuiscgnieh Bogu slaui ,
A mir gliudem suiem nà suiti ,
Dobre voglie , farza praua ;

Tac pò pogliu nebeskomu ,
Isuedosce trisc okolo
V vesegliu neismernomu
S'mednom piefni cudno kolo ;

Rasbludieno pouietarze
Gniē pieuaniem romoniasce ,
A od radoſti nami farze
Rasuedreno suiem igrasce ;

Rajska druscba strelouita ,
Opet ù duor viscgni vſleti
A doghiosmo oudi od suita
Spasite glia mi vidieti ;

Cim pastieri kascuch ouò
 Srechno cudo s'nam gouore,
 Suietlo ù lize dietetouo,
 Sceglne vpiru sue posore;

Nafititi nemoguse
 V pogledu vedre slike,
 Gdi jedino fastajuse
 Isuarnosti suekolike;

Cudna suielos, i vedrina
 Ishodiasce gniemu is occhi,
 Prid kom mraſce nochna tmina,
 Iak prid funzem od isloci;

A kaò liepa rusa rana
 Vas hip gniegou ciniaſcese,
 Koja is dracnieh toparu graza,
 Pocne otuorat ſuoje vrese;

Alli kako dan pribieli
 V paruomu ſuom ſacetiù,
 Kadſe ſemglia ſua veſeli,
 Rumenomu primalietiu;

Kò kripofni tihi oucarì,
 Cudafe ouieh napafisce,
 I vidieſce da gniù dari,
 Veoma vgodni nami biſce;

Hualech Boſcij porod ſlauni,
 Dieliſceſe s'mirnom ſuieti,
 Sèto vidieſce verno ſprauni,
 Suiedociti ſuemu mieſti;

V toliko

V toliko mī pomgniūī,
Sa sue snamo daje od neba;
On vladalaz, i Bōg sciui,
Komu od hrane nije potreba;

Vmarlomu kaō Couieku,
Kise prosi red dauamo,
I sa odhranit nascu diku,
Oba tuardu pomgniū imamo;

S'gliubauīnga prem velikom
Slauna Dieua, Majka mila,
Cuua, i cistiem doij mlijkom,
I gnieguie po fred krila;

Er vmarlo tielo, koje
Od gnie vmarle hotie vseti,
Gliudskom trudu podloščnoje,
I kaō Couiek ima vmrieti;

Cinīsmomu tim jedinī,
Koje obica j stara obchiena,
Obrefanie dat, kę cini
Nofc scestoki od kamena;

Nadiesmomu jofc blaščeno,
Od Iesusa ime, pace
Gniemu od isgar nareceno,
Prije negofe Couiek face;

I pō gliudskoī er narauī
Onie od karui Daidoue,
Iofte Isukars kaō Kragl prauī,
V Garckise jefik soue;

A i gliu.

A i gliubiena Majka cista
 Gnīga Kraglia suieh kraglicuà,
 Sasue biesce ona istà,
 Prije poroda kà bij. Dieua;

Sasue ona nesnà viku,
 Sètoe couiecko sadrusceniè,
 Neg pò cudu pò veliku,
 Sliedi frechno gnie rodieniè;

Kò sue ostale cedorodne,
 Obgliubiena po fred stana,
 Ne bes moje druscbe vgodne,
 Vsdaršasc cetres danà;

Ke dospiene kad vidiesmo,
 Bes niednoga sknienia tade,
 Slauno dietè mi donjesmo,
 V Sionske biele sgrade;

Prid ponosne suietle otare
 Daga snisni prikašcemo,
 I sakone nasce stare,
 Ispuniti tiem budemo;

Iosfer i otobom biele duoje,
 Golubize Majka doni,
 Ocistienie da sa suoje,
 Rajskom Kragliu gnih pokloni;

Ne jer na tò bi daršana,
 Boscanstuena Porodiza,
 Biusci od dieustua krana isbrana,
 I od pricistieh suieh kragliza;

Neg da

Neg da radi flamenita,
 I sniscnoga posuetienia,
 Isgled gliudem bude od suita;
 Od prauoga podniscenia;

I kakose ona ocisti
 Ne podloscna dielu temu,
 Mi grescnizi takò cisti,
 Nastojimo doch k'Viscgniemu;

Stasce s'danòm s'neba vlasti
 Prid otarim Zarkuè glaua,
 Nà kom siasce s'mnogom ciasi,
 Redounicka sua napraua;

Templa ù strani sakriuanoi
 On cuuasce ogagn sueti
 Po naredbi Boscanstuenoi,
 Sapouidien suegh gorieti;

Mlade Sinke neoftriscene,
 Biesce vidiet oko gniega
 Spraune ù trudieh daga ismiene,
 Daga duore, dà sluscega;

Slatne ù casce tad primahu,
 Karu juncichia oni vbiena,
 Kojom polit kraje imahu
 Bogu otara posuetienia;

Gnih roditegl sa sgriescenie;
 Keje vas puk sakriuijo,
 Oud isbrano posuetienie,
 Biesce Bogu poklonijo;

Koga molech sniscno dosti,
 Blag pogledat daih bude,
 I neilmernom suom milosti,
 Odupstijm griehie hude:

Nà otaru nà slachienom
 Kako stari sakon iscte
 Ispuniasce s'mnogom szienom,
 Odredieno suetilifcte;

Toj pokorno pafech dielo
 Suega grada poglauize,
 Nà sciuline martue celo,
 Prostirahu sue defnize;

I oni Viscgniem molechise;
 Dase na gnih nerafggniui,
 Varh skruscenieh dà smilise,
 Daijm prosti sctosu kriui;

A Redounik Zarkuę vresne
 Po nacinu flamenitu,
 Tiho parstom rukè desne,
 Miescajuchi karu prolitu;

Okropijo biesce vechie,
 Sedamkrati gniom vesco,
 Otar sueti, plame, suiechie,
 I kij otaina skriua vco;

Ter jestoiskam obilnima,
 Kemu haran puk donefe,
 Iur s'gliubieniem Sinouima,
 Trudan citat spraugliascese,

Ka dà

IEDANA DESTO, 1283

Kadà Majka Boscanstvena,
Nosech sobom praudu istinu,
Po fred Zarkuę jak rumena,
S'nouiem danom zora sinu;

Ona ù sniscnoi stupi odluzi,
Prid otare Bogu mile,
Sinka ù lieuoi darsci ruzi;
A ù desnizi ptize bijle;

Spomeniat scetochiu, koje
S'gar biliege Visegni obiauï,
Da Sin gniegou prauï ouoje,
Rodien, da od ıla suiet isbauï;

Kako istomu Redouniku
Is nenadi sarze vspređa
Boscanstvenu pafech sliku,
I rajskega frak pogleda;

Vs gniegouo kà dōscastie,
Cudna fraka sletie s'gara,
Terse profu, ter vsrastie,
Po sue kraje slauna otara;

On mirisniem trisc tamianom
Plame omarsi, i trikrati,
Suietloftimse ne cekanom
Profut ogagn vidie fiati;

Nù koje sakon od daršcaue
Prikafane ptijze vbija,
Cim gnihoue pod vrat glaue,
Prem pò ktieniu Bosciem suiija;

Iosc da isprauno Boga ciasi,
Stara obicaj kako pieua,
Rusom karuim otar masti,
Kù pò gniemu suu prolieua;

Voglia, i peria na tle mechie,
Ka cim s'iniem trupom dieli,
Od sapada occi odmechie,
Terse obsira na istok bieli;

Barfa krila josc prilama
S'kijem postauglia sua telefa,
Posuechiena varhu plama,
Kij gre primien put nebefa;

Po Zarkuise suoj posnana,
Rajski miris stere, i kasce,
Da vik nebi prikasano,
Suetiliscie nebu drasce;

Zarkounoga po fred stana,
Sieda prama, bleda liza,
Stanouasce Anom suana,
Mudra, i snana prorociza;

Ouà ù mlados biufci suoju,
Isjubila suoga voina,
Sedam godisc s'kiem ù goju,
Sciunie mirna, i pokoina;

Nekrepkoga suieta dobra,
I raskolce tasce ostauì,
Ter Viscegniega sluscit obra,
Kije suiem tuscnem pokoi prauì;

Ofamd efer

Ofamdeset dò cetiri ,
Iur dospuela biesce lijta ,
S'molbam suakdan , koje tijri ,
I s'postima glasouita ;

Kad ù raiske Dieue ona ,
Vidie Boscij Rod istini ,
Sua cestita , sua priklona ,
Vesegliemu mnogo vcini ;

Ter gouorech sei besiede
Po suemuse templu varti ,
Euo , vmarli , koj grede ,
Slobodituas viecne od smarti ;

Euo puce , koga obechia ,
Tebi Visegni Chiachko mili ,
Pò kòm gine grieh , i smechia ,
Ka sue vmarle jadno vzuili ;

Oue riedi gouorechi ,
Prorociza sarzem blaga ,
Cuse drughi sciamor vechi ,
Ponosite Zarkuę s'praga ;

V ouem gradu vsuiscenom ,
Prau fuet , posnan pò suoi strani ,
Dieda suoga suan imenom ,
Pribiuasce Simiun snani ;

Oui krotak varh suieh gliudi ,
Ierusalem kijeh porodi ,
Iur isuarsnom suojom chiudi ,
Nebesima toli vgodi ;

Dà pò Suetom Duhu posnà
Da suoj sciuot dospiet nechie,
Sctose ù lieta suoja posnà,
Ne nausciua rajske frechie ;

A tò da star vidietichie
Prid samome suojom smarti,
Boga ù gliudskom tielu, kichie,
Suiet sahranit, grieh satarti ;

Koga ù ruke netom primi,
Tai cas s'dobra tac cestita,
Pochie k'duscam blasenimi,
Nà vsciuania viekouita ;

Tim cekasce s'naglom suiestti,
Damu frechni prijē dan sine,
Da vsrok vidi suoje cesti,
A dà tai cas pak primine ;

I kò ù duhu vidie daje,
Doscò nà suiet sin Viscgniega,
I dà Majka donielaje,
V prisueto templo gniega ;

Pospiescanse, i ù radosti,
Nà vidienie frechno vputi,
Nemarechi zich starosti ;
Nigdie ù putu pocinuti ;

Iak pas vieran, koga vodi
Bogat gospar loune ù trude,
Tòm ochiutiet suier kugodi,
Mirisniema nosdram bude ;

Posnaniemiù

Posnaniemiū trgom sliedi
 Vsci vprauglia, vrat podisce,
 I prije negiu okom vidi,
 Poscudomiū harlom stisce;

Tac prorocna starza sueta,
 Biesce gledat cimse tiscie,
 Spasiteglia dà od suieta,
 Suu scudienu slados iscie;

Koga netom vidie ocima
 Od radosti fusech harli,
 I ù rukega suoe vasima,
 Gliubko, i milo terga garli;

Garlechiga ù vesegliu,
 Besiedimu oue prauī,
 Sdrau moi draghi Spasitegliu,
 Bosce flatka mà gliubauī;

Blascen, na se ki sàm primasc,
 Grescna suieta sue kriuine,
 Gliudsko tielò ki vasimasc,
 Gliudski narod dà neisgine;

Blascen, koj raiske strane,
 Suiem otuorit vierniem hodisc,
 I dà Suetieh dusce isbrane,
 Silna od robstua oslobodisc;

Huala tebi Chiachko vecni,
 Koj vsuiuat poda meni
 Srechiu, i pokoj neisfreceni,
 Dauno s'neba namienieni;

Suieta ouega ù suom krugu,
 Ki sue vsdarfsci trude, i smechie,
 Oslobodi tuoga slugu,
 S'obechianiem mirom vechie;

Vidielifu occhi moje
 Sdrauglie, kenam poslo jesi,
 Suiem vmarliem ki doscoje,
 Drum vkasat od nebesi;

Naroduchie on suakomu
 Bit ù tminah suietlos praua;
 A suem puku Israelskomu,
 Viekouita cias, i slaua;

Sà ouesieme besiedami,
 Blagi Prorok k'Maizi obrati,
 I nada suiem Materami,
 Blascenuiu klice suati;

O Dieuize plemenita,
 O Gospoghie suietla, rece,
 Ka varh gospogh suieh od suieta,
 Raiske od chiudi krunu stece;

Komu mogu pod nebesim,
 Prilikouat tue liepote,
 Kijemli hualam dà vresim,
 Cudnu isuarnfos tue dobrote;

Is cestita tuoga krila,
 Od spasenia sunze ishodi,
 Tisi Sinka porodila,
 Kij nà semgliu rai douodi;

Safue od puka Israelskoga
 Mnosi suu karu sagn prolitchie,
 Od sciuota kiem viecnoga,
 On isbrani bilieg bitchie ;

Sueti bilieg , proch komuchie
 Gliudi tuarde prem pameti,
 Iede isfrigat fue goruchie,
 I ù kriuose gniemu oprieti ;

Vidim , pace ticem rukom ,
 Iaoh , gdi sarze tue smeteno ,
 S'prigliutomie gorkom mukom ,
 Ofstra od maca probodeno ;

Gdi od Iordana bistra rijka ,
 Smutchieniema vodam tarci ,
 Gdi funcana flatna slijka ,
 Proch naraunom redu marci ;

Gdise femglia trefe od jada ,
 I od bolești neifrecene ,
 Gdise vas sai suiet pripada ,
 Gdi puzaju tuarde itiene ;

Kò suu piesan dobefiedi ,
 Sred vřtimu riec poginu ,
 Vid potamnie , lize vbliedi ,
 Tihom smarti ter priminu ;

Iak da sladak san faspoie
 Staraz huala suieh dořtoini ,
 Poghie viecne nà pokoje ,
 A mi ořtasmo nepokoini ;

Nà isti nacin kuf pribieli,
 Kadmu smartni cas prispieua,
 S'fsciuotomse suoiem dieli;
 A medene piesni pieua;

Sapagnise suak okoli,
 A ja s'Bosciom Majkom saedno
 Bih od tescke ranien boli,
 I vstresohse gliuto, i ledno;

1, jer bitia Iesufoua
 Mnoga otajna dobro znamo,
 Sctonam staraz prorokoua,
 Meghiu sobom rasbiramo;

Koje rane maca ofstroga,
 Tuscnoi Majzi on sapriti,
 Sa dieteta tko raiskoga,
 Imà suoju karu proliti!

Suarba Pievania: Iedanaestoga.

PIEVANIE DVANA DESTO.

E velicak brojse danà
Od ouega doba obrati,
A smechie, i šla nam pievana,
Všescese dogaghiati;

Ako kagod boles vechia,
Iša toga neisostaje
Ternas toparu hudà srechia;
Nasbigl vrieghiat pocelaje;

Er prije toga troja Kraglia,
Dojesdila biehu odi,
Is dalezieh tia semaglia,
Odkle scarko funze ishodi;

Bogu na suiet porodienu
Noscahu oni suietle ciasi,
Slato, i tamian, i ù slachienu
Sudu draghe mnoſc pomasti;

Is mladosti jere suoje,
Rasmisegliajuch suiesno ù sebi,
Otajnosti cudne, koje
Slamenuju suiesde od nebi;

Biesceim pò gnih odkriueno
 V Solimskoi dà daršcaui,
 Raisko Cedo jes rodieno,
 Neba, i semglie gospod prau;

Timse biehu strelouiti,
 Is daršcaue digli rodne,
 Sà gniemuse pokloniti,
 I prikafat dare vgodne;

Suietla suiesda flamenita,
 Sred istoka kù vidiesce,
 Srečna puta, i cestita,
 Gnim prouodic draghi biesce;

Nà isti nacin predgnia ù lieta,
 Is Egipta kadse odijli,
 V obechiane kraje suieta,
 Puk Eurienski Bogu mili;

Ne obicnemu fred pustignie,
 Vierna strašca stup ognieni,
 Gluho ù doba nochi signie,
 Isuodiasce put scudieni;

Stup, na suarfi kibi od mraka,
 Kadse gliudi zorom bude,
 Vseo sliku biela oblaka,
 Daih druscit i obdan bude;

Iur ù Sionski grad ponosni,
 S'druscbom liepom, i velikom,
 Mudri Kragli, i kriposni,
 Biehu doseli s'mnogom dikom;

V Ieruda

V Ieruda Kraglia filna,
Vliesofce duor veliki,
Kij od ouoga miesta obilna,
Biesce tadà glaua priki;

I mnech, daje rodien gniemu
Porod cesti tac visoke,
V radoſti odkriſcemu
Œuoga puta ſue vſroke;

Sa ſuiem gradom Kraglſe ſmuti,
Biulci goſte ſei vidijo
I gorkomu bi ſacuti
Daſe drughi Kragl rodijo;

Vſtraſciſe, i pripade
Œli vladalaz ſuieſti ſlađe,
Vlas kraglieusku is nenade
Damu druſi ne vgrabe;

I cim lednom ſumgniòm preda,
I morega miſli prieke,
V duor ſuietli ſoue vrede
Œue od miesta raſumnike;

Koij kadà gniega vogliu,
Iſpunifce ſui skupieni,
Kraglieuskomih nà priſtogliu;
V doſtinoi prima ſzieni;

Terih pita hitro vele,
Kad, i ù komu gradu, i kuçi,
Koga iſtocni Kragli ſcele,
Roditſechie Kragl moguchi;

Prauemu

Prauemu oni dase rodit
 V Betlemu frechnom imà
 Kragl vsmnoscan, ki gospodit,
 Israelskiemchie narodima;

Kragl, koiega vlas visoka
 Suarhe vidiet vik nemore,
 I dà fuetieh od Proroka,
 Mnoga pisma toi gouore;

Nà riec ouu suprotiunu,
 Gore sumgniech Silnik kleti,
 Snane opeta Kraglie siunu,
 Terim ouo hotie rieti;

Dauno vieka mi scudimo
 Scto i vi sadà naglo isctete,
 Meghiu nami da vidimo,
 Obechiano s'neba diete;

Ne dalece miesta ouega
 Grad glasouit Betlem siedi,
 Ki pò vogli od Viscgniega,
 Slusca moje sapouiedi;

Tu rodiena Kraglia isctite
 Komu Israel vas nadase,
 I kad nagnse namierite,
 Daitemi oncas frechne glase;

S'verniem farzem, i prikloniem,
 Neka i ja budem dochi
 Dà podniscim, dà poklonim,
 Gniegouoife slaunoi mochi;

Slobni karunik veli ouako ,
 I veselu kasce sliku ,
 A himbeno farze opako ,
 Motrí misao prem rasliku ;

Lud , i mahnit kí vieruje ,
 I ù pametmu mosce vpasti ,
 Da tko nebom gospoduje ,
 Isté vmarle suoit vlasti ;

Kraglieuise vriedni dije ,
 I scto gnima bij nai drasce ,
 Srechne , i suete ù prau spile ,
 Suiesda istocna putijm kalce ;

Sascto kako ù grad bijli
 Vliesofce od Solime
 Biehu gnie trag isgubili ,
 I gnie pogled ù toi vrijme ;

Nù prosipliuch frake slate ,
 Liepscase opet gnimi obiaui ,
 I cestite varh poiate ,
 Suoj goruscti frak vftaui ;

Takí kadgod frak prostira ,
 Kobna suiesda , i nepraua ,
 Illi bilieg od nemira ,
 Illi od smarti suietlieh glaua ;

Samo scto prem fascarena ,
 Ona prieti gliute smechie ,
 A oua funzem vrescena ,
 Bij flamenie raiske frechie ;

Kad

Kaò doghiosce fuetli gofci , omo ier dinnar iodoz
 I ia , i Dieua Suetà , i snana , illi s'ia n'ia i
 Primamoih ù radofti , ogo e'ia omdin A
 Sred vboga mirna stana ; illi merq o'lim inom

V bogatom gnih grimifu , e'ia i' d'ia i , i
 I ù flatu odieueene , illi e'ia i
 Iafam gledò mene blifu , e'ia i
 Sinku , i Majzi podniscene ; illi e'ia i

Nà koliena gdisu pali , e'ia i
 I neismernom ù vefegliu , e'ia i
 Liepe dare fue pridali , e'ia i
 Suomu fladkom Spafitegliu ; e'ia i

Dragu pomas kò Couieku , illi e'ia i
 Kako Bogu tamian casni , e'ia i
 Kako fuetlu , i veliku , illi e'ia i
 Kragliu od flata poklon iafni ; e'ia i

Gdi pogledom raiskieh occi , e'ia i
 Nebeskoijh diete pasi , e'ia i
 Blagom slikom ter fuedoci , e'ia i
 Gnih damufu dari drafi ; e'ia i

Vtò fluge , i duornizi , e'ia i
 Suiona ruha nà kijeh fjažu , e'ia i
 Sacudieni fuikolizi , e'ia i
 Prid vratiema gnih čekaju ; e'ia i

Slatniem fedlim ofedlane , e'ia i
 Sà v'fde flatne oni v'fdar'ce , e'ia i
 Suoieh gofpara kognie isbrane , e'ia i
 Kij od radofti skacu , i ar'ce ; e'ia i

Is puniufci

Ispuniusci suoju scegliu,
 S'vernóm druscbóm liepe suiefde,
 Srečni Kragli ù vesegliu,
 Is Betlemske semglie jefde;

I ù pokoju er nochnomu,
 Glas nebeski od gnih cufe,
 Dà k'lerudu nemilomu,
 Pouratiti ne buduse;

Mirnom suiestim, i prignutom,
 Hualech Boscie velicine,
 Dieliscefe drusiem putom,
 V rodienne kraglieuine;

Kad opaki Kragl sumgniui,
 Vidie suu riec naruganu,
 Rasfiedise, i rasggniui,
 Ter kò sciui ogagn planu;

I nemoguch, kako scudi
 Pedepsati verne Kraglie,
 Defet stotin boinieh gliudi,
 Put Betlema skrouno scaglie;

Dà suu diezu od daršcaue,
 Kojà iofster sciuu o mlieku,
 Pod sceftoki mac postaue,
 Do iednoga dà posieku;

Dà ù veliku temu broju,
 Mlado diete bude pasti,
 Komu jofster ù pouoju,
 Kraglieuskese daju ciasi;

Rajski glasnik s'gar poslani ,
 Menise ù snu tad prikasa
 Vŕstan velech , harlo vŕtani ,
 Od smartnoga bieſci poraſa ;

S'draſiem Sinkom Majku ſlaunu ,
 Kuti Viſcgni drugu odredi ,
 V Egipsku ſemgliu raunu ,
 Harlo , i skrouno ſad oduedi ;

Tù ſaedno ſegnim ſtoiechi ,
 Naſtoi tuardo daijh bliudeſc ,
 Dokle jati doghiem rechi ,
 Daſe na dom vratit budeſc ;

Er ſli Ierud glaua prika
 Smartnu jamu vami dube ,
 I ſeglie karunieh mnoſc boinika ,
 Raisko Cedo da pogube ;

Nà riec ouu jaſe budim ,
 I vſtraſcen gorko predam ,
 Ter grem k'Maizi s'glasom hudiem ,
 I ù kratkoioi fue ſpouiędam ;

Ah kakofe ciſta Dieua ,
 Tad pripade , kako ſmuti ,
 Ni put deſna , ni put lieua ,
 Neumijuchſe obratiti ;

Trepti kað prut , kò led ſtine ,
 Na obraſioi karu vmirà
 Ieduaſe vſdà nochne ù tmine ,
 Na nogahſe jedua opira ;

Tac ,

Tac, kaò rece Prorok sueti,
Tefcka boles gniu samarfi,
I ouo bij mac, ki proleti
Gnie nai prije tufcæ parfi;

Tim bes zknienia s'nochniem mrakom,
Rodne is femglie mi biefcimo,
I bolesni s'tugom jakom,
Luge, i strane obhodimo;

Slauniem pomam jur vgodnu,
Idumeu oftaugliamo
I od Elufe femgliu plodnu,
Mimo febe pufctauamo;

Biehmo profcli varh ftaroga
Antedona mirne kraje,
I gdi polak nekrepkoga,
Poglia tuarda Gaza vftaje;

Ter biufcife jur ftanili,
Sctofe moſce poſpieſcnije,
Gdi granicna Mapa dijli,
Liepu Afiju od Libije;

Vlieſofino gdi niſoka
Egipſkaſe poglia ſcire,
Kud gliudſkoga biſtra oka,
Pogledanie ne dopire;

Tù nemoſce daſcdiet vieku,
Nu oua ſuieta strana ſuoij,
Proſtranoga Nila rieku,
Mieſtce daſcda kijù goij;

Luge, i poglia on priklopi,
 Suoiem vodam obilnijema,
 I na vrieme suoe natopi,
 Pofianu femgliu gnima;

Tù naj prijè rodiscèfe
 Onà pifma flamenita,
 Pod kijem nauk liep krijefe,
 Iur od fuega primien fuita;

Tufe ifnaghie, pò kom redu
 Suiefde iftiecu, funze fua,
 Kiem nebefa krugom gredu,
 Kaofe miefez promieniua;

Nepofnane gore, i vode,
 Putom grede fuud poſdraugliam,
 I kè ifuarni tamian plode,
 Ponofite femglie oftaugliam;

Nù po drumu hodech tomu,
 Priko gorà, i liuadà,
 Pri Dietetu nebeskomu,
 Nai magninas chiuh pripadà;

Alli ako flobni gliudi,
 Straſcahunas toli priko,
 Duoraſcenas putom fuudi,
 Stuozenie inò fuekoliko;

Kafahunam fue dubraue,
 Poglia, luſi, gore, ftiene,
 Ceſtit biglieg, i pun flaue,
 Od radoſti neifrecene;

Plodno

Plodno dubie podnisceno,
 Vochne grane prigibasce,
 I Dietetze Boscanstueno,
 V prohodu fuud ciasciasce;

Pace ù nacin liep, i sladak,
 Kadgodbismo podagn fieli,
 Ciniascenam mili hladak,
 Danas trudne rasueseli;

Vidiobi vode hladne
 Gdi rasbludno sue romone,
 I gdi teku mirne, i skladne,
 Dase Stuurzu suòm poklone;

S'gliubescgliuiem gdi posluhom,
 Iak dà tasci nasce Imechie,
 Blagi vietriz tihiem duhom,
 Kitnieh iela varhe krechie;

Gdi pieuuchieh jata ptizà
 V medeni glàs scubere,
 Kudgod Boscia Porodiza
 S'dragiem Sinkom stupai steres;

Gdi gifdaua, gdi mirisna,
 Kascuch flauno fuud prolietie,
 Semglia raghia is korisna
 Suoga skuta trauu, i zuietie;

Sctochiu od rieke rieti Nila,
 Kij gre takò is dalece,
 Dae trud odkrit koga is krila,
 Is kogali vira istiece;

On kad

On kad posna , dà Šin Bosci
 Nà kraine gre gniegoue ,
 Tai cas romon suoi vsnmosci ,
 I rasbistri sue valoue ;

Raiski mladaz liep ù slizi ,
 Krai puta nas suieh cekasce ,
 Ki mac bridak ù defnizi ,
 Suieto ù lieuoi sctit darfasce ;

Vodiascenaz on stran puta
 Dà po miestu , kiem suak grede ,
 Sli boiari Kraglia gliuta ,
 Ne vpasenas , i ne shede ;

Vedra , i mila oui hipa ,
 Nadhodiasce sunze ocima ,
 A krilamu barfa , i lipa ,
 Siahu flatniem biliefima ;

Vele onemu suietlo ù lize
 Slican , ki moj strah istiera ,
 Kadme od prauc Vierenize ,
 Odmetasce mà neutera ;

Isuan gniega mnosi drusi ,
 Varhu glaue nam letiahu ,
 I biehunam vierni drusi ,
 I putom nas sui duorahu ;

Oni nochi prem studene ,
 Vklaniahu rosu krutu ,
 Od dieteta , kę gliubiene ,
 Swoje Majke spafce ù krutu ;

Pacé sniscni, i prikloni,
S'rascirenjem suojem krili;
Dokle proghie mrak vsioni,
Ciniahumu saklop mili;

Tac kros pute, kros nescane
Biufci mnoghe semglie isuijo;
Vnutargnie jur bieł strane;
Rauna Egipta vhitijo;

Iur dalece Diete slauno
Biesce od rodnè suè darſcaue;
I od deſnize, koja iſlauno
Hitafceſe gniemu glaue;

Alli ſemglie skrouenije
Sa naſcega iſtem ſtana;
Ioſter predam, joſcni nije,
Tuard niedan grad, ni ſtrana;

Ioſtermiſe cini daje,
Nami bliſu Ierud hudi;
Suudme ledni ſtraħ; ſkoncaje,
Suudſe boijm, treptim ſuudi;

Ponoſita Ermopoli
Sà ſtanouat nijemi draga;
Ni od ſto vrata grad oholi
Tebe, puna pichie, i blaga;

Ni grad oni ſuiem obilni
Vuhouite ſtan cegliadi,
Kij Lexandro jur Kragl ſilni,
Sa ſpomenu ſuoju ſgradi;

Tac

Tac bieguhia , i strasciua ,
 Moguchiamē Menſi primi ,
 Suietla , gdigod bijo dan ſua ,
 Grobouima kraglieuskimiſi

V poſnana dauno goſta
 Tuſe vklonih nauſdanuſi
 Kijnas ſakri veſeo doſta ,
 V priproſtom ſuomu ſtanuſi

Gdi ſlobodni mi ſtojechi
 Da od nas nitko neſtaugliaſe
 Poſuem mieſtu cuſmo techi ,
 Raſijane gorke glaſe ;

Kò Solimſke Kragl darſcaue
 V paklienom jedu , i ſlobt ,
 Mnosc neisbroinu dieze praue
 V Betlemu pokla , i pobi

Dieze , koju ſila gliuta
 Od dua lieta do dan parui ,
 Tuſcnem majkam ote iſ ſkuta ,
 I omaſtiſe ù gnih karuiſi

Toi cujuchi karuno dilo ,
 Porodiza Boſcia vbliedi ,
 I Dieteta ſtiſtſe ù krilo ,
 I ſceſtokiu ſtrah ùriedi ;

Slika vbojſtua nemiloga
 Ledenomiu ſumgniom vbi
 Da mladiahna Sinka ſuoga ,
 Na iſti nacin neisgubi ;

Misli ù komu placu; i jadu ,
 Naghioscese sui miesctani
 V nesrechnom tomu gradu,
 I ù podlosnoi gniemu strani;

Kako gliuto , kò scalosno
 Maikę ostafce raskoncane ,
 Videch toli nemilosno ,
 Draghe finke sue poklane ;

S'kojom mukòm od gnih suakà ,
 V komuli vaju , i trudu
 Vapi, zuili, huka , i plakà ,
 Sue porafe, suu ces hudu ;

Po suem miestu vidiahufe
 Suekolike kuchie , i puti ,
 Guftiem morem karui rufe
 Pokriueni , i ogresnuti ;

Kò kad raunu nà liuadu ,
 Gdi neisbroina pasu stada
 Is nenadi s'neba padu ,
 Plahe rieke filna grada ;

MLade , i tihe jagagncichie ,
 Sue pomlate , sue pobiju ,
 Is prid smartne kij nesrichie ,
 Tufcni vtechi neumiju ;

Tac lescahu po tle suuda
 Neisbroina martua dieza
 Kijeh pogubi sumgnia huda
 Kijeh mac bridak isposieza ;

Tac rajskoga Ceda radi
 Sueti Prorok kò farece,
 Suu karu proli mnoſe cegliadi,
 A neumarli ſciuoť ſtece;

Od pobienía nù gnihoua,
 S'koga i ſadà naſc grad zuili,
 V dugofe ne obradoua
 Silni karunik, i nemili;

Er pò Boſcioj ſapouièdi,
 Kros karuaue ſuoe cegliuſti,
 Kratko ù doba s'gnuſne ſledi,
 Iedouitu duſcu puſti;

S'neba vputien tad Anghieo,
 V ſnu ſletie k'meni opeta,
 Kijmi noſech glas veſeo,
 Od ſle ſuarhe Kraglia kleta;

Naredimi, dà ſlobodno
 Pitni Egipat vechie oſtauim,
 I ù ſcudieno mieſto rodno
 Mę ſtupaje harlo vprauiam;

Tim pò iſtomu puta tragu,
 Pò kòm doſco bieh, odhodim,
 I s'porodom Dieuu blagu,
 V Solimſke ſemglie vodim;

Tui miſlechi ò Dietetu,
 Kij ſue naſce bieſce vſanie,
 V ceſtitom Nazaretu
 Iſabraſmo naſce ſtanie;

A tò neka

A tò neka on daleko ,
 Ierudoua budę sina ,
 Koiј biesce krunnu fteko ,
 Varh Scidouskieh pokraina ;

I pieuanie dà ispunise ,
 Koje s'mnogom grada szienom
 V fuetomu pismu sctise ,
 Dachie suan bit Nazarenom ;

Mosce biti, milos tuoja ,
 Sceli vfasnat po nacinu
 Kakau rasum, kripo-s-koja ,
 V mlaghiahnu gniemu sinu ;

Kę fabaue, koja diela ,
 Kije tad sciut ogniegou bijo ,
 Ieli lieta sua nesrela ,
 Srelom suiestim pridobijo ;

Dati pocnem pripouiedat
 Koià cuda , kò visoku
 Sgodinamse pamet gledat ,
 V gniegouieh danà istokū ;

Prijebi zijo vas dan prosko ,
 A riec mene ostauila ,
 Neg na sùarhu jabih dosco ,
 Mę besiede kratka od dijla ;

Kolikrati ù bah diete ,
 On pristraszi Majku , i mene ,
 Kros besiede suoje suete
 Pune oblasti Boscanstuene ;

Kolikratse ochiutiesmo,

Oba ù gorkom bit nemiru,
Strašcne plame cim vidiesmo,
Vedro celo gdimu obstiru;

I gdi suietlos funzu slica,

Sletielabi s'gar s'nebesi,

Da gniegoua liza dicna,

Narauni vkras vechma vresi:

Stokratiga gouoriti,

Cusmo s'Chiachkom nebeskieme,

I nà vsdanu besiediti

Rieci otajne faedno scgnime:

Stokrat vidie Majka isbrana,

Cim sad scije, sadà prede,

Gdi k'nam rajskih mnošč duōrana,

S'gliudskiem hipom nà stan grede:

Igdise oni s'gnie gliubieniem,

Sinkom gliubko sad igraju,

Sad is raja doneseniem,

Gdiga zuictiem pokriuaju:

Od slatchienieh krilà sienze,

Gdimu cinè sad okolo,

Sad vresne viju vienze

Sad dietinsko vode kolo:

Vtò stiecuch s'lietim snagu,

Suesčto mošce boglie, i drasce,

On poštuje Majku dragu,

I polluscan gnioise kasce;

Glu-

Gliubescgliuo varhu toga
 Slusca, i mene scgniom poreda,
 I kaò Chiachka rodienoga,
 Sueghme cialti, sueghme gleda;

Duanaes lieta jur suarscijo
 Biesce tako snami stoje,
 A josc puku ne odkrijo
 Niedniem cudom snanie suoje;

Kad gniegoua stauna kripas,
 S'godisctima vsmnoscita,
 Poce kafat suoju lipos,
 I vcinise glasouita;

Biehu blasi dni fuecani,
 Suemu puku Eurienskomu,
 Nad sue ine posctouani,
 A najlisce gradu ouomu;

Tiem bieh oudi ja doueo
 Mù cestitu Vierenizu
 S'kòm mlaghiahàn sin veseo
 Vhiritse sa defnizu;

Biusci flaunu jur s'nacinom
 Suetkouinu pociafili,
 S'druscinomse mnogom inòm
 Vrachiahomo nà dom mili;

V putunam tac hodechi,
 Saghie ù sapad funze flatno;
 Sà kiem nochni mrak muccechi
 Suoje vkasa signie platno;

Kad Dieteta me gliubauì,
 Nebi s'nami vai nà broju,
 Nesnam, kako mene oštai,
 I gliubienu Majku suoju;

Mi ne videch nafce dike
 Scestokofe skoncauamo,
 I rodiake suekolike,
 I priateglie sagn pitamo;

Pak s'bolestim neisfrecenom,
 Grémò nà trag vapijuchi
 I posnaniem cesto imenom,
 Pò putuga suud souuchi;

Place Majka vzuiliena,
 I prosipglie flatne vlase,
 I od poroda isgubiena,
 Suu kriunu stauglia na se;

Suse, i prami rasparscani
 Ne otimgliu gnoi lieposti,
 A od ocioji frak funcani,
 Drasci siuà ù scalosti;

Zuiet ouako fracna liza,
 Kij sà vechiu suù rasbludu,
 Plemenita dieuiciza,
 V narednu goij sudu;

Sa sue plahi dasga tegne,
 Ne isgubi suoga vresa,
 Negse s'toga liepsci otegne,
 I podigne put nebesà;

Oba takò mucni vele,
 V Solimski grad idemo,
 Gdi saludu tri dni ziele,
 Isgubieno Diete isctemo ;

Dan cetuarti jedua paka,
 Nasce tughe dase vtafce,
 Isà zàrnieh nami oblaka,
 Sínu funze vele drafce ;

Sasctò biufci isgubili,
 I ja, i Majka nasce vfanie,
 I suu snagu istrudili,
 Kros gniegouo dugo iskanie ;

Opet naum doghie obiema
 V veliko templo póchi,
 I s'molbamse tù vuruchiema,
 Priporucit Boscioi mochi ;

Iedua po tem dogouoru
 Nà prag Zarkue vlasimo,
 A rasumnieh gliudi ù sboru,
 Gniega fidiet tu pasimo ;

Od kriposti sue dohodne
 Kase vidi sada ù gniemu,
 On pocetke fasma vgodne,
 Tad kafasce fuietu suemu ;

Od raiskoga ter rasuma
 Biliegeijm dajuch mnoghe,
 Sad iskasce od gnih vma,
 Suetieh písma sue rasloghe ;

Sad otaina gnima floua,
 Tomacafce pò nacinu,
 Od kijeh flaba fufes gnihoua;
 Nehitafce prauu iftinu;

Oni videch gniega fnanie,
 Snania vmarla gdi nadhodi,
 I do riedi dà naimanie,
 Suetiem kgnigam fufiem gofpodi;

Cudiahufe ifuan mire,
 Is mlaghiahnieh kako lieta,
 Vmietonftuo ftauuo ifuire,
 Varh vmietnieh fuieh od fufieta;

Kako diete nenauceno,
 Ke vidielo floua nije
 Trudno pifmo Bofcanftueno,
 Toli lafno rafumije;

Iofc ne magnie drag, i mijo,
 Ifuan fnania, i befiede,
 Biefce flikom fuom fanijo,
 I gnih farza, i poglede;

Nemogufe nagledati
 Vedra obrafa fufietlieh occhi,
 V kijeh pafe kraglieuati,
 Dragos funza od iftoci;

Huale cifti pram flachieni,
 Huale flaune zuiet mladofci,
 Kà pocela biefce ù szieniv
 Kafat parue fue liepofci;

Gdigodibi

Gdigidibi on posčteno
Obratijo suoje celo,
Suud veseglie ne vidieno,
Tai casbise ochiutielo;

A is gniegoua suega tila,
Ke vedrinom cudnom fiasce,
Prau sarzu draga, i mila,
Rajska giubau ishodiafce;

Sred raunine tac selene
Meghiu trauam priprosnima
Rumen trator liepci sene,
I banise nad suiem gnima;

Tac ponosni draghi kami
Tanka slata ù parstenu,
Suom liepotom pogled mami,
I odsiua plamu oggnienu;

Od vremena prem ouega
Probudise, i podignu
Iskra parua fla nalcega,
Ke nas tirech sadà stignu;

Er nebesho Diete tada
Kascuch kripas lieti vechiu;
Hude, i flobne glaue od grada
Stauì ù tescku sumgniu, i smechiu;

S'toga ù priekoi gnih pameti
Suak dan hughi, suak cas gori,
Poce skrouni plam gorieti,
Kise scestok sada otuori;

Ià tui slobu gnih videchi,
 Varh isbrane moje nade,
 I gorkose prem bojechi,
 Da ù flo tescko ne vpade;

Mogliahmuse mnokrat, dase
 Ciuua' od trage sle nebarne,
 Da od gnih druscbe vklaniasc
 Da nà ocitu smart ne farnes;

Allichie ù dne prije skrouena
 Varhu gore tuarghia biti;
 A ù nochi suiechia oggniena
 Varhu tuarghie koja suiiti;

Neg dobroti prauoi vijku,
 Ciaschie dignut hudà sloba,
 I dostoinu hualu, i diku
 Kripos ne imat suoje ù doba;

Poce rigat cegliad kleta
 Ied, ki ù farzu dauno skupi,
 Nà tridefti kadno lieta,
 Draga odhrana moja stupi;

Ter narauì suoje sladke,
 Kascuch milos blagodarnu,
 Bistre vode is nenádke,
 V rumena vina obarnu;

A tò er biufci stane rodne
 S'Dieuom Majkom ostauili,
 I ù cestitu Kanu plodne
 Galilge grad stupili;

Biehmo draga od priateglia inbi iul in i aleb tim
 Tù primieni gliubko veomij, monebni omileb
 Ki spraugliafce pun veségla, sbu kamnieb tuc
 Suoju kchierzu dà vdomi, sbu morlii inini

On radosno farze, i lize, sbalogor mor anibo sjo
 Kascuch, sctose vechma more, sbu borog inant
 Biesce mnoghe poglauize, sbu sbu sbu sbu
 Snamì dosuò suoje ù duore, sbu sbu sbu sbu

Siede ù miru blagouati, sbu sbu sbu sbu
 Sbor dosuanieh suieh pirnika, sbu sbu sbu sbu
 I ù sdraue napijati, sbu sbu sbu sbu
 Plemenitieh Vierenikà; sbu sbu sbu sbu

Polouizom josc nebiesce, sbu sbu sbu sbu
 Douarscila slaua pirna, sbu sbu sbu sbu
 Duorni slughe kad vsesce, sbu sbu sbu sbu
 Sarza gliuto bit nemirna; sbu sbu sbu sbu

Iere doba ù naj boglie, sbu sbu sbu sbu
 Kad naj vechie biesce triebù, sbu sbu sbu sbu
 Sctoie vsrok dobre voglie, sbu sbu sbu sbu
 Vechie ù duoru vina nebi; sbu sbu sbu sbu

Boscia Majka rascaliena, sbu sbu sbu sbu
 Vbogomse kuchiom boli, sbu sbu sbu sbu
 Tere Sinka obgliubiena, sbu sbu sbu sbu
 Dau pomosce skrouno moli; sbu sbu sbu sbu

Sasue smuti dase ù lizu, sbu sbu sbu sbu
 On ù sarzu blag sadosta, sbu sbu sbu sbu
 Cu suu dragu porodizu, sbu sbu sbu sbu
 I obeseli suoga gosta; sbu sbu sbu sbu

Tim dase i mi sui jedini
Veselimu frechnom sgodom;
Sces kamenieh sudà vcini;
Napuniti bistrom vodom;

Koju ocima tom pogleda,
Slauni porod Boscanstueni;
V vinoše sladko vreda,
Promieniena fazarglieni;

Toi videchi suiestim viernom,
Huale Bogu sui podasmo;
I na daru prem famiernom,
Veselise radouasmo;

Cuosi suietli Gospodine,
S'rasgouora duga moga;
Gliudski porod, i parvine,
I nascega bitie Boga;

Ne iscti vechie tua Visina,
Sa douarscit jati velim;
Suietlae oua sua krajina,
S'niegouiema slauniem dielim;

Toli scudisc i gnih snati,
Pità ouega mladza snanà;
I s'ouomse rieci obrati
Rasumnoga nà luana;

Onie, rece, sue vidijo
Pò Solimskoi tòm darascaui;
Gniegae sliedom suud sliedijo,
S'verniem sarzem, i s'gliubau;

Priko

Priko doba stojech tega,
 Da nie sama Dieua cista,
 Ia fred stana scniom nascega,
 I oudi s'riecim trudan prista;

Tad Iuanu Pilat veli,
 Sliedi vriedni mladce, sliedi,
 Pokle ismoren staraz sceli,
 Daga isinienisc u besiedi;

Porodami cudna vsroke
 Is pocetka sue rasberi,
 I otajnosti prem duboke
 Kefe u vascoi sdarfice vieri;

Er kò cujem, semgla oua
 Ne posctuje, ni posnaua,
 Vsmnoscitieh broj Bogoua,
 Kijeh Rim ciasi suieta glaua;

Glàs pouieda, da vi Boga,
 Van jednoga ne ciaftite,
 Koga od roda vmarloga,
 Porodiena ne velite;

Odkritmichiesc pak sa tieme,
 Inà diela, i cufesa
 Mladza, koga cudno plemè
 Spouiedate, dae s'nebesa;

Pontio varfci riedi suoje,
 A Gospoda suakolika,
 S'mnogom pomgniom spraua stoje,
 Cuti otajstua tac velika;

Suarha Picuania Duanaestoga.

PIE.

PIEVANIE TRINA

D E S T O .

IESCE onada mladaz snani,
V naj drascem bitiu od lieta,
Kad lir s'rusom smiesceni,
Nà couieckom lizu zuieta;

I ponosit suom liepotom,
I narešcen suake dike,
Vedriem lizem, i dobrotom,
Nadhodiašce sue varšnike;

Tim pun frama pošetnoga,
Vladaozuse snišcno moli,
Da od slaba snania suoga
Ne ište stuari trudnieh toli;

Nà videchi daie trieba,
Prauie molbam da pogodi,
Samisegliase, i put neba,
S'podignutom mišlim hodi;

V toj mišli tašeta fuita
Sue po malo mišli oštauglia,
Višcgnia otaistua ter dohita,
I dac couiek šaborauglia;

I jur s'krilim vierre suiefti,
Dalek femglie podniscene,
Vsuiscense sudi vgliefti
V vifine Boscianstuene;

I jur s'dufim blasenima,
V pameti fuoi gouori,
Iur nebesku suietlos prima
Iur vas plamom Bosciem gori;

Vas ò Bogu misli, tere
Stanouitom ù pokoju,
Tu pun duha, i pun viere,
Misàò vftauglia krepku suoju;

Na isti nacin kragl od' ptizà
Siui Orò strelouiti,
Suncianoga kadse liza,
Sprauglia is blisce frak pasiti;

Proftiruchi krila jaka,
Vitiem krugom s'parua leti,
Pakse vfdigne varh oblaka,
Daga nije moch vidieti;

I ciem k'nebu blifu grede,
Nà femgliuse ne obsire,
Nego staune sue poglede
V goruscto funze vpire;

Vfcto s'mislim tac visokom
Vprostore rajske vlasi,
Slauna mladza s'nagliem okom
Suak facudien gledà, i pasi;

Mosi kako daje isdaho,
 Alli trudan san saspoie,
 Potescuga cesto, i plaho,
 Dase ù bitie vrati suoje;

Vfdiscuchi s'tiem duboko,
 Naj posliese oporai,
 Terse sa tiem na visoko,
 Gouorenje ouò stau;

V pocetak, da suies slipa
 Gliudska boglie rasumiye,
 Er paruoga dana, i hipa,
 I pocetka Bogu nije;

Viscgni Chiachko viekouiti
 Kraglieuasce s'viecnom vlasti,
 V suom bitiu ponositi,
 Suegh, i suuda kiemse ciastis;

Iosc nebiesce on stuorijo,
 Mora, semglie, ni nebefa,
 Ni vremena odredijo,
 Ni do suietu suoga vresa;

Suescto biesce, tò Bog prauib
 Biesce, isuarsne pun kriposti,
 Sam ù suojoi slauan slau,
 Suieto ù suojoi sam suietlosti;

Sin jedini biesce scgnime,
 Ki pocetka ne nahodi,
 Niga putom obchienme,
 Majka vmarla tad porodi;

Viecnoga

Viecnoga Otaz viecni gniega
 Sace ù viecnòj suojoj, **fuiesti,**
 Od posnania gdi nascega,
 Kripos nije jaka vgliesti;

V **fuietlosti** neumarloi
 On neumarli takò fiasce;
 I podloscne smarti varloi;
 Gliudske puti ne imasce;

Nù bes tiela vmarloga,
 On Riec biesce neisrecena;
 V pameti nebeskoga
 Chiachka faceta, i skrouena;

Ne Riec nascioj riedi slica,
 Kù slab jesik isgouara,
 Ka nekrepka, i raslicna,
 Malokratie kad neuara;

Neg Riec, ke isfriet moch veliku
 Tasctae gliudi suieh sahuala,
 Kà imat nechie suarhe viku,
 Kao pocetka nije imala;

Riec, famierne kà pun dike
 Vaskolikie suiet stuorila,
 I lieposti suekolike,
 Kesu suietu po fred krila;

I kàd Chiachko Bogie istini,
 Kragl od semglie, neba, i mòra,
 Tako i gniegou Sin jedini,
 Bogie, i Gospod suega stuora;

Iosc, ki od oba gnih ishodi,
 Boscia gliubau Duh prifueti,
 Suoi narau ki gospodi,
 Ima prau Bogfe rieti;

Duh, sciuuchie sue po komu
 Diha, i suoga stuorza duori,
 I ù bitiusfe Idarsce suomu,
 Vode, semglie, Rajski duori;

Nù trij Boga gnih ne szieni,
 Tko toi darsci nije prauedan,
 Trifu oni ù istoi szieni,
 Ne tri Boga, neg Bog jedan;

Takò ù Trojstuu Boscanstueno
 Suemoguchstuo jedno samò,
 A ù jedinstuu neisreceno,
 Sueto Trojstuo spouiedamo;

I, da chiutisc cudo vechie,
 Bog ki siscò s'garie s'nebi,
 I podloscnu na fla, i smechie,
 Nosi vmarlu put nà sebi;

Ne magnieje kako i prije
 Nà nebesieh s'Chiachkom sadà,
 S'kiemse jednak rasumije,
 S'kiem ù pored vas suiet vladà;

Boscanstuoje suegh jednako,
 Ni mielta ima ofobita;
 Boguje miesto miesto suako,
 Bog sue vidi, sue dohita;

Dalek naseieh ochiutienia,
 A suegh s'nami suud pribina,
 I suud biufci, sua stuorenia,
 Suom milotti napunina;

Tac po semgli rasparscana,
 Sa sue gori sunze daje,
 Slatna suieterlos sia funciana,
 I sue refi suieta kraje;

Nù docimse vartech ona,
 Sunze dalek suieter obtice,
 Suudie scgnime nerafdiona,
 Scgnimse viekù ne rastice;

Sred jedinstua tac skladnoga,
 I jedinoi ù skladnosti;
 Nije bes sunza suieterlos suoga,
 Sunze bes sue ni suieterlosti;

Alli sctoje vsrok bilo,
 Dà podloscno na smart bude
 Bog vaseti gliudsko tijlo,
 I nà oue doghie trude;

Otajstuaflu prem duboka,
 Kà cim budem ja skafati,
 Tuame pomno Vlas visoka,
 Suietli Bane ktiei lluscati;

Kadà Viscgni nebo vcini,
 I s'vodami nekrepzima
 Semgliu, kà ù nekrepcini
 Nepomicna suoij stan ima;

Pun gliubauì, kom suegh gori,
 Komie isuarstan ù sua diela,
 Netelesne duhe stuori,
 Suietlu druscbu od Anghiola;

On ù liepieh deuèt kora
 Rasdigliene gnih isfredi,
 Puk raijskoga dasu dupra,
 A pod suojom sapouiedi;

I od radošti neka suoje,
 Kòm sam cestit biesce ù vike,
 Mnosièh, kiju stèch doštoje,
 Bude vciniť vdionike;

Alli od gnih velik dijo
 Miescete duscnieh Bogu huala,
 Sctoijeh liepscnieh satuorijo,
 Nad stuorenia sua ostala;

Nepraunednu face scegliu,
 Dase odmetne, i nabuni
 Suproch suomu Stuuritegliu,
 I gniegouoi viecnoi kruni;

Slobna oholas gnih potace,
 Tkobi mogo toj podnieti,
 Dase Bogu isiednace,
 V neharnoi suoi pameti;

Nù nebeskieh Kragl duoroua,
 Prid koiemse vas suiet trese,
 Od oholieh slieh duhoua,
 Smiegnie oholo ne podnese;

Neg, docimse hitit prusca
Mnosc neuierna Boscie vlasti;
Vierne voiske suoje orusca
Proch gnihouoi oholasti;

Harna od sbora ter tutako
Neharnizi nespoznani,
Sui starmourat ù ognien pakò
Bisce is raja istierani;

Sred propasti tù ponorne,
Meghiu tminam, i jaukom,
Neuiernosti sue prikorne
Grieh plachiaju fuiecnom mukom;

Viscgni stuori tad Couieka,
Da narodom gliudskiem more,
Miescfe odmetnieh neuiernika,
Suoie napunit prasne duore;

I Krunumu taj cas poda,
Plodnom semgliom da kragliuje,
I dà morskieh varhu voda,
Na suu vogliu gospoduje;

Sue letuscto, sue hodechie,
Sue plouuchie podagn stauì,
I pod nebom fuescto vechie
Diha, i sciue ù narauì;

Samo ù oni cas, kadaga
V semaglski rai prifeli,
Dubia, i zuietia ù hom draga
Stuori raslik plod veseli;

Termu rece, sue liepote
 Tù narefcene da vfciaa,
 I Bofciefe od dobrote,
 Haran sue dni fpomeniua;

Vkafamu liepe dugnie
 I fapriekom flòm faprieti,
 Da ne bude tegnut u gne,
 Ako fceglian nije vmrieti;

Alli opaka huda fmija,
 Praua mari od neiftine,
 Koja bieſce naj hitrija,
 Nad ſemaglske ſue ſciuiue;

Paruoj Majzi fle nauke
 Poda, i ſafma ſa nas hude,
 Branienefe dà jabuke,
 Saedno s'voinom hitit bude;

Iedua on ſladku vòchku ifiede,
 Alli od vechie gorku paka,
 Kadga Viſcgni karat ſiede,
 Is gorufceta s'gar oblaka;

Sardiome ter beſiedom
 Ofudiga na jad varli,
 Ki on podniet ima, i redom
 Sagnim narod vas ymarli;

Er, nà gorkè tad bi vaje
 Is liepoga raja iſtieran,
 Dà ò ſuakdagniem trudù traje,
 Mucan ſciuot, i cemeran;

Rad gniegoua grieha pace,
Iofcete i femglia bi prokleta,
Da bodesne plodi drace,
Da neplodnom trauom zuieta;

Nepossusna sa tiem scena,
Ziechia obiesne sue najesti,
Tesckom platom bi plachiena,
Da suegh raghia ù bolești;

I osudiena s'prauiem ggnieuom,
Kò stuor chiudì promiengliue,
Pod oblasti da musceuom
Od vuremena toga sciue;

A i napasnu smiju, pokle
Bi tac sceglia nalcieh jadà,
Ofcètróm kletuom Visègni prokle,
Kaju sliedi tescka i sadà;

Sue dni po tle dase vuce,
Pogardiena, poplesana,
Daju ciouiek tiera, i tuce,
Zarna femglia dae gne hrana;

Tad, kò skriuì na suiet smaiski
Parui Chiachko slab oduisce,
Nebeskiye duori rajski,
Suemu gliudstuu fatuorisce;

Naj paruose tad nà suietu
Rodi porod opak toli,
Dà ù nemiru slobnu, i kletu,
Karu prauedna bratta proli;

Tadse

Tadse'omarfi ù marfechie
 Bogu slobe semgla huda;
 V priuare, grabse, i smechie,
 V grieh biefni framna bluda;

Tad nikosce tughe, i trudi,
 Kij nemirne misli vsroce,
 Tad sciute tufcnieh gliudi
 Smart nemila kosit pocé:

Naripisce faedno scgnome;
 Glad, plac, scialos, malé móchi,
 I s'potrebom framotnome,
 Sue bolesti, sue nemochi;

Biufci narod gliudski mogo,
 Da Viscgniega ne ùriedi,
 Miran sciuiet viekà mnogo,
 Bes niédnoga truda, i sledi:

Alli on sa fla fuegh na gore,
 Suak cas hughi stupauchi,
 Tarpietiga vech nemore,
 Kijga stuori Suemoguchi:

Plasiem vodam toga radi
 Vasaj oui suiet priklopi,
 I narascetaj sle cegliadi
 Sa suiem griesim gnih potopi;

V saklopnoi famo plauì,
 Da sue gliudstuo ne poghine;
 Male gliudi Bog ostauì,
 A bes grieha, i kriuiue;

Pò gniegouoi jofte vogli
 Prid ofuetnom ggnunom vodom,
 Sueh fciuina skot naj bogli,
 Shragnen s'gliudskiem bij narodoms;

Suefe fciuo tad opeta,
 Tomse vtopna voda skrati,
 Vmarloga varhu fuieta
 Poce s'varhom vsmnofciati;

Nù fciuota tad nafcega
 Vcinife konaz tagni,
 I broj lietà, kà prije togà
 Ciouiek fciue, bij pomagni;

Neka narau flaba vmarla,
 S'vspomenom cefchie smarti
 Boga vrieghiat magne harla,
 V fuom flufe bude vtarti;

Alli ftuarie trudna, i mucna,
 Da ne ftupi priko puta
 Opakouat chiud naucna,
 I nà gore fuegh prignuta;

A tò er gliudi vsmnofceni,
 Sarza od vechie nà flo plaha;
 Pocesce opet ù nefzieni,
 Od Bosciega fciuiet straha;

Taj nefziena gnih naputi
 S'nerasborfniem dafè biefom;
 Dogouore podignuti,
 Graghiu oholu proch nebesom;

Szien ech, dachie naduifiti
 Viscgne duore gnie visina,
 A oni stech glas viekouiti,
 Dielouaniem bes nacina;

Nù moch Boscia priuelika,
 Sue tei sprauē gnih najbarsce,
 S'rasdieglieniem od jesika
 Smete, vstaui, i rasuarsce;

Oni tadà ù raslike
 Rasparscani strane od sũjta,
 Semglie obstrisce suekolike,
 I gdi sunčan srah dohita;

Mnosi kuchie, i gradoue
 S'parua male sidajuchi,
 Mnosi tierech trudne loue,
 Mnosi fadech, i siuchi;

Mnosieh parua bij sabaua,
 Na daleko suake ciasi
 Pribiuati sred dubraua,
 I po lusieh ouze pasti;

Koiieh cestu karu Viscgniemu
 Poklagniahu Kragliu od nebi,
 S'podnisceniem sarzem gniemu
 Vtiecechse pri potrebi;

Dà varhu gnih, i varh stada
 On s'nebesa blag pogleda,
 I sianieh plod liuadà,
 Sliem godinam harat nedà;

Bes nauka tac niednoga
Dni neuredne suak vodechi,
Nù sakona naraunoga
Sam obchieni put fliedechi;

V ouem bitiu suiet duadefti
Malo magnie vieka stoja,
Od nebeske dalek cesti,
I rajsloga od pokoja;

Kadse kafat poce blasçi
Bog, ki cesto s'grieha kleta
Na gliudife jur rasdrasçi,
I bij suan Bog od osueta;

Samo gnima rastuorijo
Iosc nebiesce raiske duore,
Keje sadà priprauio,
Suiem prauedniem dase otuore;

Nù sa vkafat vmarlijma
Bilieg blaghe suoje odluke,
Ifabranjem sakonima
Poce ofçtriti gliudske puke;

Sakonima, koiem sadà,
Sa sue vechie dospieuaju,
Samase ouà semglia vlada,
I ù gnoi famoj miesto imaju;

A tò er Gospod neumarli
Varh ostalich suieh naroda
Nasce diede jur sagarli,
I naukeim liepe poda;

Gnim sa vechie rasposnanie ,
 Bi sapouied postauiena ,
 Ofetro cinit obresanie
 Ofetriem noscem od kamena ;

I obicaij sue oftale ,
 Priko fuesa kiem godiseta
 Ponaugliamo Boscie huale ,
 Kros rassika suetiliseta ;

Iosc Proroke snane vputi ,
 Da veliku milos suoju ,
 Suetiem duhom nadahnuti ,
 Narodima gliudskiem poju ;

Kò viek dochi cestitichie ,
 Viek od frechie , viek od flata ;
 Kad dobriema suiem bitichie
 Rastuorena raiska vrata ;

Toj cekahu naglo toli
 Bogogliubni dusi sueti ,
 Pod semgliome stojech doli ,
 Gdi dan bijo vik nē suieti ;

Dà stò lietà danse suaki
 Gnim cinjasce , dokle isaghie
 Kijchie otuorit saklop jaki ,
 Koih darsci tamne od graghie ;

Neka vsidu scgnime vechie
 Na raskosce rajske flavne ,
 Na veseglia , i nà frechie
 Verniem duscām dauno sprāune ;

S'mnogom

S'mnogom pomgniom tim posnana
Prorocanstua rasbirahu;
I doscastie frechna dana
Sceglniem farzem isgledahu;

Molechise Stuorzu fuomu,
Varhu gliudske da narauu,
Vscescene nà paruomu
Roditegliu sarcbe vstaui;

Sà grieh, koj iedan skriuui,
Da sue ne tre gliudi drughe,
Dà suoj pogled milostiui
Nà gnihoue suarne tughe;

Profti mili Chiachko, profti;
Sui vegliahu glasom jedniem,
Neisfrecone tue milosti
Sladki jezer posgli scedniem;

Rai nam podai obechiani,
Od kojega na dalece
V pritamnoj ouoi strani;
Sastupnanas semglia obtice;

Stuorionas sa man niesi,
Nà priliku slaunu tuoju;
Dobri Kragliu od nebesi;
Nasca nado, nasc pokoju;

Akobise josc kigodi
Stare slochie, i kriuiue
Varhu semglie trag nahodi,
S'koga slabo gliudstuo ginu;

Suetom rošom nebeskome
 Sue dobrota tuoja operi,
 I pokriepi tufcne gniome,
 I gnih slabos nadomieri;

Ah tkochienas napojiti
 Tuojom rošom sladki Boſce.
 Kadchie daſcdiet daſc ceſtiti,
 Suhu ſemgliu dà pomoſcé;

Vi nebefa blaga, i mila
 Rajskom rošom faroſite;
 Vi oblazi frechna is krila
 Prauednoga ſadaſcdite;

I ti, koga od viek vika
 Obechiana s'gar is rāja,
 S'nami vmarla ſemglia ceka,
 Daju isbauifc gorka vaja;

Hodi, hodi, fini, fini,
 Slobodinas nochi zarne,
 Boſcanſtueni Rode iſtini,
 Prid kiem ſnaſcni pako tarne;

Tiſi raifka rofa medna,
 Ti daſc frechni, ki ſalihe
 Tuſcna ſuieta malo vriedna
 Opratichie ſlobe, i griehe;

Hodi ſladko naſce vſanie,
 Poſpieſciſe vech, poſpieſci,
 Smiri naſce bolouanie,
 A paklienu vlas popleſci;

Hodi.

Hodi, nemoi date vřdarſce
 Saklopieni Viſegni duori,
 Sà doch k'namì prije, i barſce,
 Raiska vrata na tle obori;

Molbe, i rieci ſei priklone,
 Vřmnoſcahu duſce ſuetę,
 Zarne od nochi, i vřione,
 Naglo ſcelech bit iſete;

Kad nebeſki Kragl miſlechi
 Sa cias viecnu ſuoje krune,
 Da ſa odmetni skup marſechi,
 Nebefaſe vechie iſpune;

Sarze ſuoje vtaſceno
 Nà prauednieh molbe ſkuci,
 Ter veſeglie gnim ſcudieno,
 A mir podat ſuietu odluci;

I ù trenutie ſaſue od oka,
 On mogafce jednom rieci
 Raj otuorit, ki s'vřroka
 Prauednoga nam ſaprieči;

Alli poſſat s'gar jednoga
 Od Anghiela, kijga ſlide,
 Dà ponora paklienoga
 Sue raſuali tuarde fide;

I da verne duſce od tole
 Nà nebefa harli odueti,
 Dà nà praſne budù ſtole
 Iſagnanieh duha ſieſti;

Sue milosti da spomenom
 Gliudi vmarle vechna stesce,
 I gliubauim Boscanstuenom
 Gnih ledena farza vscesce;

Suoga Sinka rod jedini
 S'gar s'nebefa posla, dase
 Sa nas Ciouiek on vcini,
 Da vsme gliudske griehe nase;

Nù doscastie da gniegouo
 Nenadano nam ne bude,
 I kò sasma cudno, i nouo;
 Ne probudi kriue ofude;

Alli cegliad da sumgniua
 Ne isagnuga rodne is strane,
 Erse porod Boscij odkriua,
 Scto sakoni stari brane;

Isuan piesni, i biliega,
 Sueto pisfno kiem punoje,
 Danam s'neba Bog suojega,
 Sina vputit obechioje;

Ktie da bude doch prid gnime
 Isabrani Prorok, komu
 Iuan biesce slauno ime,
 Kise ù miefti rodi ouomu;

Naraunoga priko reda,
 Gliudsku kripas scto nadhodi,
 Zakarij staru siedo
 Elisabet gniega rodi;

Ter vesela jak daniza, inabellid mellebani
V istoku kadse vpasi, On obchiale vecherati
Kasce frakom suoga liza, Duda, stianu, nida
Dà sà gniome funze illasi; Prechne glati pouetari

Prid Viscgniega tako Sinom Dugo dancet nemolede
Doghie on na suŷet, i vŷastie, Oni knigos pokritude
Da i posnanzom, i tughinom, Neg po temgi lundog
Glasi Boscie suud doscastie, Klonane, i drughiane

Oui od paruieh biescech danz, I jui amol fepko
Gliudsku druscbu, i pogleda, Vmoranu u dnu mirona
Dalek rodna suoga stana, Dje on lileto streda
V pustigni sciut suedz, Kralj vumitien obedat

Duormu biesce mrafna spilla, Kralj, kojichu si vavij
Grad planine, i dubraue, Vavij na parki soz
Gorske suieri druscba milla, Kralj kralj vavij
Hrana luschi med, i traue, Kralj vavij

Suakdagniemu pitie obchieto, Kralj vavij
Bistra voda podauasce, Kralj vavij
Tielo postim vkrotieno, Kralj vavij
Ofetra kostret odieuasce, Kralj vavij

Takòderi dò tries lieta, Kralj vavij
Sred planine puste diue, Kralj vavij
V pogardi taseta suieta, Kralj vavij
Alli vgodan Bogu sciue, Kralj vavij

Nù pokorni mladaz sueti, Kralj vavij
Sa sue slike sasma okosete, Kralj vavij
Biesce ù lize blag vidieti, Kralj vavij
I dostojan daga posete, Kralj vavij

V u

Tù vese-

Tù veseliem besiedami
 On obchiasce vechiekrati
 Dubiu, stienam, i vodami,
 Srechne glase pouiedati;

Dugo darfcate nemoscese
 Ouà kripas pokriueni
 Neg po semgli suodprostrise
 Klikouana, i huaglienai

I jur mnosi krepko, i stanho
 Vierouahu ù ouoi strani,
 Daje on fiscad s'neba dauno
 Kragl vmarliem obechiani;

Kragl, kojchje ù verighe
 Kraglia od pakla sbit nemila,
 Kako kascu skladne knighe
 Suetieh Prorok, i Sibila;

Sato k'gnemur gliudstua ceta
 S'blista odasuud' dohodiahu,
 I od kogaie roda, i miesta
 I duascga, i trisc vprascahu;

Ieli on, gliudskom kij narodu,
 Ima ù pomoch s'neba dochu,
 Danam sladku dà slobodu,
 Dà pakliene satire mochi;

On riecima medenimī
 Is kamene ofetre spille
 Podauasce oue gnimi,
 Odgouore srechne, i mile;

Veseltese

Veseltese sui narodi ,
 Ki leskaste dosle ù mraku
 Rajska suietlos ere ishodi
 Da istiera noch opaku ;

Nù da jafam suietlos oua ,
 Nemo ù pamet vami ypasti
 Kruni gliudskieh suieh sinoua
 Ia ne grabim spraune ciasti ;

Istinesam ja suietosti
 Samo glasnik vam prihodni
 S'koje imate od tamnosti
 Huda grieha bit slobodni ;

Samnom grede jaci od mene ;
 Viecni mir dat vierniem suojim
 Iamu obuchie Boscanuene
 Oduesati ne doitojim ;

Pribliscase , fnamie vechie ,
 Protiuamu suakse yputi ,
 Vfrok sladki nasce frechie ,
 Bog ù gliudskoi rodien puti ;

Sretitega ù vesegliu ,
 Pute zuietiem narefite ,
 I scudienom Spasitegliu
 Sniscenise poklonire ;

Suak fagarlit ù toliko
 Gniegou nauk raiski obikni ,
 Na griescegnie marli priko ,
 I ù sarzumu prauda nikni ;

Suakse od slochie pokaj hude ,
 I kajuchse k'meni tezi ,
 Dà ù pokoru grieha bude
 V cestitoi opran riezi ;

Harli , harli kogod sceli
 Da sue dusce gnusobu bistré ,
 Na hladenaz na veseli
 Od pokorne vode bistré ;

On karstiti podpunoche
 Vas ù Duhu prisuetomu ,
 Verne vmiti stare od slochie
 Raisku milos dat suakomu ;

On nam nosi viek slachieni ,
 On s'nebesa na suiet finu ,
 Mrak ù suietlos da promieni ,
 V dan bieli nochnu tminu ;

Mnosi glase tei cujuchi ,
 Prihodiahu s'bliscgnieh strana ,
 Dicna mladza naglo istuchi ,
 Po kraj rieke od Iordana ;

Mir prosiahu scudien oni
 Kros sniscene molbe tihe ,
 Ter skrusceni , ter prikloni
 Spouiedahu suoje griehé ;

Nage ù riezi po nacinu
 Suieh perafce Prorok suietli ,
 Molech Bosciu velicinu ,
 Gnih pameti da prosuietlis

Pune vode'obie ruke
 Podisčasce nad gnih celo,
 I darscechi praue odluke,
 Ispugniasce sueto dielo;

Doghie krijuch kao skup ini,
 Iosfte i mili Sin Viscgniega,
 Da Karstitegl slauni vcini
 Cisto opranie i varh gniega;

A tò ù gliudskoj dà naraui,
 Sa suoj nauk stuorom sdruscit,
 Truda, i stuari ne oftani,
 Koju Couiek ima obluscit;

Sa tiem, vode dà posueti
 Dielom suoga vmiuenia,
 I vkasce suemu suieti
 Dohodnoga moch karstenia;

Bogogliubni verni sluga
 Gospodina posna suoga,
 Vtocište nascieh tuga,
 V cduieckom tielu Boga;

Sa tò vspregnu, ter klecechi
 Prid noghesce gniemu stere,
 Dostojanse ne darscechi,
 Suieh cistochia vir da opere;

Kesu velech, ke potrebe,
 Da stuor Stuatora bude vmiti,
 Ni ti od mene, neg ja od tebe
 Bosce karstjen imam biti;

Alli kadà posna, i vidie,
 Damu Iesus gliubko, i blago,
 Vciniti sapouidie
 Vmienenie nebu drago;

Vas pun straha, i cudesi,
 Kros samiernu liepu sgodu,
 Boscanstuenieh varh telefai,
 Posuechienu proli vodu;

Na rajskomu tomu dila
 S'latom sinu Iordanirika,
 I sta po gnie suemu krilu
 Cudna slaua, i velika;

Veseò sa tiem rajse otuori
 Neisfrecenoi ù suietlosti,
 I nebeski jasni duori
 Sagarmiesce od radošti;

A tutako semgli nize
 Is nebefa s'gar doleti,
 Biele, i slatne golubize
 V prilizi Duh prisueti;

Varh nascega Spasiteglia
 Onse vstauì suietle glaue,
 Ciem vicnoga Roditeglia,
 Cuse ù jedno glas pun slaua;

Ouoje moj Sin obgliubieni,
 Moja dragos, moja dika,
 V Boscanstuu jednak meni,
 Viečna mà Riec, i prilika;

Vtolikò

V tolíkò s'gar posłani
 Kođ gniegale nahodiahu
 Ratski slughe, i duorani,
 Biele vbrufe ki noscahu :

Ter poslušeno, i veselo
 Vtirahu gnima okoli
 Boscanstuene prame, i tielo,
 Ke cestita voda poli :

Pò sniscenom dielu temu
 Bogse is bistrieħ dieli voda,
 Koga Prorok puku suemu,
 Kij tu bieše posnat poda :

Euo veleħ, euo s'koga
 Gine stara slochia kleta,
 Iaganza euo nebeskoga,
 Koiĵ dišce grieħe od' suieta :

Onie, koga vam nauieštit
 Mojem glasom Bog naredi,
 Gniegou nauk liep, i cestit
 Suak veselo slušca, i šliedi :

Suarba Trinaestoga Pichania.

PIEVANIE CETARNA DESTO.

OM Couicka Boga karsti
Slauni Prorok, nemnech prije,
Da cegliadi suakoi varstiv
Ouu frechju pripouije

Diuiacnese is pustignie

Disce, kascuch suud okoli,
Noui fakon da pocignie,
Suiem dobriema cekan, toli

Koè Spasitegl s'neba fiscao,
Od filosti smartne gliute,
Suiet isbavit, koj priscao,
Biesce dauno Boscie pute

Tò bi od malieh vierouano,
Dokle harlech da nas spasi,
Isti Bogse bielodano
Suiem dielim ne oglasi;

Kiem pò nascoi suoi dar scaui
Stece v kratko take vrese,
Varhu gliudske da naraui
Suieto, i velik ciniascese;

Tim naj paruo sa vsrok oui
 Obra duanaes vcenikam
 Kichie drusi bit gniegou
 V cinienia suakolika ;

Biufci od prijē borauio
 Bes druscine do tries lieta,
 I dieliti ne obchijo
 S' drusiem suoieh truda , i suieta ;

Nù da Milos tua ne fudi ,
 Da nas vjerne drughe suoje ,
 Is velika broja gliudi
 Po priateglstuu ifabroje ;

Alli da nas gleda , i szieni
 Kò bogate , i moguchie ,
 Alli eresmo mi vuhueni ,
 Od visoke alli kuchie ;

Od priprostā suismo traga ,
 Sa bogastuo ne marimo ,
 Himba , i varka nijenam draga ,
 Nà vuhuenstua fui marfimo ;

Pet nas mieſto male od ziene
 Betſaida mirna rodi ,
 Hranu iskati naucene
 Od dietienskieh lietà ù vodi ;

Pò kraj bistrich riekà , i mora
 Vodiahomo nasce vrieme ,
 Cesto louech bes vmora
 Nà vdizu ribe nieme ;

Is vboſcke laghie ceſto ino doni i orno an mit
 Mechiuch oble varſce, i mrefce,
 Na obicaino ribno mieſto,
 Gdiſe dobar lou iſteſce;

Prem ù ono iſtò doba, diuino eſſe homio
 Kros moguchie kad beſſede
 Mene, i bratta on iacoba,
 K'ſebi ſaſua, i priuede;

Mrefcu is mora iſuadienu
 Ià napraugliah, à bratimili,
 Ioſc cuuaſce ſciuu plienu,
 Kù biehomio vhitili;

Petar od nas nè daleko,
 S'draghiem bratom Andrijome
 Bieſce ribe mnoſc fateko,
 I voſcaſce nà kraj ſegniome;

Nù ſaſuanì netom biſſce,
 Od poroda od Boſcioga,
 Lou, i mrefce oſtaniſce,
 I ſliediſce harlo gniego;

I moj rodiak Filip tadà eſe
 Saſuan tajcas skoci ſ'plauì,
 I pogubu nijmieh ſtadà,
 Sue ſabaue ſuoje oſtaue;

Doghie k'nami joſte Toma, i
 I gniegoſe drug vcini,
 Ribe ſtraſcit vieſc veoma,
 I pri kraju, i ù pucini;
 Doghie,

Doghie i Scimun, Koga is kaneil sidre idien anel
Galileiske rod istiecc, muno e' d'arum mane
I Tadeo, rodne od strane, Chichkor Bogom porane
Sue ribare ki pritece; na liojog druga d'ane

Alfeou Jacob toga prijē, deimimel an fadus LO
Nà vřdanuse nagn namieri, V ano kiatko vřimie
Kò naj drasci rodiak, kije, smori à koris d'ale
Bratucedmu pò materi; l'iojocit nje d'aje

I kakosmo malo magnie, l'iojocit nje d'aje
Od priprosta sui plemena, Quidm il d'iem m'io
Takò nàrod, i naj magnie, S'io d'ijil f'iechian c'ue
Priprostasu nasca imena, m'ioim v'ieim, m'ioim v'ieim

A da vidisc mnosieh flike, T'io m'ioe c'ue nechir d'ro
Sacudienbi rekò ù sebio, S'io m'ioim d'iam d'et
Kakue vodi nasliednike, N'io il l'iole, i d'iole
Liepsci od gliudi suieh pod nebi; V c'iojog m'io

Varhu broja recenoga, Qd ne'p'doniel f'iechian c'ue
Malo boglie tri joftera, M'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue
Nà Voeuodu nebeskoga, I c'io m'ioe f'iechian c'ue
Donie frechna gnih namiera, I f'io m'ioe f'iechian c'ue

Toi zarenik jes Mateo, S'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue
I Petra od nas naj stariega, D'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue
Varfnik lietiem Bartolomeo, S'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue
I Iuda vřrok od fla suega; S'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue

Iuda, koga karuno ifdanie, S'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue
Miflech, kiem nas suieh ùzuieli, S'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue
Chiutim gork jad, i skoncianie, S'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue
Spomename mrieti fili; S'io d'ioe c'ue f'iechian c'ue

Iedua varsci trechie lieto,
 Odkle s'drusim mene ouijm;
 Chiachkom Bogom porod suieto,
 Sa suojega druga prim i

Od cudesà nù famiernieh,
 V ouo kratko vrieme koja
 Stuori ù koris duscà viernieh,
 Isgouorit nije broja;

Nijbih vieku ja spoudiet
 Ouiem slabiem mogo vstima,
 Scto bijh frechian cut, i vidiet,
 Mojem vscim, moiem ocima;

Tim more ouò nechiu brodit
 S'kratkom plauim bes jakosti,
 Nù sa sluscit, i pogodit,
 V cemgodi tuoje Milosti;

Od neisbroinieh slaunieh cudà,
 Malochiu odkrit scitogoditi,
 I toi malo s'uele truda,
 Ersu stuari mucne krieti;

Slamenachiu pustit noua,
 Doglascena tebi szienim;
 Kijemse blisegniah fred gradona,
 On vsuifi neisrecenim;

Er gniegouiem dielim takò,
 Dici Eurienska suase strana,
 Dachie ù doba slouiet suakò,
 I gdi suiechia sia funciana;

Pieua,

Pieua, i disce suak do neba,
Lazarouo vskarfnutie,
Ki sadahnut jur fred greba,
Dan cetuarti sciuse ochiutie;

Dà propustim neisbroine,
I od Gospode, i od puka,
Kijeh od smarti ote vboine,
Malo magnie martue is-ruka;

Sbroijobih prie nebeske,
Suiesde, i listie gusta gaja,
Morske piene, drobne pieske,
Polieuana valim kraja;

Negbii imao snage, i mochi
Sbroijt gliudi nelagodne,
Od raslizieh kieh nemochi,
Mirne vcini, i slobodne;

Koij glusi, koij niemi,
Porodieni u slu tomu,
S'ladkiem riecim gniegouiemi,
Vrachienisu sdraugliu fuomu;

Koje hrome, koje kgliasto,
Ke klienite blag isuida,
Ke profuietli siepe, i tmašte,
Bistra, i cista dasu vida;

Ku nesdrauieh mnose ocisti,
Gnufna guba kieh raskafa,
I gnih duscam u cas isti
Drum viecnoga dobra vkasa;

Brojse oniema ne nahodi,
 Kijeh gniegoua milos tuscnieh
 Nà stò miestà oslobodi,
 Od rassizieh rana kuscnieh;

Rana, s'kichse vsmardieli
 Sciui biehu jur nà suietu,
 Boga huale sad veseli,
 V sciutu mirnu, i suetu;

Ni bit mogu pribrojeni,
 Kros vtrobu kij nadmenu
 Biehu tarpiet vsilieni,
 Bes pristanka sceghiu oggnienu;

Dà nebiesce gnih kripostan
 Pomoch nijedan liek, ni voda,
 Gniegou pogled nu milostan
 Drago sdrauglie samijm poda;

Pustitchiu onieh, kiem vstrella
 S'grofnom jescgniom trefcgnia gliuta,
 Biesce sglobe sue rastrella
 Slaba tiela vtarntuta;

Dà kros niednu nebi pomgnia
 Iaka illicit ruka vmarla,
 Nepristaunu karfcgniu, i lomgniu,
 Kaijh biesce smartno starla;

Nichiu ifrizat, kieh fategnu
 Vnutargni ogagn kleti,
 Da do smartnieh vrata tegnu,
 Dà ifidu van pameti;

Alli kojem duši zarní,
 Sa ke tescko ságríescenie
 Gospodíahu nelmotarní,
 Tíelo, pamet, sue cigníenie;

I kij od sledi ne posnane,
 V daugniemu lescech odru,
 Put káshu na sue strane,
 Blíedu, vsáhlú, scutu, modru;

Ter cemerno scaloštiui
 V skoncianíu tac velíku,
 Istrudíeni, malo sciui,
 Iedua imahu gliudsku sliku;

On suieh ouieh gliubescgliuom
 Osdraugliásce sad besíedom,
 Sad desnízom míloštiuom,
 Boscánstueníem sad pogledom;

Pò suieh míestíeh zíechia tega,
 I ná pragu Zarku stolne,
 Neisbrojena - cekascega
 Mnošc cegliadi slabe, i bózne;

Kà netombí ochíutiela
 Kud gre liekar suemoguchi,
 Onciasbise tú doníela,
 Suemu pute prítecuchi;

I molechga grosníem zúilom,
 Dà potrebníem sdrauglie vdieli,
 Dà pomochim suojom mílom,
 Vzúiliene obeseli;

Nà ne-

Nù nebiesce josc nikoga
 Ofciuijo martua, kadga
 Hodech s'kraja Sidonskoga,
 Sred Naijma stupi grad;

Tù scgnim i mi vlasimo,
 I gradiana punieh smechie,
 Isfedienu mnofc pasimo,
 Biele ù rukah nolfit sciechie;

V scalofnu tomu puku
 Biesce cuti glase jadne,
 Kij suiedoce gorku muku,
 S'tescke sgodi, i nenadne;

Prachiahu oni ù prau groba
 Mladza, komu smart nemida
 V prolietno biesce doba
 Priko reda dni skratila;

Gniega lize bes scalosti
 Nemogafce bit vidieno,
 Od naraune sue lieposti
 Iosc ne dobro rasdielieno;

Od nepomne tac sciuline
 Rumen' trator kadse variedi,
 Dikamu oncas sua ne ifgine,
 Nù pò malo sahne, i bliedi;

Is rodnoga takò busa,
 Kad od dieue liepe, i mlade,
 Vlomièna ranà rusa,
 Is krilajoi na tle pade;

Dò vriemese darſci gnieko
 Sracna, i faſma ne pogrubi
 Dokli funca gniu pripeko
 Suu ne ofuſci, ni pogubi;

Vdouiza majka, koja
 Drughi porod ne imaſce;
 Sa gnim martuiem bes pokoja
 Groſno placuch vapijaſce;

Nepriſtajuch, cim nariza
 Suu ces hudu tuſcne ù glaſe,
 Noktim ragniat placna liza,
 Raſuarſcene kijdat vlaſe;

Mnoghe drughe majke okoli,
 V poredu ſcgniom zuiliahu,
 I fuſechi na gnie boli,
 Gradianiu ſui ſcaliahu;

Kò Bog bliedo, i bes karui
 Martua mladza vidie oblice,
 I obras, na kom mah naj parui,
 Vi diaſceſe gdi jur nice;

Varh tuſcneſe majke ſmili,
 Beſiediti terioi vſe,
 Ne ſmetaſe, i ne zuijli,
 Otri s'liza groſne fuſe;

Martuo vſtaui ſa tiem tielo;
 I da cuju ſui mieſtani,
 Viknu jako, i veſelo,
 Gouorimti mladce uſtani;

Zuilien mladich toi cujuchi
 Vsta, osciue, occhi otuori
 Ter okolo gledajuchi,
 Od veseglia progouori;

Takò vratien majzì dragoi
 Sinak draghi k'gnoi poharli,
 V gliubauì tere blagoi
 Prid suiem pukom gniu sagnarli;

Kò velika rados, koje
 Bij gnie tadà vsciuanie?
 Sciuo pasech diete suoje,
 Sarza suoga sladko vsdanie;

O vò cudo glasouito
 Varhu predgnieh suieh biliega
 Cini, da sui priklonito
 Huale ù gniemu Priuiscgniega;

Dà ù glas jedan suak saupi,
 Euo, ki gre pun Boscanstua,
 Dà Israelski puk odkupi
 Od gresnoga sla fuscantua;

Ne do vele još vremena,
 Pò slameniu tac isuarsnu,
 Suietle slike, i plemena,
 Mladu diklu on vskarsnu;

Gnie roditegl laiyr fnani,
 Martuu, i sciuu kje vgledà
 Toi suakomu ù ouoi strani,
 Slauno dielo pripouieda;

Iajr, koj tako blago,
 Ima, i sladku tac besiedu,
 Daje vafda scgnime blago
 Kumu, drugu, i susiedu;

Cuosi, kako liepo, i cudno
 Nà frechnomu stuori piru
 Ciste od vode vino ùgliudno
 Sà priateglsku ciaffit viru;

Sad cudnia fluscaj diela,
 V dobase biesce gnieko,
 Od obilnieh skupa, i sela,
 Odijelio pò daleko;

I harlechi funze ù more
 Skrit slachienu suu priliku,
 Sa sobome vidie s'gore,
 Scenà, i gliudi mnofc veliku;

V smnoscnase cegliad oua;
 Boscie riedi kù saniesce,
 S'mnogo miesta, i gradoua,
 Vputila fa gnim biesce;

I sliedomga suud sliedechi
 Ofcla kuchne sue potrebe,
 V fabitiu suak darscechi,
 Suoieh, suoi stan, fama sebe;

Iesus rajske vîr sladoſti
 Pobrinuse gliudſtuu tòmu,
 Scalechiga jako doſti,
 V suom farzu miloſnomu;

Biufci tri dni jur ifafci
Odkle oni, ciem scgnim gredu,
Iosc nebiehu pichie nafci,
Dà fuoj fciuot gniom prouedu;

Nahodiasce onse tadà
V puftofcnoi prem planini,
Ni tù biefce blifu grada,
Da jeftoisku kupit cini;

A pò granah dubia kitna,
Iosc nefrela, i neufrasla,
Vidiahufe vochia pitna,
Kabi gladne gnih napasla;

Cim fceftoku fato muku
Kasce Boscia druscba isbrana,
Odkle vsmnoscnu toli puku,
Potrebnachie nachse hrana,

Tù s'pet kruha, i duie ribe
Ces dieteta ifnije mala,
Sctomu biefce dò potribe
Gliubescgliua majka dala;

Alli tkobi vik dohitit
Mogo gliudskòm po raslogn,
S'pet kruhase dà nafitit,
Pet tifuchia gliudi mogu;

Sue donieti toi pridase
Boscij Porod tad naredi,
Ter k'druscini obrachiasc,
I ù glas meden gnim befiedi;

Sami-

Samirise druscbo moia,
 Akoſe od vas kij god ſmeo,
 Od vſmnoſcna tegai broja
 Suakchie danas bit veſeo;

Sa tiem darſcech obie vſgori
 Ruke, i occi obratiene,
 Viecnom Chiachku ſuom gouori,
 Oue molbe podniſcene;

Viſcgni Chiachko, koj vgodnu
 Dauaſc pichiu ſtuarim ſuijma,
 Cinech ſemgliu pitnu, i plodnu
 Topliem ſunzom, i daſcdima;

Ako tua vlas ſtanouita;
 Puſtoſcnome gniegda ſtranom,
 Iſraelski puk napita,
 Doletielom s'neba manom;

Ako caſom od niceſa,
 Da ſuud ime tueſe hualì,
 Sgradi ſemgliu, i nebefa,
 More, i vaſai ſtuor oſtali;

Ti naſpori, i vſmnoſci
 Ieſtojsku ouu s'neba s'gara,
 I ſcto magnie jeſ priloſci
 Tua deſniza, kà ſue ſtuara;

Dà ſkup oui vernieh duſcà,
 Ki tac velik gre ſamnome
 Suaku ſlados ù gnoi kuſcà,
 I naſitien budè gniome;

Sà ouom molbom, i besiedom,
 Sapouiede suoi cegliadi,
 Dà ùbroine druscbe redom
 Nà traunose tle posadi;

Ter s'obrasom vedriem vele
 Suikolizi biufci fieli,
 V neisbroine slomien diele
 Kruh, i ribu gnim rasdieli;

Rasdieliena pichia tade,
 Cudno dielo Boscie vlasti,
 Suiem ù rukah is nenade
 Vsmnoscise, i vfrasti;

Ter kaò gliudska suies ne ofudi,
 O priprostoi maloi hrani
 Pet tisuchia biehu gliudi,
 Sadouogлно napitani;

I scto veliem ofta, i maliem,
 Vechia rados, i rashosca,
 Drobniem maruam po tle paliem,
 Nàpunisce duanaes kosca;

Iosc tua Milos cui i drugo
 Slamenito dielo, koje
 Nije od tole vrieme dugo
 Vele od occhi vidienoje;

Biesce iednoi ù prodoli
 Selen itabar liep vfrastom
 Gusto kitie suud okoli
 Rascirijo s'mncgom huaftom;

Prije vremena toga, cesto
 S'gniega gliudi putom trudni,
 Prohodechi kros toi miesto,
 Dohitahu plod vgliudni;

Tuda i Boscij Sin po srechi,
 Putuiuchi s'druscbom proghie,
 I kò Ciouiek glad chiutechi,
 Od vohkega sceglia doghie;

Nù, nebiusci plod vgodni
 Nasco rasmi kitne grane,
 S'ggniuom prokle dub neplodni,
 Sà suegh raghiat da pristane;

Nà prokletie jakò, i filno
 Sua problidie vohka ohola,
 I scgnie opade listie obilno,
 I vcinise fuha, i gola;

S'ne magniome josce oblastim,
 Signiu moru gospoduje,
 Ke gniegouu s'mnogom ciasstim,
 Riec nai magniu slusca, i setuje;

Iaga ocima vidieh ouiem,
 I fui drusi samnom ini,
 Dauat strascniem red valouim,
 Vsdu staugliat gnih varlini;

I gdì ohole strasci vietre,
 Suojom osctrom sapouiedi,
 Dà gnih sila plaui ne tre,
 Morsko poglie da ne jedi;

Iosc podpuno miesez trechi
 Mienechise nije nà duorù ,
 Kadà jednom mi vosechi
 Mirni vodnom pò prostoru ;

Nà pò tieka markle nochi
 Pucinaše plaha vscesce ,
 I ù varloise cù strahochi ,
 Gdi nadmene vode resce ;

Sa rescaniem strahouitiem
 Vsaurelo taicas more ,
 S'goramise valouitiem ,
 V nebeske prusci duore ;

Iur plau nasca blisu strena ;
 Vidiascese sliem nacinom .
 Odašudi obkruscena
 Vihrim , valim , dasedom , tminom ;

Mi nà ocIU smart prihudu .
 Suakcas pasech s'lednom suiesti ,
 V scestoku strahu , i trudu ,
 Pocestmose grosno trestis .

Kad miloga Voeuodu ,
 Ki nascega dalek vaja ,
 Rasardienu morskú vodu
 Ostò biesce gledat s'kraja ;

Pò valouieh kako kopnom
 Vpafismo , gdinam grede ,
 Nimu pienom oni vtopnom ,
 Suetieh noga kuase , i vriede ;

Toj

Toj famierno pafech dielo
 Gorka obuimi fuieh bojafan,
 Mnech dà gliudsko nije tielo,
 Nego nochna kà prikafan;

Alli on sladkom [suojom rieci,
 Nà obicainu namse jaui,
 I nafc ledeni strah illieci,
 I neprae fumgnie vftau;

Vfdaitefe, rece, vfdaite,
 Sctoſte takò vi ſtraſciui?
 Stràh, i fumgnu iſtierate,
 Doklechiete bit fumgniui?

Toj cujuchi Petar rece,
 Ako tiſi Goſpodine,
 Dai dà ſluga tuoj dotece
 K'tebi miran varh pucine;

I biuſcimu rekò, hodi,
 Nà glas mila odgouora,
 Hroſe ſtaraz vslobodi
 Varh ſmuchiena ſtupat mora;

Nù kad vidie ſarcbu plahu,
 Kù ſarditi vietri vſroče,
 Pripadeſe, i ù tom ſtrahu,
 Tutakoſe topit poce;

Topechiſe tai cas draga
 Goſpodina molit vſta,
 Damu pomoch poda, daga
 Smartnom moru otme is uſta;

Bòd desnizu k'gniemu sterc,
 I velimu blag, i mijo,
 Nassiednice male viere,
 Sctosi ù sarzu tuom sumgnijo?

Rece, i nà plau scgnime vside,
 A pucina nam protiuna,
 Smirise oncas, i tia otide
 Plasieh vietar obies ggniuna;

Mi slobodni morske od file,
 Sctose viku ne nada smo,
 Saedno scgnime barsci od strile;
 Pri krajuise vgladasmo;

Biehmo ifascli nà kraj vechie,
 Kad vidiesmo cudo nouo,
 S'koga fuudà suietglie, i vechie:
 Slauno ime bij gniegouo;

Er kraglieui ù tei kraje
 Biehu doscli haracari,
 Kupit Kragliu kijse daje
 Suakò lieto pienes stari;

Gnih vesela sarza primi
 Sin gliubieni Kraglia od nebi,
 I gouorech saedno scgnimi,
 S'itrane dosua Petra k'sebi;

Sà sue ouoga jà plachiati
 Niesam darscan, gniemu veli,
 Vfrokaizm nechiu dati
 S'kogabise oni smeli;

Pogh nà more, i kà riba
 Od tebese parua vhti
 Nachiesc ù gnoi ciemie trijba
 Sa me, i fa te gnih smiriti;

Veseo Petar poghie, i varsce
 Tugnie ù more toga radi,
 I scudieni lou naj barsce
 Is morskoga skuta ifuadi;

Ribu otuori vhitienu,
 I ù gnie vstieh naghie od slata
 Suieto pienes, ki sà szienu,
 Bi dostoina Kragliu plata;

Tarnem kadse spomenuti
 Od jednoga budem, koga
 Obuimili biehu gliuti
 Dusi iasa paklienoga;

Vidio iasam ù toi vrieme,
 Kupech ribni lou nà kraju,
 Gdi oni filno karfse gnime,
 I gorkemu muke òaju;

Oui, kaofe pripouieda,
 Bij necasne plod gliubauì,
 Kà gniegoue priko reda
 Roditeglie jur fastauì;

Nà naj vechi dan suecanì
 Ispunisce bludnu scegliu,
 Kadse i prauiem stupit brani
 Scenitbenu nà postegliu;

Nà s'obiesnien gnima bludom
 Nebi dugo vsciuanie,
 Er sà slochiom oba hudom
 Stignu gore pediepsanie;

Meghiu paruiem sagargliaijm,
 Kò prauedeni Bòg dopusti,
 Tamni hotim s'uiecnien vajjm,
 V cas jedan dufcu pusti;

Takò dà noch ista jedna
 Punom mierom priko varha,
 Od hotimstua neprauedna
 Bij pocetak gniemu, i suarha;

A gniegouu bludnu gliubi,
 Biufci rodit vech gotoua,
 Tries is nenad oggnien vbi,
 Is nebeskieh s'gar duoroua;

I cas isti nà duije strane,
 Biobi duiema smartne od sctete,
 Dà is matere rasaprane
 Ne isuadisce sciuo diete;

Sestre ocine milostiue,
 Kesu suiedok dielu ouornu,
 Hraniscega dà posciue
 Kegod vrieme ù gnih domu;

Nà ne proghie vele doba',
 Kad na Boscie poce ktienie,
 Roditeglia kriuih sloba
 Prauo vdarat porodienie;

Safcto diete ù bah malo
 Ofta ocima fliep obiemi,
 I dae tufcnieh fuieh farzalor;
 Safma ogluhnu, i sàniemi;

A kad paka vechi vrfasti,
 Prem fceftoke hude oduifce,
 Ogguienite nagn napaffi
 Bes milofti naripifce;

Stò nakafni, stò flieh fardà,
 Bes fcalofti nije moch rietr;
 Silna pakla voiska garda
 Obra ù gniemu ftan prokleti;

Kros gniegoua vfta one
 V rafarcbi, jedu, i ftrahu
 Ggniune, otroune, vfione,
 V stò glasà fauieuahu;

Od ftrafcnoga fauieuania,
 S'kiem cinienia drufci gora
 Suakfe ftrafci, fuak vklania,
 Doma biegom fuak fatuora;

Iur hitaju gnega, i vefcu
 Verigami guofdenima,
 Ruke, i noghe fuemu ftefcu,
 Veomi jaziem okouima;

Alli on s'mnogom filom, kako
 Daje od konza tanka, i flaba;
 Raskiduje guofdie fuako,
 I verige fue rafglaba;

I neuoglan naj pošlje

Rod, i rodnu kuchiu oštauglia,

Pò grobouieh terse krije,

Gdiše o suomu flu fabauglia;

Pace cesto tac nesuieštan

V goleti gre diuiacne,

V kijeh jadan, i boleštan,

Dni prouodi trudne, i placne;

Ter naj garghioi suieri slica

Od gliudskoga traga odstupa,

I nag, i zarn, i neobican,

Kameniemse bije, i lupi;

Tufcna ouako traiuch lijta,

I cinechi diela ouaka,

S'uelikomga filom hita,

Gliubescgliuieh mnosc rodiaka;

Prid miloga ter Iesusa

Suesanaga vode sniscni,

Dà paklienieh dalek gusa

Tifne is gniega skup veriscni;

On docimse gnimi opire,

Iaruechise sobom stresa,

Strašno vika, i prostire

Glàs nesgroman dò nebasa;

Kaò kad vode da podadu

Na smart junza bojna, i plaha,

Ki bi dotle suemu stadu

Od bojasni tefcke, i straha;

Safue

Safue stegnūt vřam mnořim,
 Suakakoře arue, i vije,
 Pieni, muka, vitiem rořim;
 V rařarcbi vietar bije;

Slughe vmorni, kijga prate,
 Dà priřtane plahos bieřna,
 Daruimaga ggniuni mlate,
 I lupaiu s'lieua, i s'deřna;

Putim cini suak okolo,
 I pripaden s'řtrane vřiece,
 Ter řmuzanie paři oholo,
 Pomniem okom iř dalece;

Taki bieřce řip, i řlika,
 Od řlieh řarda ořuořena,
 Neuogľnoga neřrechnika,
 Poteřana, iřmucena;

Ki doueden kad řtanife
 Prid Bořciega řlauna řina,
 Sta řa gniega molitife,
 I rod, i řua cegľad iřa;

Daga dadaj ořlobodi
 Od pakľiene voiske hude ř,
 I gniegoue ù cemgodi,
 Teřcke oblahřca muke, i řrude;

V nebeřke tad duoroue
 Obie řřukars ruke vpravľia,
 Ter na pomoch řhiachka řoue,
 Dà oua řmete dieľa diaugľia;

V tò smamien mladaz, pace
 Skup ognieni, kijga fuoj,
 Tiskafe, arue, farne, skace,
 I gliutose nepokoj;

I, docimga Boscie flike
 Vedri pogled flo rasdrasca;
 Strafcne glase, i raslike,
 Ne bes gorke mukë vsmnascà;

On fauijà, rikà, jeci,
 Arsci, skuici, hroce, huka
 Suiscdi, laje, bleij, veci;
 Skuarci, rescì, reue, mukà;

Treskoutieh sad gromoua
 Tuori buku straha obilnu,
 Sad vrnebes od valoua,
 Sad od guosdia skripgnu filnu;

Nà vsmnascanie siono, i prijko
 Strafcnieh glasà, slich sciamòra,
 Muka bliscgnie suekoliko,
 Nebo, more, kraj, i gora;

Takò kadse nis brieg starmi,
 Pòplauiza plahà obarne;
 Cim duor viscgni trieskà, i garmi,
 I mnofc vodà s'gradom farne;

Suarlom bukòm isuan miere.
 Suak cas gora suoij put slijdi,
 Karsci dubia, semgliu scdere,
 Ori k uchie, vaglia kridi;

Kara

Kara duhe Bog nepraue, ni tobi, ni bnuie dani
Terim oštro sapouieda, i tobi, i bnuie dani
Biesnu plahos dà vstaue, i tobi, i bnuie dani
I dà ù pakò biesce vreda, i tobi, i bnuie dani

Trepte s'teskiem strahom oni,
I velemu, Boscij sinu
Ne mucinas, i ne isgoni,
Vpaklieni jas, i tminu :

Vlieftinam dàì sà sada,
V sceludne onè suijri,
A p'iem biesce tù mnošc stada,
Kijeh diuiacni scelud sciri :

Boghim daua s'ctose mole,
I tutako bes karfmania
Prospigliuse farde ohole,
Pò telefieh zarna imania :

Koje ù sebi tom ochiutie
Obies pakla ognienita,
Casom, i oka ù trenutie,
Pomamise samahnita :

Ter ni malo nè tarpechi
Sla tescega tescke od smarti,
Karscechise, i lomechi,
V dno mòra skace, i farti :

Od neisbroinieh tac sciuiua,
Kieh paklieni cemer opi,
Ne ošta niedna, fred dubina
Kase morskieh ne vtopi :

Kascuch gliudem, sciutot isti
 Daje ilgubit boglie, i liepsce;
 Nego vmarlieh duh necisti,
 V gnih stoiech dà pediepsce;

Tad slobodien mladaz tuscni
 Is guosdenieh is veriga,
 I od hudobnie file, ù ruscni
 Koja nacin ismoriga;

Slab, bried, leden, s'martniem mrafom,
 Nauedese, i posarnu,
 I obrachieniem padè obrasom
 Nà studenu semgliu zarnu;

Ter pò cinieh suieh kascuchi,
 Dà boliesan tescku chiuti,
 Diha cestu vsdiscuchi,
 Kako dachie isdahnuti;

V bitiuga pafech temu,
 V echie martua, nego sciua,
 Boscanstueni porod k'gniemu,
 Milosardan pristupiua;

Defnizomga tice ù celo,
 I ciniga tai cas sdraua,
 I cuenie, i veselo
 Vidieniemu blag podaua;

On gouori, gleda, i stupæ,
 I podniscen Boga slau,
 Kijga isbau i strascna od skupa;
 I scescitoke prem nesdraui;

Saedno scgnime vas puk ini
 Glas podisce pun veseglia,
 Ouo velech, ouo-istini
 Sin Viscgniega Roditeglia;

PIEVANIE

Suarba Picuania Cetarnaesloga'.

PIEVANIE PETNAESTO.

LLI koje dielo, i koju
Nai .trudniu stvar na fuiti,
Boscij porod kroš moch svoju
Nije kripoſtan vciniti!

Ako i nas ſvoje drughe
Vechiekrati blag odpravi,
Taſcit gliudske jade, i tughe
Gnih iſgonit ſle neſdraui;

Ziehcia toga mnoſc velika,
S'niedniem llekom, ni s'trauami,
Vzuilienieh nemochnikà
Smarti oteta bij po nami;

Suieh ciniahmo mirne, i ſdraue
Iednòm ſamom Boſciom riedi,
Nad ſue maſti, nad ſue traue,
Iſuarsnie koja lieci;

Triſc gniegouo ſpomenuto,
Slauno ime s'uernom ſuieti,
Slo taſcaſce ſuakò gliuto,
Iſgoniaſce ſue boleſti;

V mno-

V mnoſtuae od nemochnieh,
Samo iſnaghie diete jedno,
V kom ſarda jaſni nochnieh
Stanie imaſce neprauedno ;

Sarda, i napas, kà nemila
Sad ù vodu, ù oggagn ſade,
Vechiekratbi gnim bacila,
I dalamu ſmartne jade ;

Silechiga s'mnogom ſlobom,
V ſtò ſlika lize mienit,
Kriuit vſtim, karſcit ſobom,
Sckripat ſubim, mukat, pienit ;

Niedan od nas jaki nebi
Pomoch tuſcnu dat dietetu,
Pri ſceſtokoj toj potrebi,
Ni doch varha duhu kletu ;

Er on vechma na ſlo poman,
Na tlebiga prid nam vargò,
I tac ſardit, i neſgroman,
Snaгу, i ſciuot vaſmu iſtargò ;

Dà ſudio nebi viku,
Ko bit moſce ſciu nà ſuijtu,
Tarpech muku toli prijkù,
I tolìkò ſtrahouitu ;

Nù kad Boſcij porođ cini
Da oua nemoch ſilna vſpregne
I k'paklienoi dà dubini,
Bieſna neman tia pobiegne ;

O prie.

Opriecise nam protiua ;
 Da od moguchie suoje vlasti
 Malo vſanie , i ſumgniua
 V nas miſao moſce vpaſti ;

Oue vſione farde , rece ,
 Iſtieratſe laſno mogu ,
 Samo ſ'poſtim daſe vtece ,
 I ſ'molituam ſniſcniem Bogu ;

Ni ſ'gar vami jeſ ſamiema
 Oblas oua dopuſtſena ,
 Neg fuiem prauiem , i verniema
 Spouiedaozom moga imena ;

Samo ù moga Chiachka , i ù me
 Dà imaju krepko vſanie ,
 I nà pomoch ſaſouume
 Suakò ù ſuoje dielouanie ;

Neuidiene vik biliege
 Tuoritichie ſ'mom pomochi ,
 Kretat ſtaune gore , i briege ,
 Pace ſ'mieſta ſelit mochi ;

Cinit rieke da naj harglie
 S'tiekom nàſad obrateſe ,
 Taſcit more kad nai varglicie
 Tuſcniem plauim vije , i treſe ;

Krepka ſarza tim budite ,
 Moja druſcbo draga , i caſna
 Vſdaiteſe , ne ſumgnite
 Pò meniuaſ ſuaſu laſna ;

Pogte, i moje viere suudi
Rasglasite cias, i slauu,
Profuietlite sliepe gliudi,
Kasće tuscnjem rados prauu;

Krune, i dike viste od suieta,
Isabranc vi suietlosti,
Pò koiehchie semglia oteta
Is paklienę bit tamnosti;

Rece, i ũ nasc broj prilosci
Sedamdeset do dua druga,
Kijchie glasit sakon Boscij
Priko suega semglie kruga;

Nũ chiutiasce gliute smechie,
I biescemu boles prika,
Dà nà velik trud odvechie,
Malo imasce nastoinika;

Takò jedan, kij gospodi
Scitoròdnieh mnosc basctina,
I ũ dobriehse mnosieh rodi
Ostauienieh od starina;

Videch, frechne dà lietine
Ima vsmnoscan rod pristupit,
A dà malo jes druscine,
Koijchieiu pomochi kupit;

S'toga mucan tescko ũ sebi,
Dalek iskat sapouije
Pomochnike, s'koiem triebi
Gniue obilne poscgnietije;

Kud ohodim ne riet, kako
 Gliudske misli sue dohita,
 I ù doba kao Bog suako
 Vidi naša sua skrouita ;

Mismo cesto toi po nami
 Tegli rukom, i posnali,
 Kadgodbismo sobom sami,
 Nerallofcnu sumgnju imali ;

Er on misli tei neredne
 Oncas snatnam ciniobi,
 I rasarcbe pun prauedne
 Sacudiene pokarobi ;

Pacek istieh nepriateglià,
 Mnokrat odkri misao hudu,
 Cinech dae gnih slobna scegla,
 I priuare sue saludu ;

Nemošcemu biti skrouna
 Iosc ni viera bolne scene,
 Cudniem dielom od fla otrouna
 V cas jedan slobodiene ;

Ovà tufcech duanaes lieta,
 S'nepristaune sardobogle,
 S'niedne vmarle pomgnie, i suieta,
 Nemogafce doch nà boglie ;

Ter neciste karui rieke
 Suak dan tocech bolna is tiela,
 Suefcto imafce rafcte ù lieke
 Tufcna biefce potratila ;

I ne

I ne famo gliudska' ruka,
 Datioi pomoch neumiasce,
 Neg boleſti ſmartne muka,
 V lieziehſe vſmnaſcaſce;

Sà Boſciemſe ſlauniem Sinom,
 Tac boleſnà ona vputi,
 Dabi mogla s'klēm nacinom,
 Odiechiumu dotegnuti;

Darſcech ù jernoi ù pameſi,
 Tòmſe hiti frechna skuta,
 Dachie ù iſti cas doſpieti.
 Kaju mori neſdrau gliuta;

Sred vſmnoſcna takò skupa,
 Kij Ieſufou ſtupai ſliedi,
 I ona ſa gnim grede, i ſtupa
 Iedua hodech teſcke od ſledi;

Krajmu tice od hagline,
 Nà tegnutie ter kripoſno
 Vſtaugliaſe karu, i gine
 Bolouannie nemiloſno;

S'toga tadà krepko vſana,
 Gnioiſe farze ſue veſeli,
 I mnech biti nepoſnana,
 Sprauglia vkradom daſe odieli;

Bòg ochiutie moch skrouenu,
 Kamu is ſueta tiela iſhodi,
 I bieguhieu oſdrauienu
 S'ouom riecim blag nahodi;

Suu boiaſan kchierze oſtaui,
 Ti kros mnogu tuoju viru
 Od nemochi varle oſdraui,
 V ſladkomſe dieli miru;

Ona s'miliem raſgouorom
 Mirna, i ſdraua grede od gniega;
 Spouiedauch prid ſuiem ſborom;
 Daje on prau i Sin Viſcgniega;

Nechiu ſa ſad pripouiedat;
 Kako ſuoje lize od skora;
 Slicno ſunzu cini gledat
 Varhu gore od Tabora;

Triga od druſtbe tũ vidieſmo.
 Puna dike neiſrecene,
 I kakaue ochiutieſmo
 Srak liepoſti Boſcanſtuene;

Oviem, i joſc vechiem cudim,
 Kaſam mnoga ja paſi jo,
 Sprauna pomoch verniem gliudim,
 Onſe iſtini Bòg odkrijo;

Sred ſamiernieh alli diela,
 Vik nè ſtaui ù ſabitie,
 Od gliudskoga kako tiela,
 Ieſ vſeo ſlabo bitie;

Tim mnoſc truda hotech podni,
 Koje vmarli tũ tarpimo,
 Sà dat iſgled nami vgodni,
 Nà iſti nacin dà cinimo;

Mnokratse opet, i s'radoštim
 Blag ne sčedie, i ne krati
 Veseliema megihu gostim
 Nà pirouieh blagouati;

Mnokratise još doštoja
 S'korisniema riecim s'nanim,
 Sred velika druscbę broja,
 Rasgouarat, i s'gradianim;

Kolikratse kako vmarli
 Od nemilieh skri slotuora,
 Silu biescech, i ggnju varli
 Nabuniena huda sbora;

V sred Zarkuę cesto suete,
 Gdiga slobni skup saskoci,
 Oblak gusti gniega oplete,
 I gnihouieh dignu s'oci;

I, docimbi sa man oni
 Nagn popali tuarde stijne,
 Vechiekratse takò vkloni
 Od nesuiesne gnih varline;

Iosc nije prošlo lieto ziilo,
 Kad priminu Iuan Sueti,
 Koga vcini přem nemilo
 Vbit Ierud Kragl prokleti;

On bratouu biesce scenu
 Sa suu bludnu gliubi vseo,
 I naredbu Boscanstueni,
 Nerasborniem dielom smeo;

S'hotimstuaga Prorok toga
 Vše karat ofětro, i ggniuno;
 Obchit s'drugom brata suoga,
 Bogu, i gliudem dae protiuono;

On; ne samo tui besiedu
 S'nezienome slom pogardi,
 V nerednom nego jedu
 Vščescense nagn rafardi;

Karšiteglia praua s'Bogom
 Hudo ù taman štan šatuori,
 S'neprilicniem kiem rallogom
 Išćuch vřrok daga vmori;

Neprauamu řgoda doni,
 Dà prauednu karu prolije,
 Kako šlotuor vřioni
 Bieřce ofnouo dauno prije;

Nà gniegoua dan poroda,
 Šlu cinieniu řlicno vřieme,
 Mnofi Bani, i Gořpoda,
 Na veceri biehu řcgnime;

Tù bes frama kchij nemila
 Gniega gliubi nepořćtene,
 Bieřce tanciaz vćnila,
 Od velike prid gnim řziene;

Er cim laka, barfa, i hitra
 Obrachiaře řuud okoli,
 I ù priliku riha vitra
 V giřdauoi igri oholi;

Nà raslike ter nacine
 Isuijase, skace, i leti,
 Kò bes krilà ù visine
 Dase sprauglia poletieti;

Liepo igranie, kiem rasbludno
 Progisdase plaha mlada,
 Vcinise takò cudno
 Obiesnomu Kragliu tadà;

Dase fakle prem ponosit,
 Scto sui cusce poglauize,
 Datioi suestcto bude profit,
 V moguchie suoe delnize;

Nekratechse s'draghe voglie,
 Nekae mirna dikla ohola,
 I kraglieusko iosc pristoglie,
 Rasdieliti scgniom na pola;

Ona od majke potukana,
 Prikorene s'gnusna bluda,
 Glauu isprosti slauna luana,
 V filnika slobna, i huda;

Sa sue vboino nà proscenie,
 Koje vcini sla karvniza,
 Od bolesti Kragl chiutienie,
 Sred smuchiena kasce liza;

V suom sarzu nesmilienom
 Veselise, i vsčiau,
 Tuarde kletue cim pod sienom,
 Daugniu misao ispuniua;

Tim Proroku prisuetomu
 Casna glaua ofiecena,
 Harlo ù sudu bij slatnomu
 Karunoi slizi donefena;

Kad Bòg faciu tui varlinu,
 Sue prauedne koia vzuili
 V pustuse s'nam planinu
 Dalek filna' Kraglia odicli;

Safcto i gniega tako ktiahu
 Rad nepraue sumgnie grabe,
 Kros kraglieuu oblas plahu,
 Sli karunizi da pogube;

A i paklieni kragl opaki
 Glauni slobnik od suieh gliudi,
 Ki sliem missim na cas fuaki
 Nasce suiesti smetà, i trudi;

Kros vuhuenos suoju mnogu,
 Prem visoko kafe kuca,
 Proch suomuse stuorzù, i Bogu
 Varhe motrit ne vstruca;

Er ponefen jur pò duhu
 Nebeskife Vites stani
 V pustigniu golu, i gluhu,
 Stuari obicne kà nè hrani;

Cetres zielieh danà, i nochi
 Neoskuarnieno tù postechi,
 I toi vrieme bes pomochi
 Od jestosike prouodechi;

S'podnesena dugo posta,
V couieckoi slaboi puti,
Naj pollije gladan olta,
I malese snage ochiuti;

Tad pakliena napas filna,
Szienech imat cas podobni,
Sarza salà suieh obilna,
Da ifriga cem'er slobni;

Vodech mnogu slu druscinu,
Is ogniena skoci jasa,
Ter Bosciemu slaunom Sinu
V gliudskoife slizi vkasa;

I, snajuchi gladan daje,
Tuarde ù ruku stiene vsima,
Ter protiua gniemu staje
S'ouiem riecim neslicnijma;

Akò ù gliudskom tielu jesi,
Ti gliubieni porod prau
Suietla Kraglia od nebesi,
Stuoríteglia sue narau;

Cemu tarpisc date mori
Glad pogubni bes potrebe,
Kamenie ouò ù kruh stuori,
I pokriepi gnim sam febe;

Hità Isukars, gdi strigliaju
Tei besiede lascne, i hude,
I napasnom suproch smaju
Suetiemese pismon bliude;

Veli, ò samom kruhu suoja
 Lieta couiek ne prouodi,
 Neg ò suakoi rieci, koja
 Is fred Boschieh vstà ishodi;

Sa sue ouako himbe parue
 Sli napasnik strene vidi,
 Iosťte fili, josťter arue,
 I s'priuaram na pried slidi;

Nù pakliena sua motrenia
 Kiem raiskoga Pana obtiece,
 S'malo truda, s'malo zknienia,
 Odbienasu tia dalece;

Nà isti nacin silno more,
 Kadie ohola puno biesà,
 Valouite stuarà gore,
 S'kiemese prusca ù nebesa;

Nù stanouit kad nà kami
 Suoju oholas plahu obarne,
 Sasuiem valim, i vodami,
 Oduarsceno nasad farne;

Sa sue on'cas vuhouanie,
 Smione farde Bog posnaua,
 Ne rasmechie sue gnie vsdanie,
 Negmu od parue miesto dauà;

Tim necisti duh himbenu
 Suoju ruku nagn proltire,
 Terga nosi nà ramenu
 Nàd Solimske suete mire;

Na naj

Nà naj visci ponosite

Varh od Zarkuę tù stauiga;

A pak oue vuhouite,

I nesuiefne suiete riga;

Ako tifi Sin Viecnoga

Kraglia, ki fuiem stuorom vlada,

S'vfuiscena varha ouoga,

Nisdolufe varfi fadà;

Pismo veli, Anghielime

Chiachko tuoju strascu odrędi,

Date ù ruke suoje prime,

Date tuardo tle ne vuriedì;

Iesus gniemu odgouara,

Ne napastui, pismo poje

Boga tuoga Gospodara,

Koij tebe stuorijoje;

Ouomufe odgouoru

Ne pridaua neman kleta,

Na visoku nego goru

Ifukarsta nosi opeta;

Kraglieustuamu sua od suiija,

I gnih flauu kasce od tole,

Terga hitro kuscà, i hità

Kros besiede oue ohole;

Suescto vidisc tuoiem okom

Sà Gospara mene gleda,

I s'oblastim prem visokom

Suud moi vres sapouieda;

I komuje meni drago ,
 Kros moch moju priueliku
 Neismierno mogu blago ,
 I kraglieusku dat scibiku ;

Sa to sua oua podloščena
 Bitchie od mene tuojoj vřasti ,
 Samo sklonien nà koliena
 Dà pridame budeřc pařti ;

Boscij Porod nà vřionò
 Gouorenje ouo veli ,
 Dalekose řla řotono
 V pakliene jame odieřl ;

V piřmuse řeti řuetomu ,
 Ti daře imařc varhu řuega
 Klaniat Bogu řtuorzu tuomu ;
 I řamoga řluřcit řniega ;

Ouiem putom řmiје odmetne
 Triřc řařiedne varke odkriua ,
 I řnie řuiete prike , i řetne
 řmeta , odmechie , řridobiua ;

Takò kadgod kogn řhrabreni ,
 Ki řlobodan pogliem řrede ,
 Pořofitoi ù neřziene
 řlughe řřmori řiija řliede ;

I docimře řierat cini ,
 řiemo tamo vřřaugliaře ,
 I krai řuta pò řaunini ,
 řamierenu trauu paře ;

Nù kad bude ochiutieti,
 Daga od gnih tko priteko;
 Digne glauu, ter odleti
 Harliem tiekom tia daleko;

Pafech file suoje tafće,
 Ruscno paklien kragl oflabi,
 I naj vargli gdi oggni prafće,
 V tamnise ponor fabi;

K'Bofciem Sinu tad fletiefce,
 Rajskih mladaz duorne voiske,
 V vesegliu kij doniefce
 Isbranemu s'gar jestoiske;

Nù ako scudife snat omrafe
 Ggniuna puka nemiloga,
 Safće farnu, da porafe
 Nabunieni fui jednoga;

Toe gnihoua chiud nesuiefna,
 Er ù gniemu nije kriuine,
 Slobna cegliad ù flu obiefna
 Neprauoga kriua cine;

A ù fuemu gliudskòm tragu
 V iftinu nije tega,
 Kij naduifit kros chiud blagu,
 I dobrotu mosce gniega;

Nà milofgae prignut lasno,
 Raiska flados ù gniemuje,
 Suieh, kij fciuu prauo, i casno
 Ciafti, gleda, i miluje;

Neposnane inoftranze,
 Kijſu dalek porodieni,
 Kò gradiane, i poſnanze
 V jednakoj darſci ſzieni;

Vſtarpienstuo tiho gliubi,
 Dielouanie praſcťa opakò;
 Tko iſcťe gniega dà pogubi
 Onmu ſceli dobro ſuako;

Bes bojafni s'toga vſroka
 Nagn ſlieh gliudi reſc'i mnogo;
 V maknutie ſa ſue od oka
 Porafiti ſuiehbi mogo;

Putujuchi ſcgnim gniekadà
 Priko plodne Sidonije,
 A harlechi put ſapada
 Scarko ſunze daſe skrije;

Priſtupifmo k'malu gradu,
 Gdi glaſnike on vputi,
 Molit, danam trudniem dadu
 Nochno ù gniemu pocinuti;

Nù ſla cegliad nepoſnana;
 Bes miłoſti, bes nikoie;
 Nehotienam podat ſtana,
 Ni ù mirenas primit ſuoje;

Moj brat Iacob, i ià tade,
 Koi od paruieh ſuud ſcgnim biſmo;
 Nà neharne ſlobne ſgrade,
 Sceſtokoſe raſardifmo;

I, dar-

I darscehse vuriedieni
S'tei nefziene prem faufce,
S'neba dosuat plàm oggnièni,
Ktiesmo daih satarisce

Onse na nas s'toga oprieci,
I oui nasc gniu ne pohuáli
Pace vkasa s'blagom xeci,
Dà nemili tai grad scali.

Iose posnane suud slotouore
Mnokrat naulasc nadhodiafse,
I à gnihoue kuchie, i duore
V vesegliu cestu idiafse,

Prid gniegouiem dà rafumómi nã ben iot 'l dole!
Saboraue griehie gliute, oib oarb gnamung!
I pò malo dobiem drumom neg' d'at no rã I
Neprau sciut fuoi vpute; bulle b'iv i, m'og!
K

Nà oui nacin nasc Mateo
Pufti tamna diela suoja,
I bogati drug Zakeo,
I mnosc drulieh, kiem niže broja!

Nà ciem takò gresnich ychuboj samik nrially had
 Prauo, i dobro nà sciùienie, i nrially i . . .
 Sofe jefik prostrie, i kuci, . . .
 Pohuliti toi cinienie, . . .

Tiema riecin jedoutiem, Slobna cegliad cesto kori, Dà flocinzim fasma ocitiem, Obchi, grede, i gouorizim

Alli on kako liekar snani ,
 Kij nemochi goni prijke ,
 Po suakomu miestu , i stranio
 Hude iskasce suud grescnike

Er scalechi dusce tuscne ,
 Od nauka bes pomochi ,
 Kleta grieha gledat suscne ,
 I pakliene tamne noch

Scegliu imasce neisrecenu
 Kros liep isgled sue kriposti ,
 Grescnu gliudstuu salli epistu ,
 Kasat raiske drum suietlo

Velech dà toi nad sua inam
 Viscniemuje drago dielo ,
 I da on satò s'gar s'uifina ,
 Doghie , i vase gliudsko tielo

Kasascenam varhu toga ,
 Kolikase chiuti rados ,
 Sred kraglieustua nebeskoga ,
 Kę veseglie , koja lados

Kad vstaran kriuez jedan ,
 Boga , i duscu kij negleda ,
 I kros sciut nepraueđan ,
 Od opaka suiemie isgleda

Dobriem suietom bude vgrabien
 Paklienomu smaju is vsti ,
 I grieh tescki sasma sabien ,
 S'pokaiania krepka pusti ;

Tako,

Tako ù krótkom stádu, kade
Iedna ouciza isgubiena,
Is ostale druscbe ispade
V doscastie nochnieh siena;

Pomni pastier, kiju blude
Isťuchju grede suuda,
Ter dokleiu nach nebude,
Punie tefcke smechie, i truda;

Alli kadiu paka naghie
Sdrauu ù gori gdi planduje,
Suesťto mosce boglie, i slaghie
Veselife, i raduje;

Nà rameiu suoje vřima,
I tekuchi harlo, i rado,
K'oucizami ostalijma,
Cuuanoiu nosi ù stado;

Nà kuchnomu gniega pragu
Drobna dieza sufretaju,
I ù vesegliu milu, i dragu
Zelouemu sladke daju;

Ne vklonise toga radi
Ni od scenskoga rasgouora,
Neka ù pamet gnie vřadi.
Od raiskoga gliubau duora;

Skoro docim kros darřcauu
Samarije řtupa pitne,
Gdi grád Sikar suoju glauu
Disce, i pasi luge kitne;

Poci-

Pocinuti biesce pristo
 Dragu druscbu suu 'prihode;
 Vs jezero bistro, i cisto
 Puku obchiene hladne vòde;

Tù rasbludna dikla ù vrime'
 Vrchia sunza kadse tarpe;
 Sud doniela biesce gnime;
 I ona vode da sazarpe;

Gniu snisceno sta moliti
 Kraglia od nebi Porod mili,
 Dase gnemu dà napiti
 Damu malo vode vdijli;

Malo vode s'molbom pita
 Od kogafu sue fluorene
 Rieke, i viri, i sue od suieta
 Semglie dascdim napoiene;

Koga oblastim gniegda mudri
 Voeuoda frechna puka,
 Vodu isuede netom vdri
 Sred ofctroga gola kuka;

Bistru vodu tac profechi
 Scgniomse ù dugo rasgouara,
 Pultitiu nehotechi,
 Bes nebeske vode dara;

Vode, kojom kadse bude
 Napoiyti verna dusca,
 Scegliu od suieta suu sabude,
 A nebesku flados kusca;

V gouoru flatkom tomu
Gnieoj grescno bitje odkriua;
I ciem Bogu stuorzu suomu,
Nahodife duscna, i kriua;

Dajoi cini naj poslije,
Sue kriuine dà ostauì,
I da fasma propouije
Predgni sciutot suoì neprauì;

Tei korisne rasgouore
Sakriueni mi sluscamo,
I kij vprauit kriua more,
Kragliu Viscgniem cias dauamo:

A ona od grieha pokajana,
V grad rodni harlo hodi,
I veliku mnošc gradiana
K'Isukarstu sobom vodi;

Sluscaiu oni riec gniegouu,
Puni mira, i veseglia,
I veomise frechni souu
Pasech suoga Spasiteglia;

Mnokrat maikę podnišcene
V velikoi pridagn vieri
Douedofce sue gliubiene
Pod vienzima finke, i kchieri;

Dà mlaghiabni s'malo muke,
Prime vs gniegou gouor dicni
Dobre suiete, i nauke,
Kijchie i stariem bit obicni;

On ù miru, i ù pokoju
 Vcaſceih vriedna diela,
 I ceſtitu ruku ſuoju,
 Stauglaſceim varhu cela;

Vilinskoga dà ſcamora
 Ne ſtraueih pieſni otroune;
 I paklienieh od ſlotuora
 Hude file, varke skroune;

Marſechiamu nad ſue oſtalo
 Bieſce oholas vir ſuieh ſčeta,
 Prauo biuſci on ſarzalo
 Od ſniſcenieh ſuieh od ſuieta;

Tim ponoſne ceſto gliudi
 Oſčtrom riecim karat ſiede,
 Suiem kaſcuchi ſniſcne chiudi,
 Sa ſliediti liepe iſglede;

Iednom putom mi hodechi
 Vs pomorski kraj nai prece,
 A onſe od nas nahodechi
 V toj doba po dalece;

Vſione ziech pripekli,
 I poludgnie teſcke file,
 Iſmoreni biehimu vtekli
 Kod kamene jedne ſpile;

Ter ſiedechi tu pod kitiem
 Liepa bora, i velika,
 Vs kij vſraſlo s'granam vitiem
 Bieſce dubia joſc raſlika;

Sispra-

S'isprasniema besiedami
Pocessmose natiezati,
Kijse vechi megheu nami
Imà ù Raiskom Duoru suati ;

S'mnogom hitgniom biehmo stali,
(Cudne stuari jà gouoru ,)
Rieci ò tasctoi cinit huali,
V isprasnom rasgouoru ;

Kad is nenad ù naj vechie
Satiezanie tieh besiedà ,
On sue snajuch grede , i smechie
Pun scestoke suieh nas gledà ;

I pitajuch ofetra liza
Tai cas , ò cem besiedimo ,
Cini da sui semgli niza
Occi od frama obratimo ;

Ter kascuchi nam dieteta ,
Kij daleko tascte od ciasi ,
S'mirom vodech parua lieta ,
Iosc nefnasce oholasti ;

Rece , akose neucinite
Kako dieza sniscne suiesti ,
Do viek viekà nefzienite ,
V Kraglieustuo raisko vliesti ;

Tkoje vmilien vas ù sebi ,
Iak mlaghiahno ouò diete ,
Nai vechije tai nà nebi ,
Sue nadhodi dusce suete ;

Priechie suiesde bit ù moru
 A nà nebu ribe nieme,
 V nebeskom nego duoru
 Miesto gliudim, oholieme;

Ioscse jescim, bratu, i meni
 V gniegoue kadà vlasti
 Majka sceglà nascoi szieni,
 Doghie profit parue ciasi;

Iedan od nas damu ob desnu,
 A ob lieuu drughi fiede,
 Kad kraglieusku moch vresnu
 Pocne vsciuat, nà kù grede;

Nà nescicne tei gouore
 On rasarcbe pun, i ggnia
 Oggienite sue posore
 Suarnu nami suprotiua;

Nektie majzi dà oprieicise,
 A scto biesce sakriuila
 Sa suoe finke molechise,
 I gnih dobro majka mila;

Neg nas karà, kì biehomu
 Gniu possali dase moli,
 Er stech pò gnioi vfahomo
 Cias hliepienu naglo toli;

Karajuchnas ggnian rece,
 Scto profite vi nesnate,
 Prije negose tai cias stece;
 Popit gorku cascu imate;

A od

A od mojega dalek stola
Chiachko, kij suieh dobrieh kriepi,
Goni cegliad farza ohola,
I tko isprafnu slauu hlepi;

V gniegouoj vlasti stoir,
Tkò ù nebeskom suietlom stanu
Defnu moju stech dostoir,
Tkoli osuoijt lieuu stranu;

Tac podane sebi slaue
Podà mnokrat Ozu suomu,
Kijga s'raiske s'gar darfcaue
Posla ù pomoch suietu ouomu;

Komu fa sue jednak daje
S'Boficiem bitiem on ù suemu;
Kò Couiekse ne pristaje,
V sua diela molit gniemu;

Chiachkouaie, vech, huala
Mà defniza suescto mosce,
Kò gliudskaje mà vlas mala,
Akome on sgar nè pomosce;

Mnosiem rece ziechia toga,
V kijeh smiri nesdrau hudu,
Dà nà suietu od suakoga
Tai cudesa tajat budu,

I sa pokrit mochi suoje,
Sa sue ù jedan cas mogasce
Sledi ofdraugliat on suakoje,
Kiem puk tuscan bolouasce;

Nà kripofnu mnokrat vodu
 Poſla trudne nemochnike,
 Da ona ſladku gnim ſlobodu,
 I ſcudiene podà lijke;

Propuſćtauam, koj puzi,
 Koja obilnieh množ ſemaglia,
 Ktiega krepkoi ù odluzi,
 Sa ſuojega primit Kraglia;

Sa ſlamente pace vechie
 Damu daju cias podpunu,
 Kraglieuſkemu ſlaſce odiechie,
 I ſcibiku ſlatnu, i krunu;

Iſta druſcba s'kriue ofude
 Vechiekrati ſuietmu, podà
 Dà s'oruſcnom rukom bude
 Kraglieuſtuo iſkat ſuieh naroda;

Varh obilnie da Sirije
 Voisku oduede ſilnu, i jaku,
 I da otole ſcgniom nai prije
 Pocne ſuojt ſemgliu ſuakù;

Bieſce obchieno gnih nadanie,
 Dà ù taj nacin laſno more,
 Pod gniegouo doch vladanie,
 Sueſćto kruſci ſigne more;

Takò jednom do cim gredu
 Suiem Kragliem daga vſuiſe,
 On bieſcechi gnih pogledu
 Puſte ù gore vkloniſe;

Suarha Pievania Petnaeſtoga

PIE-

PIEVANIE SCESNAESTO.

A sue ovakà dā pogarda
 Suietouneje vlasti ù gniemu,
 Slobna cegliad ù slu' tuardā,
 Smart suakako dar hochiemu.

S'kòm omrasòm, skòm varlinom
 Protuamu ggnuni vstaju?
 Iedouitiem dā nacinom
 Pogubega, i sharaju;

Kò fui skladnī, kò jakosnī
 V jedinstuu suiem neprauu.
 Kascumuse nemilosnī,
 I gniegouu prose glauu;

S'uechiom silom, s'uechiom bukom
 Gniegasu oudi, jaoh', doueli,
 Nego dasu filnom rukom
 Nepriategli grad vafeli,

Allī s'krepkom on pametī,
 Sliedech vogliu Chiachka suoga,
 Priprauanie sue podnieti
 Sa spasenie suieta ouoga;

Samo-

Samohochse skupu opakom,
 Kijga iskasce, duaše vkasa,
 Lašno moguch, s'nochniem mrakom
 Od hudase skrit poraša;

Suiehse vidieh ja pripasti,
 Netom gnima poudiese,
 I na zarnu semgliu pasti,
 Ko dajh ognien tries fanese;

Nu, kakoga flobno kriue,
 Stari fakon, ne rasbija,
 Ni puk vci da flo sciue,
 Ni od zarkoune ciasi odbija;

Samo cuechi pripouieda,
 Da nebeski Chiachko nechie
 Od sciuna u naprieda
 Suetilifsta primat vechie;

S'tiem naukom snat cinise,
 Moijsefoua fred pieuania
 Drughi fakon da sdarscise,
 Nego kascu pisma isuania;

Drughi fakon, od kojega
 Sakonisu stari siene,
 Komu imajn suieta suega
 Semglie biti podloscene;

I datise cudit mochi,
 Snaju, i snati toi ne taie,
 Da ima vites na suiet dochi,
 Nasce vtascit trudne vaje;

Pò komuchie Raiski Duori
Gliudem biti rastuoreni,
I nà viecna dobra gori,
Verni dufi pouedeni;

Gniega obiaui Viscgni dauno,
Gniega poiù pisma fucta,
On spalitegl, onie spravno,
Sdrauglie, i dobro tuscna suieta;

Prem nesrechni, sliepi oduchie,
Kiem pakliena noch gospodì.
Dà ne vide suoie frechie,
Da pri bistroi scedne vodi;

Dase posnat malo mare
Puni ohola, sla nehaistua;
Isuarscene Boscie dare,
Ispuniena stara otajstua;

Slauna kripas, suietlo lize,
I cudesà neisfrecenà,
Od vmarle vik desnize
Varhu semglie ne vciniena;

Vglauila koga nebi,
Neg prem ako neuieranie,
Da oui mladaz grede s'nebi,
Viscgnie ispunit obechianie;

Tom ja vpasih gniega sliku,
I moguchie cuh gouore,
I samiernu vidieh diku,
Kà sanosi suieh posore;

Chiachka, i majku, i stan rodni,
 I sue imanie oghioh moje,
 Kò sui ostali drusi vgodni,
 Koijmuse verni broje;

Nise vieku pak pokajah,
 Ni ù bolesnoj naghioh smechi,
 Rad vremena, koje trajah
 Gniega duorech, i sliedechi;

Pacek s'iskrom jak malome
 Plamse velik mnokrat stuori,
 Tac gliubauim vsimnosnome
 Sarze moje sà gnim gori;

Iosete, i druscba inà isbrana,
 Kojagase sliedit stauì,
 Scgnimie ouakò sauesana,
 S'krepkom vierom, i s'gliubauis;

Nù neszieni, danas darom
 On ù druscbu suu priuede,
 Alli s'hitrom kòm priuarom,
 Alli medne kros beliede;

Suenam gorkos obechiaua,
 I rassiko tugouanie,
 I rodnieh is darscauà
 Trudno, i mucno suud skitanie;

Rad imena kò gniegoua
 Bit imamo ù neszieni,
 Od gradouà dò gradouà
 Pò ilieh gliudieh progonieni;

Suescto nami on obechia,
 Sue pocesmo kufcat fade,
 Gorke smechie isa smechia,
 Isa jada tescke jade;

Samo is nasce drusche vriedne,
 Veli jedan da bitichie,
 Sile, i muke kij bes niedne,
 V tih nacin vmrietichie;

A ini dachie filnom smarti
 Suarhu imati sui cemernu;
 Slabo tielo kachie starti,
 Ne pogubit duscu vernu;

Vcechinas u roliko
 Sa stech raiske viecne cesti
 Dobro vmarlo suekoliko;
 Pogarghieuat s'jakom suiestu;

Blago dielit neuoglnima,
 Sueh pomagat, koj zuile,
 I kiej nemoch glad, i sima,
 Bolouati gliuto file;

I sa vgodni biti nebu,
 I mi vbofstuo da gliubimo,
 I glad, i trud, i potrebu
 Krepeko tarpiet naucimo.

Varhu semglie tim studene,
 Vidiescenas mnosi cesto,
 Alli gole po varh stiene
 Spaniu nochnom iskat miesto;

I potrebne drugom hranom ,
 Kij jad stokrat snasconafie ,
 Gdi satreno megheu dlanom
 Blaguiemo scitno klasie ;

A i fred bistrieh vrelà, i riekà
 Rukom zrepat hladne vode ,
 Kadgodbinas sceglia prieka
 Sategnula putom hode :

Da ja imam stò. jesikà ,
 I viekouit glas guosdeni ,
 I dà statkieh suieh piefnikà
 Snanie, i kripas budè ù menis

Nebih trudà pribroijs ,
 Koje ù oud malo vrieme
 Suaki od nas'jes podnio
 S'draga sarza saedno scgnime ;

Nù sa fuese nami sgoti ,
 Sliedechiga pò sue strane ,
 V potrebah nach kadgoti
 Bes podobne pichie, i hrane ;

Blago Kraglia suieh na suieti
 Mirno sarze nadhodiasce ,
 I bogate srak pameti ,
 Sred vboscua ù suieh siasce ;

Iosc ne magnie scena i gliudi
 Druscba suak cas vsmnoscita ,
 Biesce vsela sliedit suudi ,
 Voenudu glasouita ;

Suaki

Suaki od onieh , kibi kgniemu
S'temeglitom pristað suiesti,
V truduse nai vechiemu,
Neuidiasce vieku smesti;

Nà isti nacin kadse stauglia
Kragl velicak nà rat boini ,
I kognika mnoſctuo spraugia ,
I pieſcnikà skup neisbroini;

Netom voiske sue protiu
Nepriategliu suom vputi ,
Koga s'miſlim jur dobiuà ,
I noſimu poras gliuti;

Ne ſamo oni , kij darſcani
Kletuom ieſu daga ſliede ,
Sceglno tekù , gdi poſnani
Stieg veliki gniegou grede ;

Neg velikà mnoſc joſctera
Ne vpifanieh ſa gnim hodi ,
Kieh poſcuda , i namiera
Pliene obilnè nà boi vodi;

Gdigodbife vputiſo
Slauni Viteſ , raiska dikà
Sa ſobombi mnoſc ſaniſo
Neisbroinieh naſlednikà ;

Dà kadgodi poglia rauna ,
I ſcirozi puti ziele ,
Gniegou ſtupai ſliedit ſprauna
Ceſta puka nebi vſeli;

On vechiekrat toga radi
 V pustese sakri gore,
 Biescech pogled od cegliadi,
 Koja gniega suak cas duore;

Iednom, docim polak mora
 Krainiem scalom hod prostire,
 Od vsinnoscna sliedien sbora,
 I velika priko mire;

Nemoguchi drugdie vtechi,
 Varh malahne skoci laghie,
 Kojamuse tui po frechi,
 Priuesana vs krai naghie,

Vciniju odriesciti,
 Ter od kraia ne dalece,
 Sa moch puku besiediti
 Scgniomse vkloni, i vtece;

I videchi mnofstuo dusca,
 Koje stasce pripauieno,
 Riec gniegouu da posluscà,
 I naucenie Boscanstueno;

Neisrecene pun blagochie
 Vsta otuori suoja medna,
 Kascuch, da suak biesci od slochie,
 I dae sarza suak prauedna;

S'pomniem vhom sui stojahu,
 Slas darscasce suieh velika,
 Sueti gouor cim sluscahu
 Nebeskoga Besiednika;

Valouito more , koje
 Bi sardita dotle obrafa ,
 Biefce vřpreglo vale ſuoje ,
 I mirnaſe liza vkafa ;

Kitno dubie , i ſeleno
 Ke krai bliſcgnij odieuaſce ,
 Ko da ſtaſce ſacudieno ,
 Iedniem liſkom ne kretaſce ;

Bogogliubne alli ſcene
 Vapiahu od veſeglia ,
 Sladkom riecim ſaneſene
 Iſtinoga vciteglia ;

Añ blaſcena daje vtroba
 Koja tebe face , i noſi ,
 I blaſcene ſuako u doba
 Parſi , koje ti liſoſi ;

On blaſcene ſue velechi ,
 Koi j Boſciu riec ſluſcaju ,
 I od griehaſe vřdarſcechi
 Gniu pomgnuo ſuegh cuuaju ;

O nebeſieh dā miſſimo
 Podauaſce ſuietta nami ,
 A nā ſemgliu ne paſimo
 Raſtrouanu ſuiem ſlobami ;

Dā iſſte ſuietloſ ſuak iſtinu ,
 A tamnoga ſuieta opaka
 Pleſce taſſtu velicinu ,
 S'kojom obchi ſlochia ſuakā ;

Velechi

Velech, nad sue mir pitajte,
 V slaunoga Kraglia od nebi,
 I molitga nè pristaite
 Daste mirni vasda ù sebi;

Nastoite imat pomgnju ofobnu
 Podniscnomse dicit chiudim,
 A nà oholas marsit slobnu,
 I neugodnu Bogu, i gliudim;

Tkoje farza mirna, i tiha,
 Taife vgodan Visegniem cini,
 A od suieh salà, i od suieh grijha,
 Oholasie vir istini;

Nebeskifu puti mucni,
 Sniscenise pò gnih pegniu,
 Kijfu tarpiet fla naucni,
 Kijse opriu suom hotiegnju;

Tim hrabreno pogarghiuite
 Gliudske, ciasi gliudska blaga,
 Sami sobom ter kragliuite
 Sred vbosctua nebu draga;

Suesu kratke flasti vmarle,
 Suekolike ù cas jedan
 Na skoncanie suoje harle,
 Nemiranie tkoe gnih scedan;

Nije vlasctito vami stanje
 Oua semglia', drasi moij,
 Viekouito vsciuanie
 Na nebuuam sprauno stoj;

Tomse s'tielom duh rafdijsi,
I suiétouno proghie more,
Suemoguchi Chiachko mili,
Primichieuas suoje ù duore;

Tù cestitos neisrecena,
Tù veseglie zauti drago,
Tù stanuje rados viecna,
Tuse vsciua suakò blago;

I strahuasie s'malo truda
Ouu isuarnu platu stèchi,
Dalek tafetieh od poscudà
Praudu, i stupai moj lliedechi?

Tezte dobra na neumarla,
Nè budite ù tò flabi
Ni ces hudà, ni smart varla
Ni slo vrieme kà nè grabi;

Iedan drugom gliubau nosi,
I kascise blag ù suemu,
Gliubescgliua nebo prosi,
Milae blaga chiud Viscgniemu;

Slobne omrase otieraite,
I od rasarcbe plam strasciui,
Nà riecise ne obsirate,
Kę scamori puk lasciui;

Pace kogod ima scegliu,
Safuan biti fin Viscgniega,
Dobro cini nepriategliu,
Sa suiem sarzem gliubi gniega;

I nà onoga, tkoti bude
 Samlatnizu ù obras dati,
 Nemoi darfcar farcbe hude;
 Negmu i drughi jofte obrati;

Neka fa cias tafctu, i flauu
 Suietovnisse gliudi kogliu;
 I ù fauadam fuoju glauu
 Na boinomu gube pogliu;

Nà glàs fuieta vi marfite
 Sa fufrefsti raisku diku,
 Mir vmarliem fuiem fcelite;
 A nailisce protiuniku;

Neboitefe od filnika,
 Ni vas smeti, ni vftau
 Suies himbena, fila prika,
 Dà ù fciuotu niefte prau;

Nemilosni famo gliudi
 Tielo vmarlo sharat mogu,
 Nù varlina gnih neudi.
 Vernoi dufci milos Bogu;

On pomgniuo, moij drafi,
 S'nebefauas bliude, i brani,
 Dauas pakò ne porafi
 Kletiem varkam orufcani;

Onie pokoi vami ù fmechie,
 Onvas gliubi, gleda, i chiuti,
 Bes gniegauam voglie nechie:
 Vlas na glauì poghinuti;

Samogase gniega boite ,
 I s'dostoinom vafda ciaſti
 Vmiilieni ſui naſtoite ,
 Gniegouoiſe klaniat vlaſti ;

Gniega ſemglia ; i valoui ,
 Gniega duore ſua nebefa ,
 On priteſcki vas ſuiet oui
 Nà hotienie ſuoje ſtreſà ;

V gniegoue mile ruke
 Suakiſe od vas priporuci ,
 I ſue miſli , i ſue odluke
 Pod gniegouu vogliu skuci ;

Priuelika moch gniegoua
 Iakoſnaje i pò ſmarti
 Oggnienitieh fred jaſouà
 Neprauedne duſce ratti ;

Od gniegoua vik ſakona
 Nemofiuas rafdieliti ,
 Plam ſtrahouit , ſtuden ſiona ,
 Smartna boles , mac farditi ;

Pace ſa cias gniega viere
 Niedan' fretat neimai ſtrahe
 Sle meduiede , i pantere ,
 Silne tigre , laue plahe ;

Ieſikomchie joſter oni
 Od ſilnika vam podane
 Podniſceni , i prikloni
 Gliubko liſat vaſce rane :

Poghte druscbo mà hrabrena;
 Mojj verni nalliednizi
 Pod obranom moga imena
 Sascitieni suikolizi;

Brinut putom nemoitese
 Vam potrebne hrane ziechia;
 Ni ù mislieh staruitese;
 Sctochie biti vasca odiechia;

Vighte suieri od planine
 Saedno s'kotom letuscienne
 Sietbu, i scetuu ke necine
 I neimaju duora, i spreme;

Nie vlas Boscia, kajh fluori
 Suemoguchia, milostiu
 Suieh naredno pità. i zori
 Vriesci, bliude, i odjuà;

Ona, koja suiet nadari
 Liepotami rassizijma,
 S'gar s'nebesà varh suieh fluari
 Ofobitu pomgniu imà;

Ona odiechie semgli vgodne
 Od selene traue dauà,
 Luge vresom cinl plodne
 Liepa zuietia, i gisdaua;

Pò gnioi kitno dubie s'dikom
 Discuchise put nebesi,
 Stuarà milu sien putnikom,
 Kiti poglia, gore resi;

Cuuaj-

Cuuajtese s' suom jakosti
 Neprauednieh od priuarà ;
 I od lascechie isprasposti ,
 Kà couieka gliuto harà ;

Od faliha prem jedienia
 Sueghse vfdarcat velim vama ,
 I od bludnoga sagriescienia
 Kako od filna biescat plama ;

Tia lakomos suak proketu
 Is suojega sarza isagni ,
 I nà tughie blago , i sctetur
 Vik ne hlepi , i ne smàgni ;

Tko bit sceli drag suakomu
 I suoiaga dusca vtiscti ,
 Prau , i miran sciui ò suomu
 A nà prieda vech neiscti ;

Ska fauidos , druscbo moja ,
 Na dalece od vas biesci ,
 S'koiom vieku nije pokoia
 Ka nepraue sceglie vriesci ;

Postauite tuardu strascu
 Od otrouna nebit sborac
 Slobnieh , koj hine , i lascu
 Gorzi ù sarzu , medni s' duora ;

Kij pod slikom sueta obrafa
 Iedouite misli snuju ,
 Puni himbe , i porafa
 Date rane , date otruju ;

Vi budite praue suiesti,
 Er skrouene stuari nije,
 Ka nà suietlos nechie isliesti,
 Dugo vrieme kù ne odkrije;

Vsđarscite s'pomgniom occhi
 Od tasćina gresćna suiĵta,
 Necis pogled smart vsroci,
 Smeta pamet, duscu hita;

Od isprasnich, i vsionieh
 Cuuaitefe suegh besiedà,
 Prostran jesik veckrat onieh,
 Kij gnijm pale gorko vjedà;

Malo, a prauo gouorenje
 Kragliui vascieh posred vsi,
 Praui duscı sue sceljenje
 Milostiu Bog dopusti;

Noui ouako ù sciutu,
 I ocistieni od kriuiua,
 Sagarlite sui dobrotu,
 I naucite sćtoje istina;

I ako grieha iosc staroga
 Kijgodse ù vas trag nahodi,
 Opertese od sła toga
 Vmoguchioi frechnoi vodi;

Ia, ko bistri vir scudieni,
 Vodeuamchui podat suete,
 Neka on cas vmiueni
 Gnimi od griehà suieh budete;

Nà

Nà kladenaz moj prauedni
 Tezte hodom pospiescnijme
 Suikolizi, kiste scedni,
 Dà vgasite scegliu gnime;

Suì veseli hodte ù miru,
 Ne nosite frebra, i flata;
 Me milosti cistòm viru
 Prauoè farze puna plata;

Ovakose smart vtiece,
 Kà dohodi dufci varha
 Nà oui nacin raise stiece,
 Koga ne tre' niedna suarha;

Chiachko viscgne Kragl darfcaue;
 Suemi ouo narekoje;
 Onie istine jezer prauè,
 Odkle isuiru riedi moie;

Nà oui nacin Sin Vladaoza
 Nebeskoga besiediasce,
 I suoiega tascit Oza;
 Suiehnas gliubko suietouasce;

Nè s'vbieniem krotzieh stadà,
 Neg s'molituam podniscnijma,
 Velech nacin ou' od sada
 Dase ù molbah darfcat imà;

Viscgni Chiachko suemoguchi
 Stuuritegliu od suieh gliudi,
 Kij nà nebu kragliuiuchi,
 Tue moguchstuo steresc suudi;

Cias imena flauna tuoga
 Posuetiena budi ù vike,
 Od kraglieuftua nebeskoga,
 Vcininas vdionike ;

Sue stuorenje tebe duori,
 I tuu ispuni vogliu fuetu,
 Kako ù raiskoì flauì gori,
 I nà vmarlom takò suietu ;

Tuoi suakdagnij kruh primili,
 Kije fladka nasca hrana,
 Dobrotanam tuoja vdijli
 Blagodarno segai dana,

Slanam prosti, ke cinimò,
 Nife rad gnih na nas ggnui,
 Kako prafctat i mi obchimo
 Oniem, kijfu nami kriui ;

Isbauinas od napasti,
 I od suieh fala oslobodi ;
 Tuom milofti, tuojom vlasti,
 Gdise suaki liek nahodi ;

Varh ouega jofcte obiaui,
 Da ima dochi vrieme oggnieno,
 Sapaniene kad narauì
 Smeftichiefe bitie obchieno ;

Tufcni vmarli kadchie vidiet,
 Dati od straha farze vtarne,
 Scarka funza lize vblidiet,
 I pò gniemu tmìne žarne ;

S'koprenome gdi karuauom
Skrouen miezez vech ne-sua;
S'krutom sienom, i nesdrauom
Gdi kragliue noch strasciua;

Gdi okolisci nebeskife
Sameteniem redom varte,
Skoriepiene suiefde gdife
S'duora viscgnieh ore, i farte;

Gdije satrena femglia jadona
Silne od trescgnie strahouite,
Gdi padaju is nenadna
Gore do tad stanouite;

Gdi valoui mutna mora,
Vsaureli priko miere,
Podiscuse viscij od gora,
Kò dase od gnih vas suiet sedere;

Sue sciuuchie gdi stuorenje
Ledniem strahom stine, i huka,
Gdife placno suud vapienie,
Cuie, i vidi smartna muka;

Tad on slican triesku oggnienom
S'nebesachie dochi opeta,
Saedno s'voiskom neisbroienom
Od Anghielskieh vernieh ceta;

Da kad ogagn treskouiti
Vas suiet satire s'Boscie osude;
I nouase femglia odkriti
S'nebesima nouiem bude;

G g g

S'ostrom

S'ostrom praudom gliudska ofudi
 Sua dostojstua, i kriuvine,
 Ter pomili dobre gliudi,
 A liem podà viečne tmine;

Onchie Anghiele sue pollati
 Nà cetiri suieta strane,
 Dà sue gliudstuo budù suati,
 Da is grobouà suak vstane;

Strafcieuchie tadà trublie
 Vrnebesom filniem pieti,
 V ponore kij nai dublie
 Suoichie oholi glàs prostrieti;

Od smartnoga sna probudien
 Neka osciue suaki vmarli,
 Ter vreda sà bit sudien
 Prid pristoglie Boscie harli;

V komchiefe tad nach trudu
 Gresna cegliad preni skalosna,
 Kad prid lize dochi budù,
 Strafcna sudza, i ponosna?

Kochie biti sarza mrasna,
 Kò smetene sasna suiesti,
 Puni straha kò porasna
 Grosnochiefe prid gnim tresti;

On visoke pò varh gore
 Velicine pun siedechi,
 I gorusete sue posore
 Suud okolo rasnosечи;

Dobra

Dobru cegliad isabranu,
 Sa podatim raiske frichie,
 Blag ob defnu suoju stranu
 Mednom riecim stautichie;

Isabranu cegliad, kojù
 Is pocetka on posnoje,
 Dachie ù frechnom biti broju
 Obgliubgliene druscbe suoje;

A ù prauednom sa tiem ggnieuu,
 Sà podatim muke prijke,
 S'olctrom riecim na suu lieuu,
 Otieratchie sue grescnike;

Tako poman pastier, kadè
 Sle studeni padat pocnu,
 Ter sua poglia, i liuade
 Vsmu raghiat trauu socnu;

S'mnogom pomgniom rasdieliene
 Mirne oucize od koslichia,
 V raunine scglie selene,
 Gdije podobna gnimi pichia;

A kostretno plaho imanie,
 Kefe ù sctetu it ne vstauglià,
 Nà prilicno plandouanie
 V kamenc gore odprauglia;

Rietchie Sudaz prauedniema,
 Hodte druscbo mà cestità,
 K'raskoscami vam sprauniema
 Od paruoga bitia od suieta;

Hodte k'slaunom Chiachku momu,
 Dauam viecna bobra vdieli,
 Kakoste i vi potrebnomu
 Vafca dobra fuegh dielili;

A vi kleti tiekom harliem
 V pakliene poghte jafe,
 Goriet megheu dufim varliem
 Neprištaune nà porafe;

Poghte ismetni k'odmetnizim
 V nemile strane tmafte,
 Kakose i vi neuognizim
 Nemilosni fuegh kafaste;

Iftiskani oni tadà
 Od paklienieh slich nakasni,
 Gardi, zarni, puni jada;
 V ponorchie fletiet jasni;

Tù sfarmourat oboreni,
 Bes vfania od milosti,
 Suechie vieke bit muceni
 Oggienitoi ù tamnosti;

Nù nà drugoi kakua strani
 Gledatichie bit liepota
 Suetieh, kifsu ifabrani,
 Sà raiskoga fa fciuota;

Od cestitieh gnih telefà
 Bogchie vmarlo fue dignuti,
 Dasu obicini fuetla vresa,
 Ni podloseni na vai gliuti;

I da od truda suieh slobodni
 Dò viek viekà vsiua ju
 Gniegou pogled drag vgodni,
 Gdise dobra sua sàstaju;

Prije vremena nitko toga
 Nè vfaife ù suom tìjlu,
 Sred kraglietua nebeskoga,
 V raiskomu bit suietljlu;

Isuan Boscie Maikę isuarsne,
 I ka s'cudne viscgnie mochi
 Mala drusba scgnime vskarsne,
 Sa scgnim istiem ù Raj pochi;

Same dusce ù tolikò
 Raiskogachie fred veseglia,
 Dobro vsiuať sue veliko,
 Lize suoga Stuuriteglia;

Kako i dusce slich grescnikà,
 V paklienieh mukah doli,
 Sred viecnoga plama prika
 Sceftokechie tarpìet boli;

Orainosti cudne oue
 V velikoi nochias szieni,
 Od milosti od gniegoue
 Obiauiene jesu meni;

Cim sa skalos isuidatì,
 Kame biesce obuimila,
 Trudnu glauu vchiekratì,
 Nallaniahmu po fred krila,

Posred

Po fred krila, odkle istiece
 Neisfrecena flàs, i snanie,
 Sue slabosti ciemse liece,
 Pada suakò tugouanie;

Kud ohodim ja gniegoua
 Gouorenia sladka, i snana,
 Kà daršcaua mnokrat ouà
 Polak rieke cù Iordana?

Kud korisnieh broj nauka,
 Pod Eurienskiem ke gorami
 Neisbroiena mnosctuo puka
 Sluscaloie stokrat s'namì;

V priczàh sad krouene
 Ciniascenam rasgouore,
 Sad ocite, i odkriuene,
 Suak rasumiet daijh more;

Od suieh stuari sad veliasce,
 On pocetak daje, i suarha,
 Sadse od praude iezer suasce,
 Komu nije miere, i varha;

Sad staugliasce ime sebi
 Od suietloski praue, i putà,
 Kiemse lasno gre put nebi,
 Na dalece pakla kruta;

V toliko mi mofcemo
 Po praudise suat blasцени,
 Kiemse sgodi dà cujemo,
 Gniegou gouor Boscanstueni;

Kiem

Kiem famiema jes podano ,
 Gnīga pasit, fegnim drusciti;
 I besiedit na usdano ,
 I ouu viecnu cias dobiti;

V dohodna jofšte lita
 Bolietchiefe posni vnuzi,
 Scto nije frechia tac cestita
 V gnihouoi bila ruzi;

Onà liepà cuda istina
 Spouiedasce Iuan snani,
 Cudechise van nacina,
 I Vladalaz, i duorani;

Kad naripi s'mnogom vikòm
 Slieh Scidoua skup prøkleti,
 Vapiuchi s'rieći prijkom,
 Dà Isukars budè vmrieti;

Toi videchi Iosif biešci
 Saedno s'mladzom filna is duora,
 I ki Majzise poch potesci,
 Sceglnoi od gnih rasgouarà;

Oba duase putom hode
 Scalostiui sgouaraju,
 Nà kij nacin tescke sgode;
 Opoudiet gnioi imaju;

Suarba Pieuania Scesnaestoga.

S'duoramise odielito,
Ter s'dostoiniem pak nacinom
Smirenise pouratite,
Nè s'uikaniem, ni s'uarlinom;

Pace isberte megheu vami,
Vasca sarcba kadse vstaui,
S'rasloscitiem besiedami
Sà suieh jedan dame vglau;

Rad kogase huda dila
Vhitienu mladzu ouemu
Imà podat smart nemila,
Ki stanuje grieh ù gniemu?

Kad po tiho cutuas budem,
Snàm kakose sudit ima,
S'nabunamse prauiem gliudem,
Lasno sciutor ne vasimà;

On dospieua sei besiede,
A neprauì narod slipi
Is polace na duor grede,
I od rasarcbe subim skripi;

Sle cegliadi slobna varsta
Ne mislise ostat vieku,
Dokle praua Isukarsta
Nè pogubi kros smart prieku;

S'drughe strane vas pun muke
Boscij karunik tamni Iuda,
Koi j gniega podà ù ruke
Nabunienu mnošctua huda;
H h h

Nà isdauno dielo suoje
 Obsirase, i posnauà,
 Kakuu slochju skriuioje,
 Terse ù farzu suom skonciauà;

Kolikobi tuscan ktijo
 Nà paruofe vratit stanje,
 I dà vieku promisljo
 Nà prokletò nije isdanie;

Ziechia toga ne ima mira
 V neharnoi suojoj suiesti,
 Cemernaga misaò stira,
 Sà naj pollije sasma smelti;

Grieh marsechi, ki nà suietu
 Ne vidiese od vik vikà,
 Trega; i prosì prauu osuetu
 Od karunoga isdaunika.

Tim nemoguch tarpìet vechie
 Silne vale cestieh milli,
 Koiygafu puni smechie,
 Odafluuda gliuto stisli;

Sctetnu platu diela kleta,
 V defnizu frebro vase,
 Sa kę prodà Stuurza od suieta
 Slobnom sboru punu omrase;

Ter pokajan tekuch scgnime
 Prid Scidouske glaue opake,
 Tuscniem glasòm, i placnime
 Gnim besiedi rieci ouake;

Vrachiam vafce vam pienefe ,
 Kijeh lakoma prem pohlepa
 V neifrecen grieh vuefe
 Mene oduchie huda , i fliepa ;

Safmae tescka mà kriuina ,
 I fcestoka pò mu glauu ,
 Bes rasloga , i nacina ,
 Vaimeh ildahuam karu prauu ;

Onie , posnam , Boscanstueni
 Praui Porod , i Bog prauì ,
 Sadfe pamet vrachia meni ,
 Sadine tmafta noch oftaui ;

S'befiedami tiem faedno
 Po fred Zarkue gdi oni fiede
 Mechie frebro neprauedno ,
 Prid nemile gnih poglede ;

Oni pamet neftaugliaju
 Nà gniegoua tai skoncania ,
 Negfe jofcter gnim rugaju
 Radi posna pokajania ;

Gouoremu fui jedini ,
 Scto mi cinit fa tò imamo ,
 Mifli ò tuoju ti kriuiui ,
 Ermi nà gniu ne gledamo ;

Na ruganie toi nemilo
 On kò smamien nà duor hodi ,
 I proklinà dufcu , i tijlo ,
 I cas kadfe face , i rodi ;

Gorke mišli; kega more
 S'nemilijem suak cas boli,
 Raštu, kako plaho more,
 Kijem vladaju vietri oholi;

Slobna napas hitra, i tanka,
 Skoioim karuno dielo isuarsci,
 Viiese vsagan bes pristanka,
 Da do malo vratmu skarsci;

Iur sciuoga vuruchi od plama
 Viečne plame sebi sluti,
 Iur nemošce occi od frama,
 Put nebesà podignuti;

Bes pokoja tim oggniene
 Suud vartechi suoie occi,
 Kros gouore sei smetene
 Sebe karà, i besoci;

Kudchiu, sčtochiu, vaimeh, tusean
 Od sciuota nè rasborna,
 Kad bit nechiu zarn, i ruscan
 S'kleta isdajstua, i prikorna?

Hochiuli opet k'gniemu pochi,
 I opouidiet me griescenie,
 I neismiernoi moioi slochi
 Pitat pokoi, i proščtenie?

Nù s'kiemsamse, jaoh, obrasom,
 K'gniemu stupit priprauijo,
 Koga s'viècnjem moiem porasom;
 Scestokofam vuriedijo;

Kako

Kako daga molim, kako
Ia prid gnime dà gouorim,
Koga, vaimèh, toli opako,
Ne sctediehse dà vmorim;

Nije nacina temu, i reda,
Od gniegame dalek tiera
Moj grieh tescki bes isgleda;
I paklienà mà neuiera;

Sctose od oule ne odielim
Suescto ù daglie mogu strane,
Dà tu placem, dà tù zuilim;
Prouodechi dni nesnane?

Odnesteme priko mora
Put pustoscna koga kraia;
Zarni oblazid, vihri od gorà;
Gdi gliudskoga nije stupaia;

Alli kachie sfrana od fuita
Sakrit mochi moi grieh hudi;
Boscia ruka treskouita,
Suudse stere, stisce suudi;

Gdigod stupai moi vshcdi;
Slieditmechie misao prijka;
I pò fuhu, i pò vodi,
Pobieguchia isdainika;

Suiedocbuchiu me kriuine
Suud fred farza nosit moga;
Dase ù zarne skriem tmine
Nemoguse skrit od Boga;

Gdie?

Gdie? ciem? da scto karšmam vechie,
 Alli lasciu sanme vara?
 Velikefu mè nefrechie,
 Ne ima lieka mà priuara;

Ti podamnom neuidiene
 Semglio jase tue rastuori,
 I proscderi sciua mene
 Saedno s'mislim, kame moris;

Nù scto sumgnim? koje sadà
 Vfanime fretà, i tice?
 Premsi dobru tuom nasada
 Nà llo barfi nefrechnice;

Ondase, onda pristojasce
 Ouò tebi sue rasbirat,
 Kadse vratit ti mogasce,
 I marfechiu misaò istierat;

Vmri sadà, raslog profi,
 Rukomse istom tuom osueti,
 Pokli sciutot suieh isdosi,
 Nè imasc ni ti vech sciuieti;

Vmri, cemu tuoj sciutotie?
 Samsi sebi jamu isdubo,
 Kad samohoch skriuut hotie
 Dielo toli ruscno, i grubo;

Ah mà frechio pala s'arghiom,
 V ouemuli nepokoju,
 Tesckom suarhom od suieh garghiom,
 Ià framotim staros moju;

Oue rieci on besiedi
 Sprauan sebe sam satarti,
 I si poras, kijga vuriedi,
 Prikratiti samom smarti;

Szieni, dachie sama ona
 Suekolike dich vsroke
 Od skonciania vsiona,
 I od misli sue scestoke;

Er ò suojoj cim kriui
 Misli smeten isuan miere;
 Suak casmuse hudu cini,
 Isna semglia daga scdere;

Alli dà tries oggnieniti
 S'neba leti varhu gniega,
 Sciuotamu dase hiti,
 Daga sparsci, dà satrega;

Cinimuse, suegh dà pasi
 Isdanoga mesetra sliku,
 Is pameti cestu issasi,
 V strahuje suegh veliku;

Od stupajà dò varh glaue
 Studenij iurie od leda,
 Ocimufur sue karuaue,
 Vsti modre, slika blieda;

Odasiudi gniega okolo
 Oblietaju strascne tmine,
 I paklienieh sarda kolo,
 Kega vodi dà poghine;

Smamien, koj paklienoga
 Rob filnika voli vmrieti,
 Neg pokaian doch prid Boga,
 I suoj griehmu spoudietei;

Er vik prasctat ne pristaje
 Kragl od neba milostiui
 Dufci, kojase vprau kaje,
 Da naj vechie ilo sakriui;

Alli on sliedech misad suuju,
 Pun neufania kù sagarli,
 Grede ù gorkom nepokoju,
 Na nepokoi neumarli;

Od gliudskiehse tiem posora
 V dubrauu gustu krije,
 Kod kraglieuskieh koja duora
 Ralliziemse dubiem vije;

Tù cim snuje s'trescgnom gliutom
 Misli nà suoi vai pospiescne,
 Kiem nacinom, kiemchie putom
 Dni dospieti ruscne, i grescne;

Silniem guosdiem alli otuorit
 Suechie parsi jedouite,
 Smartniem skokom alli oborit
 S'klisfurese kamenite;

Iste farde pakla huda,
 Kega nà smart slu nukahu,
 I ù suaki cas, i suuda
 Kod gniegase nahodiahu;

Od porafa tamna , i gruba
Putmu kascu vele gori ,
Dase obiefi s'tuarda duba ,
I sancizom sebe vmori ;

Onse na smart tu pospiesci ,
Koga paklien duh potaknu ,
Nà dubse vspe , pas odriesci ,
Kiem sam sebi vrat samaknu ;

Po friedimu puce vtroba ,
Ter od zarne semglie zargnia ,
Po tlemuse kratko ù doba
Sua profusce vnutargnia ;

I biuscife tadà ismakla
Gresna dusca nespoznana ,
V cas jedan bij dno pakla
Od slieh duhà posmuzana ;

Pogh isdauni neharnice
V dostoini plam , i tminu ,
Pogh neismierne plachiaj bice
Sà neismiernu tuu kriuinu ;

Dokli semgliu stanouitu
Budu obhodit' visgcnì krusi ,
Sciuetichie nà sem suitu
Tue framote , tuoij rufi ;

Iur is vedre strane istocne ,
Protiumiza nochi otaine ,
Siasce zora , da suak pocne
T rude sliedit obicaine ;

A Starofte filna grada,
 I zarkouni Redounizi,
 S'mnosiem pukom biehu rada
 Doscli prid duor suikolizi;

Ponosnoga priko praga
 Nektie mnosctuo prichi nemilo,
 Velikoga dana blaga
 Dà ne smete kros tò dilo;

Klete trage, i neharne,
 Tuardoglaue, nespòshane
 Cuunajse dà ozkuarne
 Malom stuari dni fuecane;

Anelaju dase vstaue
 Smart podati Bosciem Sinu,
 Nà cias koga ouu slaue
 Slamenitu fuetkouinu;

Kije gniekada gnihi primijo,
 Dasu Boscij puk isbrani,
 Kijse Couiek porodižo,
 Viečne od smarti dahi shrani;

Cekajuchi tim nà duoru,
 V priekoise sarcbi more,
 Gdi neurednu rogoboru
 Scamorniema glasom tuore;

Tui nabunu cuje, i pasi
 Knes moguchi od Solime
 Is polace tiem islasi,
 I Gospoda mnoga scgnime;

Suietla

Suietla odiechia isabranà,
Od Gospodstua sia na gniemu,
Prid gnim grede skup duorana,
Prute od vlasti kij nosemu;

S'ouom dikom prid duor fiedà
Nà pristoglie, nà veliko,
I oko gniega ne bes reda,
Ino Viechie suekoliko;

Puk Scidouski toi pafechi
Sa suieh stranà pridagn tece,
Komu, ostali suak mucechi,
On besiede oue isrece;

Kascte, sà kij neprauedni
Grieh, i slochin vi profite,
Dase vmori mladaz vriedni,
Ke slo ù gniemu nahodite?

Rodmu, i sciut hotieh snati,
I nemogoh nachi vfroka,
Sa kimuse mosce dati,
Kako isctete, smart scestoka;

Pace joscter kros gniegoua
Cudna diela vam vidiena,
Darcauachie ostar ouà
Po sue vieke proslauiena;

Tom vpassh gniega sliku,
I cuh gouor pun sladosti,
Rieh, vmarlom ù Couieku
Nijesu ouake isuarsnosti;

Vsta, i pogled, i sui cini
 Boscanstuomsu naresceni,
 Illi Bogie on istini,
 Illi Porod Boscanstueni;

Prignitefe, i pridaite,
 Vtasise vasca smechia,
 Kraglia ù skladu fui posnaite;
 Koga nebo vami obechia;

Nà gniegoue tei gouore
 Suise gliuto bole, i skacu,
 A scamorne rogobore:
 Obchienase vika facu;

Is fred sora tadse disce,
 Viesc gourit Ana siedì,
 I k'Vladaozu stupa blisce,
 Oue riedi ter besiedì;

Dà nije drugo suiedocanstuo,
 Suietli Bane plemeniti,
 Kiemchie tuoje Velicanstuo,
 Kriuza ouega pogubiti;

Suakomuie stvar ocita,
 Kij pameti sliepe nije,
 A i dobrota tua cestita
 Mosce posnat toi naj prije;

Videch dase vechij dijo,
 Od mesctara grada ouoga
 S'kladniem sarzem siedinijo,
 Suproch griesim od jednoga;

Kros befiedu on medenu,
Pod kom cemer sli pribiua,
Ludu cegliad fasliepienu
V suu druscbu primamiua;

Vedriem lizem kripos hini
Nemoi date obras vara,
Alli od farza ù dubini
Stanie opazieh suieh priuara;

Druscbe ù dne, i ù nochi
Neisbroine gniega sliede,
Lasnoe posnat tuojoï mochi,
Spraua ouakà nà scto grede;

Buni hodech suud okolo
Palenstinske sue gradoue,
I smiono, i oholo
Suieh semaglia Kraglse soue;

Pace daga sliëpi gliudi
V velikoj darsce szieni,
Hualitise smije suudi,
Daje on Porod Boscanstueni;

Dielouania tim nepraua
Prascta kò Bog skruscemima;
I od grieha odpusctaua
Suukoliku muku gnima;

Nà ouò smienie toli opakò;
Bes nacina, bes isgleda,
Smartse fama hochie, kako
Stari fakon sapouieda;

Nù, i naredbe jofće stare,
 I fua nafca fuetilifća,
 Redounike, Zarkuu, otare
 Difce, i szieni vech fa nifća;

Nouu obicaj, fakon noui
 Ifnefoie, dase od fada
 Slufce gnime fui gradoui,
 I fua ù napried femglia vlada;

Ocitofe jofc hualechi,
 Oholome riecim prieti,
 Dachie oborit, dachie vſcechi,
 Templo Boſcij ſtan priſueti;

Templo, fa ke faſidati
 Mnoghi otide trud, i ſnaga,
 I ſtarina nafca iſtrati,
 Vgn neisbroina gniegda blaga;

Kros riecichie jofc viligne
 Iaſne ſuiefde dich s'nebeſa,
 I naueſti mrake ſigne,
 Suncanoga varh vreſa;

Ne taiaſe dugo ù gniemu
 Nemiloſna chiud himbena,
 Pace ù kratko ſuietu ſuemu
 Bi ocito odkriuenà;

V greſcnika kuchie, i duore
 Vidieſmoga ceſto vlieſti,
 I, ſctofunam ſumgnie gore,
 Tù nà vſdano ſcgnima jeſti;

Zie-

Ziechia toga kadà vidi
Kogagodi na slo dana,
I da Boga suak cas vridi
Kros sla tescka, i posnana;

V poscudi s'toga ghine,
Nise fastat scgnime frami,
Nehotechì dà pocine,
Dokoliga nè primami;

Tolikaie gniega sceglia
Od druscine sebi slicne,
I mnosc imat priateglia,
Slobe, i varke kiemfu obicne;

Iosfter ù dni kad' suecane
Sakon poslim put saprieci,
On osdrauglia gnusne rane,
I nemochi garde lieci;

Kud' ohodim potistene
Vcenike, kij scgnim gredu,
I po' kuchiah sabraniene
Od sakona pichie jedu;

I scfosu oniem gore muke,
Kij bit cisti mare, i haju,
Neumiene' suoje ruke
V jestoiske vlagaju;

Kije sciuot ouò, i viera,
Dà sakone iste suoje
Bog rasmechie, disce, i tiera,
Kojè dauno nam podoje?

Vbi, propni, doghi varha
 Kriuzu od oue smechie hude;
 Dà gniegoua gliuta suarha,
 Suiem neprauiem isgled bude;

Vbi, propni, dà na suiitu
 Ouakose flo'nehrani,
 Nascu Zarkuu glasouitu
 Od priechiena plama obrani;

Anna dospie gouor oui,
 A jak s'dascdom grad vtopni,
 Naripisce sui Scidou
 Sa gnim vikat, vbi, propni;

Vladalazie krepke suiesti
 Nà vikanie toi vsmnoſcno,
 I nemoſce gniega smeſti
 Gouorenie neraſloſcno;

Kriuinemu nieſu noue,
 Kiem Ieſuſa obadaju,
 Hude ſceglie ſnà gnihoue,
 I na gniega ſcto, iſniſcgliaju;

Snà kripoſti rad ſamierne;
 I velike, kà jeſ ù gniemu,
 Puni ſlobe dà cemerne
 Neprauednu ſmart ſcudemu;

Tim gouori, ſuega od toga,
 Scto cut meni ſad ciniſte,
 Vechiekrati gniega iſtoga
 Skupno ù obras prikoſiſte;

Alli on vasciem fuegh riecima
 Snano, i mudro odgouori,
 I s'raslogom stauniem suima
 Vsta sklopi, i satuori;

Istinomuas suieh dobiuà,
 Pod kojuse prignuť triebi;
 I nè taij, ni pokriuà,
 Daje on Porod Kraglia od nebi;

Porod, ki s'gar ima dochi,
 A tò, vami skrouno nije,
 Slobodituas viecne od nochì,
 Prauu istinu kauam krije;

I, kò meni jes receno,
 Da Prorozi vasci po'u,
 Slo smiriti suieh obchieno,
 Kros veliku kripas suoju;

Pace i dielim potuarghiuie,
 Daje on fisco s'gar s'nebesa;
 Meghiu vami cim dieluje,
 Neisrecena fuud cudcfa;

Rane, i sledi lieci varle,
 Martuiem sciur dauà opeta;
 Scto nemogu mochi vmarle,
 Ni kriposti slaba suieta;

Nijesu cuda niedna, niesu,
 Da kragliestua semglie ouega
 Sa ouà diela hotielefu,
 Ciastit, slauit, sliedit gniega;

K k k

Tuar-

Tuardoglaustuo tim vāršite,
 Istierate prike jede,
 Ter pošnaite, i primite
 Boga, kijuas šhranit gredeš.

Pontio varšci oue riedi,
 A ū nemiru prem veliku
 Pukše oholi gniemu prieci,
 Rogobornu cinech viku;

Iak nesuicšni, jak smamieni
 Šparši deru suoje odiechie,
 I ko šciu plam vščesceni,
 Kascu šarče suak cas vechie;

Všinnoscena takò riekā
 Čestiem. dāšdim malo prijē,
 Kadše šprauglia plaha, i priekā
 Blišgne luge da prikrije;

Sui miesčtani od daršcaue
 Šueščto mogu tarce harli,
 Šilne vode da šaštaue,
 I da suarnu gniš tiek varš;

Alli one vštegnute
 Šilnijese cine, i jace,
 Šaštaiene deru pute,
 Rauna poglia tope, i tlace;

Nemilosni Ierud tadā,
 Galileu. klj vladāšce,
 Šionskoga pošred grada,
 Po šrechise nahodiasce;

Biesce

Biesce gniemu oua strana,
Dijo isgubien vlasti ocine,
Pourachiena od Rimiana,
Da gospodi gnie krajnje;

Glasouiti dni suecani
Cinilimu biehu dochi,
Kako mnokrat ù posnani
Ierusalem s'mnogom mochi;

Toi Pilatu bi vgodno;
Ter stesiem vlasnaua,
Da Isukarstu miesto rodno
Galileiska jes darscava;

Suefanaga scglie k'Ierudu,
S'mnogo strasce silne, i hude,
Pò gniegouu neka sudu,
Kò podloscnik, sudien bude;

Tesiem putom, daje odaho
Tescke od milli, szieni vechie,
I kù mnoštuo filno, i plaho
Sadauamu, gliute od smechie;

Kraglse veoma obeseli,
Biusci cegliad nabuniena
Prid lizemu tad doueli
Isukarsta vhitiena;

A tò er biesce dugo vtime,
Mnoga sceglia da darfciga
Besiediti faedno scgnime,
I na blisu vidietiga;

Cuiuch Boscia priuelika
 On cudesa slauna toli,
 Kiem slouiasce suakolika
 Semglia Eurienska ù okoli;

Primiga ù duor farza rada,
 Ter kascuchi vedro celo,
 Od gniegase vidiet nada
 Kojegodi cudno dielo;

Vgorusctoi toi poscudi
 Raslikega stuari pità,
 I s'hitrinom odasuudi
 Besiedami mnosiem hita;

Nuse varlo Kragl himbeni
 V pameti suoioi vara,
 Ermu Boscij Sin gliubieni
 Nà besiede ne odgouara;

Ne cinechi od prokleta
 Vboijze szienu niednu,
 Karstiteglia tiha, i sueta
 Kojj proli karu prauednu;

Silnu glauu punu biesà
 Pogledatse ne dostoj,
 Neg rodienieh put nebesà
 S'obrachieniem celom stoj;

Sli Scidouì ù toliko
 Kros gouore nabungliue
 Prauednaga slobno, i priko,
 Rasliziema griesim kriue;

Tuardo

Tuardo filna Kraglia glaue,
Kij od oza huda gori,
Varh podloscne da daršcaue
Stai pamet, occi otuori;

Veliahumu, ouoie oni,
Koga josťter ù pouoiu
Mudri Chiachko tuoi progoni,
Sa podtuardit krunu suoju;

Ako puťtisc gniega fade
S'naľliedniemchie dochi pukom
Tue kraglietuo da popade,
I vgrabi filnom rukom;

Nà oue riei bes temeglia
Drughe gore prilagahu,
Kiem raiskoga Stuuriteglia
Prid sliem Kragliem potuorahu;

Ki videchi damu nechie
Iefus podat odgouora,
I da riei ne ľamechie,
Mucechij od mramora;

Sa fuiem mnoťtuom boinieľ sluga;
I s'otalom voiskom boinom,
Kò ludiemse gnime ruga
S'oholastĩ nedostoinom;

Cinimuse cudo mnogo,
Da ù vladaniu Solimskomu
Ouakije Couiek mogo,
Od boľasni bit ikomu;

Damuje Otaz prem nemijo,
 Sa vai mnoghe jur cegliadi,
 Bes rasloga pogubijo
 Prauu diezu gniega radi;

Varhü ruga, ki gnim tuori,
 Sa pogardu hughiu, i vechiu,
 Duoranima suoiem gouori,
 Dà nagn stauc bielu odiechiu;

Karuni slotuor narugana
 Kros nacine silne oue
 Suietla Kraglia raiskieh stranà
 Vrachia ù duore Pilatoue;

Od ouoga dneui fato,
 Kijse dotle slo gledasce,
 Hudi Irud, i Pilato
 Priategli drasi ostasce;

Miritefe, vasc mir oui
 Sdruscen s'griehom male vire,
 Tescku sctetu vam gotoui,
 I scestoce prem nemire;

Priateglstuo nellicnoje,
 Pò slu dielu, kefe sklapa,
 I ne gliubau, nego toje
 Nesklad, varka, lasca, i tlapa;

Oudi ostauglia jakos mene,
 I od jadase sarze trefe,
 Mislech muke neisrecene,
 Koie Boscij Sin podnese;

Nà kakuese trude staui
 Sa rad mene, jaoh, gresnika
 Stuo raz gliudske sue narauj,
 Tielo vfausci od Couieka;

Stuo raz, koga vlas nemore
 Ni moguchstuo vsdarfcati
 Krepka semglia, plaho more,
 Ni nebeski duofi slati;

Ti veliki Dufce Sueti
 Kros tuu pomoch milu, i blagu,
 Moioi slaboi prem pameti
 Stanouitu podai snagu;

Ciem pieuania oua sljdim
 S'mom kripofci malo jakom,
 Suud okolo mene vidim
 Suiet pokriuen zarniem mrakom;

Gdifu fuiesde potamnile,
 Gdie pomarcio frak funcani,
 Gdi nebesa placu, i zuile,
 I nebeski sui duorani;

Ah gliubieni Sinu Boscij,
 Viecno sunze, Bosce istini,
 Nà kojise vai podlosci,
 Sa dat nascoi liek kriuiui;

Neka jadi, kiem nije broja,
 Varhu nasbi naripili,
 A dae sdrauo glaua tuoja,
 Nasc pokoju flatki, mili;

Neka

Neka semgla nepraedna
 Suabi strena bijla prije,
 Negse fagniu kapglia jedna
 Ciste karui tue prolije;

Ti neisrecene tughe, i smechie
 Tarpie ù gliudskoi nascoi puti,
 Nà otuorene raiske frechie
 Miran couiek dase vputi;

Mi tuu gliubau ne sposnamo
 Dobrocince blagodarni,
 Negte griesim fuegh vrieghiamo
 Hudi oduechie, i neharni;

Suescto vruchie milosarghie
 Tue bi nasce varh obiesti,
 Tolikofu ù slu tuarghie,
 I ostinute nasce suiesti;

Ti podnisci tuu visinu
 Na scestoke fa nas boli,
 Mi sciuemo proch nacinu
 Ponositi, i oholi,

S'brani enoga mismo stabra
 Sladke obrali jur jabuke,
 Ti na tesckom kriscu isabra,
 Sa nas podniet smartne muke;

Radi tega sad prid onò,
 Sad prid ouò gresc pristoglie
 Vesan, smuzan, besakono,
 Alli s'draghe tuoje voglie;

I ti nasc Eog raiska dika
Kichiesc vas sui et doch suditi,
Nepraednich od filnikà
Kriuo sudien tarpisc biti;

Suarba Pieuania Sedmnaestoga .

PIEVANIE OSAMNA-

E S T O.

AD Ban vidie od Solime,
Dae od sbora slobna, i kleta
K'gniegouiema duorouime
Sin doueden Boscij opeta,

Suese sarze gniemu smelo,
I scestoku muku chiuti,
Marfechiega suda dielo
Nemoguchi vbiegnuti;

Stò nacina isnahodi,
I obrachiasè pò sue pute,
Ieda gniega oslobodi
Od prièchiene smarti gliute;

Nù besiede saman trati;
I rasloghe, ke podaua,
Er nemosce omekscati
Ggniuna puka tuardoglaua;

Pace sctose vechie fili
Dà varlinu gnih illieci,
Sad kros sladki gouor mili,
S'rasardienom sadà rieci;

Toli-

Tolikofe vechie oni
 Kascu oggniena puni ggnia ,
 I nemili ; i vñioni
 Prauoi karui suprotiua ;

Nai poslije gnim besiedi ,
 Blagaje ouò suetkouina ,
 Ku pò viscgnoi sapouiedi
 Ciafci Eurienska sua kraina ;

Kad Vladalaz od daršcaue
 Obchi puſtit ſuemu puku
 Kriuza , duſcan kije od glaue ,
 I doſtoij ſmartnu muku ;

Tim pokoli ſad ouega ,
 Neſnam kako , vi kriuite ,
 I pogubit nago gniega ,
 Kros prigliutu ſmart ſcudite ;

Komu boglie , rafmi gniemu ,
 Dat ſlobodu ſladku mogu ,
 Kriu nebiuſci ù nicemu ,
 I obadien proch raſlogu ;

I dae ſcto kriu , doſta vechie
 Doſadgaſte pedepſali ,
 Doſta muſte jadà , i ſmechie ,
 I boleſti ſle ſadali ,

Illigachiu puſtit , illi
 Vi ſudite gniega ſami ,
 Koſte ù ſuiesti namiffili ,
 I odredili megghiu vami ;

A , i vasc priategl Irud eto
 Sa kriuzaga ne nahodi ,
 Tolikoie fciuoť suieto' ,
 I prauedan , ki prouodi :

Cemu daga sudim , cemu '
 Neprauedno da vmorise ,
 Nebuduchi grichà ù gniemu ,
 Sa kij fadiet moglobile ?

Ouť Pilat befiedechi ,
 Pukmu ggniuan riec prisiece ,
 Strafcnu viku ter tuorechi ,
 Propni gniega , propni rece ;

Na oue riedi rogoborne
 Drughe gore scamorasce ,
 Od treskefe rogoborne
 Grad vaskolik ralliegasce ;

V okouieh biesce tadà
 Sli Baraba lufesc hudi ,
 Veomi marsien suega od grada ,
 Ziechia opake suoje chiudi ;

Oui omarscen gliudskom karui
 Varh suieh inieh rasboinika ,
 V nabunah biesce parui ,
 I bars nà fla suakolika ;

Smart cekasce radi toga
 Lescech sufesàn ù tamnosti ,
 I vřania tù niednoga
 Ne imasce od milosti ;

Rallo-

Raslofnoſe tad Rimſkomu
 Namieſniku ſta miſſiti
 Pri couieku ouakomu
 Moch Ieſuſa ſloboditi;

Tim paſechi gliudi ohole,
 Oue riedi gnim iſuſti,
 Alli gniega, alli vole,
 Ifukarſta daim puſti;

Oni ſkladno nabunieni
 Slauna Kraglia viſcgnieh duora
 Vele ù magnoi darſcech ſzieni
 Potiſctena, neg ſlotuora;

Vapiu kletoi ù omraſi
 Glasim puniem ſarcbe hude,
 Ifukarſta dà poraſi,
 A Barabu puſtit bude;

I ſa prije na varh dochi
 Namieſgliene ſuoe varline,
 Opiruſe ſa ſuom mochi,
 Neifrecenu ſilu cine;

Pilatofe teſcko ſjadi;
 I ſapanien oſta ù ſuieſti,
 Videch da ggniu ſle cegliadi
 Nemogaſce niciem ſmeſti;

I, cim gliudim na ſlo harliem
 Ne nahodi miere, i reda,
 Boſcie tielo bicim varliem,
 Gliuto iſbiti ſapouieda;

Velech

Velech, nù ako nacin oui
 Smiri scegliu karui praue,
 Nemilosni ter Scidouï
 Suoju filos cudi vstaue;

Nù, ako videch gniega isbiena,
 I karuaua pò sue strane,
 Mnosce neprauo rasardiena,
 Nà kugodse milos gane;

Od mrasnesu tuarghi stiene,
 Akose ouiem nò nalite,
 I ne vgase sceglie ožgniene
 Tescke od smarti, kumu prijte;

Neprauedni jur karunizi
 Š biele puti ruho sulace,
 Daju, vaimeh, sasma prizi,
 Kros vdorze šle potlace;

Iur Bosciega vèscu Sina
 Naga nà stup nà mramorni,
 Bes osira, bes nacina,
 Jedouti, nerasborni;

Iur podiscu suom jakosti
 Nà ismienu ruke plahe,
 Termu daju s'nemilosti
 Vsmnoscite suud samahe;

Pricistoie Sueto tiilo,
 Ke bij dotle bieglie od sniega,
 Suoje oblicie isgubilo,
 Punoje modrich sue biliega;

Ter

Ter is vsta, i od suudi
Karu obilna nisagn ide,
A hudobnij plasi gliudi
Lupajuchi nà pried slijde;

Kostimuse odkriuene
Na stò miesta jur gledaju,
A oni tuardi nesmiliene
Sue varline ne vstaugliaju;

Nije sadošta, nije gnimi
Karu, i snagu damu otmu,
Čestiem bicim neisbroinimi
Otet hochie i sciutmu;

Kogod ù duor filni vlasi,
Sa gledati biesna dila,
Pò karuauoi riezi gasi,
Tle mramorno kaje oblila;

Dosta vechie sarcbe, i ggniua,
Vtasise sli karunice,
Na me duscna, na me kriua
Suarni ohole tuoje bice;

Nemilosie tua velika,
I nesuiesne sasma odluke,
Nà karu prauu rad grescnika
Nepraunedne staugliat ruke;

I asam, ja kriiu, s'neraslogom
Tuoia sarcba nagnse otresa,
Kunemtise sciuiem Bogom,
I suiem duorom od nebesà;

Occi otuori dobro sadà
Nà kakaufe grieh postauì,
Noch pakliena tobom vladà,
Vstauife, ah vstaui;

Nije milofti, vaimèh meni,
Suoga biesà ne puftisce,
Lokle sasma ifmoreni
Moch, i snagu ne ifgubisce;

Oslòbodien Iesus tade
S'tuarda stupa kamenoga,
V karu illu suoju pade,
Kafe is gniega pròli mnoga;

Tufe ifgardi vas opeta,
I ponoui suoie rine,
Od karunika huda, i kleta,
Nemilosno gniemu dane;

Takò garda, i karuaua,
Sà vechiumu podat muku,
Silna cegliad, i nepraua,
Vkasaga suemu puku;

Suemu biesce tielo golo,
Isuan famo fèto vbrus bijo,
Po friedimu suud okolo,
Priciftuje put sakrijo;

Nà nemilo toi skafanie
Vas nebeski duorse smuti,
Sunze, i miesez flo skoncanie,
S'kolom jasnèh suiesdà ochiuti;

Smartni trudi nu gniegoui
 Ne pristaju nà llu ouemu
 Er boinizi Pilatoui
 Gorù boles daju gniemu;

Oni snajuch dà mnokrati
 Sarzem veomi veselime,
 Kraglieustuomu ktiefce dati
 Mnosi puzi od Solime;

V zarlienu vedhu odiechiu,
 Kako Kraglia gniega oblacé,
 Nà glauumu pak namechiu
 Od tarnoue krunu drace;

Nà onu glauu, koju nebi
 Sadouoglnu narefile
 Suekolike suiefde od nebi,
 Ni pod puno gniu krunile;

I, cim suak cas vsmnoscaju
 Neraslofni smieh, i viku,
 V rukemu tars podaju
 Sà kraglieusku sà scibiku;

Ouiem ruhom ogarnuta,
 I vrescena ù nesuiesti,
 Varh siedishta podignuta
 Postaugliaju gniega siesti;

S'natiezaniem ter neprauim,
 Suak cas vechi gnim rug tuore,
 Nesuiesnima sad posdrauim,
 Sad otroune kros gouore;

M m m

Kako

Kako mnokrat kad jednoga
 Od vesele sue druscine ,
 V igri plahoi Kraglia suoga ,
 Ne dorasla dieza vcine ;

Prid gniegouiem fui pogledom ,
 Kò dagase tresu, i boje ,
 Sadà klece , sadà redom
 Isfredieni vsagn stoje ;

Sad gniegoue sapouiedi
 Cim varsciti suaki tece ,
 Vikà vsmnošna s'toga sliedi ,
 Kase cuie na dalece ;

S'ouiem boini skup nacinom ,
 I ostale duorne slughe ,
 Nebeskoga Kraglia Sinom ,
 Cine ohole smiehe , i rughe ;

Occi vbrusom sadmu vescu ,
 Pgliuuotinam sadga garde ,
 Sadà darpe , sad potescu ,
 Nad planinske vargli farde ;

Sadmu skubu vlase od brade
 Vboinome rukom plahom ,
 Pricistomu tielo fade
 Sue margliaiu gnusniem prahom ;

Klaniajuse kò snisceni
 Prid gniegouo sadà lize ,
 Sad ù obras Boscanstueni
 Daju ceste samlatnize ;

I nije

I nije dosti daga vdire
Toli cesto cegliad kleta,
Nego iofter nagn napire
Tkoga vdara, da goneta;

Kud ohodim, kako isbiena
Silnom tarsti flauna glaua,
Suaje, vaimeh', israniena,
Sua bolesna, sua karuaua;

A'tò er krana drace gliute,
Kaiu krusci ofètrà, i cesta,
Cinech noue rane, i pute,
Vuriegghiaiu nà stò miestà;

Tako ismoren bes pokoja
Nemilosnieh od slotuora,
Nise tufci, ni vsta suoia
Nà podane muke otuora;

Sasue dà oni sasma gliati
Rukom, pfoukam, filniem glafom,
Ni pocinut, ni odahnuti
Nedadumu jedniem casom;

Ah nemile placne slike,
Tkoje chiudi tac neharne,
Da ne lieua susà rijke,
Dà mramorom ne protarne?

Ptiyje od neba, suieri od gore
Gniesda, i jame suoje imaju,
Posred*koieh, kadse vmore,
Nà suu vogliu pociuaju;

A'Sin Boscij, suemu suietu
 Ki nebeski pokoi doni,
 Ne imà miešta, raisku, i suetu
 Suoju glauu dà nafloni;

Nego istrudien; nego ismucen
 Neprištaune tarpi vaie,
 Ranau, karuau, isbien, stucen,
 Daga pasit strahochiaje;

Nà oui nacin isgardiena,
 Pilatga opet' puku kasce,
 Ieda sarza rasiediena
 Slieh Scidouà tiemse vtafce;

On nà defno, i nà lieuo
 Obarnuse scgnime tadà,
 Gouorechi, Couieka euo,
 Kijuas strasci, ki pripadà;

Iak da k'temu josc prilaga
 I kò Prorok hōchie rieti,
 Couieka euo, koga blaga
 Gliubau sa suieh fili vmrieti;

Couieka euo, koij nasce
 Prima gliudske griehe hude,
 Dosciuieti ki spraughiasce,
 Dà osciuieti vas suiet bude;

Couieka euo, ki gre s'gori,
 Sa dobrotu suoju mnogu,
 Kijse od Boga Couiek stuori,
 Dasu gliudi slični Bogu;

Couie-

Couieka euo, suproch komu
 Narodise fuoij bune,
 Kraglieuskoga ruha euomu,
 I scibike suietle, i krune;

Euo druscbe neisbroiene,
 Euo voiske, koju vodi,
 Da gradoue podloscene,
 Da kraglieustua scgnim gospodi;

Nue sue faman, er nemosce
 Sa suiem snaniem, sa sue trudi
 Vciniti da podlosce
 Nà raslogse flobne chiudi;

Vidienie ouò tuscno, i placno
 Nasititi nije jako
 V nabuni sloi diuiacno,
 Plaho mnošctuo sasna opako;

Niedan gouor, molbe niedne
 Gnih vtašcit neumiju,
 Nà prañednu sui karu scedne;
 Suu dokoli gniu popiju;

Sui vikaju filnom vikom;
 Kako dase vas grad ori,
 Dase Isukars smarti prijkom,
 Varh tesckoga krisca vmori;

Ne isglednome jošće flobom
 Tuorech strašcnu rogoboru;
 Natiecuše meghiu sobom
 Tkochie vkasat sarchu goru;

V pobuni kletoi toli
Šlufcajufe bes rašluka
Iša glasa glasi oholi,
Iša bukà varle buke;

Sred planine tako štarne,
Kuju odieuà gai obilni,
Kad nebeski duori garme,
I boi cine vietri filni;

Dubia trepet strašcan daju,
Ter s' velikom oholašti
Meghiu fobomse vdaraju,
Iohe, iele, bori, krašti;

Tako, i biesno kada more
Rasardise šimno u vrieme,
Česti vali kako gore
Sarnu jedan sa drušeme;

Vali, koieh fila ggniuna
Stuara yrnebes ušioni,
Tefsko plauj, suprotiuna
Gnih rasarcba ku progoni;

Oko puka nabuniena,
V poščudi šloboni tuarda,
Kletà voiska neuidiena
Paklieniehse varti šarda;

One pamet šuieh vščiscu,
Da neprauu mišao šlijde,
I neuogniem rasbor dišču,
Šuoga grieha da neuide;

Suako.

Suakomuie farze mutno
 Jedom pakla oggnienita,
 Da gre opako, i besputno,
 Da bieštuje, dà mahnita;

Rimskoga ù tò Namiesnika;
 Scglie moliti verna gliubi,
 Prauednoga dà Couika,
 Bes rasloga ne pogubi;

A tò, er biesce gniega radi
 San veomi strasciu sniela,
 Gdise priete gorzi iadi
 Sa nepraua filna diela;

Ouoje, ouo (gouorechi)
 (Vikme lasciu san ne vara)
 Tih iagagncich, koga ù smechi
 Mnosc pastiera slich pohara;

S'rasdrašceniem oui psima
 Biehu gniega obkruscili,
 I kameniem, i daruima,
 Nemilosno pogubili;

Vbienaga gore, i lusi,
 I planine sue plakahu,
 I ù scestoku jadu, i tusi
 Rad gniegoue smarti stahu;

Stoga sarcbe pun velike
 Nebeskise Kragl vkasa,
 Scagliuch hude nà karunike
 Bice tescka od porasa;

Erse nebo sue nauuce
Oblazima zarniem tade ,
I strahouit grad potuce
Poglia, strané, i hiuade;

Sa tiemse oui cù glàs, Bogu ,
Rimianine , sciuet prosti ,
Nedaj miešta neraslogu ,
I nesuiesnoi nemilosti ;

Prid snom ouiem malo prije ,
Verno nebo joscmi obiaui ,
Mnoghe drughe strasciuije ,
Kijeh spomena mene oštai;

Ià vierujem ziechia ouoga ,
A ocitoje toi i tebi ,
Daie on mili porod koga
Od Bogouà višcgnieh s'nebi ;

Tim flu cegliad , i neuriednu
Od karunoga diela vštai ,
I ù gniegouu karu prauednu
Tuoieh rukà ne karuau;

Dalek strascne kobi oue
Bog od nasce kuchie vkloni ,
A nemile gnim Scidoué ,
I sue pleme gnih progoni ;

Pilat sumgniu tiem kafaniem ,
Vechmase oprije ggniunom puku ,
Sliedech sa suiem nastojaniem
Rasbit hudu gnih odluku ;

Blaghe

Blaghe oftauglia iur besiede ,
 I s'oscetrome riedi prieti ,
 Da vstaue plahе jede ,
 Koijeh nije moch tarpieti ;

Odriefsiti on prauedna ,
 I pustiti jur hotiasce ,
 I sam sebe s'diela vriedna
 Tescke od tughe slobodiasce

Posna toi Kragl viecnieh siena ;
 I od pakliene sle propasti ;
 Koga trasce vspomena ,
 Isgubiene dauno ciasti ;

Ter docimга od osuete
 Viekouita mōri scegchia ,
 I kros misli slobne , i klete
 Oholomu farze vrieghia ;

V sebise gorko smuchia ,
 Da suu hitros vuhoultu
 Pridobiti jes moguchia ,
 Icia pamet nà sem suitu ;

Takò smeten van nacina ,
 Is zarnoga soue iasa ,
 Strah ledeni garda cina ,
 Tamna sgleda , sciuta obrafa ;

Ne hrانياsce pako jasni
 Sred studenieh suoieh spila
 Gore farde , ni nakasni ,
 Koia smetà dobra dila :

Sloceſtuoie potifſtĕno

Drug, i mraſna gniemu ſma,

S'kiem ſaedno ſtanie obchieno

V ponoru tmaſtom imà ;

Kò vladalaz viečne nochi

Ouu otrounu neman vidie,

V Solimske mire pochi

Tutakoioi ſapoudie ;

Neka Banu Sionskomu

Slom bojaſni ſarze ſledi,

Bieſnom mnoſtĕuu Scidouskomu

Protiuitſe da nè ſliedi ;

Sluſca gniega ſtraſcna ſarda,

I od marſechie nochne ptize

Stauglia na ſe krila garda,

I ſuu oſtalu ſliku, i lize ;

Takò pod ſrak pod ſuncani

Is oggniene letech tmine,

Varh kitniehſe gorà ſtani

Paleſtinske pokraine ;

Poſpieſcnaſe ù vidieni

Ierufalem ſunu od tole,

Gdiju poſla Kragl paklienì

Prid goſpodske duore ohole ;

Tù letechì prid pogledom

Silna Kneſa moguchiega,

Neuidieniem ſuoïem jedom

Tice, ſmeta, i truiega ;

I, cim

I, cim mnokrat isnenadi
Okolose gnega obltire,
Sadmu parli, glauu sadè
Zarniem krilim gliuto vdire;

On videchi neman hudu,
Mrafan sledom vporeda
Vas ù smechi, vas ù trudu,
Scestokieme strahom predà;

Iescimuse pràm varh cela
Vsti sahnu, tamni slika,
Suemu riedi kascu, i diela,
Daje skoncania pun velika;

Puk pasechi gnega tresti
Scestokose pripadena,
I kò daje isuan suiesti,
Suega ù lize promieniena;

Nechie sgodu dà propusti,
Neg dokle imà vrieme ù druscbu,
Kros tisuchiu slobnieh vsti,
Vikà, i cini nouu tuscbu;

Oui slabo mnošctuo buni,
Da od ouesieh suieh semaglia,
Suietlom krunom gnega kruni,
Daga vcini suoga Kraglia;

Satò akoga prauda tuoja
Ne pediepsce smarti hudom,
Kuju dauno stech dostoja
Prid prauedniem suakiem sudom;

Suuchie skoro Palestinu ,
 Is prid Rimske dignut vlasti ,
 I od Sirije Kraglieuinu
 Sgrabituiam , i popasti ;

Pace akoga pustiſc ſadà
 Koe poceo , da puk varà ,
 Ne vſaiſe , i nenada ,
 Priategl ſlauna bit Cefara ;

Vbi , propni , digni s'vieta ,
 Ako Zarsku gliubiſc ſlauu ,
 Mir obchieni da ne ſmetà ,
 Nam protiunu ouu glauu ;

Cin ſciutom da nai barſce
 Plati ſuoje griehc prijke ,
 Prijc neg ſemglie oue oduarſce ,
 I raſtruie ſuekolike ;

Daje ù mieſti ſmechia ouemu ,
 Cefarouo nije horiegnie ,
 Snaſc da hodi ſuproch gniemu
 Nà kraglieuſtuo tkofc pegnie ;

Oue rieci neraſloſcne
 S'Pilatouom mnogom boli ,
 Ne bes jake vike vſmnoſcne ,
 Gouorahu gliudi oholi ;

On videchi da nemore
 Sarze prignut gnih kamenò ,
 I da mnoſctuo ſuak cas gore ,
 Kaſaſceſe nabunieno ;

I, er biesce tegnut vechie
 Od pakliene strascne fliedi,
 Pripadese, i pun smechie
 Nà kraglieusko ime vbliedi;

Timse ù ruke gnim pufctaua,
 Nij smie smetat gnih poscude;
 I oduchiefe strasciu dauà,
 Nepraudaga dà dobude;

Sred pucine morske ouakò,
 Silni vietri puni ggnia
 Kad puhaju plaho, i jako,
 Tuardoi plauì suprotiua;

Gnie vladalaz ne da od parue
 Miesta oholoi gnih varlini,
 Sa fuiem veslim negose arue,
 Sa odolieti floi godini;

Nù kad vidi naj poslije
 Da sa mani snagu hara,
 I dà dobit jaki nije
 Silu obiesnieh od vietarà;

Saedno s'morem put obrati,
 V veliku terse strahu
 Ggniuniem valim da vladati,
 I vremenu prieku, i plahu;

Kad promieni suoju odluku,
 Strasciu Sudaz, i neprai,
 Podignutu biesnu puku
 Oue ù kratko rieci prai;

Pridobitsam , prauda gine
 Neprauedna gdi je sila ,
 Bes rasloga , bes kriuine
 Da ise ouemu smart nemila ;

Nuse ù dugo s'grieha ouega
 Bit veseli ne nadate ,
 Vascom glauom vi sa gniega
 Odgouarat Bogu imate ,

S'vasciemchiete sui em plemenom
 Vi platiti mierom punom
 Karu , kù sadà nesimilienom
 Spraugliate se prolit bunom ;

Doniet sa ouiem gouorome
 On pun vode sud naredi ,
 Ter vmiua ruke gnio me ,
 I oue rieci jos se besiedi ;

Kofu ciste ruke moie
 Od prauedne karui sadà ,
 Takò sarze me cistoie ,
 Gnie prolitie na vas padà ;

S'pristoglia se disce suoga
 Kò douarsci besiede oue ,
 I ziech suda smeten toga
 Poghie suietle ù duoroue ;

Tadà mnosctuo sle cegliadi ,
 Sta vapiti karu gniegoua
 Varhu nasce glaue padi ,
 I varh nasceh suieh sinoua ;

Tim samiren puk opaki ,
 Poce spraugliat prik fatisce ,
 Silne od smarti nacin suaki ,
 Da prauedena satarisce ;

Tescku suarhu , i nemilu
 Ne samomu dat mislechi ,
 Neg da bude u suom tijlu
 Dugu boles tarpiet mrechi ;

I, jur puni smartne slochie
 Neuernizi jedouiti ,
 Na visoko daruo hochie
 Propetiga , i pribiti ;

Da na ociju suieta suega
 S'dusieh mukà , kim nije broja ,
 Nasc spasitegl Sin Viscgniega ,
 Suarsci vmarla lieta suoja ;

Tim od cedra mirisnoga
 V nesuiesnom u vesegliu ,
 Bes karfmania bes niednoga
 Krisc pritescki grade , i diegliu ;

Smarti ouakom staro u doba
 Kragli , koj sui et vladahu ,
 Neprauednieh radi sloba
 Glaune kriuze pediepsahu ;

Da smartnoga casa prije
 V bolesthieh , i u nemiru ,
 S'mukom , koyom flike nije ,
 Stokrat na dan , tuscni vmiru ;

Prikoreno tadà daruo ,
 Bes imena , i bes dike ,
 Nai flaunije , i naj paruò
 Sad na stabre suekolike ;

Nà otaru ponosnomu ,
 Po sred Zarkue sueta stana ,
 Daršcimoga ù suietlomu
 Srebru , i statu sakouana ;

Sa vspomenu Boscie smarti ,
 Viečni sciut s'koje imamo ,
 Tuse gniemu sui proštati ,
 Kò Boscanstuu poklamiamo ;

V strascite dñeui one
 Odrediena suietu suda ,
 Kad kròs plame vsione
 Bude isgoriet seinglia huda ;

Miesšte suiechie on suncane
 Na nebuchie suieto vštati ,
 I sue od suieta cetar strane
 Suoiem frakom obašati ;

Kò pò gradu glas profuse ,
 Da neraslog praudu spleša ,
 Da sli gliudi spraugliause
 Kraglia vmorit od nebesà ;

I tughinà , i gradianà
 Suaki oštaii suoje stanie ,
 Kupechise sa suieh stranà
 Nà scalosno prikasanie ;

Tkò sa vidiet, tko sà ciuti,
Tko sa scalit harlo stupa,
Priduornisu puni puti
Neisbroiena gliudi skupa;

Boinizi ù tò nesmilieni
Biehu suukli s'gniega vechie
Od rugania plasc zarlieni,
Nagn stauiusci parue odiechie;

Ter cinechi strascnu viku
Silniem glasim jaziem dósti,
Suesanaga nà smart priku
Potefahu bes milosti;

Ne ispuniasce tui nemili
Suoi ggniu cegliad ù slu oggniena,
Negmu biehu josc stauili
Kriisc scestoki varh ramena;

Koja biesce vidiet muka,
Gdi jagagniaz krotki, i sueti,
Od neharna filna puka
Grede smúzan sa vmrieti?

Gdi konopi, vaimeh, tuardi,
Vescu, i ceta vřouita
V nefzieni, ù pogardi
Cias, i diku suega suiija;

Gdi Sgraditegl raiskieh duora
S'dracnom krunom varhu kofi,
Putom karunieh od slotuora
Neisrecena fla podnosi;

Pod bremenom gdi tesckieme
 Naudase, trepti, i pada,
 Iedniem parstom ki samieme
 Darsci vas suiet, i gnim vlada;

On noscasce daruo vboino,
 A grediasce gniega okoli
 Cestieh piescz mnoŝtuo boino,
 I kognika skup oholi;

Nà suieh ŝaju tuarda oklopiã,
 Vreŝceni periem suisu,
 Sui viŝoka noŝe kopia,
 Iak da na boi pripraunisù;

Silne trubglie glasom mukliem
 Piet nà ismienu nê pristaju,
 Gore obilne hridim pukliem
 Odgouorim ŝtrascan daju;

Alli mnosi blaghe suieŝti,
 Praui duhom, ŝarŝem verni,
 Od prigliute od boleŝti
 Prolieuahu plac cemerni;

Mile Majkê naulaŝtito
 Šmnogo mladieh dieuoicizã
 Sue zueliãhu jadouito
 Groŝniem ŝuŝam peruch lizã;

Pasech ŝmartno cim na mieŝto
 Karuniziga ŝli potescu,
 Oŝtre ŝtjene gdimu cestu
 Suete noŝhe bodu, i rescu;

Oŝtre

Oštre štienne, fa suieh kraia
 Kefe mašte rusom karui,
 Kamu od glaue do štopaja
 Pod pritelckiem kriscom varui;

Bolnieh scenà videch druscbu,
 Gdi scalosno place, i zuieli,
 Vsdiscich na gnih tuscba
 Oue rieci Iesus veli;

Ne placite milostiuie
 Sionske kchieri sadà mene,
 Vas placite, kešte kriue,
 I sinoue nesmiliene;

Dochie vrieme, kadchie kleti
 Mnoghe s'cești sue nemile,
 I cas, i hip, kad na suieti
 Sacelesu, i rodile;

Visokiema kad gorami
 V gorkomchie vapiet trudu;
 Kamenitiem klisurami
 Priklopiti daih budù;

Ako ù daruu sad sirouu
 Mnosctuo ù griesieh odhranieno
 Kasce, i cini silos ouu,
 Sctochie ù suhu bit cinieno?

Velech ouò na pried hodi
 K'miestu mukam odlucenu,
 I Solimski grad ohodi,
 Štesckiem kriscem na ramenu;
Suarba Pienania Osamnaestoga

PIEVANIE DEVETNA- E S T O.

OCIM ouà diela shjde,
Kragl, i Chiachko suega stuora
Na nai visci varh vsijde
Od raiskoga suoga duora;

A tò neka s'gar s'visinà
Smart nemilu pasit bude
Gliubienoga suoga Sina,
I gniegoue tescke trude;

Oko gniega fasuieh stranà;
Bogogliubne, i sniscene
Letè viscgnieh od duoranà
Ceste, i druscbe neisbrojene;

Nà varhuse od nebesà
V neismiscglien nacin sterc
Slatna graghia puna vresa,
Koioi nije varha, i miere;

Tù kamenia pridragoga
Neisfreceno mnoštuo gori,
Stuoriteglia nebeskoga
Ponosnifu ouò duori;

Suekolike ftuari vmarle
 Pod fobome oni pafe,
 Kud funcani kogni harle,
 Suiefde, i miefez odkle iflase;

Sred ouega fida flauna,
 Suakà ifuarfnos gdi fdarfcife,
 Od diamanta tuarda, i flauna
 Ohò vfraftom brieg fcirife;

Brieg, ki oftale nadhodechi
 Sue nebeske velicine,
 Toliye liepfei, koli vechi
 Podifcefe ù višine;

Na gniem s'cudnieh deuet kruga
 Dolu, i goru fuud okoli,
 Gliubieniehfe Bofcieh fluga
 Ifredieni pafe ftoli;

Kori Anghieofki doghiofce odi,
 I cim fuaki Boga poie,
 Dopufctenoi ù flobodi
 Nà mieftofe redi fuoje;

Ime Bofcie huale, i glafe,
 Ter ù fuetlieh deuet redà
 Kor fuakoiy na ponafe,
 Pò raskofcnom briegu fieda;

Od Viſcgniega moch jednaka
 Vdielièna nije fuiem gnima,
 Naredbeno varfta fuaka
 Ofobitu kripof imà;

Koli-

Kolikose visci ù vlasti
 Od drugoga jedan broj,
 Toliko imà vechie ciasti,
 I Visegniemu blisce stoj;

V suojemu bitiu takò
 Veseo suaki gnih pribiua,
 I scudieno dobro suakò
 Polak fuoga Stuurza vsciua;

Sred gnih Otaz suemoguchi
 Nà pristogliu statnu siedì,
 Suiet vaskolik vladajuchi
 Suemoguchiom sapouiedi;

On neishitnoi ù suietlosti
 Suarchie suuda sue posore,
 Vfdarscechi suom kriposti
 Nebò, semgliu, pakò, more;

Varh Scidouske lle darscaue
 Occi obrati suoje tada
 I nemile vidie spraue,
 Solimskoga huda grada;

Saedno s'raiskom suom mladostim
 Kaluarju on gledasce,
 Neukopaniem gliudskiem kostim
 Kase jedno suud bieliasce;

Kaluariju smartnu goru,
 Kod Siònskieh koja mira,
 Kriuieh gliudi sa pokoru
 Podiscese, i prostira;

Tù karunizi nescilieni ,
 I ki tescka fla tuorahu
 Nà scestoki krišc pribieni ,
 Glauom griehe suoe plachiahu ;

S'toga pò gnioi vechiekratí ,
 Sue datise sarze stresa ,
 Sgaghiascese suud gledati
 Mnosć propetich od telesà ;

Tù kad Porod Kraglia od nebi
 Doghie, ter pun muke, i truda
 Vidie, daje spraua sebi
 Varhu krišca smart prihuda ;

Poce okolo pasit suudi,
 Iedamuse koiĵgodi
 Meghiu mnosćtuom karunieh gliudi,
 Obgliubieni drug nahodi ;

Niednogamu nije druga ,
 Suesu slobni protiunizi,
 I kij odasuud obstruga
 Oruscani sui boinizi ;

Drafigasú ostauili
 V ilieh mukah, vaimch, sama,
 I biegomse sui sakrili
 Po fred pustieh gorà, i jama ;

Kò kad pastier, koiĵ bglude
 Krotka stada fred liuade,
 Illi od suieri saklan bude,
 Illi vstrilien s'neba pade ;

Tuſcne oucize ù toi vrime
 Rasbiegnuſe, i poruſce
 Ter vecaniam ſcaloſnime
 Blifcna poglia ſua ſagluſce;

I, jur biuſci blifu vechie
 Daga propnu gliudi kleti,
 Ne bes teſcka jada, i ſmechie
 Ieſcitſe vſe, i treptieti;

Kako ſabien Porod daje
 Kraglia, pò kòm rai vladaje,
 Chiuti ù ſebi gorke vaje,
 Silne od ſmarti pripadaſe;

Mnoghe miſli jadne, i krute,
 Prohodemu priko ſuietſi,
 Od ſcaloſti vſrok gliute,
 I cemerne od boleſti;

Put viſcgniehmu rodnieh ſtranà
 Trudna pamet ceſto vtiece,
 A karu s'ſnoiem iſmieſcana
 Nis bliedomu tielo tece;

Tim na nebo gledajuchi,
 Oue ù ſebi rieci prauì,
 Sctome Chiachko ſuemoguchi
 V ouem ſmartnomu trudu oſtaui?

Cu nebeski Kragl ſuojega
 Draga Sinka te gouore,
 Cuſce Anghieli, koj gniega
 Bes priſtanka ciaſte, i duore;

Alli Viscgni, od vich vika
 Stanouito koj odredi,
 Sue na oui nacin neka
 Rad koristi gliudske sliedi;

Temeglitu suies vkasa!
 Varh Sinouieh smartnieh trudà,
 I gniegoua rad porasa
 Ne promieni suoga suda;

Nù duorani Boscanstueni,
 Kieh ne vsdarsci niedna fila,
 Scestokofu rafardieni:
 Ziech nemilieh karunieh dilà;

Suaki od gnih ù pameti
 Vscescese iak plam sciui;
 Dase Boscij Sin osueti,
 Dase fatru gliudi kriui;

Timse sprauglia suakolika
 Viscgnia voiska nà boi varli;
 Nà oruscie suaki vikà,
 Nà oruscie suaki harli;

Iedan nad suiem viesc, i hitar,
 Silnom trubgliom boino pieti
 Harliem krilim bars kò vitar
 Nà nebeski varh vsleti;

Ter sue Anghiele na boi suati
 Iakiem pieniem poce od tole;
 I biliege podà od rati
 Strahouite, i ohole;

Nà pieuanie treskouito
 Sua nebefa samne okolo,
 I treptechi ognienito
 Iasnich suiesdà bliedi kolo;

Sacu tai suek pun kriposti
 Tia nà nebu tko pribiua,
 Gdi nai nisci suieh suietlofti
 Nochnà suiechia miesez siuà;

Cufce i oni, koiem podà
 Viscgni, kij suiem suietom vlada,
 Strafcu gliudskieh varh na rodà
 Od istoka dò sapada;

Nà cuuenie toj strasciuo
 Suase semglià kruto vstrefe,
 I scto biesce po gnioj sciuo
 Sue ledeni strah obnese;

Tim kogodse gdie nahodi
 Od nebeskieh od gradiana,
 Posle ostale sue ohodi,
 I put viscgnieh leti strana;

Iak golubi bielī, kade
 Is visoka fida isaghiu
 Nà rasslike na liuade,
 Da podobnu hranu naghiu;

Tòm ochiute sle godine
 Bilieg. strascni grom, i buku,
 I nebeske varh vedrine
 Zarni oblazi dase vuku;

Popla.

Poplasceni ù prau rodna
 Stana tai cas lete, i teku;
 Od vremeha neugodna
 Da vbiegnu sarcbu prieku;

Iur na nebu po sue strane
 V ognienoi ggniunoi smechi,
 Tarce voiske orufcane,
 Koiem nije broja isrechij;

Iurse chiuti gdi ohola
 Guofdia gori filno suece,
 Iur skriptati boina kola
 Sluscajuse na dalece;

Kolase oba, na kieh plaha
 Nebefase obrachiaju,
 Silne od buke pune straha
 Sa suiemi suiesdam snebiuau;

Nà da i narau gliudska more
 Oua diela dotegnuti,
 Kà neumarli dufi tuore
 Bes telefa, i bes puti;

Oni mnokrat, illi budù
 Sletiet nà fuiet oui s'neba,
 Illi odmetnu bratiu hudu
 Pediepfatie bojem trieba;

Od gliudskoga sliku tila
 Cudniem ftuoròm nase ftawe,
 Slatne prame, barfa krila,
 I oftale sue napraue;

Toi dieluju, faskto inako
 Slabo gliudsko ochiutienie
 V potrebáh nebi jako
 Bilo posnat gnih cinienie;

V trenutie tiem od oka
 Sagradiene vihra od prijka
 Sui kolizi s'toga vsroka
 Hipe vŕesce naskieh slika;

Ter pospiesni. ter oholi,
 A, u nacin mugnie oggniene,
 Postauisce sebe okoli
 Boine oklope, i guosdene;

Boine o'lope, ke spomena
 Starogasu boja silna,
 V kòm od gnih bij dobiena
 Duhà isdaunieh voiska obilna;

Iedni harbom, jedni viciem
 Kopiemaŕe oruscaju,
 Iedni s'plamom treskouitiem
 Trubglie oggniene popadaju;

Obleŕu ouiem prachie ù ruzi
 Sa ŕtart cegliad nesmilienu,
 Slatnese oniem ŕtriele, i luzi
 Paŕe viŕiet na ramenu;

Nà junacku ŕuiŕu bedru
 Pripaŕali bridke maŕe,
 Suiem ggniu ŕmetà sliku vedru,
 Suiem is occhi ognagn skace;

Mnoŕi

Mnosi ziechia prauē ofuete
 V oruscanieh kolieh teku,
 I prokletom puku priete
 Tescak poras, i smart prieku;

Peria otuora strelouita
 Od gnih letech vechi dijo,
 Terefeie nà sardita
 Boina diela priprauijo;

Nù jednake sa letieti
 Ne imaju sui kriposti,
 Er suakojà varstà leti
 S'osobitom raslikosti;

Od gnih jedni krila duoja
 Nà ramenieh nose, i steru,
 Jedni lete na duasč troja,
 A ne ù jednak hip, i mieru;

I kò jedno nije letienie,
 Takò i jedna nije prijlika,
 Raslikoje i cinienie,
 I liepota gnih raslika;

Oui biela, oui oggniēna,
 Oui slatna pera nose,
 Oui modra, i sēlena,
 I oholose gnim ponose;

Stò prilikà liepa cina
 Varhu krilà drušiem sjaju;
 Kieh liepotu piet nacina
 Vsti vmarle ne imaju;

Nà' isti nacin jeseu mila ,
 Doba od doba suieh naj drasce ,
 Kitnom dubiu posred krila
 Stò raslika vuchia kasce ;

Isrediene strahouito
 Iur krilate druscbe ighiahu ,
 Ter okolo suud cestito
 Raisko poglie napuniahu ;

Broj , kakaufe gliudi od viekà
 Nije vidio pod nebesi ,
 Odkle stuori Bog couieka ,
 I suiet oui gnim narefi ;

Vitesà ouieh neisbroinieh
 Neumarloga od naroda
 Deuet cetà biehu boinieh ,
 I' deuet slaunieh Vocuoda ;

Mihajose nad sue ostale
 Od suieh glauom visci bani ,
 Pun vitesetua , i pun huale ,
 Gnih Voeuoda isabrani ;

Pò suemuse nebu poje
 Glasouita flaua , koju
 Od gniekada dobioie
 V hrabrenom strascnom boju ;

Hrani koscu kleta smaja ,
 I priliku suu josetera ,
 Koga ù tamni pako is raja
 Sa suiem dusim Oiem istierà ;

Nà vratumu nogu darsci,
 Oštro kopie sred cegliusti,
 Terga tiska dase sparsci,
 V ognieniti ponor guſti;

Od Anghiela voiske boine
 Pò fuem nebu on prouodi,
 I ſa ſharat gliudi vboine,
 Put Scidouske ſemglie hodi;

Kazigumu perie oholo,
 I raſliko s'gar pokriuà,
 A oruſciemu ſuietlo, i golò,
 I ſetit obli ſunzu odſiuà;

Sue napraue maca dicna,
 Kè pobiene ſlatom ſuijite,
 Goruſctiema ſuiſdam ſlicna
 Kameniamu draga kite;

Nà iſti nacin i oklopie
 Kamenimu draſi reſe,
 I viteſčko ſilno kopie,
 Od kogafe pakò treſe;

Iur nà vrata nà nebeska
 Bieſce doſcla vojska ſlauna;
 Gdiſe vſceſce varglia od trieska;
 Kaſcuchiſe na boj ſprauna;

A tò, ere tù priliku
 Od nai parue rati vpafi,
 Kòm neuiernu voisku prijku
 Satarifa, i porafi;

Cim s'vresom neisreceniem

Nis viso ke tuarghie, i mire,

Stanouito s'gradieniem

Viscgnia graghia kiemsfe obftire;

Vidiahuse tuarda oklopa

S'boiniem stiesim tã visieti,

Sctiti, luzi, tescka kopia,

Maci odmetnoi brachi oteti;

Koja biufci namislila

V oholoi fuojoi suiestfi

Nesposnana, i nemila,

Nã Viscgniea stò satiefti;

Od Anghiela Bogu vernieh

Kraglieuine raiske vani

Oborena, fred cemernieh

Paklieniehse jamã stani;

Boia ouega suud pieuana,

Varh jasnoga suha slata

Biesce slika vdielana

Sred nebeskieh suietlieh vratã;

Od nebesã s'obie strane

Biesce vidiet ù dua diela

Letiet voiske oruscane

Slieh, i dobrieh od Anghiela;

Verni od ouud, i krepofni,

Kleti od onud vdarahu,

I aruechise nemilosni

Meghiu sobom boj biahu;

Vidiascese gdi posriedi
 Guſtich ſtriela pod oblakom,
 Cim rat plahi napried ſliedi
 Nebo marci zarniem mrakom;

Gdi ſad oui, gdi ſad oni
 Iedan drugom odolicua,
 Gdiſe vſmnaſcà boi vſioni
 Pun rafarcbe, i pun ggnieua;

Gdiſe ſuaki vhitijo
 Iur nà ruke, dabi takò
 Nepriateglia pridobijo
 Kros aruanie ſilno, i jako;

Gdi kij ſtriela ne imaju,
 Sa pràm, ſa vrat s'naſcnom rukòm
 Nepriateglie ſue hitaju
 S'gnihouome gorkom mukom;

I, doſtoine ſa dat plate
 Neharnomu mnoſctuu oholu,
 Na tleih mechiu . pleftu, i mlate,
 I tiſkaju gnim niſdolu;

Gdi po malo ſtrana odmetna
 S'toga treptech vklaniaſe;
 A isabrana voiska oſuetna
 Sa gnim tiekom ſunulaſe;

Gdiſu vechie s'grubiem biegom
 Odmetnizi hudi ù ſmechi,
 Prid ceſtitiem verniem ſtiegom
 Obratili ſaſina plechi;

Ter prilicni vihru plahom,
 Ki kros puste dme planine,
 Gromigniahu s'ledniem strahom
 Nebeskese nis viline;

Nà isdaunike pobieguchie
 Kragl nebeski s'gar metaſce
 Silne treskoue, i goruchie,
 I ù pakoih ſtraſcni oraſce;

Vidiobi tamne jaſe,
 Gdi primaju mnoſc marſechiu
 Nà lle muke, nà poraſe,
 Na viekouit jad, i ſmechiu;

Tom Anghieli tui vidieſce
 Vſpomenu viecne odhuale
 Sa prije nà duor iſach, ktieſce
 Vrata od neba dà raſuale;

Ter s'nebeske jur darſcaue
 Siſclibi oni nà ſuiet harli,
 I nemile, i nepraue
 Strane oſuetniem plamom ſtarli;

Iur Seidouska ſemglio huda;
 Sa tue grieche neifrecene,
 Vidielabi odaſiuda
 Tue gradoue poſceſcene;

Dà Kragl raiski treskouiti,
 Hi tei boine ſpraue vgledà,
 I nellicni ggniu ſarditi
 Bes nacina, i bes reda;

Vcas

V cas oni s'ofctrom rieci ,
 Sue filosti prid kòm ginu ,
 Rafardanse ne oprieci ,
 Nà gnih plahu nauarlinu ;

Okò sebe on pafechi
 Stò fluscbenieh duorkignizà ,
 Suietlieh cudnoi ùtodiechi ,
 Dieuickoga stasa , i liza ;

Suiem nebesom obgliubienù
 Obra milos meghiu gnima ,
 Raiskom puku nabunienue ,
 Kù s'naredbam posla ouimà ;

Pò tuu bratiu me duoràne ,
 Veli , ù barfieh kolieh tezi ,
 Ter od moje gnimi strane
 Oue rieci harlo rezi ;

Kruna vami nije podana ,
 I gospodska vlas všmnošcna ,
 Varh nebeskieh suietlieh stranà ,
 I varh suieta gnim podlošcna ;

Bes hotienia dase mogauo ,
 Nà neprauì boi spraugliate ,
 I sarditi bes rasloga
 Nebò , i semgliu dà smetate ;

Boina oruscia oftauite ,
 I rasarcbe vasce vreda ,
 Terse k'meni sui vratite ,
 Boguam ouò sapouiedà ;

Rece, à milos podniscena
 Netom Boscie cu besiede
 Barfa ù kola i slachiena,
 Bes niednoga zknienia sie de ;

Tù pospiescna i pomgnia
 Priko neba leti suega,
 Tere Anghielom suiem odkriuà
 Sarcbu, i vogliu Priuiscgniegà ;

Na boi spraugliat sue defnize
 Daih nie plaha sceglia,
 I da vreda sui prid lize
 Tekù suoga Stuuriteglia ;

Krotka blagos scgniome hodi,
 Cista gliubau ; krepka vira,
 I kà vñanie sladko rodi,
 I tihoga majka mira ;

Sred gnih slike rasuedrene
 Nije biliega od varline
 A ù rukahsu suiem felene
 Mirne grane od masline ;

Kudgod suarchiu suoi put one
 Guosdie ispadà suiem is rukà
 Sui rasarcbu prieku gone,
 Suieh susreta blaga odluka ;

Do jednoga tim smireni,
 Kopia, i mace mechiu varle,
 Ter polluscni, ter snisceni
 Prid pristoglie Boscie harle ;

Nà

Nà miestose suaki suoje
Bes karšmania redom stauglia,
I miscgliene do tad boje
Tù po malo savorauglia;

Tad Kragl, kij suiet vafai sudi,
Sua stuorenia prid kiem tarnu,
Pò raiskomu duoru suudi,
Bosčanstueni pogled suarnu;

Trisc prisuietliem krenu celom,
Occi okolo cim' obnese,
I trisc cini tesiem dielom
Dase nebo sue satrefe;

Besiediti sa tiem klice,
Koje smienstuo, nesuies koja,
Viscgni dusi, vas potice,
Cinit sceto nije voglia moja?

Vi farnete, jak dà dosti
Nije ma sama velicina,
Od Eurienske sle silosti
Gliubienoga branit Sina;

Ggnu, i plahos vstegnite,
Vstauite scegliu boinu,
Nà osuetu ne mislite
V ouò vrieme nepristoinu;

Snate kako s'moje odluke,
I ne suoga bes hotienja,
On na smartne grede muke
Rad gliudskoga sagriescenja;

Nascae

Nasce voglia neporecnà,
 Dase praua karu prolje,
 Sa dat suietu dobra vecna,
 Nasadase vratit nije;

Ifuarstanie nacin oui,
 I bogliega puta ne ima,
 Satuoreni moij duoroui,
 Dase otuore vmarlina;

Sa tò gniega poslah doli,
 Couiek rodit dase bude,
 Nà potrebe, jade, i boli,
 Progonienia, muke, i trude;

Pristupio casie odlucen
 Damu vechie vmriet triebi,
 Dae nà tesckom kriscu mucen,
 Kakoje obro sam po febi;

I nije cudo dase sade,
 Prid ocima smart videchi;
 Kako Couiek on pripade,
 I ù prigliutoi naghie smechi;

Kako dase odielilo
 Bitie od gniega Boscanstueno,
 Ostaloje slabo tijlo
 Smartniem jadim podlosceno;

Er kò Boga nebi vriedne
 Pogubiti gniega bile
 Gliudi vmarlieh vlasti nijedne,
 Nijedna oruscia, nijedne file;

Moè moguchstuq tac nejako,
I kripofiti moje nijefu,
Od koiehfe femglia, i pako,
I nebefa s'morem tréfu;

Dà nemogu, kadà bilà
Nebi ouakà moja odluka,
Sina obranit draga, i mila
Od varline flobna puka;

Iofc da gniemu tad protiua
Desnizebi fuoje proftarlo,
Suefctoje fadà gliudftua fciua,
I fuefctoga jes vmarlo;

Snate oholieh Giganata
Kako snifciah varle mochi,
Kij dò vifcgnieh ktiahu vrata
S'Babilonskom graghiom dochì;

Oni vfracftom ftrahouiti,
V febefe toli vfdahu,
Snafcnom rukom koriepitì
Ziele gore dà mogahu;

Alli obiefniem tad ja glauam,
Kieme ktiafce gora fuarha,
I gnihouiem filniem fpravàm
V cas jedan doghioh varha;

Smetoh jefik gnih obchieni
Kros jefikà drufieh 'vele',
Dà po femgli rafuarceni
Raftekufe, i rafdiele;

Ausfona strascna sgrada,
 Strena oggnieniem treskouimì,
 Sa isgled gliudi flieh i fada
 V strahouit nacin dimi;

I kò vtopom smartnieh vodà
 Na suakoiy grieh pospiescno
 Nesposnanieh jur naroda
 Satarisah mnošctuo grescno;

Pak neciste grade opeta
 Starh pò plamu oggnienitu,
 Dase od puka tac prokleta
 Ne nahodi trag nà suiitu;

Nà isti nacin, da i sad hochiu
 Moju ostauit, misao blagu,
 Sa pritescku ouu slochiu
 Scidouskubih smako tragu;

Harat hude gnih gradoue
 Suabi semglia vidielame
 Kros oruscia, kros treskoue,
 Kros vtopne vode, i plame;

I kò kleti, i nemili,
 I nesuiesni neharnizi,
 Nà riec moju jednu bili
 Satrenibi suikolizi;

Nuse vstaute, tescko vrijme
 Ne do malo dóchie doba,
 Sle kadchieše grad Solime
 Od ouefieh kajat flobà;

Kadchie

Kadchie sceliet, nù samani,
 Dà tegnuo nije vîeku
 Moi drag Porod, i gledani,
 Ni damuje dò smart prieku ;

Bog ouako dogouori,
 A gniegouo nà trenutie
 Sagarmiesce viscgni duori,
 Strafcnu trefcgniu semglia ochiutie ;

A plahafe sua varlina
 Rajskih duora sasma vtasci ,
 Sa Bosciega suetit Sina
 Koja oggnieno gnih rasdrasci ;

S'mnogom boli samo muce
 Gledà, i pasi od gnih suaki
 Tescke muke , koiem muce
 Stuoja suoga gliudi opaki ;

Iak nà boinom kadse pogliu
 Duà vitesa mlada, i jakà
 Meghiu sobom fa cias kogliu,
 I oruscasu gnih jednaka ;

Isabranieh mnośc mladichia
 S'obie strane tai boi gleda,
 I suak lednom sumgniom zichia
 Priateglia suoga preda ;

Nù kad jedan od gnih budè
 Zarnoi semgli pasti niza,
 Cinga ifrani, cim dobudè
 Moch protiuna, i desniza ;

R r r

Verni

Verni druži, kijga gliube,
Daim junacki sud ne brani,
Od gliutebi fui pogube
Oteliga oruscani;

Alli drugo kad nemogu
S'gorziem jadom is daleka
Zuile, i kascu scalos mnogu;
Rad nesfrechna diela prieka;

Nà isti nacin bes obrane,
Porod Kraglia, kij suiet stuorij;
Posred voiske oruscane
Na smartnoise vidie gori;

Koga ù nacin nedostoini,
V pogardi, ù cemeru,
Sli karunizi, i vboini
Gola nà krijsc tuardi steru;

Tere puni gniua, i file,
K'isuartieniem biliesima,
Potescumu ruke bijle
Vsfoutiem konopima;

I takojh istegnute
Tuardiem caulim pribijait,
Kros vdorze tescke, i gliute;
Ke s'plahostim vsmnascaiu;

Istom silom noghe suete
Na miestofu douedene;
I od desnize plahe, i klete,
Iednjem caulom tu pribiene;

Skripi

Skripi vas krijſc, cim opako
 Guoſdie pò gniem ſilno vdarà,
 Nà vdaranie ceſto, i jakò
 Hridna gora odgouara;

Suake iſranc ter ponafe,
 Dati farze pukne od jada,
 Karu obilna prolieuafe,
 I na zarnu ſemgliu padà;

Varhu tega piſmo nouo
 V raſlikà piſcu ſloua,
 Nazarenin Ieſuſie ouò,
 Kragl koije ſuieh Scidouà;

Sloua Eurienskiem kà jeſikom,
 I Garckiemſu vpifana,
 I kiem ſ'hualom ſuòm velikom
 Latinskafè ſluſci ſtrana;

Cimſe vkafa, koſu ſuudi
 Ieſizi oui glaſouiti,
 Tac Sin Boſcij vas ſuiet ſcudi
 Suojòm ſmarti ſahraniti;

Piſmomu ouò ſli puk ſtauglia
 Varh krugniene dracòm glaue,
 I tuoritſe gnim neuſtauglia;
 Slobne rughe, i nepraue;

I, damuje muka teſca
 Varh podanieh rana, i boli;
 Potiſctena dua lupeſca
 Ioſc propigniu gniega okoli;

Dua lupeſca, dauno koja
Pò raſlogu, i pò ſudu
Sa ſlociſtua teſcka ſuoja
Doſtojahu ſmart prihudu;

On nà krijscu naj teſcemu
Meghiu gnima raſpet viſi;
Kò dà ù griehu priekom temu
Obaijh prighie, i naduiſi;

Pace kako dà kriuiſe
V gniemufu ſue naj gore,
Koje ù ſctetu gliudske obchine,
Sakriuiti couiek more;

Tac pribili nà ſceſtoko
Silno daruo biehu gniega,
I vſadili nà viſoko
Iſnoſita mieſto briega;

Tù nagn vas puk obſiraſe
Kijgod bilieg jeda vpafi,
Vſctofe vſà, vſcto vſdaſe,
Cim is tiela duhmu iſlaſi;

Alli on ſmartne nà boleſti
Ioſcter riedi ne ſamechie,
I tolije jace ſuiesti,
Koli primà muke vechiè;

A joſc liepòs raiſkà, i milà,
Sred boleſti takò prijkè
Ne bieſceſe ſua dielila,
Od gniegoue raiſkè ſlikè;

Ioſcter

Iosſter occi Boſcanſtuenè
 Naraunieme ſrakom ſiahu,
 I velike joſc promiene
 S'gorzieh mukà ne imahu;

Samo is tiela prem boleſna,
 I nis raiski obras bliedi
 S'prahom, s'ſnojem karu vreſna
 Smieſcanafe gniemu ziedi;

Vſtimuſu joſc karuaue
 S'vdarania plaha, i ſilna,
 I proſuti vlaš od glaue,
 Kù ſlo vrieghia draca obilnà;

Takò kadà ſunze oholò,
 Oko ſuietlò viſcgnieh duorà,
 Sa vas obach ſuiet okolo
 Iſa iſtocnieh ſine gora;

Ako žarne kros oblake
 Tad nebefa pocnu bliedit,
 Ter prietechi daſcde, i mràke,
 Slà godina hochie ſliedit;

Iſa prièke joſc koprene
 Saſue s'magniem ſrakom ſiuà,
 I prilike ſue ſlachiene,
 Saſma ſuietu nè ſakriuà;

Snarba Pievania Devetnaestoga

PIEVANIE DVA E- S E T O.

VETOI Majzi ù tolìkò;
Rad scamora kà nemila
Vzuiliena veomi priko
Biesce ù Sionski grad stupila

Na vsći doghie glas istini,
Po nochnomu koje mraku,
Gnie drag Porod, i jedini
Vpò ù ruke mnošću opaku;

I pò sudu kò neprauom,
Iak da skriui šlo nai gore,
Ofudienie duscan glauom,
I poueden daga vmore;

Taj cujuchi huda diela
Sred vstioi riec isginù,
Tere blieghia od pepela,
Sua jak mrasni led ostinu;

I sasue snà, da sue šliedi
Pò hotieniu Sina suoga,
I pò staunoi šapouiedi
Slauna Chiachka nebeskoga;

Vurie-

Vuriedienoi nistà tadà

Toi nà pamet nedohodi

S'tescke mukè, kà gniom vladà,

Kà sue milli gnie gospodi;

Tim jadouna suoe rasmechie

Prame oncas nis vrat bicli,

I tolike chiuti smechie,

I tac gorko place, i zuieli;

Dabi grosniem suoiem sufama

Omekscala stienu tuardu,

I nai gliuthiu po fred jamà

Kamenitieh suier, i fardu;

Rasgouarà gniu samani

S'rieci blagom, i sladkome,

Vernieh drusciz skup isbrani,

Koje obchiahu saedno scgniome;

Er nemosce vstauiti

Nà gnih molbe place prijeka,

Neuogliaje gnioi zuieliti,

Gnie nemiru nje lieka:

I jur na duor gre bolesna;

Ter ù tescskom trudu „i jadu,

Istuch suoga Sinka vresna,

Tece, i sarne po suem gradu;

Prisluscuje tuscna suudi,

Suud smetena obsirase,

Ieda vidi gdie mnofc gliudi,

Ieda cuie gdie ke glafe;

Iak strasciua kad koscuta
 Pri sahodu suncanomu
 Draga od roda spomenuta
 S'pascne'gore gre k'suom domu;

Cestom karui tle zarlieno
 Pò suakoju pasi stranu,
 A rodienie sue gliubieno
 Ne nahodi tad na stanu;

Tim s'bolesti neisfrecenom
 Ostauglia oncas sue losciscete,
 Dubrauome ter selenom
 Isgubieni porod iscte;

I, ako putom tragh vgledà
 Biesna vuka, i karuaua,
 Alli stupe sla meduieda,
 Alli ohola silna laua;

Sa biliegom posnanimc
 Sue probija lughe, i gaje,
 Tere s'jaukom bolesnime
 Tuscna hukat nepristaje;

Boscia Majka isctuch takò
 Suoga Sinka ù toi doba
 Osudiena fasma opako
 Na smart prijku s'nascieh slobà;

Tom smartnoga varhu briega
 Vidie fiat mnośc srietla oklopia,
 I boinoga okò stiega;
 Oruscane kognie, i kopia;

Puna muke, i nemira,
 Koj nje moč iſreči,
 Van Sionskieh poče mira
 Put neſrečne gore teči;

V lizuje nebi poſno,
 Tolikoje poruſcena,
 Tolikoje jadno, i groſno,
 I ſeſtoko vzuiliena;

Mnoghe Majke s'gar, s'polaca
 Scaloftiue gniu gledaju,
 I, ſcgnie gliuta vaja, i placa
 I one groſni plac lieuaju;

Harliem hodom jur vlaš
 Meghiu voisku filnu, i hudu;
 Niſe od plaſieh kogniâ paſi,
 Da ſatarti gniu nebudu;

Tako tuſcnu putom druſci
 S'bolnom Majkom Iuan verni;
 Ter ſcgniom pored gorko tuſci,
 Suſech, kaſcuch jad cemerni;

Kleoſina joſc Marija,
 I placnaje ſcgniom Salome;
 I od ſuieh inieh ſcaloſnija,
 Mandaliena ſuom ſeſtrome;

Zarnieſu one vbruſima
 Liza, i prame ſue ſakrile,
 I ſue jadniem vſdaſima,
 S'Boſciom Majkom placu, i zuile;

Kadà doghie blisce ona
 Gore vkopnè, i karuaùè,
 I trup nafrie krisca siona,
 Skale, i drughe smartne sprauè;

Sasue toi slo fuekoliko
 Iosc podpuno nije odkrila
 Skoncanieiu tre veliko,
 Gliutoseje nàjescila;

Ter duasce, i trisc bolnom rukom
 Lize, i ciste parsi vdarà,
 Pak poreda s'gorkom mukom,
 Besiede oue isgouarà;

Scto onò vidim, ah jaoh meni,
 Nesnam kemi tescko prijte
 Slo krisce oni vsuisceni,
 I one sprauè strahouite;

Snam Scidouà slieh omrase;
 I kò s'naglom sui poscudom
 Isctu, vaimèh, dà porase
 Moga Sinka smarti hudom;

Ouoje, ouo bilieg oni,
 Vnochiascgniem ki pokoju
 Gliuto smete, i progoni
 Vtrudieniu pamet moju;

Slamenie oud, jaoh, onoje
 Iagagnicchia krotka, i mlada,
 Koga karuim pràge suoje,
 Puk omafti nàsc gniekadà;

Puk,

Puk, kij ù semgliu obechianu
 Is Egipske strane opake
 Ondà ifueden, suoju obranu
 Sad na muke vodi quake;

Gouorechi tei besiede,
 Placna, blieda, boliescliua;
 Kros protiuue voiske grede,
 I nikudi nè pociua;

Nà boinìzi prem nemili
 Sctitim dalek tuscnu odmechiu;
 I nije nitko, dase smili
 Nà gnie gorki plac, i smechiu;

Alli safue istiskana
 Silomse arue ona, i hodi,
 Tac da kruto raskonciana,
 Nà brieg starmi jedua vshodi;

Isa boina skupa obilna
 Tù sla suoja pasi ocita;
 Smartnu graghiu krijšca silna,
 Neisdiegliana strahouita;

Alli kadà podagn stupi,
 Ter vglèdà Sinka suoga;
 Gdi rasapet duscu kupi
 Blisu casa jur smartnoga;

Kadmu guosdiem vidie osctrieme
 Noghe, i ruke slo probiene,
 Iaoh, i tarnom bodesnieme
 Suete prame obnesene;

Ter gdimuje bolno tielo
Rusom karui sue zarlieno,
A na rame casno celo
Od slabosti nallonieno;

Gdi vrescene raiskiem frakom
Boscanstuene occi mile,
Bliède smarti biehu mrakom
Malo magnie potamnile;

Od neismerne muke, i jada
Meghiu drasiem suiem drugami,
Placna Majka osta tadà,
Kako ù gori sciuaz kami;

Kami, komu ne odolieuà
Ni varlina slich vietarà,
Ni dasc cestu kijga oblieuà,
Ni tries, kijga s'neba vdarà;

Tusca trepti, tarne, cesne,
Neimà liza gnie prilika,
Vasioi obras susam gresne,
Bolesnaje suakolika;

Nà boleſti gnie velike,
Od scalosti bilieg dasce
Bliscna dubia, gore, i rijke;
Ter jadouno proplakasce;

Kad Isukars s'krijſca vgleda
Obgliubienu Majku suoju,
Gdi scalosna tarne, i predà
V scesloku nepokoju;

Pobo.

Poboliese nà gnie gliutu
Muku, ter kò boglie more,
Nà gniu takò iscesfnutu
Sladke obarnu sue posore;

Sa tiem gliubko, i medeno
Besiedeioi oue prauì,
Smiri tughe tuoje sceno,
Tuoì cemerni iad vftauì;

Roditeglia moga sudom,
Kraglia od femglie, i od neba,
Sa suieh griehe s'ouiem trudom
Vmrietije meni trieba;

Ter videchi vierna Iuana,
Gdi gnie blisu place, i zuili,
Nemoi fame bit skoncana,
Ouoje draghi tuoì fin, veli;

Sa tefiemse k'gniemu obrati,
Velech, eto Majkè tuoje,
Nastoj vas vik gniu gledati,
I nà miestò gliubit moje;

Nà rasgouor ouì mili,
Suse is occi suak prolieuà,
I nepriategl isti zuili,
Iak pokaian suoga od ggnieua;

Pace karuni josc boinizi
Vfdarscati nemoguse,
Dà smeteni suikolizi,
I scalosni ne kascuse;

Vuriedienoi Majzi tade
 Pouratise riec nà vsti,
 I kascuchi suoje jade
 Gorkom placu suase spusti;

Sa to garlit, i zeliuat
 Krijšc karuau tuscna vse,
 I posieuat, i vmiuat
 Kros cestega grosne fufe;

Tuardo daruo tac garlechi,
 K'dragom Sinku suo poglede
 Suarchia, ter ù gliutoi smechi
 Isgouarà sei besiede;

Kakau, Sinko moi gliubieni,
 Bolesnoise Majzi vkasa,
 Toliye vres neisreceni
 Prisuietloga tuoga obrafa?

Tolisu one tuoje occi,
 Kè vedrinom raiskom siahu,
 Pace sunze od istoci,
 Suom milinom nadhodiahu?

Toliye slato tuoga prama,
 Toli vresne noghe, i ruke
 Na telisi sebe sama
 Podloščijo trude, i muke?

Gdiye, vaimenh, tua naravnà
 Varh suieh gliudi visca dika,
 Gdiye liepos tuoja slauna,
 Gdiye raiska tua prilika?

Tkoe

Tkoe nesuiestan toli bijo,
Tkose vkafo smion toli,
Date takò isgardijò,
Datje take podò boli?

Kolikosi, jaoh, promienien
Od onoga Sina moga,
Kij bi dole toli szienien,
Od naroda Eurienskoga?

Koga malo dana prije
Vas puk glasim veselijmi,
Setole mosce nai slaunije,
Kako suoga Kraglia primi:

Sa Bosciega koga Sina,
Ierusalem vas poiasce,
I mnose poma, i mallina,
Pod nogheti prostirasce:

Tolie kruna, na tuojemu
Kuse nadah celu gledat,
Toi pristoglie, na kòm suemu
Suietu imasce sapouiedat?

Kuda gredeš sam bes mene,
O scudieno mè nadanie,
O mè dusce rascaliene
Drag pokoju, sladkò vfanie:

Od gliubani kako moje
Nè hotiese spomenuti,
Kò bes draghè Majkè tvoje
Na silnuse smart vputi?

Ah, ouoli griefi kleti
Doradil i gliudski jefu,
Da ti fa gnih hoch vmrieti
Viekouiti moi vresu;

Ah, oueli smarti tuojom
Tuscnoi Majzi rane dauasc,
Ah, ouiemli nepokojom
Trudan sciut moj skoncauasc;

Scto dà vcinim placna sadè,
Draghi Sinko moi bes tebe,
Tko dà smiri sad me jade,
Tko dà vtiesci me potrebe?

Kadgod tughe ù gnihoue
Tebifuse vmolile
Majke mærtue sa sinoue,
A sa braza sestre mile;

Koga sadà, dase smili
Sate Majka molit mosce,
Gospodine moi primili,
Brace, Sinko, Chiachko, Bosce?

Castimi oue nè obechia
Poslan glasnik s'viscgnie strane,
Neg sue dare dobrieh frechia,
Dosse vmarliem ne podane;

Nà oui nacin frechna suana,
Varh iniehsam suieh Dieuizà,
Nà oui nacin isabrana,
Nebeskasam jà Kragliza?

Ouolie moja slaua,
 Kuchiu primat suega od suieta,
 Tebe pasit, jaoh, karuaua,
 I nà tescki krijsc propeta?

Sctomi kori od Anghiela
 Iur pieuiasce piesni slaune,
 Ako jesam ja sciuuela
 Nà oue muke meni spraune?

Sctomi Kragli od istoka
 Suietle dare josć doniesce,
 Ako boles tac scestokà
 Pripraiena meni biesce?

Ah blasćene Majke onè,
 Kiem nemili varh suieh gliudi
 Pun rasarcbe nepriklone
 Diezu pokla Ierud hudi;

Kad nesuiiesnik sli nastoja
 Meghiu gnima dat smart tebi,
 Cim prosumgni, cimse boja,
 Damu vseo krunu nebi;

Ah kakobih sceglua bila;
 Daje i tebe ù onò vrime
 Karuna ruka porasila
 Ofetrim macem, i silnime;

Ouemi, oue, jaoh, bolesti
 Oui nalog tesckieh sala,
 Simiun snani jur nauiesti
 V rukahte daršcech mala;

On farece, dachiu biti
 V neismiernu nepokoju,
 I da bridak mac probiti
 Scalosnuchie duscu moju;

Euoseie sue sgodilo
 Koje on rekò, euo kuscà
 Slo pritescko, i nemilo
 Ifraniena moja dusca;

Vi kij putom prohodite
 Is rassizieh suieta kraja,
 Oudi stupai vstauite
 Nà tegotu moga vaja;

Ter pasite, jeli druga
 Muka, i boles, jaoh, ouakà,
 Ieli tusi mojoj tuga
 Gdiegod slicna, i jednaka;

A vi plasi ò boinizì,
 Ako milos koju imate,
 Ah, i meni nesfrechnizi
 Smart scudienu sad podate;

Mene, mene vasca ruka
 Pribi k'dubu nemilomu,
 Neka od smartnieh budem mukà
 Vdioniza Sinku momu;

Pokli on dobro moje vmire,
 Ia nemogu dospiet, rasmi
 Samom smarti me nemire,
 Slimi vasc ggniu sciut vasmi;

A vi

A vi gore, i briegoui,
 Ke nadamnom vidim ftati,
 Samirite jad moj oui,
 Kij suu rados moju skrati;

S'uaficiem varsim raspuklijma
 Nasarnite sadà name,
 I padite sa suiem gnima,
 Varhu mene oudi fame;

Neka gliute me neuoglie
 Suarhu imaju, vaimeh, neka,
 Vtafcise, kame koglie
 Iedouita boles priekà;

S'ouiem riecim mnoghe drughe
 Bolna Majka gouorafce,
 I neismerne puna tughe,
 Krijsc fusami polieuaſce;

Krijsc, od koga gniu nemogu
 Raſluciti drughe vierne,
 Ni gnie ſmirit ſcalos mnogu,
 Ni dich jade gnie cemerne;

A ſlò mnoſctuo, i hudobnò,
 Naulaſctito skup zarkouni,
 Neſuieſnoga pſuie, i ſlobno,
 I gnim tuori rug otrouni;

V karuauòm boju prijku,
 Smarti obilne gdiſe diele,
 Protiumnikſe protiumniku
 Od gnih kaſce blaſci vele;

Nemilosno fuisse smiju,
 Nepraunedno suiga kore,
 I oholome glauom viju,
 I riecimu sei gouore;

Euo slaboi pri cegliadi
 Kijse lasno jes hualio;
 Nebo, i semgliu kij sagradi
 Daje gniega porodio;

Euo ki ori Zarkuu slaunu,
 I prie trechi neg dan prighie;
 Opetaju suiëtlu, i staunu
 Koje i prije bila fighie;

Fuo gradu ki nascemu
 Prieti raspe strascne, i hude,
 Koiy hlepi, dase gniemu
 Suiet vaskolik klagniat bude;

Poghte, terga sui. sliedite,
 Kij neimate suiesti ù sebi,
 Poghte, terse podniscite
 Bogu, kije fiscaò s'nebi;

Mnosieh drusieh on fahrani
 Skoro smartnieh od nemochi,
 A dà od filne smarti obrani
 Sebe istoga, neima mochi;

Nà daleko hinienise
 Gniegou Otaz sad nahodi,
 I nehaje scto cinise
 Od gniegoua bitia odi;

Neka

Neka s'krijšca sadà siede,
 Akoe Chiachku Porod prau,
 Kij šafida raiske fide,
 Kij gošpodi ſuoi narau;

Takochiemo pò rašlogu
 Vgn vierouat ſui jèdini,
 I poklonit kako Bogu
 Gniegouoiſe velicini;

Oui gnime rug tuorahu;
 Malo magnie martuiem vechie;
 I gniegoue vſumnoſcahu
 Ioſc boleſtim ouòm ſmechie;

On kaſcuchi farze jakò
 Nà neſuietno toi ruganie;
 Podnoſcaſce gnih opako,
 I nemilo dielouanie;

Pace mile pun blagoſti,
 Dati farze gnòm ſaneſe,
 Daſe ſmili, dajm proſti,
 Chiachku ouako moliaſceſe;

Proſti gnima ſei kriuiue
 Roditegliu moi gliubieni;
 Er neſnadu, kè ſlo cine,
 Tolikoſu ſalliepieni;

Blaghe molbe ſei primiene
 Biſce od Oza nebeſkoga
 Ziechia ciaſti neſſecene,
 Kòm poſtjuje Sina ſuoga;

Tac

Tac dà mnošiem ù toi doba
Od karuaua biefna puka,
Hudi omarsnu grieh, i Hoba,
I sta ù sarze druga odluka;

Od nepraude timse kaju,
I naprieda scgniom ne sliede,
Parfi rukòm neg lupaiu,
I scalosni placu, i bliede;

Duà lufesca s'drughe strane,
Na duà darua kij propeti
Sà kriuine suoe posnane,
Biehu blisu sà vmrieti;

Cujuch gdiga s'mnogom slobòm
Sli vrieghiahu sliem psoukami,
Rasliziemse megheu slobòm
Natiezahu besiedami;

Iedan od gnih prijke suiesti,
I rasarcbe pun nemile
S'dusieh mukà, i bolești,
Kojemusù dotrudile;

S'neprauiemse saedno sborom
Nà Isukarsta slobno prieci,
I s'neszienom, i s'prikorom
Gouorimu oue rieci;

Suetò Templo sad rasuali,
I ù tridniga gradi opeta,
Stašctom slauom sadse huali,
Dasi Porod Stuurza od suieta;

Ako

Ako rodom s'neba ishodisc,
 Cemu tuojom vlasti sadà
 Nas, i tebe neoslobodisc
 Od smartnoga gliuta jada?

Nù kadjise prirodauo
 Sà Bosciaga Sina puku
 S'namchiefc patit sbiglnò, i prauo,
 I podnieti smartnu muku;

Nè podnosi rieci biesne,
 Kè rasboinik riga opaki,
 Dobri lupefc strane desne,
 Negmu odgouor dauà ouaki;

Kojà, ò hudi nesuiesnice,
 Biufci gotou dufcu pustit,
 Mahnitoste slà potice,
 Rieci otroune tei isustit;

Strah od Boga kote nìje,
 Kij nebesom, sapouiedà,
 Nà prikornom daruu kije
 S'nami raspet ù poreda,

Ah pokaise sadà, i skrusci
 Sa flocinstuo tuoje ocito,
 Ako neiscstesc tuojoì dufci
 Pediepsanie viekouito;

Slicnu griesim mi pokoru
 Osudieni podnosimo,
 Pace sà gnih vele goru
 Muku, i suarhu dostoimo;

A oui!

A oui, koi drugo dilo
 Isuan dobra neucini,
 Nepraedno, i nemilo,
 Mre nebiufci ù kriuiui;

Neg akose grieh suat imà
 Od kripofci put kafati,
 Sdrauglie dielit nemochnijma,
 Martue ù fciuot pourachiat;

Sà ouòm riecim nà Bosciega
 Sinà obrati fue poglede,
 Ter moliti klice gniega
 Kros podniscne tei befiede;

Spomenutse ktiei od mene,
 Nebeskoga Chiachka Sinu,
 V darfcaue kad blascene
 Doghiesc nà tuòu kraglieuinu;

S'ouòm molbom vmilienòm
 Onse Bogu toli vduori,
 S'befiedome dà medenòm
 Ouakomu odgouori;

V gorkomu nè ftoi vaju,
 Shranilate tua befieda,
 Danaskachiesc bit ù Raju
 Blascen famnom ù porèda;

Riec dobroga Spafiteglia
 Gniega ù takù rados ftaui,
 Od velika dà vefeglia
 Smartne muke faborau;

O cestiti nad sue ine ,
 Liepatie frechia tuoja ,
 Kj pokoje naghie istine
 Sred smartnoga nepokoja ;

Koij ù grabfah prouodechi ,
 I ù rasboistuu sua tuà lita ,
 V cas jedan , josce i mrechi ,
 Dobra vgrabi viekouita ;

S'tuojom frechiom gliudim suieme
 Isgled viecni tichiescbiti ,
 Dase ù suakò mosce yrieme
 Skruscen grescnik fahranita ;

A doklese Boscanstvena
 Smart pò suietu bude pìeti ,
 I tuojachie vspomena
 Slauna ù pored scgniomsuieti ;

Spasitegliu moi drag mili ,
 Sà scestoku muku tuoju ,
 I namefe takò smili ,
 I fahrani duscu moju ;

Snam tisuchkrat dà po meni
 Blag Iesufe vrieghian jesi ,
 I da sasma netarpìeni ,
 I tesckisu moij griesi ;

Nù dà toga nije na, suietu ,
 Koij ù smartnoi gliutoi slobi ,
 I ù griesceni hudu , i kletu ,
 Me kriuvine nadiscobi ?

Iedan vsdah, kapglia jedna
 Tuoje karui Boscanstuené,
 Vgasitbi bila vriedna
 Moje flochie neisbroiene;

Ismuceni Sin Viscgniega,
 Sà milosniem ouiem dielom,
 Ishodechi duh is gniëga,
 I aruechise s'bolniem tielom;

Cim od truda pò suoi puti
 Snoimu vechi suak cas tece,
 Nesfrecenu sceghiu ochiuti;
 I tutako, scednim, reçe,

Tad karunizi nesmilieni,
 On nekase vechma ismuci,
 Ismiescasce ù neszieni
 Osta gliuta s'gorkomiscuci;

Nà visoku tars stauisce
 Ouì nalip pun cemera,
 I nà vstimu prissonisce,
 Dà suu sceghiu gnime istierà;

Alli on biufci okusijo
 Gorko pitie, i marsechie;
 Suojee vsti odklonijo,
 Niga hochie kufcat vechie;

Nù s'gorcilom prem neugodniem,
 Darfca na vstich suu gliutinu,
 Dokolife s'tielom trudniem
 Gniegou flauni duh rasminu;

Vto.

V tolikò gliuta smechia
 Kros cestese glase vsnoscij;
 V dielieniu od odiechia;
 Kè nosafce Porod Boscij;

Er sukgniza meghiu gnimi
 Biesce is mladieh jofste danà;
 Gniemu rukam pricistimi
 Pomne od Majke isatkana;

Ouà biufci ne falcuena,
 Ktiahu dà oftat bude ziela;
 Nemoguchi rasdieliena
 Bit meghiu gnim vechie ù diela;

Tim, pieuano kako biesce;
 Dafe bude ispuniti;
 Nà frechiuiu varch hotiesce;
 Kogachie od gnih iskòciji;

Ah Scidouski grescni puce,
 Kij nà dobre marsisc sujete;
 Gonech, bijuchi kijte vce,
 Drum nebeski gliudi suete;

Ouelifi priprauijo
 Duore, flufcbu, i drufcinu
 Bogu, kije podniscijo
 Sate suoju velicinu?

Kij sà tebe vsdignuti,
 I sà vmarlieh smirit smechiu,
 Dostojose gliudske puti
 Nafe obuchi slabu odiechiu;

V cemute, jaoh, rascali
 Tuoi Stuoritegl, fctovii skriui;
 Dà oue muke nagn nauali,
 Smioni puce, i sumgniui?

On sà vprauit, koti obechia;
 Pitna ù miešta tuoje pute;
 Podà Egiptu tebe ziechia;
 Tescke rane, bice gliute;

Ati ranam neisbroinijma
 Nemilosno gniega isgardi;
 Nad suiem iniem karunizima
 Varli puce, i slosardi;

On ù slizi suietla stupa,
 Sad plàm, oblak sad posnani;
 Prid tobome stoja, i stupà,
 I odastrate cuuà, i brani;

Ti nespofnan gniega suesa
 Naga nà stup nà prikorni;
 Islupa, isbi, ispotesa,
 Plahi puce nerasborni;

Nà framotu Kraglia prieka,
 Onti vcini cudnom mōchi;
 Kros zarlieno more neka
 Kò pò fuhu budefc prochi;

Virim karui Boscanfluene,
 Kase prauà štebe proli,
 Pute cinisc ti zarliene,
 Neprauedni puce oholi;

Sred pustosci diuie, i gladne,
 Sladkôm manom onte pittà,
 Isuodechti vode hladne
 Is kamena stanouita;

Gorkom scucim, ostom glutiem
 Ti gniegoua vsta istrudi,
 Nad suiem ù flu ostinutiem
 Slobni puce, i prihudi;

On dopusti, tuà haglina
 Cetres lietà ziela daje,
 Dokli golieh is planina
 V obechiane doghiesc kraje;

Ti gniegoue ciste odiechie
 Sgniega suuce, i rasdijli,
 Sasma smamien, prik od vechie,
 Paklien puce, i nemili;

Kananeiske Kraglie, i puke
 Vsfionôga pune biesfa
 On pomlati pò tue ruke,
 I oholiam glaue splefa;

Timu fa tù cias, i slauu,
 Gnim tuorechi rug neprauì,
 Mlatisc tarstim casnu glauu,
 Biesfni puce tuardoglaui;

Onti suietlu krunu podà,
 Nà kraglieustua onte vsuifi;
 Var suieh inieh dà narodà
 Ciasfien, cestit, slauan tifi;

Ti sue psouke nagn isriga,
Tiga kruni dracom, i ti
Nà visoki krijsc pribiga,
Karuni puce jedouiti;

Prau, dobrostiu, blagodaran
On vcini vele sate
A ti neprau, i neharan
Oue gniemu vrachiasc plate;

Dali ganut pripievana
Nemogute prorocanstua,
Gdi slamenia prem posnana
Od gniegoua scitisc Boscanstua;

S'neisbroienieh dali cudà,
Koja vidie, posnò niefi,
Daje on pokoi gliadskih trudà,
Namienieni s'gar s'nebesi;

Kadsi ohola nepriateglia
Satrò ù nacin igda ouaki,
Kako tuoga Spasiteglia
Trefc, i mucisc puce opaki;

Kad slocinzu nai goremu
Toli silno cini vmrietj;
Dobrocinzu kò tuojemu
Sad mriet cinisc puce kleti;

Iur funcana suietla kola,
Pò koiehse bijo dan redi,
Rasdieliufci suiet na pola,
Nà nebeskoi siahu friedi;

Kadà

Kadà ù samo 'eto podne!
 Varhu blida suoga obrafa
 Krute tmine, i neugodne
 Pòrusceno sunze vkafa;

I, cim gliudstuu pripadenom
 V sloi tufi sarze ogarknu,
 Tai cas zarnòm sue koprenom,
 Nebo stamnie, danse smarknu;

Kolikoje ù okoli
 Semglia duga, i sciroka,
 Stiskosceju mrazi oholi,
 I nenadna noch scestoka;

Snam dà ù raju tughe, i jada,
 I scalosti nije gliute,
 A darscobih oudi sada,
 Po rasloghe mnoghe, i pute;

Dà chiutechi vai vfioni,
 Otaz Viecni tad proplakà,
 I dà pogled suoi vkloni
 Od ouega fuieta opaka;

Nù flamenie s'gar veliko
 Od bolesti gorke podà,
 Nà skoncanie smartnò, i prikò,
 Gliubienoga suoga Rodà;

Er varh tmine gusfe, i jake,
 Vpafise s'desna; i s'lieua,
 Kros karuaue gdi oblake
 Rascalieno nebo sicuà;

Sà sieuaniem cuse gori

Mnosc gromoua treskouita,

Rekbi dase vaglia, i ori

Graghia, i miri suega fuita

A semgliasie s'jekom varlom

Strafeno, i prieko farnu trestu,

Iak da s'tragom suomchie vmarlom

V ponorse sua profiestu ;

Vsuiscene kuchie, i tuarghie

Pocescese sue nauedat,

Trescgnie, i tmine vieku garghie ;

Nesgodise čut, ni gledat ;

I, cim smartno suak probliedi,

Kò sapanien ter samuknu

Broj neisbroiniech tuardiech

Rastrieskase, i raspuknu ;

Pri strasciuoi ouoi sgodi

Vstriptiesce tia dalece ;

Gradi miesta, i narodi,

Gdigod slatno funze istiece ;

Nesnase vsrok tiem cudesim,

Nù suak darsca, da sgodilo

Tadaseje pod nebesim

Tescko, i cudno kegod dilo ;

A nailisce neisrecenu

Pasech tamnos pò sue strane ;

Suietse vstrese kros noch viecnu ;

Sleep, isharan da ne ostane ;

Alli

Alli nad sue puke ine
 Ierusalem grad karuau;
 Videch blifu kafe cine,
 V scestokse strah postau;

Mnosi od grieha, tù kajuse,
 I vapie suak, i zuili,
 I ù suom farzu posnajuse,
 Dasu gliuto slo skriuili;

Satò Majke neisbrojene,
 I ù scalosnu scgnima, redu
 Dieza, i dieue neuierene
 V veliku Zarkuu gredu;

Tù cim Bosciem prid otarim
 Casni tamian s'cegu, i klece;
 I Viscgniemu s'mnosiem darim
 Suakse moli, suak vtiece;

Drughi blisci bilieg eto
 Kragl Nebeski kasce s'gara;
 I nà suoje templo suetò,
 Nè bes tescke sarcbe vdarà;

Atò er fatuor, koj puku
 Brani otaina pasit diela,
 (Suak chiutechi gorku muku)
 Raskidese ù dua diela;

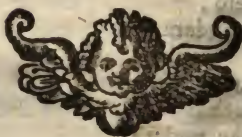
A sui stupi, ponosite
 Zarkue graghiu kij vdarščahu,
 Od trescgnieše strahouite,
 Nà stò miestà raspuzahu;

Bòg posnajuch ù toi vrieme
 Bitie vmarlo suoe dospieno;
 Saupi glasom visozieme,
 Sueje vechie ispunieno;

Tim moj Chiachko Kragliu od nebi,
 Pokle isuarscih vogliu tuoju,
 Tuoje ù ruke tuoje Sin tebi
 Ià pridauam dufcu moju;

Cimse ù mnošctuu slo smetenu
 Nà oue sgode suak cudiasce,
 Iesus suoju istrudienu
 Prikloniusci glauu isdasce;

Suarha Pievania Duafetoga.

PIEVANIE DVAESTI, I IEDNO.

VR ù krilo signa mora
Bliedo sunze pristupasce,
A vecerše isa gorà
S'marklom nochi priblišcasce;

A teleša jošc pribiena
Suaki nà suom kriscu stahu,
I jošc ù prau ne zuiliena,
Suoga vkopa neimahu;

Oua diela ne podnese
Arimatski Iosef mili,
Mladaz, komu mnoghe vrese
Blagodaran Viscgni vdili;

Meghiu vriednieh gliudi sborom
On ù szieni biesce parui
Suieto dielim, i gouorom,
I od visoke kuchie, i karui;

Varhu toga množc rušaga
Od nemale obilnosti,
I broj velik šlata, i blaga
Všciuasce ù radošti;

Nù da viecnu cias dobude
 Vriedni Vites, i hrabreni,
 S'krepiem farzem ktie, da bude
 Isukarstou drug gliubieni;

Videch cuda glasouita,
 Sliditga vse sa suom mochi.
 Sprauan ù sue strane od suita,
 Scgnim nà suake trude pochi;

Satò biufci druscba inà
 Od strahaga ostauila,
 Krjuchise fred planina,
 I fred pustieh gaja i spila;

Onse nistca ne strascechi
 Doghie ù duore Pilatoue,
 Slobodnomu gouorechi,
 Alli s'zienom riedi oue;

O moguchi suietli Bane,
 Glasie da ti blag, i mio
 Danaskasi s'tuoje strane,
 Naucitegliu momu bio;

I dà karuniem Redotnikom,
 Kijfu praua obadili,
 I sà slobu smarti prikomi
 Besakono vmorili;

Protiofise vchiekrati,
 I nastojo nù saludu
 S'blagom riecim omekscati
 Tuarda puka nesuies hudu;

Snasc, dà on smartnu muku primi;
 Scto sà obranu od istine;
 Opirose cestu gnimi,
 I sctoe karo gnih kriuine;

Dopustinam scto mosc fade;
 Martuo tielo vkopati,
 Smiri ù temu nasce jade;
 Rasgouornam taj nekrati;

Ziela, i noua posred groba;
 lachiu gniega postauti;
 Ki sagra dih skoro doba,
 Snajuch dà smam i ja vmriti;

Pontio rieci oue odurati,
 Kolikobih vechie vsciuo,
 Dauam mogu sad podati;
 Koe profite, tielo sciuo;

Vi Bogoui od istine
 Suiedozište farza moga;
 -Dasam dar scad sue nachine;
 Sa ne vmorit prauednoga;

I menije blagos mila,
 I snam posctit viscgnieh sctoje;
 Nù pridobi slobà, i filà,
 I poscude smete moje;

Koju ochiutieh danas muku;
 Nemoguchmu dat pomochi;
 Nabunienu suproch puku,
 Komue trudno varha dochi;

Kad odolie grad opaki,
 Poghte terga vkopaite,
 I kò raslog iscte suaki,
 Napokoniu ciasmu dajte;

Rece, à Iosef drum vprauk,
 Sctose mosce pospiescnije,
 Nà nesrechni brieg karuani,
 Sad cestite Kaluarije;

Scgnim Nikodem mire biele
 Grada ishodi Solimskoga,
 I on ù sarzu mucan vele,
 Radi smarti Meschni suoga;

Iurse obadua pribliscati,
 Pocinahu puni smechie,
 Odkle smartno vgledati,
 Mogascese miesto vechie;

Nà gorise vidie gnima
 Oruscanijeh ceta gliudi,
 I kopiacam oholima,
 Brieg obastart odasudi;

Er propeta dà telefa
 Ne omarzine blaga dana,
 Ki pun slaue, i vresa
 Suetkouasce Sionska strana;

Pò naredbi Redounika,
 S'krijscaih dignut biésce gori,
 Doscla is grada mnofo boinikà,
 I vkopatih na istoi gori;

Tù dua kriuzà , kij pribieni
 Sa flocinstuo suoje stahu ,
 Iosc jadouno ismuceni
 Sciut s' smartim prouodiahu ;

I tuorechi plac prigliuti ,
 Daih vas puk cuti bude ,
 Scegliu imahu isdahnuti
 I stiem dospiet smartne trude ;

Pasech cegliad nesmiliena ,
 Dà pò sebi ne mru samè ,
 Pribijau gnih kolienà
 Priteckiemà kopiacamì ;

Tere videch dasu vmarli ,
 S'kriscaih martuieh odbijau ,
 I ù priprostu jamu harli
 Variceneih vkopaju ;

Nu Bòsciega pasech Sina
 Isdahnua daje vechie ,
 Vstaugliafe gnieh varlina ,
 I martuaga gardit nechie ;

Ter kao milos imajuchi
 Od barfese smarti cudè ,
 Bliedo tielo gledajuchi ,
 I gniegoue rane hude ;

Glasie dasu mnosi druscbu
 Rajskieh duoran tu vidiel ,
 Gdi nà placnu biehu sluscbu ,
 S'gar s'nebesà doletiel ,

I ù sniescanoi gdi odiechi
 Okò smartna krisca lete,
 Boscantuenu karu kupechi,
 Kù ziediahu rane suete;

Ter ù cascah gdi slachienieh
 S'mnogom ciasti suaki pose
 Skupienuju put blaschenieh
 Suietlieh stranà gori nose;

Tadse jedan od boinikà,
 Komu biesce Longin ime,
 Sarza isnaghie tuarda, i prika
 Meghiu ostaliem boinizime;

Nà harluse on fatece
 Kogniu s'ostrom sulizome,
 Ter otuori, ter profieci,
 Suete, i flaune parsi scgniome;

I, okolose suak cudechi,
 Gliute is rane, komu podà,
 Tutakose vidie techi
 Ismiescana karu, i voda;

Da po dielu snamo tomu,
 Kaosmo karuim odkupieni;
 A pò viru vodenomu
 Od kriuinà vmiueni;

Rad kladenza cudna toli
 Suekolike bisgnie traue
 Ogresnufce, i na poli,
 Bliede ostafce, i karuaue;

Cim cudeſa taj ſuak paſi ,
 Iofef kaſcuch mnogoſniegnie ,
 Meghiu oruſcie guſto i meſto ,
 Na kriſc ſueti terſe pegnie .

Tù ſuſami obilnima
 Polieuaſuch lize , i i krilo ,
 S'Nikodemom ſbija , i ſlijma ,
 Draga Meſetra martuo ſilo ;

Koe ſlimieno poſtauli
 Sred platnaſu ſnieſcanoga ,
 Iſti vecer ki kupiliſo ,
 Biehu ziechia poſſa toga ;

V platnuga noſe bilom
 Kros boinika druſcibu hudu ,
 S'vkopnieme daga zuilom
 Poſtauti ù grob budu ;

Oudi ſada doletite
 Sua mladofci viſcgnieh duora ,
 Kraglia od nebi da druſcite
 Vkopnoga do mramora ;

Suaki od vas s'gar doneſi
 Kitie zuetia raſlikoga ,
 Martuo tielo daſe vreſi
 Spafiteglia ſuieta ouoga ;

Suakoiſbi raſlog bio ,
 Da ù ouemu ſadà bitiu
 Tkoe ſuiet zuitiem nareſio
 Pokriuenie vas ù zuitiu ;

Yyy

Boſcie

Boscie tielo donefeno
 Bij prid placnieh scena druscba,
 Koe tac gorko, i smeteno
 Ponouisce suoju tuscba;

Dà nà bolne gnih gouore
 Kiem prilike nije podati,
 Suekolike bliscgnie gore
 Cujahuse rassiegati;

Sudiobi dase okoli
 Suako poglie, brieg; i **frana**
 Sprauglia zuielit s'mnogom **bolii**
 Suoga Stuoza vkopana;

Tuscna Majka scaloftiua
 Siedi sciuza varh kamena;
 Raskosana, boliescliua,
 I cemerno vzuiliena;

Nè bes vaja vsiona
 Sred jadouna suoga skuta;
 Naslonila biesce ona
 Suoga Sinka, isdahnuta;

Ter garlechi martuo tielo,
 Zeliua occi sad fascere,
 Sad karuauo bliedo celo,
 Sad probiene parfi suete;

Sa tefiemse famisliena
 Gliute ù rane sapasila
 Kiemgae cegliad nesmiliena
 Suega, vajmeh, isgardila;

DVAESTI, I IEDNO. 539

I tac gorke muke, i smechie sleble, i
V suoiemu farzu chiut, i
Da is gnie jadnich i sta vechie
Glafa, i tufce nije cuti;

Od boleſti neg velike
Stoij takò nepomicna;
Placna obrafa, bliede like, i
Mraſnoi ſtieni ſua prilična;

Kod gnie vernieh skup druſciza
Vapijuchi tuſcne ù glaſe;
Parſi ragna, gardi liza,
I proſute targa vlaſe;

Od gnih jedne cim ſmetene
Bes priſtanka fuſe, i placu;
Mlakòm vodom podniſcene
Boſcie tielo peru, i placu;

V ſnieſcani poſtau jedne,
Kijemga ſauit martua imau;
Iſabrane, i naredne
Mnoſc pomafſti poſtaugliaju;

Raſmetnutiem oua prami
Karauauamu tre koliena,
Sceſtoziema nad ranami
Sa ſuiem tielom naſloniena;

Probodene ruke, i noghe
Garlimu ona, i zelua,
I nad gnima groſne, i mnoghe;
Roni fuſe, i prolieuà

Sue bolesne, sue dreslele sijnčiči i, tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Rad gniegoue sinarti prike, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Tusce vřdiscu, jauce, i zule, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 I vagliaju placne rike; i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,

Od Bosciega jedua tila, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Rasdielitih gliudi mogu, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 I oni puni placa, i zula, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 I oni kascuch boles mnogul; i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,

Nu tascchi tuscnieh scen, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Scalos svesčto boglie snaju, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Vkopnoga fred kamena, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Kraglia od nebi postaugliaju; i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,

I, u dostoinoi stokrat: szien, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Hotechise odieliti, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Suetom grobu podnisceni, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Natiecuše pokloniti; i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,

Tada scenska drusba isbrana, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Ne hotechu sama ostati, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Tomga vidie vkopana, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Na stan bolnu Majku odpraji; i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,

Alli slobni, i nemi, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Scidouskoga puka glaue, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Iosc nebiehu vřtauli, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Strah, ni misli sue nepraue; i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,

Erse mnokrat sgodi gnima, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Od istoga gniega cuti, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 Da od martuieh opet ima, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,
 On na suietlos vřkarsnutia; i tuc gošče muke, i tuc gošče muke, i tuc gošče muke,

I da kgnige stare, i suete
Starieh Prorok toj pieuaju,
Koiieh oni pisma, i suiete
Sliepi oduchie ne poľnaju;

Ziechia toga slo smuchieni,
Segliu boinike oruscane,
Neka obsteru grob kameņi,
I ù noch, i ù dne daga brane

Od gniegouieh da kogodi
Vcenika smionom vlasti
Ne vsudise, i oslobodi,
Vkopano tielo vkraști;

I, dà lasciu glàs profuo
Nebi Eurienskoj pò daršcaui,
Daie od martuieh vskaršnuo,
I ù sciuotu dà borau;

Sad s'nebeskieh s'gar višinà
K'meni krijos tua doleti,
Koi od Oza, i od Sina
Boga ishodisc, Dufce Sueti;

Ti koijsi rados prauà,
I veseglie fuesa stuora,
Suetlos, vres, cias, i slaua;
Od nebesà, semglie, i mora;

Is pameti moje sadà
Sasma istierai, i odreni
Sctoie ostalo muke, i jada
Rad nemile smarti ù meni;

Ter scudienom tuom milosti
 Iſa gorka placa, i ſmechie
 Ochiutienie od radoſti
 Vdielimi trudnu vechie;

Radoſti onè, kù ſtobome
 Mnosc vſciuà frechnieh duſcà
 Gori, s'ceſtim gdi viecnome
 Suakojafe ſladòs kuſcà;

Bieſci placno tia drefeglie,
 Oudi rados naſca iſtina,
 Oudi naſce fue veſeglie,
 Oudi naſca cias pocina;

I vi vechi podignite
 Pieſni moje romon odi,
 Spafiteglia ter ſlauite,
 Naſce od koga dobro iſhodi;

On dà vechie is duboke
 Krute nochì bude iſueſti
 Stare Suezè, i Proroke,
 Nà obechiane raiſke cèſti;

Bieſce ſiſcao duh bes puti
 Nad pakliene doli ſtrane,
 Meghiu ſtiene, meghiu gliuti,
 Gdi dan bijo vik ne ſuane,

Gdi vſioni, gdi ſtraſciui
 Nepriſtauni mrak kragliuie,
 Gdi ne shode gliudi ſckii,
 Plac, i ſmechia gdi ſtanuje;

Ovdi

Oudi odmetna, i opakà ,
Zarna bratia pribiuaju ;
Koj mogofce dobra fuakà
Vfcuati gori ù Raju ;

Nù jednazi docim biti
Stuoritegliu fuomu rade ,
Sebi poras viekouiti
S'oholastim fuojom grade ;

Er rafarcbe pun oggniene
Kragl od neba fuemoguchi ,
Suieh faklopi oborene ,
V paklieni jas goruchi ;

Tui grescnika dusce tuscne ,
I oni tuscni nada suima ,
Darfce ù zarnieh jamah fuscne ,
Viečne muke dajuch gnima ;

Oue dusce vkopane ,
Rad cinienia huda fuoga ,
Naj dubgliefu posred ftrane
Od ponora paklienoga ;

Tù tko vliefe , vechie viku
Neima vfanja moch iliefi ,
Nego ù oggnju ftrascnu , i priku ,
Tarpi gorke sue bolefi ;

Oggnju , s'dimom vfionime
Koj fcesce , à ne fuieti
V nikoje doba , i vrime ,
Koj nechie dogorieti ,

Oggnie.

Oggnienoga varhu kruga,
 Gdi grieh suoju platu stiece;
 Mirna, i tiha miešta druga,
 Proştiruse nà dalece;

Tù niednoga nije plama,
 Nise drugo slo nahodi,
 Isuan tmina, i noch sama,
 Ka pod semgliom suud **gospodi**;

Dusce isbranieh odrediene
 Nà nebeske jur pokoje,
 Od neprauieh rassucene,
 Tù trajahu vrieme suoje;

Grieh staroga R'oditeglia
 Nè gnih dielo hudo, i **prieko**,
 Raiskogaih od veseglia
 Vsdaršasce tia daleko;

One inoga neimahu
 Vaja, muke, ni gorkosti,
 Nise opeta doch harahu,
 Nà suiet oui pun scalosti;

Van scto biesce joster gnima
 Do toi doba sabraniemo,
 Meghiu dufim nebeskima,
 Lize vsčiuat Boscanstueno;

Tù stojahu Ozi Sueti,
 Kij slouechi dobriem dieli
 Bes kriuine jur nà suieti,
 Godisctasu svoa proueli;

Sciuite

Sciuiet putom od naraui
Samo biesce gnih sabaua,
V priateglstuu, ù gliubau
Ouze pasuch fred dubraua;

Praudu gliubit, i ciasitati
Velikoga Kraglia od nebi,
I nitkomu neciniti,
Scto nebi vsò couiek sebi;

Tù nebesom druscbe vgodne
Suetieh Prorok pribiuhu,
Diela, i stuari kij dohodne
Po gradouieh pripicuhu;

I oni, kifu suete, i snane
Iur sakone gliudem dali;
I kifsuih suoje od strane
Dobrouoglnu poslufcali;

Scenà, i gliudi druscba vriedna,
Kà sakone Boscie obgliubi,
I mnofc dieze, kijeh neredna
V nebrieme smart pogubi;

Sui cekahu dan sudieni
Sa suiem farzem, sa suòm suiesti,
Daijh Porod Boscanstueni
Nà nebesa bade oduesti;

Tù Prorocni dufi sueti,
Kros visoko suoje snanie;
Rasbirahu pò pameti
S'pomg niom Boscie obechianie;

Z z z

Ter

Ter brojechi vieke, i lita,
 Dohitahu dasu vechie
 Blisu doba tai cestita,
 Kadchie dospiet suoie smechie;

Tim posnajuch, dachie ifiti
 Skoro is tamne nochi bliede,
 Srechne vsesce gouoriti
 V vesegliu sei besiede;

Eto frechni dan doleti,
 V kojichie bit podano
 Boscie lize nam vidieti;
 Dobro vsiciuat suiem cekano;

Oui s'neba velikoga,
 Rad gorushte sue gliubau,
 Puniem Duha prisuetoga
 Nam nebeski Kragl obiaui;

Oui drusiem vmarlima
 Nauiestismo mi gniekadà,
 Dà s'poscudam suakdagnima,
 Narodmuse gliudzki nadà;

Prauà suietlos k'nami grede,
 Pleme Kraglia od nebesi,
 Da nas ù Raj gori oduede;
 Dà nas viecnom cesti vresi;

Onie bio, nitko ini,
 Koga nami vechiekrati
 Pod prilikom Viscgni vcini
 Boina od laua pripieuati;

Ki sam jedan sa sue ine
 Podloščise nà smart priku ,
 Nasc protiumik dà pogine ,
 Kinam ote predgnu diku ;

Lau od karui slauna lude ,
 Semgli ù pomoch poslan s'gara ,
 Nepriateglie nasce hude
 Rasbi, dobi, spleša, sharà :

Po sue suieta cetar strane
 Suiše vmarli veselite ,
 I vi frechne dusce isbrane ;
 Kojese oudi nahodite ;

Eto vište sad blaščeni ,
 A namisu sasma vechie
 Viscgni duori rastuoreni ,
 I vdieliene raiske frechie ;

Iur, kaoje od nas nauiesčteno ;
 Skorochieše dogoditi ,
 Dase imà sue stuoreno
 Pod nebesom veseliti ;

Dachie od raiske cestitoſti
 Slauni biti suud bilieſi ,
 Od velike da radoſti
 Vſigratchie gore , i brieſi ;

Iak jagagnzi tihi, i mladi ,
 Lugom ſliedech sue matere ,
 Skacu traunoi po liuadi ,
 I veselu igru tiere ;

Iurie vrieme pristupilo ,
 Dà s'kladenzim bistre rieke
 Med prisladki, mlieko bilo
 Budù ronit suekolike ;

I vi hridi ò kamene
 Suakom slastim dà tecete ,
 I od raskosce neisrecene
 Dà slamenie suud kascete ;

Srechni dufi, i blasçeni
 Oue rieci gouorahu,
 A vnutraše tmašte sienì
 Nà gnih rados veseliahu ;

Satuoreni tac gradiani ,
 Boina voiska kieh podstupa ,
 I gnih mire, nu samani ,
 Treskouitiem oggniem lupa ;

Sasue dase malo boje
 Od porasa pogubnoga ,
 Cim ù tuarghi jakoi stoje
 Sacuana grada suoga ;

Ako voisku pomochnikà
 Is daleka vidiet budù ,
 Kichie oholieh protiunikà
 Satarisat filu hudù ;

Pun radošti, pun veseglia
 Glàs doneba dignu tadè ,
 Da gnih istieh nepriateglia
 Sarze ledni strah popade ;

Sred

Sred radosti ouieh, eto
 Slauni Osuetnik segai suieta
 Vas gorusctiem frazim suieto
 Stupa nà prag pakla kleta;

Biehu vrata tù guosdenà
 Nesmotarna garda cina,
 Iakà, filna, vtuardiena
 Ifuan miere, i nacina;

Nicia kripas, nicia fila,
 I nikakaua vlas pod nebi,
 Gnim krenula, i oborila
 Do vikaih na tle nebi;

Alli Porod Priuiscgniega,
 Kros moch suoju Boscanstuenu,
 Nà framotu pakla suega
 Tomih tegnu, gnima krenu;

Nà krenutie filno, i jakò,
 Koje vcini Boscia ruka,
 Samnie nebo, semglia, i pakò,
 I sta suudi strascna buka;

A kad fioni romon cusce,
 Is oggniene tai cas strane
 Suise dufi sli funusce,
 Dà pakliena vrata brane;

S'gar do pafa gliudske slike
 Noscjahu oni, à nisdoli
 Biehu suieri garde, i prike;
 Iedouiti smajj oholi;

Tiem

Tiem refcechi, strahouite
 Suaki od gnih glase ispusti,
 I sta plame oggnienite
 Is nemilieh metat vsti;

Tmaſti jaſi, bliede ſpile
 Od pakliene nochi skroune,
 Sueſe biehu ſadimile
 Od gnihoué pare otroune;

Alli ſue toj bi ſaludu,
 Er Sin Kraglia nebeſkoga
 Smete ſilu priku, i hudu
 Slobna puka prokletoga;

On né ſamo tad raſtuori
 Vrata od pakla ſuoioim vlaſti
 Negih joſéter ſaſma obori,
 I vcini na tle paſti;

Smetenafe tad vgledà
 Zarna kuchia, i nemila,
 Ter tutako tmaſta, i blieda
 Nochſe odieli is gnie krila;

Er kakono jaſni kami,
 Ki goruſétom plamu odſua,
 I nochniema ki tminami
 Suoioim ſrakom odolijua;

Kraglieuſkoga po ſred ſtana
 Sia s'nacinom tac liepime,
 Dà daleko iſtierana
 Tmina vtece ſua prid gnime;

Takò

Takò Porod Boscanstueni ;
Vidien gustoi ù tamnosti ,
Sue rasagna markle fieni
Neisfrecenom suom suietlosti ;

Kad vidiesce dufi kleti
Po fred jama suoieh Boga ;
I gnim marsech obras suieti ,
Suietgli od liza funcanoga ;

Pripadeni tai cas suisce
Pod vtrobu garde kude ,
Terse od straha vlonisce
V naj dubglie jase hude ;

Tù skroueni , jedonitù
Tuorech rescgniu , sauiahu ,
I samani suoju ocitu
Sctetu , i poras suoi plakahu ;

Kako ù staroi kad planini
Poludiuia cegliad stoje ,
Simnom ledu , i varlini
Podlofcena sue dni suoje ;

Is dalece ako vpase
Oruscanich voisku gliudi ,
Ifredieni gdi prolase
V junacke cete tudi ;

Suaki od gnih oghie od straha
Spilu suoju , terse vputi
Nè bes tieka barsa , i plaha ,
V nai visce stiene , i gliuti ;

S'mnosiem cudom ter od tole
 I s'bojasnim pogledaju
 Boine kognie, piefcze ohole,
 Kros gnih miefta gdi ftapaju;

Alli cifte dufce isbrane
 Boscanftuenoi pri fuetlofti;
 Vefelese pò fue ftране,
 Sufech mnoghe od radofti;

Ter darfechi put višinà
 Podignute ruke oboje,
 Huale Boga Gospodina,
 Ki gnih jade pogledoje;

V vefegliu pak veliku
 Suefcò bogliem redom fnaiu,
 Suproch fuomu Slobodniku
 Gredu, i gniega fufretaiu;

Niednase od gnih tù nemore;
 Nafititi, gledajuchi
 Rajsko lize, i pofore,
 Gdi frak fua primoguchi;

Suega mirne, fue vefele
 Pofdraugliaju s'mnogom cjafti,
 I riecimu oue vele
 Sadrucène s'cudnom flafti;

Kaò primamo sadà tebe,
 Suietla cjafti od nebefi,
 Koiy tughe, i potrebe
 Nafce vtiefcit dofcadò jefi;

S'prem

S'prem velikom ki milosti
 I nam, i suoi gliudzkoi karui
 Srechie vrachiasc, i radosti,
 Koje isgubi Chiachko parui;

Koij k'duorim nebeskima
 Suietu spraune cinisc pute,
 Dà sa tuoiem stupaima
 Slobodnose gliudi vpute;

Tuoinam obras Boscantstueni
 Sia nad sunzem od istoci;
 V tuòm lizu rai scudieni
 Vsciujaju nasce occi;

K'namfi doscaò, alli koje
 Podnfasofi ti nà suieti
 Trude, muke, nepokoje,
 Od kieh i oudi glas doleti;

Tkoie sueto tuoje tijlo
 Ifranio gliuto toli,
 Cie guosdie tac nemilo
 Karu pricistu tuoju proli?

Tkofe gliuzkoi ù naraui
 Nascaò toli tuarde chiudi,
 Da nà tebe ruku stauì,
 Tebe vmorit dase vsudi;

O valoui signa mora,
 Suhu semgliu ki pascete,
 I vechkratsf visci od gora
 Put nebesà podiscete,

Sred kogaste jafa skrili
 Vascu oholas, vascu filu;
 Kad Stuuritegl vasc primili
 Smart podnese tac nemilu;

Cemu niešte ù toi doba
 Podignuli potop varli
 Varhu semglie pune slobà,
 I sue grečno gliudstuo stari;

Tijli Boscij slauni Sinu
 Tei scestoke rane podni;
 A da mismo pò nacinu
 Sahranieni, i slobodni;

Mi od take niesmo szienze,
 Ni s'nam gliudski narod ini;
 S'tue dobrote neisrecene
 Ti cestite nas vcini;

Ti ziechia nas vele istrudi,
 I podnese tescka diela,
 Drag pokoju od suieh gliudi,
 Viečni vrefu suieh Angliadi;

Nascje, nasc grieh nebeskoga
 Roditeglia vuriedio,
 A ti jesi zichia toga
 S'krisca tuoju karu prolio;

Oue rieci ù vesegliu
 Sred saklopne tamne strane;
 Suomu dragom Spasitegliu
 Gouorahu dusce isbrane;

Sa te-

Sa teliemse sue dielechi
 Is marfechie strane bliedè,
 K'viekouitoi raiskoi frechi
 Osuetnika suoga bliedè;

Srechne dusce, slobodiene
 Od suietounieh truda vechie,
 Ni podloscne nà promiene,
 Od nestaune slabe frechie;

Gliudski Chiachko parui hodi,
 Ki sà staro suoje dielo
 Iosfeterase nè slobodi
 V nebefa dignut celo;

Sà gnim stari Ozi snani,
 I Prorozi Sueti gredù
 Bieliem platnom pouefani,
 Ponositu glauu siedu;

Sa Prorozim liepiem redom
 Idù isbrane druscbe ostale,
 I s'ueselom sue besiedom
 Slobodnika suoga huale;

Saplakasce flo tad oni,
 Kijeh sà griehe nezuiliene
 Darsci pakaò ù fioni
 Dno propasti suoje ogniene;

Atò jere tuscni vfanìa
 Od slobode neimahu,
 Neg viecnoga fred skoncania
 V oggnu viecnom bolouahu;

Kragl prokleti naulascito,
 Huda od pakla sa suom druscgom
 Vsfidafce ognienito
 S'gliutom smechiom, s'gorkom tufcbom

Dobriem dufcam fauidechi
 Slobni filnik, i neprau
 Rai, ki Bogu protiuechi
 On framotno gniegda ostau;

V taò suoga braniteglia
 Druscahu one ù radofti
 Nà raskofce, nà veseglia,
 Mà neifmerne cestitofti;

I, cim gredu, i stupaju
 Nà blascentuo raiskò fcnime,
 V glas meden pripieujau
 Sucto, i flauno gniega ime;

Srechne dufce, koè fciuieti
 V viecnoichie gori flaut,
 Gdi nemogu vechie vmrieti,
 Gdife vfciaà pokoi prau;

Vesefife kud prohode
 Pouietarze blago fcnima,
 Dalek plafi vietri odhode
 S'treskouitiem oblazima;

Pace i vifcgni vedri duori
 Od veseglia bilieg daju,
 I gorufctieh fuiefda kori,
 Koj rados gnih gledaju;

Posdra-

Posdraugliaih biela zora
Vs drag scuber sladzieh ptiza
I kà biesce isa gorà
Suietla isafcla jur daniza :

Suarba Picuania Duaeſti, i iednoga.

PIEVANIE DVAESTI.

I DVA.

IEMSE diela tac visokà
Po nisozieh stranah cine,
Trechi jur dan is istoka
Is goniasce nochne imine;

Kad nebeski Chiachko blaghi
Vidiech, da ima vskaršnuti
Suoji gliubieni Sin pridraghi,
V Couieckoi opet puti;

Od gnegoua tiela, koje
Do vremena biesce toga
Podloščeno nà suakoie
Trude, i smechie suieta ouoga;

Suekoliko disce vmarlo,
I tutako cini daje
Suietlo, slauno, lako, harlo,
Ne podloščeno nà sle vaje;

Pri gniegouoi dà suietlosti
Neisfrecene punoi dike
Biehu male od kriposti,
Sunze, i suiiesde suekolike;

Tac,

Tac, kad ogagn ū pepelu
 Nochno skrouen pripociuā,
 Nigdie suietlos suoju veselu
 Tad ne kasce, i ne odkriuā;

Nū ako kogod varhu gniega
 Puhne, i suha listia stauī,
 Rad vsfoka neka tega
 Suoju kripas opoiaui;

Tai cas iskre sue goruchie
 Plamenujuch mechie vsgori,
 I pò stranah suieh od kuchie
 Po fred nochī dan otuori;

Tac Fenice, ku spouiedā
 Glās jedinu pod nebesim,
 Kadse veckie stara vgledā,
 I s'neiazem dae telesim;

Ponosita varhu briega
 Od istocne liepe sfrane,
 Losci od dubia nai drascega
 Smartnu sprauu, frechne grane;

Gdi kad budē isgorietī
 Liepscā osciue vele opetā,
 Terse krilī, tere leti
 V obicaine kraje od suietas;

Neisbroinaiu jata okolo
 Sacudnieh drusce ptizā,
 I rassliko perie oholō,
 Pase, i liepos od gnie liza
 I, jur

Oggnienoga varhu kruga,
 Gdi grieh suoju platu stiece;
 Mirna, i tiha miešta druga;
 Prostiruse nà dalece;

Tù niednoga nije plama,
 Nise drugo slo nahodi,
 Isuan tmina, i noch sama,
 Ka pod semgliom suud gospodi;

Dusce isbranieh odrediene
 Nà nebeske jur pokoje;
 Od neprauieh rassucene,
 Tù trajahu vrieme suoje;

Grieh staroga R'oditeglia
 Nè gnih dielo hudo, i prieko,
 Raiskogaih od veseglia
 Vsdaršasce tia daleko;

One inoga neimahu
 Vaja, muke, ni gorkosti,
 Nise opeta doch harahu,
 Nà suiet oui pun scalosti;

Van scto biesce joscter gnima
 Do toi doba sabranieno,
 Meghiu dusim nebeskima,
 Lize vsčiuat Boscanstueno;

Tù stojahu Ozi Sueti,
 Kij slouechi dobriem dieli
 Bes kriuine jur nà suietì,
 Godisctasu sua proueli;

Sciuite

Sciuiet putom od naraui
Samo biefce gnih sabaua;
V priateglstuu, ù gliubau
Ouze pasuch fred dubraua;

Praudu gliubit, i ciaftiti
Velikoga Kraglia od nebi,
I nitkomu neciniti,
Scto nebi vsò couiek sebi;

Tù nebesom druscbe vgodne
Suetieh Prorok pribiuhu,
Diela, i ftuari kij dohodne
Po gradouieh pripieuhu;

I oni, kifu suete, i snane
Iur sakone gliudem dali;
I kijfuih suoje od strane
Dobrouoglnu posluscali;

Scenà, i gliudi druscba vriedna,
Kà sakone Boscie obgliubi,
I mnofc dieze, kijeh neredna
V nebrieme smart pogubi;

Sui cekahu dan fudieni
Sa fujem sarzem, sa suòm suiesti,
Dajih Porod Boscanstueni
Nà nebefa bude oduesti;

Tù Prorocni dufi sueti,
Kros visoko suoje snanie;
Rasbirahu pò pameti
S'pomg niom Boscie obechianie;

Ter brojechi vieke, i lita,
 Dohitahu dasu vechie
 Blisu doba tai cestita,
 Kadchie dospiet suoie smechie;

Tim posnajuch, dachie ifiti
 Skoro is tamne nochi bliede,
 Srèchne vsesce gouoriti
 V vesegliu sei besiede;

Eto frechni dan doleti,
 V kojichie bit podano
 Boscie lize nam vidieti;
 Dobro vsčiuat suiem cekano;

Oui s'neba velikoga,
 Rad goruscè sue gliubauì,
 Puniem Duha prisuetoga
 Nam nebeski Kragl obiaui;

Oui drušem vmarlima
 Nauiestismo mi gniekadà,
 Dà s'poscudam suakdagnima,
 Narodmuse gliudzki nadà;

Prauà suietlos k'nami grede,
 Pleme Kraglia od nebesi,
 Da nas ù Raj gori oduede;
 Dà nas, viecnom cesti vresi;

Onie bio, nitko ini,
 Koga nami vechiekrati
 Pod prilikom Viscgni vcini
 Boina od laua pripieupati;

Ki sam jedan sa sue ine
 Podloščise na smart priku ;
 Nasc protiunik da pogine ;
 Kinam ote predgnu diku ;

Lau od karui slauna lude ,
 Semgli u pomoch poslan s'gara ,
 Nepriateglie nasce hude
 Rasbi, dobi, spleša, sharà ;

Po sue suieta cetar strane
 Suise vmarli veselite ,
 I vi frechne dusce isbrane ;
 Kojese oudi nahodite ;

Eto viste sad blasçeni ,
 A namifu sasma vechie
 Viscgni duori rastuoreni ,
 I vdieliene raiske frechie ;

Iur, kaoje od nas nauiesçteno ;
 Skorochiesc dogoditi ,
 Dase imà sue stuoreno
 Pod nebesom veseliti ;

Dachie od' raiske cestitoſti
 Slauni biti suud biliesi ,
 Od velike da radoſti
 Vſigratchie gore , i briesi ;

Iak jagagnzi tihi, i mladi ,
 Lugom sliedech sue matere ,
 Skacu traunoi po liuadi ,
 I veselu igru tiere ;

Iurie vrieme priftupilo ,
 Dà s'kladenzim biftre rieke
 Med priffadki, mlieko bilo
 Budù ronit fiekolike ;

I vi hridi ò kamene
 Suakom flafim dà tecete ,
 I od raskofce neifrecene
 Dà flamenie fuud kascete ;

Srechni dufi, i blasceni
 Oue riedi gouorahu ,
 A vnutrafe tmafte fieni
 Nà gnih rados vefeliahu ;

Satuoreni tac gradiani ,
 Boina voiska kieh podftupa ,
 I gnih mire, nu famani ,
 Treskouitiem oggniem lupa ;

Safue dase malo boje
 Od porafa pogubnoga ,
 Cim ù tuarghi jakoi ftoje
 Sacuana grada fuoga ;

Ako voisku pomochnikà
 Is daleka vidiet budù ,
 Kichie oholieh protiunikà
 Satarifat filu hudù ;

Pun radofti, pun vefeglia
 Glàs doneba dignu tadè ;
 Da gnih iftieh nepriateglia
 Sarze ledni ftrah popade ;

Sred radosti ouieh, eto
Slauni Ofuetnik segai suieta
Vas goruscetiem frazim suieto
Stupa nà prag pakla kleta;

Biehu vrata tù guosdenà
Nesmotarna garda cina,
Iakà, filna, vtuardiena
Isuan miere, i nacina;

Nicia kripas, nicia sila,
I nikakaua vlas pod nebi,
Gnim krenula, i oborila
Do vikaih na tle nebi;

Alli Porod Priuiscgniega,
Kros moch suoju Boscanstuenu,
Nà framotu pakla suega
Tomih tegnu, gnima krenu;

Nà krenutie silno, i jakò,
Koje vcini Boscia ruka,
Samnie nebo, femglia, i pakò,
I sta suudi strascna buka;

A kad fioni romon cusce,
Is oggniene tai cas strane
Suise dusi sli sunusce,
Dà pakliena vrata brane;

S'gar do pafa gliudske slike
Noscjahu oni, à nisdoli
Biehu suieri garde, i prike;
Iedouiti smaij oholi;

Tiem rescechi , strahouite
 Suaki od gnih glase ispušti,
 I sta plame oggnienite
 Is nemilieh metat všti;

Tmašti jasi , bliede spile
 Od pakliene nochi skroune ,
 Suefe biehu sadimile
 Od gnihouè pare otroune ;

Alli sue toj bi saludu ,
 Er Sin Kraglia nebeskoga
 Smete filu priku , i hudu
 Slobna puka prokletoga ;

On né famo tad rastuori
 Vrata od pakla suoioim vlasti
 Negih josfter sasma obori ,
 I vcini na tle pasti ;

Smetenase tad vgledà
 Zarna kuchia , i nemila ,
 Ter tutako tmašta , i blieda
 Nochse odieli is gnie krila ;

Er kakono jasni kami ,
 Ki gorusctom plamu odsua ,
 I nochniema ki tminami
 Suoioim frakom odolijua ;

Kraglieuskoga po fred stana
 Sia s'nacinom tac liepime ,
 Dà daleko istierana
 Tmina vtece sua prid gnime ;

Takò

Takò Porod Boscanstueni;
Vidien gustoi ù tamnosti ,
Sue rasagna markle sieni
Neisfrecenom suom suietlosti;

Kad vidiesce dusi kleti
Po fred jama suoieh Boga ;
I gnim marfech obras suieti ,
Suietgli od liza funcanoga;

Pripadeni tai cas fuisce
Pod vtrobu garde kude,
Terse od straha vklonisce
V naj dubglie jase hude;

Tù skroueni, jedouitù
Tuorech rescgniu, sauiahu ,
I samani suoju ocitu
Sctetu, i poras suoi plakahu;

Kako ù staroi kad planini
Poludiuia cegliad stoje,
Simnom ledu, i varlini
Podlofcena sue dni suoje;

Is dalece ako vpase
Oruscanieh voisku gliudi,
Isfredientsi gdi prolase
V junacke cete tudi ;

Suaki od gnih oghie od straha
Spilu suoju, terse vputi
Nè bes tieka barsa, i plaha,
V nai visce stiene, i gliuti;

S'mnoliem cudom ter od tole
 I s'bojasnim pogledaju
 Boine kognie, pieszce ohole.
 Kros gnih miešta gdi stopaju;

Alli ciste dusce isbrane
 Boscantstuenoi pri suietlosti
 Veselese pò sue strane;
 Susech mnoghe od radošti;

Ter darsechi put višina
 Podignute ruke oboje,
 Huale Boga Gospodina,
 Ki gnih jade pogledoje;

V vefegliu pak veliku
 Suescto bogliem redom snaiu,
 Suproch suomu Slobodniku
 Gredu, i gniega susretaiu;

Niednase od gnih tù nemorei
 Nasititi, gledajuchi
 Rajsko lize, i posore,
 Gdi frak sua primoguchi;

Suega mirne, sue vesele
 Posdraugliaju s'mnogom ciasi,
 I riecimu oue vele
 Sadruscene s'cudnom slasti;

Kaò primamo sadà tebe,
 Suietla ciasi od nebesi,
 Koijs tughe, i potrebe
 Nafce vtiefcit doscaò jesi;

S'prem

Spre
 I s
 Sr
 Ko

Koij
 Su
 Da
 Slo

Tuoin
 Sia
 V
 V

Knam
 Po
 Tr
 O

Tkoi
 Is
 Ci
 Ka

Tkosc
 Na
 Da
 Te

O va
 Su
 I v
 Pu

S'prem velikom ki milosti
 I nam, i suoi gliudzkoi karui
 Srechie vrachiasc, i radosti,
 Koje isgubi Chiachko parui

Koij k'duorim nebeskima
 Suietu spraune cinisc pute,
 Dà sa tuoiem stupaima
 Slobodnose gliudi vpute;

Tuoinam obras Boscanstueni
 Sia nad funzem od istoci;
 V tuòm lizu rai scudieni
 Vsciujaju nasce occi;

K'namfi doscaò, alli koje
 Podnesaofi ti nà suieti
 Trude, muke, nepokoje,
 Od kieh i oudi glas doleti;

Tkoie sueto tuoje tijlo
 Ifranio gliuto toli,
 Cie guosdie tac nemilo
 Karu pricistu tuoju proli?

Tkose gliuzkoi ù naraui
 Nascaò toli tuarde chiudi,
 Da nà tebe ruku stauì,
 Tebe vmorit dase vsudi?

O valoui signa mora,
 Suhu semgliu ki pascete,
 I vechkratse visci od gora
 Put nebesà podiscete,

Sred kogaste jafa skrili
 Vascu oholas, vascu filui,
 Kad Stuuritegl vasc primili
 Smart podnese tac nemilu;

Cemu nieste ù toi doba
 Podignuli potop varli
 Varhu semglie pune slobà,
 I sue grescno gliudstuo stari;

Tijli Boscij stauni Sinu
 Tei scestoke rane podni,
 A da mismo pò nacinu
 Sahranieni, i slobodni;

Mi od take niesmo szienze,
 Ni s'nam gliudski narod ini,
 S'tue dobre neisfrecene
 Ti cestite nas vcini;

Ti ziechia nas vele istrudi,
 I podnese tescka diela,
 Drag pokoju od suieh gliudi,
 Viecni vresu suieh Anglieli;

Nascje, nasc grieh nebeskoga
 Roditeglia variedio,
 A ti jesi zichia toga
 S'krisca tuoju karu prolio;

Oue rieci ù vesegliu
 Sred saklopne tamne strane,
 Suomu dragom Spasiteglu
 Gouorahu dusce isbrane;

Sa tefiemse fue dielechi
 Is marfechie strane bliedè,
 K'viekouitoi raiskoi frechi
 Ofuetnika fuoga bliedè;

Srechne dusce, flobodiene
 Od fuetounieh truda vechie,
 Ni podlofcne nà promiene,
 Od nestaune flabe frechie;

Gliudski Chiachko parui hodi,
 Ki sà staro fuoje dielo
 Iofetarse nè flobodi
 V nebefa dignut celo;

Sà gnim ftari Ozi fnani,
 I Prorozi Sueti gredù
 Bieliem platnom pouefani,
 Ponofitu glauu fiedu;

Sa Prorozim liepiem redom
 Idù isbrane druscbe oftale,
 I s'uefelom fue befiedom
 Slobodnika fuoga huale;

Saplakafce flo tad oni,
 Kijeh sà griehe nezuiliene
 Darfci pakaò ù fioni
 Dno propafti fuoje ogniene;

Atò jere tufeni vfanja
 Od flobode neimahu,
 Neg viecnoga fred skoncanja
 V ognju viecnom bolouahu;

Kragl prokleti naulascito,
 Huda od pakla sa suom druscbon
 Vsdifasce ognienito
 S'gliutom smechiom, s'gorkom tuscbon

Dobriem duscam fauidechi
 Slobni filnik, i neprau
 Rai, ki Bogu protiuechi
 On framotno gnieda oftau;

V taò suoga braniteglia
 Druscahu one ù radofti
 Nà raskofce, nà veseglia,
 Mà neifmerne cestitofti;

I, cim gredu, i ftupaju
 Nà blascestuo raikò fcgnime,
 V glas meden pripieuaju
 Sueto, i flauno gniega ime;

Srechne dufce, koè fciuieti
 V viecnoichie gori flau,
 Gdi nemogu vechie vmrieti,
 Gdife vfciaù pokoi prau;

Veselife kud prohode
 Pouietarze blago fcgnima,
 Dalek plafi vietri odhode
 S'treskouitiem oblazima;

Pace i vifcgni vedri duori
 Od veseglia bilieg daju,
 I gorufctieh fuiefda kori,
 Koj rados gnih gledaju;

Posdra-

Posdraugliaih biela zora
 Vs drag scuber sladzieh ptizà
 I kà biesce isa gorà
 Suietla isafcla jur daniza:

Snarha Picuania Dvaesti, i iednoga.

Tac, kad ogagn ū pepelu
 Nočno skrouen pripociuā,
 Nigdie suietlos suoju veselu
 Tad ne kasce, i ne odkriuā;

Nū ako kogod varhu gniega
 Puhne, i suha listia stauī,
 Rad vsroka neka tega
 Suoju kripos opoiaui;

Tai cas iskre sue goruchie
 Plamenujuch mechie vsgori,
 I pò stranah suieh od kuchie
 Po fred nochī dan otuori;

Tac Fenice, ku spouiedā
 Glās jedinu pod nebesim,
 Kadse veckie stara vgledā,
 I s'neiazīem dae telesim;

Ponositā varhu briega
 Od istocne liepe strane,
 Losci od dubia nai drascēga
 Smartnu sprauu, frechne grane;

Gdi kad budē isgorietī
 Liepscā osciue vele opeta,
 Terse krili, tere leti
 V obicaine kraje od suietas;

Neisbroinaū jata okolo
 Sacudnieh drusce ptizā,
 I rasliko perie oholō,
 Pase, i liepos od gnie liza

I, jur biufci ceglad trudna
 One nochi vpařila
 Slamenita, i pricudna
 Varhu femglie mnoga dila;

Nailifce oni, koj ftahu
 Po ťred grada Solimskoga,
 Ledenofe pripadahu
 V pameti zichia togà,

Tim prid zorom kad vtece
 Put ťapada noch ťumgnia,
 A ťlachieno funze iťtece,
 Semglia, i more daga vťciua;

Gliubefcglia Mandaliena
 Nemoguchi pocinuti,
 Cim ťmart Meťtra iťgubiena
 Teťcko ù ťuomu ťarzu chiuti;

S'bolnich ťcenà niekoliko
 Put ťmartnoga briega idiaťce,
 I vzuiliena veomi priko,
 Gôrke vťdahe podiraťce;

Suakoi bieťce puno krilo
 Draťieh miris, i pomafci,
 Kiem pomafat Boťcie tilo
 S'napokoniom kriahtu ciaťci;

Ter veliahtu, ťarmiem putom
 Nà neťrechnu goru grede,
 Siediniene s'mukom gliutom
 Meghiu ťobom ťei beťiede;

Saťcto

Safcto nije smart nemilà ,
 Prau lagagnce s'gar poslani ,
 S'tobom i nas vmorila ,
 V neprauoi ouoi strani ;

Tkochie nami sad pomochi
 Priuariti sle strascane ,
 Koi k'martuu tebi dochi
 Nasliednikom tuoijem brane ;

Tkolichienam odualiti
 Tescku stienu s'groba tuoga ,
 Dà budemo poscaliti
 Vkopana gliubienoga ;

Oue rieci gouorechi ,
 Prid vkopni stan dohode ,
 Ter okolo suud pafechi
 Samieraiu cudne igode ;

Vide , gdje poplascena
 Strafca od! straha brieg pufctala ,
 I gdje ploca oborena ,
 S'vrata od groba na tle pala ;

Stupa k'gniemu druscba mila ,
 I sue ù nutra prafno pafi ,
 Isuan famo sctomu is krila
 Nà duor raiski vogn illafi ;

Mandaliena placna zieni ,
 Daje tielo Boscanstueno ,
 Priko doba nochnieh, sieni ,
 Skroune od ruke ponefeno ;

S'toga vsroka dikla liepa ,
 V cemernoi tesckoi tufi ,
 Slatne vlase s'glaue ziepa ,
 Iadno vsdisce , grosno lusi ;

Ter uechie krat gouorechi ,
 Gospodina moga odniesce ,
 Nemogasce drughe isrechi ,
 Rieci , toli bolna biesce ,

Nà oue glase gnie dresfele
 Sluscahuse gdi okoli ,
 S'odgouorom slicniem zuiele ,
 Lusi , gore , i prodoli ;

Kadà jedan od Anghielà ,
 Kòm jak mugnia lize siasce ,
 A odiechiaga suietla , i biela ,
 S'mnogòm dikom pokriuasce ;

Isnenadsf kasce gnima
 Gdi nà vkopnoi stieni fiedi ,
 Ter pogledim veselina
 Tuscniem rieci sei besiedia ;

Scto isctere , kud hodite
 Bogogliubne frechne scene ?
 Sufe vstaute , strah smirite ,
 I nemoite bit smetene ;

Miescte gliute sad scalosti ,
 Miescte zuila , i skoncania ,
 Suakà budi ù radošti ,
 I sladkoga puna vfanja ;

Iesus ,

Iesus, koga smart placete,
 Sam on fa suieh koju podne se
 Dà gniom satire griehe klete,
 A vam poda viece vrese;

Od martuiehie ofciuio,
 V velikoi biufci ciafti,
 Silna Kraglia pridobio
 Oggienite od propafti;

Onie ù tielu sad gliudskomu,
 Koe podlofco vechie nije
 Vaju, i trudu suietounomu,
 Ni floi smarti, kako i prijes;

Poghte, daite glàs vefeli
 Vcenikà trudnoi drufci,
 Dà i ona vech ne zuieli,
 I dà ù gorkoi nije tufci;

Rece, i s'ocij gnima otide,
 A onefe snebiuaiu
 Rad cudesà, kojà vide,
 I vfcima fuoiem flufcaiu;

Iofceterafe ftuar namieri,
 Kaim fumgniu fuu prikrati,
 I vtemegli gnih ù vieri,
 Dà vefele budù ftati;

Er parfcechia dikla, kojà
 Sua gliubauì Bofciom gori,
 I nemosce nach pokoja
 Dokle iftine ne otuori;

Cim studenom na kameny
 Od velika fiedi truda,
 I pò grobu isprafnienu
 Pomne occi ftere suudà;

Vkopnoga od mramora
 Sred nai fuetglie vidi strane
 Krai vdieglian signa mora
 Od ifuarsne ruke, i snane;

Vs kraj ftrafcnu, i nemilu
 Pafi ribu garda cina,
 Kakuu drugu ù suòm krilu
 Neima morska fua fcirina;

Is gnie vftà fciu ishodi
 Prorok, koga farda varla
 Valouitoi biefce ù vodi
 Tri dni toga prijè profcdarla;

Tad veliafce dieua ù febi
 Ne velika bes vfanìa,
 Ti potuardi Kragliu od nebi
 Oua frechna prikafania;

Vidim, vidim prem ocito
 Sred kamena biela ouega
 Prorocanstuo flamenito
 Sà vriemena fadagniega;

Er frechnoga kò Proroka
 Tri dni ù ftaro daugnie doba,
 Iafouita, i duboka,
 Silnè fardè darfca vtroba;

Nà isti nacin Sin gliubieni
 Nebeskoga Roditeglia
 Oudi vkopan, i zuilieni
 Od suieh drasieh priateglia;

Biufci tri dni skrouen bio
 Sred tamnoga doli suieta;
 Nà sciutse pouratio,
 Tielo vsamsci suuje opeta;

Onie rekò vechiekrati
 (Sadse mogu spomenuti)
 Dachie tri dni martau stati,
 I dò tri dni vskarsnuti;

Onie Zarkua rasgradiena
 (Sadse pamet meni odkrila)
 Kaje ù tri dni ponouiена,
 Vele liepsca negie bila;

Cim besiede oue prau
 Gliubi Boscia isabrana,
 Bogse ù flizi gnioi obiaui
 Od vartarà ne posnana;

Ona, kojà josfter zueli
 S'nepristauniem vsdasima;
 Dokoli ù prau, koga sceli,
 Ne vpasi suoiem occima;

V ne maloi gniemu smechi;
 Gospodine drag veliaset;
 Ieda sctogod snasc pò frechi
 Od Iesusa nade nasce;

Akogali gdie ponio ,
 Ah mogliute ktiemi rieti ,
 Gdiga jesi postauio ,
 Daga budem ià odnieti ;

Bòg fasiuà gniu imenom ,
 A onase opet nagn obrati ,
 Ter suietlostim neifrecenom ,
 Suemu lize vidie fiati ;

Posnà sceglna gliubouniza
 Gliubounika suoga tadè ,
 Ter tutako semgli niza
 Kolienamu garlit pade ;

Nemoscese nagledati
 Suietle slike pune vresa ,
 Sred ke pasi stanouati ,
 Sue lieposti od nebesà ;

Rasbira okom pomgniuime
 Pò tieluga suem koliku ,
 Ter s'pogledom cestitime
 Tasci gliubau suou veliku ;

Tad gnie farze slobodieno
 Od cemerne bij scalosti ,
 I na lize vzuilieno
 Vratiscese suoe liposti ;

Nù nis obras rasuedreni
 Placnieh susà josc vir grede ,
 I na vratu neifredieni
 Slatni prami joscioi fiede ,

Iak rumena rufa, kadè
 Dasciju plahi s'neba variedi,
 S'podnisceniem celom pade,
 I protarne, i probliedi;

Alli ako barfo vtece
 Is prid funza fla godina,
 I nebesko poglie obtece
 Predgnia suietlos, i vedrina;

Tai cas drago, i veselo
 I gniu oblicie pregdnie vresi,
 Ter gisdauo suoje celo
 Disce ohola put nebesi;

Takò isuarsna pokorniza
 Zich namiere tac velike
 Biesce vidiet vedra liza
 Iša boli gliute, i prike;

Tīm raniēna priuēlikom,
 I neismernom scegliom gori,
 Dà s'nebeskiem gliubounikom
 Nà vsdanuse rasgouori;

Nū cīm mlada zknī mīsliti;
 S'kiem nacinom, pò kòm redu.
 Imà pocet, i suarsciti
 Saedno scignme suu besiedu;

Odielise gnioi s'pogleda
 Slauni Porod Boscanstueni,
 A ona podat harli vreda
 Vcenikom glàs scudieni;

Oui fuietli glas pun slaue,
 Daje Iesus vskarsnuo,
 Biesce Sionske od darſcaue,
 Pò ſemgliſe ſuoi proſud;

A Scidouske poglauize,
 V veliku koj ſtrahu
 Iadno ſarze, bliedo lize,
 S'togà vſroka ſui noſcahu

Tai cas kupe ſlobno viechie,
 Ter ſtarofte vuhouiti
 Sei ſcamore gnim marſechie
 Iſctu s'varkòm poduſciti;

Tim boinike, koj od groba
 Biehu ſtraſcu oſtauili,
 I oua cuda kratko ù doba
 Pò ſuem gradu raſglaſili;

Souù, i daju gnima mito,
 Terih mole, da toi dielo
 Darſce potaino, i skrouito,
 Daſe nebi mieſto ſmelo;

A da reku, da biuſci oni
 Veomi trudan ſan ſaſpali,
 Gniegouoſu tielo ſmioni
 Vcenizi nochno vkrali;

Nù niednomu pò nacinu
 Opak couiek jaki nije,
 Ne dobitnu fuietlu iſtinu
 Tamniem laſcam dà pririje

Suescto vechia gnihie sila,
Glàs vsmnosci da pogase,
On sue jacà stere krila,
I daleko prostirase;

Iesu, koji spouiedaju,
Dà vidiesce ù dan oui,
Gdise fame otuoraju,
Stiene vkopne, i groboui;

I gdi mnofi, kifu bili
Dauno fred gnih saklòpieni,
Sciui vstaju na dan bili,
I vsciuaju frak scudieni;

V tolikò drusi verni,
Veomi gliuto kieh skoncane
Biesce satro strah cemerni,
I rasagno pò sue strane;

Stahu skrouni ù tamnostfi,
Tuscno vrieme prouodechi
V dresegliu, ù gorkosti,
V nemiru, i ù smechi;

V tòm bitiu fuiemse cini,
Daje s'nebesà funze palo,
I ù viecnomu mraku, i tmini
Sue stuorenie daje ostalo;

Skupiscese naj poslije
Po fred stana priateglskoga,
V ki obchياهو cestò i prije
Dochi ù druscbi Kraglia suoga;

Stana, ù gnieko koj doba,
 Drag, i suieto biesce suima,
 Tad od tamna hughì groba,
 Ciniásce gnih ocima :

Voenuodeim nije dragoga,
 Ni gniegoue vedre ilike,
 Drafce od funza istocnoga,
 I nad suiesde fuekolike :

Prisladkase vspomena
 Suak cas varti gnim pòr suiesti,
 Od gniegoua draga imena,
 S'kiem stanuju raiske cesti;

Tim bes gniega bolni stoje,
 Grosnieh susà ronech vire,
 Chiutech gorke nepokoje,
 Vzuilieni priko mire;

Tac kad pastier, ki godiscta,
 Kros suakdagnie vodi trude,
 Isprasniena is vliscta
 Med, i vosak iset bude;

Tuscne pcele prijè toga,
 Zarniem dimom istierane,
 Opet okad stana suoga
 Oblietaju pò sue strane;

Ter vnutra vlasechi
 Muku, i scalos gliutu tuore,
 Bes milofsti suegh pasechi
 Porobiene suoje duore;

Cim ù vaju toli prieku, Iliquoq iñlud o'ind
 Druscba isbranieh gliudbižuicli, Iñlud o'ind
 Bogogliubne scene teku, Iñlud o'ind
 I noseijm glàs vefeli; Iñlud o'ind

Velech kaosu vpafile Iñlud o'ind
 Liepe mladze od nebesà, Iñlud o'ind
 I lesufa, koga zuile, Iñlud o'ind
 Sciua, i puna suietla vresa; Iñlud o'ind

Kaò sà bilieg od tei frechie Iñlud o'ind
 Plocaje s'groba odualiena, Iñlud o'ind
 I ù gnioi fame bieie odiechie, Iñlud o'ind
 Kiemga oghiofce pokriuena; Iñlud o'ind

Tim bes zknienia bes niednoga Iñlud o'ind
 Iedni hãrle nà brieg sueti, Iñlud o'ind
 Put kamena vkopnoga, Iñlud o'ind
 Sa potanko sue vidietis; Iñlud o'ind

Drusi velè, dà pricudna Iñlud o'ind
 Tai nemogu diela stati, Iñlud o'ind
 I dà stvarie mucna, i trudna, Iñlud o'ind
 Sa mochiju vierouati; Iñlud o'ind

Ter od parue darfce, i sziène, Iñlud o'ind
 Daje prikafan kojagodi Iñlud o'ind
 Priuarila flabe scene, Iñlud o'ind
 Kaòse ù strahu cestu sgodi; Iñlud o'ind

I kaò cini mnoga sceglia Iñlud o'ind
 Trudniem gliudem vchiekrati Iñlud o'ind
 Slike martuieh priateglia, Iñlud o'ind
 V tasctomu snu gledati; Iñlud o'ind

Dokle biufci poskupili
 Opetse ù suoj stan obchiefi;
 Prem kad sunze, i dan bijli;
 Vklaniafe nochnoi fieni;

Bòg ù flaunom gnima tielu
 Ocitofe ne vkafa,
 Vas neismernom ù fuietlilu,
 Raj nosechi fred obrasà;

Ne naghiefe s'gnima tade
 Toma, kife Didim suasce;
 Neg ù bliscgnia sela, i gràde;
 Od strahafe fakriuasce;

Nù biufcife s'toga puta
 Pouratio ù grad sueti,
 I pun jada tescka, i gliuta
 Dosco druscbu suoju vidieti;

Sapaniene, i mucechie
 Nà stanuih fuieh nahođi
 Sa'stuar, koja cudna oduchie
 Is nouafe gnim dogodi;

Tac kad Zarkuu, visoki alli
 Duor bogata Gospodara
 Treskouiti tries opali,
 Silniem plamom od isgara;

Ter gorufcta rad plamena
 V okòlo pò sue strane,
 Strahouito profuietliena,
 Suakolika kuchia ofstane;

Suëm

Suiem vnutra gradjanime
 Sarze obaghie straha jakà,
 Kou do dugo iedua vrime
 Vrafciti budù paka;

Videch takù suoju druscinu,
 Sapaniense Toma cudi,
 Ter od suega snat istinu
 Sladkom riecim iscte, i fudi;

Tadà Petar od veseglia
 Ronech lizem ceste fufe,
 Suoga draga priateglia
 Gliubescgliuo garlit vse;

Vidielismo, gniemu veli,
 Sadse radui, sad vsciuà,
 Koga sarze nasce sceli,
 Nebeskoga Kraglia sciua;

Kraglia, koj malo prijè
 Sa kriuine segai suieta
 Varh tesckoga krijfca vmrije;
 Sad megghiu nam sciue opeta;

Kaò douarfci oue riedi,
 Vidienoga rad cudesà
 Veselise staraz dici
 Glauu discuch ù nebefa;

Ne uieruie cuda toga
 Didim, negse tuardo vara;
 I besiedam druga suoga
 Na oui nacin odgouara;

Onlie opet ofciuiio? aminiatiz riuun moia
 Onli gleda frak funcani, fiate opatiz fiate fiate
 Alliuafie priuario fiate opatiz fiate fiate
 Hip lafcieuę kę nemani? fiate opatiz fiate fiate

Ofcuiio, Petar prau, fiate opatiz fiate fiate
 Vidielismo gniega fliku, fiate opatiz fiate fiate
 I hip ifti gniegou prau, fiate opatiz fiate fiate
 I naraunu predgniu fliku, fiate opatiz fiate fiate

Vidielismo vedro celo, fiate opatiz fiate fiate
 I occi draghe, i funcane, fiate opatiz fiate fiate
 Prifuetosmo tegli tielo, fiate opatiz fiate fiate
 I gniegoue flaune rane; fiate opatiz fiate fiate

Ouiem occim ià pomgniuo fiate opatiz fiate fiate
 Sue rafgledah fuietlo lize fiate opatiz fiate fiate
 Moe skafagnie nie lafcuiu, fiate opatiz fiate fiate
 Euot viera me defnize; fiate opatiz fiate fiate

Biehu vechie fifele s'gorà fiate opatiz fiate fiate
 Rauno ù poglie figne fieni, fiate opatiz fiate fiate
 A nafcega vrata duofa fiate opatiz fiate fiate
 I prozori fatuoreni; fiate opatiz fiate fiate

Skrouni vnutra mi ftojechi fiate opatiz fiate fiate
 Tad pocefmo blagouati, fiate opatiz fiate fiate
 Sà cemernoì nafcoi fmechi fiate opatiz fiate fiate
 Koijgodi pokoi dati; fiate opatiz fiate fiate

Kad kros vrata fàklopiena fiate opatiz fiate fiate
 Nenadano prid nas odi fiate opatiz fiate fiate
 Dika, i nafca cias fciudiena fiate opatiz fiate fiate
 Kraglia od nebi Sin dohodi; fiate opatiz fiate fiate
 Nena-

Nenadano k'nami grede
V naj vechie ter drefeglie;
Kros cestite fueje pogleda
Nof rajsko nam vefeglie;

Vcinife da fua kuchia
Po fue kraje oua gori
S'cudna fraka, i moguchia,
Koe prifuietlo tielo tuori;

Mi, kij tadà ne cekamo
Toli vsmnoscene vidiet frechie;
Sceftokofe pripadamo,
I punifmo tefcke fmechie;

On tafcechi ftràh nafc gliuti,
Milliem okom fuieh nas gledà,
Tere treptiet, i dignuti
S'tarpefefe nami nedà;

Stràh neslicni oftauite,
Moij drafi, jafam, veli,
Budi fuami, ki fciudite,
Raifki pokoi, mir vefeli;

S'tefiem flauno tielo fueje
Suiem tegnuti dopufctauà,
I petere rane, koje
Defnizamù dà neprauà;

Sà rafgouor jofcter vechi
Poblagouat fiede s'nami,
Put nebeski fuieh vcechi
S'obicainiem befiedami;
Ciuftma

Cusmo riedi temeglite,
 Kakue cusmo one noch;
 Kad s'vecere flamenite
 Priprauise nà smart pochi;

Isa ouoga rasgouora
 Biusci mise vtafcili,
 On neuieden poghie is'duora,
 I s'ocise nami odijli;

Ouò Petar pripouiedà,
 A sua druscba, kà tòi'cùje;
 Gouorenje starza sieda,
 Iedniem glasom potuarghiuje;

Pace dobro josc dospio
 On nebiesce suoe besiede,
 Kad vikajuch ù glàs mio
 Kleofa vierni k'gnima grede;

Slauni ouega Porod Bosci
 Meghiu vriedne drughe suòje,
 V broj vechi jur prilosci,
 Ifuan duanaes kieh obroje;

On veliasce, drusi mili
 Sciue Iesus nasce vfanie,
 Niedan od vas vech nè zuili,
 Suaki vftauì slò skoncanie;

Sciue, i diha, i besiedi
 V istom tielu, kako, i prije,
 Koe dà filna smart variedi
 Snafcna, i jakà vechie nije;

lafam

Iafam vidio moiem ocima
 Lize, kiemse nebo dici,
 I moijema fluscao vscima
 Obicaine fladke rici;

Saftase i oui puta ouega
 Kad ja s'drafiem Ifukarftom;
 Ter Amaona naj blisciega
 Druscbi oftaloi kasce parftom;

A tò er gorom mi hodechi
 K'Emaufu liepu gradu,
 I gniegouu smart scalechi
 V veliku vaju, i jadu;

Tere biufci fifcli vechie
 Rauno poglie gdise scira;
 I nemoguch nalce smechie
 Scudienoga nachi mira;

Onse ù putu fafta s'namì
 Kaò dà is daglich idè stranà,
 S'nepofnaniem haglinami
 Od putnika inoftrana;

I, cim takò na pried grede
 Priko plodna poglia, i luga;
 I raflike kros befiede
 Trudnam tafci puta duga;

Vechiekrati mi po putu
 Gorke vfdahè podiramo,
 I chiutechi scalos gliutu,
 Lize fufam polieuamo;

On toi videch, nas tasciti
 Vše, ternas gliubko pita,
 Koj vřrok mořce biti
 Vaja toli jadovita;

Mi velimo tada gniemu;
 Samli tiř putnik odi,
 Da jořc neřnasc řetofe ù řemu,
 Ouieh danà mieřtu řgodi?

Ter tutako putom hode,
 Placniem lizem, i beřiedom,
 Dragogamu Voeuode
 Pouiedamo řciuoť redom;

Kako ř'riecim, i ř'dielima;
 On ù kratko bieřce vřiemě,
 I prid Bogom, i gliudima,
 Vřmnofcito řteko ime;

I kò bieřce nařce vřanie,
 Dachie vites glařouiř,
 Kros moguchie řuoje řnanie
 Vas Iřrael řloboditi;

V naj boglie kadà doba
 Od velike nařce nadeř,
 Poglauizà hudieh řlobà
 Nerařlořcno nagn napade;

Ter Vladaoza Solimřkoga
 Nabuniřce, daga vmori
 Varhu kriřřca priřeřckoga
 Na viřkoi řmartnoi gori;

I, kakose glàs pronio
 Biesce mnosich rad cudesà,
 Daje on opet osciuio,
 I vsò predgna sua telefa;

Kako mise vklaniamo
 Biescech gliudi slich varlinu,
 Dokle boglie rafasnamo
 Od ouega prauu istinu;

On ne tarpi tieh besiedà,
 Ni nase tascti strah opaki,
 Neg cim putom gre na prieda,
 Odgouornam dauà ouaki;

Kà nepamet, koja 'sila,
 Koja lienos vas nukajn,
 Ne vierouat cudna dila,
 Kà Prorozi pripieuaju?

Nijeli bilo od potrebe,
 Dà Isukars, kije Sin Bosci,
 Sa suieh sciuot fama sebe
 Nà prigliutu smart podlosci?

I, da vkasce suojom karui
 Put ù raiske slaune strane,
 Gdichie vsachi on naj parui,
 I sue sa gnim dusce isbrane?

Nijeli suoiem pridrasima
 On odkrio vechiekrati,
 Dase sue ouò sgodit imà,
 Sa slobodu gliudem dati?

Spomeniuam jase sadà ,

Is daleka dà sarece

Bielodano po sred grada ,

Suesctose ù dni oue stece ;

I, ako riecim tac suietlime

Stuar ocitu ne ciniasce ,

Toi bij fascto ù nebrieme

Rasglasitju ne hotiasce ;

Alliseie ispunilo

Dò besiede sad nai magnie ,

I njeuas priuarilo ,

Iak szienite, vafce vfanie ;

Euo Kraglia , ki nasadi

Liep vinograd nad sue ostale ,

Tuardiem platom terga obgradi ,

Dà nagn suieri ne nauale ;

Pak vechiekrat tù raslike

Posla slughe , à saludu ;

I kripofne nastoinike ,

Dà lietinu kupit budu ;

Nù tescazi hudi oduisce ,

Bes osira , bes rasloga

Nemilosno pogubisce

Sad jednoga , sad drugoga ;

Tim naj poslie suoga Sina

Meghiu karune gliudi odprauj

Ieda takò gnih varlina

Samirise , i vstaui ;

Alifu

Allifu oni nabunieni
Suproch gniemu vele gore,
V nesuielni ter neszieni
Nemilomga smarti more;

Vinogradie Zarkua Sueta,
Dana puku Israelskomu,
Varh naroda suieh od suieta
Od Visogniega gliubienomu;

Koij neprau, i nemijo,
I cemera pun scestoka
Biusci velik broi pobio
Bogu milieh od Prorokà;

V karu Sina sad Bosciega
Suoie ruke okaruau,
I s'neharstuom mnoziem gniega
Vhitiena nà Krisc stau;

Radi slochie toli opake
Kragl od neba treskouiti
Nemilechie sei tescake
Nemilosno pogubiti;

A vinograd suoi podati
Dobriem gliudim, i pomnima,
Koiygachie radouati
Verni, Bosciem sakonima;

Tomaciti potom toga
Vse pisma nam visoka,
Od Moisefa nai paruoga
Suieh ostalieh dō Prorokà;

Kascuch kaò sue kgnige suete
 Kros pieuania flamenita
 Ifukraftu flu smart priete,
 A sà dobro suega suita;

A kao liepiem on raslogom
 Kafascenam, da od viek viekà
 Odrediena bij prid Bogom
 Ouà sgoda suakolika;

Kaonam tmine od nefnania
 Disce s'raiskòm suom suietlofti,
 I napuni krepka vñania,
 I nebeske nas radofti;

Kaò bi farze vscesceno
 Nasce nouiem plamom s'gara,
 Cim nam pismo Boscanstueno
 Toli lasno isgouara?

V sceraui iak oggnieni
 Tuardo guosdie omekscauà,
 A pod sunze mras ledeni
 Rastapgliase, i pufctauà;

Tac s'gniegoua gouorenia,
 I korisna saedno, i mila,
 Ledenase ochiutienia
 Nasca biehu rastopila;

Nù tac biehmò fastliepieni,
 Daga posnat ne mogosmo,
 Dokli s'gnime siedinieni
 V' grad seudien ne doghiosmo;

Er kascuchi prie tega ,
Dà imà ù daglie pochi strane ,
Vfilismo molbom gnega
Saedno snami da ofstane ;

A tò er biesce vecer vechie
Ceste sieni suud profuò ,
I ù funcane druscbe suiechie
V sapadse dan prignuò ;

Ne sctedise , i nè krati
On pogodit tiem molbami ,
Pace vlieste blagouati
V stan vbog saedno snami ;

Tù cim s'lizem veselime
Blagosliuglia kruh pribieli
Pak raslama , pak sa time
Gliubescgliuo nami dieli ;

Mi oni cas profuietlieni
Raisku sliku posnauamo ,
Terse gniemu podnisceni
Kako Bogu poklaniamo ;

Al ù nacin tanka dima
On s'pogleda nami odhodi ,
A mi s'glasim cestitima ,
Dotekolmo k'vami odi ;

Suarha Pievania Duaesti , i dua .

PIEVANIE DVAESTI.

I TRECHIE.

V A diela suoi druscini
 Kleofa verni spouiedasce ;
 I bes sumgnie toi suak ini
 S'krepiem sarzem vierouasce ;

Nù famiernom cudu temu
 Samse Toma josće opire ,
 I ne hochie dat Bosciemu
 Vskarsnutiu suoje vire ;

Tim gouori, nitko viku
 Nadralloscit nechie mene ,
 Dà vierujem stvar tolikù ,
 I od tolike flaue, i sziene ;

Sćto jà isti bielodano
 Ne rasgledam moiem ocima
 Sueto tielo, i posnano
 Sa fuiem suoiem biliesima ;

I, sćto moi pars ù doboku
 Ne uloscim ranu od parsi ,
 Koju gliutu, i sćestoku
 Martau primi on nà suarfi ;

Varsci

Varſci Didim ſei beſiede ,
 A ſà illiccit tei ſcaloſti ,
 K'gnim nenadan opet grede
 Bog neifmernoj ù ſuietloſti ;

Grede , i vidiet nij ſlamena
 Kudie vlieſo , tac moguchie
 Biuſci vrata ſatuorena ,
 I prozori ſui od kuchie ;

Takò kros zklo ſatuoreno ,
 Koje od vietra liep duor blude ,
 Scarko ſunze , i ſlachieno
 Suoje vueſti frake bude ;

S'koiem ſaſue tud mnokrati
 Sad vlaš, ſad iſhodi ,
 Nikud nije mox poſnati
 Bilieg puta , kiem prohodi ;

Nà koliena ſui padaiu
 Podniſceni Vcenizi ,
 Kraglia , i Boga ter primaiu
 Sueſcto ù vechioi mogu dizi ;

A on biuſci blag veomi
 Suiem narekad mir veſeli ,
 Lize obrachia ſuoje k'Tomi ,
 I oue riedi gniemu veli ;

Pafi Toma tielo moje ,
 Rad kogafi ti ſumgnio ,
 Vigh , raſgledai rane , koje
 Sa tebeſam jà podnio ;

E e e e

Tegni

Tegni moje parsi rukom,
 Staui ù ranu tuoi pars, tere
 S'uernom mislim, i s'odlukom
 Sumgniu istierai od neuiere;

Pokarani Toma tadà
 Gliubescgliuiem besiedami,
 Semgli niza s'celom padà,
 Terle jesci tescko, i frami;

Sa tiem sumgnie suoe ledene
 Karajuchi gliuto ù sebi,
 Oue rieci podniscene
 Veli slaunom Kragliu od nebi;

Prosti vfanie moe jedino,
 Prosti slatka mà gliubauì,
 Tisi posnam sad istino
 Moi Gospodin, i Bog prauì;

Tad Spasitegl segai suieta
 Kascuch vedro lize, i lliku,
 S'blagom rieci prauì opeta
 Pokajanom Vceniku;

Vierouafi, erfi ocito
 Vidio Toma koja slide,
 Blasčenisu stanouito
 Ki vieruju à ne vide;

Odgouarà Toma Bogu
 S'mirniem sarzem, i pameti,
 Protiuiti nije raslogu,
 Potrebaje prauo rieti;

Vgledati

Vgledati tebe sciua
Ià szienio nijesam viku ,
Biufci fa me dufcna , i kriua
Smart podnio gliutu , i priku ;

Dielilese tia dalece
Is pameti biehu moje ,
Malo prije kenam rece
Neg priminu , riedi tuoje ;

Lud , ki ludo stah sumgniti ,
Dà nemosce tuà dobrotà
Nà sciutse pouratiti ,
Kifi vsrok od sciutora ;

Ako nakon cetar dana
Ocimasam moiem vidio ,
Gdi Lazara vkopana
Od martuiehfi probudio ;

Nù nefrechia tescka obfieni
Suies, i farze moe neuierno ,
I ù fabitie cini meni
Staut cudo tac famierno ;

Mosce biti, ouò dilo
Od mojega sagriescenia
Dase nije dogodilo
Bes vascega dopusctenia ,

Mosce bitchie sumgnia moja
Pomoch posniem gniegda vnukom,
Scto telefa slauna tuoja
Hotiosam tegnut rukom ;

Dà nemosce do vik vikà
 Nitko sumgnit, ni karknuti;
 Dasi bio talèta slika,
 I prihinien hip bes puti;

Cim besiede oue veli
 Toma s'grosnien vsdasima,
 Is duorase Iesus dieli,
 Kako i doscao biesce k'ghima;

Tac hodechi pò daršcaui,
 Suoje draghe pohoghiasce,
 S'neisfrecenom ter gliubau
 Krepke ù vieri suieh ciniasce;

I, nehotie dà vřide
 Nà nebeske suietle duore,
 Dokle sunze nè obide
 Cetreskrati semgliu, i more;

Petar s'druscbom ù toj vrime
 Primetasce s'barsòm plau
 Mòre, s'nouiem gdi mirime
 Tiberiad Gradse flau;

Biehuse oni ù lou riba
 Saputili ù tuij stranu,
 Sa moch, kaijm biesce triba,
 Nach ù vodi morskoj hranu;

I, nebiusci suekolike
 One nochì vhitili
 Ribe male, ni velike,
 Koiombise pokriepili;

Prafne mrefce iftesahu,
 Dafe od tole dielit budù;
 I ù scalofti mnogoi ftahù;
 Er skuafisce gnih faludu;

Kad nà kraine pafech fale,
 Ifukarfta tui vidiefce,
 Gdi nà fignie morske vale
 Sueo poglede proftirào bieſce;

Niedan od gnih poſnat gniega
 Nemogaſce od paruize,
 Bieſci obraſa tad fuojega
 Promienio fuietlo lize;

Alli on videch druſcbu dragu
 Gdi ſamani more, i trate
 Pò valouieh moch, i ſnagu,
 A nè ſtiecu trudu plate;

S'blagom riecim gnima veli,
 S'iefne ſtrane ſauarſite,
 Dà kakofe od vas ſceli,
 Plien podoban vhitite;

Oni tadà s'mnogòm ciaſti,
 Na gniegouu riec, i frechiu
 Vſouiti teg okaſti
 Nà vkaſano mieſto mechiu;

Sapieniſe morska voda
 Primajuchi mrefcna oloua,
 Ter veſeo bilieg podà
 Dachie biti doſta loua;

Staraz Petar toi videchi ,
 V' vesegliu , i ù goiu ,
 Da nà pomoch budù techi ,
 Mahà rukom druscbu suoju ,

Oni tadà ù dua dijla
 Rasdieglieni , iedua iste scu
 Is morskoga plodna krila
 Liepa piena punu mrescu ;

Skacu ribe vhitieni
 Vijuckise fuud okoli ,
 A valise morski piene
 Rad velika mnošctua toli ;

Ziech samierna cuda toga
 Iuan Bogu obglubieni
 Pošnà draga Mesctra suoga ,
 I hip gniegou Boscanstueni ;

Tim druscini suojoj prau ,
 Bosciega euo s'nami Sina ,
 Onie , stasie onò prau ,
 Od nascega Gospodina ;

Pošnàm , ù kòm raj stanuje ,
 Suietlo lize , i veselo ,
 Nuti kaose s'nam raduje ,
 I kasćenam vedro celo ;

Cuiuch Petar tei gouore ,
 Od velika od veseglia
 Is korabglie skoci ù more ,
 Dà prije vidi Spasiteglia ;

Terse vputi tako k'gnienu nullo iuvz; nullo iuvz;
Priko vode samuchiene, nullo iuvz; nullo iuvz;
Sasue tescko dà cinemu nullo iuvz; nullo iuvz;
Strafcitise morske piene; nullo iuvz; nullo iuvz;

Druscba ostala sua sa gnime nullo iuvz; nullo iuvz;
V' punoise vosech plauu, nullo iuvz; nullo iuvz;
Sajedno s'plienom obilnime nullo iuvz; nullo iuvz;
Nà krai scudien nogu stau; nullo iuvz; nullo iuvz;

Tù dà vgodnom pichom budù, nullo iuvz; nullo iuvz;
Kaijm biesce od potrebe, nullo iuvz; nullo iuvz;
Pò tarpieniu suù noch trudu nullo iuvz; nullo iuvz;
Pòkriepiti fami febe; nullo iuvz; nullo iuvz;

Bielò brascno pripraugliaiu, nullo iuvz; nullo iuvz;
I dio ribe vhitene nullo iuvz; nullo iuvz;
Pò naredbi postaugliaiu nullo iuvz; nullo iuvz;
Varh sceraue rasgorene; nullo iuvz; nullo iuvz;

I' biusciju sgotouili nullo iuvz; nullo iuvz;
Saedno s'Mestrom gniu blaguju, nullo iuvz; nullo iuvz;
Nà kogase pogled mili nullo iuvz; nullo iuvz;
Vsmnoscito sui raduju; nullo iuvz; nullo iuvz;

Kaò dospiesce blagouati, nullo iuvz; nullo iuvz;
Boscij Porod tadà ocito nullo iuvz; nullo iuvz;
V' vesegliu k'gnima obrati nullo iuvz; nullo iuvz;
Suoje lize ponosito; nullo iuvz; nullo iuvz;

Terim veli, mir cestiti nullo iuvz; nullo iuvz;
Moja druscbo suami budi, nullo iuvz; nullo iuvz;
Suaki od vas nastoi biti nullo iuvz; nullo iuvz;
Varhu fuesa mirne chiudi; nullo iuvz; nullo iuvz;

Moj blagosou s'vami oftani,
 Ki vas ochi vieku nechie,
 Ià k'nebeskoi suietloi strani
 Sdragom Chiachku gredem vechie ;

Iurse od sadà naucite ,
 S'temeglitom krepkom suiesti
 Gorke trude dà tarpite ;
 I suietoune sue bolesti ;

Neimaj straha stupit niedan
 Prid vsmnosne glaue od suieta ;
 I gnih karat, i drum vriedan
 Scioutaim kasat sueta ;

Silnieh Kraglia velicina
 Vasce sarze nè pripadi ,
 Ni nemilos, ni varlina
 Nepraueadne sľę cegliadi ;

Tko isgubi sciut oui
 Sa obranu moje ciaſti ,
 Stiece opeta drughi noui ,
 I neumarle scgnime flasti ;

Nemoitese prijē toga
 Vele mucit, ni truditi
 Iskat riei, ni rasloga ,
 S'kiemachiete gouoriti ;

Vascchiu jefik jà vladati ,
 Dafe vieku ne smetete ,
 Dà slobodno spouiedati
 Suud nebesku riec mofcete ;

Podie-

Po dieglieniu kadà momu
 Budù profeli defet danà,
 Bitchie pollan vam suakomu
 Drag rasgouor s'viscgnieh stranà,

Er s'kriposti suojom jakom
 S'garchie sletiet Duh prisueti,
 Dà profuietli raiskom frakòm
 Vasca farza, i pameti;

S'gniegouome vi pomochi;
 Moja druscbo pricestita,
 Nechietese bojat prochi
 Strane, i kraie suega suieta;

I, rasglasit ù slobodi
 Ime, i moju vieru suudi,
 I gdi zora dan isuodi,
 I gdi vmarli sciuu gliudi;

Ter kakono losa plodna
 Sà raskosce suoje drasce
 Kitna listia, grosdia vgodna
 Obilnose puna kasce;

Nastatichie rod isbrani,
 Kichie s'vogliom veoma dragom
 Primit fakon moi posnani,
 I prigarlit sa suòm snagòm;

Iosfte ù one dni strasciue,
 Kad pourachien ù telefa
 Gliudski narod vas osciue,
 Sa stech pakò, al nebefa;

Ffff

Gore.

Gorechie oue napuniti,
 I doline oue od suudi
 Scto bij, scto jes, sctochie biti
 Vik pod nebom scenà, i gliudi;

Ter ja doghiem s'mnogom vlasti
 Suekolike sudit puke,
 Dajuch dobriem viecne ciafti,
 A sliem gliute bice, i muke;

Samnonchiete vi poreda
 Nà duanaes stolà siefti;
 Sue nekauas gliudstuo gledà,
 I budesè od vas trestì;

Od duanaes tad plemena,
 Kojà Israel frechni rodi,
 Po tankochie bit sudiena
 Diela od mene, i od vas odi;

Kojà slaua, kojà dika
 Vamchie biti, moij gliubieni,
 Gliudzka narau suakolika
 Kaduas ù toi vidi fzieni;

V tolìkò Petre, koj
 Od suieh vechma gliubisc mene,
 S'cefa gliubau tua dostoj
 Od suieh visce huale, i fzienè;

Varh suieh, koj vieru prau
 Slidit budù na sem suietu,
 Ià postaugliam tebe glau,
 Kichiesc vladat Zarkuu Suetu;

Primi od sadà oue ciaſti;
Terè s'pomgniom, i gliubauì
Draghe oucize moje paſti
Pò ſuietounoi naſtoi trauì;

Sabauechie bitì tuoje
Podniſceniem ſuiem praſctati,
Dobrieh gliubit, i pod moje
Stieghe odmetnu cegliad ſuati;

Iati dauàm ziechia togà
Primoguchie kgliuce ù ruku
Od Kraglieuſtua nebeſkoga,
Daijh vladaſc nà tuu odluku;

I kad vſhoch, dà moſc gñma
Raìſku otuorit dobriem ſtranù,
A fatuorit prokletima,
Dokli nà put prauì ſtanù;

Saueſano ſcto po tebi
Varh vmarle ſemglie budè,
Saueſano i na nebi
Kros iſtechie bitì ſude;

A ſcto budeſc odrieſciti,
Odrieſceno bitchie i gori,
Stobomchieſe vgoditi
V' ſuieh dielieh viſcgni duori;

Komu tuà vlas Rai ſabrani,
I s'prokleſtuom prauednime
Sapne, dà moi puk iſbrani
Tad ne obchi ſaedno ſegnime;

Nechie tai stech mè milosti ,
 Kros blagosou dokle sueti
 Dobrotamu tuà nè proști
 Pokajanu grieh prokleti;

Ohodiasce naredbe oue
 Suojoi druscbi Sin Višcgniega ,
 Hodech raiske ù duoroue
 S'vmarloga suieta ouega;

Takò pastier poman, kadà
 Smart vpasi prid ocima,
 Priporucit ouze, i stada
 Budè drasiem sinouima;

Ter proch varkam flieh vukouà
 Gnim nauke dauà snane,
 Kascuch, koefu sà gnihoua
 Plandouania sctetne strane;

Tac pomoraz viefc pucini ,
 Kad nà malu doghie snagu,
 Obgliubienoi suoi druscini
 Plàu pridauà suoju dragu;

Terih vci, kaofe imaju
 Cuiat plasieh od vietarà,
 Prid komufu stiene kraju,
 Kiem lasciuo more: varà;

Kadò douarsci suoe gouore
 S'mirom, s'goiem, i s'gliubauì,
 Put Maslinske slaune gorè
 Suoj cestiti drum vpraui;

Tù fa gnime suakolika
 Liepiem redom stupà , i grede,
 Druscba isbranieh Vcenikà ,
 Koi j gniega duore , i sliedè ;

Oni skladno , i medeno
 Suud gdi stupai suoi staugliaju ,
 Ime Boscie neisreceno
 V' stò glasà pripieujau ;

Kad nà fueto bardo vside ,
 S'vedre strane od nebesi
 Cudne slike oblak sive ,
 Koga raiska suietlos resi ;

Ter ponosno , ter veselo
 Glasouita liepa briega
 Sue obkrusci kitno celo ,
 I obstriese okaò gniega ;

V tolìkò na visini
 Nebeskoga suietla stana
 Priprauase mnoga vcini
 Od veseglia fa suieh stranà ;

Slaune druscbe od Anghielà
 Kasu obilne sei radošti ,
 Steruch krila sua vesela
 V neismernoi cestitošti ;

Oni redom isuarnime
 Harle ù suoje suaki kore ,
 Da Bosciga Sina prime
 Nà nebeske rodne duore ;

Tim se jedni prošipaju
 Pò raiskoga mirieh grada,
 V' raskosci ter cekaju
 Da gnih draga doghie nada;

Od velika od veseglia
 Iedni na duor tekù isliesti,
 Da gliudskoga Spasiteglia
 S'mnogom slauom budù sresti;

Ter tuorechi romon medni,
 V' radošti toi vdiru
 Tanke od flata scize iedni,
 Iedni raisku sladku liru;

Pod raslike pod suiroke
 Iedni kascu rados suoju,
 Jedni milo ù visoke
 Glasouite trubie poju;

Da stò jesik budù meni,
 I glas slastim od suieh vechi,
 Goi Anghieoski neisreceni
 Nebih mogað viku isrechi;

Trisc suietloga Krama okolo,
 Gdi nebeski Chiachko siedì,
 Ponosito vodech kolo,
 Cestitase voiska obredi;

Od tolese harla prusci
 V vesegliu slaunom tomu,
 Isukarsta da sadrusci
 K'Roditegliu gliubienomu;

Kako

Kako ù starò vrieme , kada
 Boina Rima grad cestiti
 Pridobite puke vlada ,
 I kraglieua suemu suiti ;

Ter sieuerna fila varla
 Kros sue voiske strahouite
 Nebiescemu josc satarla
 Suietle graghie glasouite ;

Voeuodese prihrabreni ,
 Ki narode dobiuahu ,
 S'viecnom ciaftim na vsuisceni
 Kapitolski brieg vrachiahu ;

Tac Sin Kraglia nebeskoga
 S'druscbom liepom od Anghiela ,
 Ka varh briega Mallinskoga
 Po gniegaje s'gar sietiela ;

V oblaku sniega biegliem ,
 Neisrecena pun vresa ,
 S'mnogom slauom , i s'vesegliem ,
 Vputise na nebesa ;

Oblakase toga okolo
 Liepa , i cudna suietlos vije ,
 Kakuu vieku funze oholo
 Vkasalo gliudem nije ;

Prauednoje , i rasloscno ,
 Da ù neismiernoi sia suietlosti
 Komu funze jes podloscno ,
 Kie vsrok suieh lieposti ;

I, da lascgnie Chiachka suoga
 Prigne Sinak milostuii,
 Varh naroda kad gliudskoga
 Sa griehese lle rasggniui;

Prid gnim tescka Krijsca sliku,
 I suieh inieh stuari pose
 Vspomenu suukoliku
 Od gniegoue smarti nose;

S'tesckiem Krijscom gre poreda
 Stup mramorni, bici oholi;
 Kiem karunizi puni jeda
 Isbiscega filno toli;

Osctra od tarna, i bodesna
 Gliuta krana; i karuaua,
 Suiem liepotam kom vresna,
 Isfraniena bimu glaua;

Bridki cauli, i guosdeni,
 Ne bes varle koj file
 Probiscemu nesmilieni,
 Ciste noghe, ruke bile;

Tars, kaje vsti Boscanstuene
 Gorkom scuci napoila,
 I ona, koumu s'male sziene
 Bi kad Kragliu darscat fila;

Kopie, koemu martuu poda
 Onu od parsi gliutu ranu,
 Odkle istece karu, i voda,
 A dan sciudien sliepzu suanu;

Stiefi, trubie, fuiechie, skale,
Drenouize, i konopi,
I pripraue hude ostale,
S'kieh Bog Couiek muku primi;

Nebeskiehse od duorana;
Príd gnim krila ki sterahu,
Put cestitieh raiskieh stranà
S'mnogom pomgniom sue noscahu;

Starieh Otaz druscba mila,
I ostalieh suetieh dusca,
Kà dieloua dobra dila,
I nebesku riec poslusca;

Slobodiena is tamnosti,
Sa suoieme Slobodnikom,
Nà nebeske cestitofti,
Vshodiasce s'mnogom dikòm;

Gnih Ifukars blag, i mio
Biesce, is Limba tom ifide
V semaglski rai stauio,
Dokle ù raiska poglia vside;

Er prie gniega poch nitkore
Nemogasce ù Rai gori,
Dokli raiske liepe duore
On nai parui ne rastuori;

Srechne dusce, i blasene
Oue biehu suekolike
Liepiem vienzim vrescene
Od neumarle louorike;

G g g g

Pome,

Pome, i kite od massina
 Suiem ù rukah selenese,
 Suakà pieuà, i facinà
 Medniem glasom Boscie vrese;

Kù chiutiahu one slados
 Mislech swoioi ù pameti,
 Gdi nà viecnu gredu rados,
 Koia nechie vik dôspieti;

Gdi vsciuati do vik vikà
 Boscanstueno lize imaju,
 Gdisu dobra fuakolika,
 Gdife frechie sue fastaju;

Vcenizi facudieni
 Okom cуда oua liede,
 Pafech gdi Kragl gnih gliubieni
 Nà raskofce viecne grede;

I, ù koliko on vshodi
 S'velicanstuom tiem vsgori,
 S'neba cuuen glas dohodi,
 Koi ouako gnim gouori;

Nemoitese pripadati,
 Sin Viscgniega vviscoje
 Pored s'Chiachkom kraglieuati
 Nà pristoglie rodno suoje;

Po suem nebu isa toga
 Sta pieuagnie puno slasti,
 Pripieuaiuch nebeskoga
 Slauna kraglia huale, i ciasi;

Cuiuch

Cuiuch oue piefni , ù diziem ho milguel isibier oue
 Koje Sueti Dusi poiou ,
 Sapieualce i Vcenizi
 Na cias Bosciu piefan fuoju ;

Suife puzi veselite ,
 Raduitefe , fui narodi ,
 Spafiteglia fui flauite ,
 Na nebefa koi vshodi ;

I vi ribe , ptize , i fuiri
 Sa fuiem skupom fciuuchime ,
 Gore , briefi , rieke , i viri ,
 Sui hualite Boscie ime ;

More , i femglia fuakolika
 Puna flaue , i veseglia
 Poi gliudskoga Slobodnika
 Klikui fuoga Stuuriteglia ;

Kao pocetka nije gniemu ,
 Kao viek gniegou ne fuarfcuje ,
 Kako Chiachku priuifcgniemu
 Bogu iednak Bog kragliuje ;

Kad gniegoua velicina ,
 I Boscanftuo fuudfe ftere ,
 Koga vrefu nie nacina ,
 I moguchftuu nachi miere ;

Kako ftuori od nicefa
 Suemoguchiom fuòm pameti ,
 Semgliu , more , i nebefa ,
 I fciuuchia fua nà fuieti ;

Kaò rafdieli semgliu od mora ,
 Nebo semgliom kaò rasiluci ,
 Varhu suega kako ftuora
 Red , i bitie fueje odluci ;

Nebeskiema dà darfcauam
 Sunze , miefze , fuiefde fitne ,
 Scitom , lofiem , dubiem , trauam
 Semglie vcini plodne , i kitne ;

Tobom Bosce fua boraue ,
 Ti Vladalaz fuemu jefi ,
 Tebe nebo , tebe flaue
 Vode , koefu nà nebefi ;

Tebe vietri , tebe oblazi ,
 Tebe morski vali cuju ,
 Mras , vuruchine , tmine , frazi
 Tebe huale , i poftuju ;

Iftòk , fapad , fieuer , podne
 Tuoje flaue puni jefu ,
 Sarde od pakla neugodne
 Prid tobomfe boje , i trefu

Ti nà krilieh od oblaka
 Pò nebeskoi hodiſc ſtrani ,
 Sred aera praſna , i laka
 Teſcku semgliu ti naſtani ;

Ti ſam vladaſc gnie tegotom
 V neſtaunoi nekrepçini ,
 Raſlizifu tuòm dobrotom
 Elementi fui jedini ;

Vrieme

DVAĖSTI, I TRECHIE . 605

Vrieme , ciem sue gre nà magnie ,
Podloščnoie tuoioi mochi ,
Prid tobomie sue sadagnie ,
Scto bi , scto jes , scto imà dochi ,

Isti miesez s'mnogom szienom
Harle kognie sebi vstegnu ,
I s'barfinòm suòm obchiènòm
Iasnieh suiesdà kolo vspregnu ,

Istò funze nà cias tuoju
Suoi vsmace tiek narauni ,
Dokli ohole Kraglie ù boju
Pridobie Vites slauni ;

Ogagn plahi suoie varle
Sile mnokrat s'tebe vstaui ,
Dà nè scegu , dà nè parle ,
Kaoie obicai gnih naraui ,

On pò tuoioi sapoviedi ,
Nà framotu Kraglia kleta ,
Iur ni malo ne vuriedi
Tebi verna tri dieteta ;

Ki kriposti tue moguchie ,
Koje isgoriet gnim nedahu ,
V vesegliu fred goruchie
Strašcne pechi pripieuhu ;

Sred Zargliena mora plaha
Rasdiegliena ù duie strane
Pò suhochi ti bes straha
Cinisc hodit tuoje isbrane ;

Barfi Jordan, rieka, ~~laupan~~ la gre na
S'tebe na pried tech ne ~~ilidig~~
S'tue naredbe voda ~~spriana~~
Is kamene tece ~~ilidig~~.

Nà jakese tue posore ~~monoxi~~ monoxi
Sapaniena semgla trefe ~~ponoxi~~ ponoxi
Samne, i trepte staune ~~gore~~ gore,
I do neba tia dime ~~se~~ se.

Suemoguchstuu vlasti tuoje
Sui Kraglieui cias podaju,
I kraglieuske krune suoje
Sniscno tebi pòklagniaju;

Glufiem dauasc ti cuuenie,
Sliepiem dielisc suietlos ~~dragu~~ dragu,
Niemiem vrachiasc gouonene,
Nemochnima sdrauglie, i ~~snagu~~ snagu;

Smartnu filu ti dobiuasc,
I grieh, ki vas suiet rastroua,
Ti na sciuot suoi sasiuasc
Gliudi martue is groboua;

Tebe sla smart ne pripade,
Ni varlina sle cegliadi,
Ni pakgliene strafne sgrade,
Suete dusce odkle isuadi;

I, ù koliko ti guosdena
Vrata od pakla rasbiasce,
I s'dobitim liepa pliena,
Nà bielise dan vrachiasce;

Tamnieh

DVAESTI, I TRECHIE. 867

Tamnieh jama Kragl oggnieni,
 Sa jaom drucbom suom nemilom,
 V naſ dubglie jaſe, i ſieni
 Prid tuojomſe ſakri ſilom;

Sad ù skupu priceſtitu
 Od blaſcenieh duſca goru,
 Red podauaſc ſuemu ſuitu,
 I kragliujeſc ſuemu ſtuoru;

Ti pun ſlaue, i pun dike,
 Vedriem celom, Rai veſeliſc,
 I ponaugliaſc vrieme, lo vike,
 I vmarliema, trechie dieliſc;

Sdrau ſuieh ſtuari Stuuritegliu,
 Naſca ſceglio ſtanouita,
 Sdrau naſc draghi Spafitegliu,
 Sladkò vſanie tuſcna ſuita;

Sdrau, koiega ſmart raſtuori
 Raiska vrata vmarlima,
 I tuoi Chiachko Viſcgni gori
 Blagſe od ſadà kaſce gnima;

Sue ſtuorenie raisko, i gliudsko,
 I paklienò tebe ciaſti,
 Semgla, more, i nebo vsko
 Neifmiernoifu tuojoj vlaſti;

Suarba Pieuania Duaſti, i trechiega.

PIEVANIE DVAESTI, I CETVARTO.

KVP cestitieh Vcenikà
Pripieuasce piesan ouù,
I druscina suakolika
Sprauna sliedi riec gnihouu;

Sred veseglia nù takoga
Stahu josfter ù bojasni,
Nemoguchi sarza suoğa,
Istierati stràh isprasni;

I, nebiusci josf Duh Sueti,
Kako Isukars rece gnima,
Rasgorio gnih pameti
Krepziem plamim nebeskima;

Slobnòm puku Scidouskomu,
Nà occi cesto nehodiahu,
Neg sumgniui ù suom domu,
Sue malomagn tei dni stahu;

Tkào grabechia kadà ptiza,
Ziech naiesti suoje hude,
Doghie ù jatto golubiza,
I od gnih jednu sgrabit bude;

Oudi,

Oudi, ondiera tad fue ine
 Plasiem biegom rasparsefe ,
 I ù nai dubglie paka tmine
 Suoga stana vklonefe ;

Tac pò smarti Kraglia mila
 Verna druscha poplascena
 V'skrouense stan sakrila
 Biesce od puka nabuniena ;

Puni viere, i posluha
 Tù cekahu kako sliepi
 Nebeskoga s'neba Duha ,
 Raiskiem frakom daih pokriepi ;

Nauarscilo deset danà
 Scarko sunze biesce vechie ,
 Daim pomoch obechiana
 Doghie , i smiri sue gnih smechie ;

Kad fred strane nai milie ,
 I nai drasce od nebefa
 Od kę liepsce drughe nie ;
 Ni punie suietla vresa ;

V' kraglieuskom raiskom duoru
 Siedech Chiachko Suemoguchi ,
 I podoban suemu stuoru
 Red, i fakon dauajuchi ;

Ter stojechi blifu gniega ,
 Podniscena liza , i cela ,
 Ki suegh ciasfe , i duorega ,
 Slauni kori od Anghiela ;

H h h h

Vce-

V cestitom gliudskom tielu,
 Kè blascono, i neumarlo
 Biesce vechie smart nemilu
 Pridobilo, i satarlo;

Neisfrecene pun suietlofti
 Sin gliubieni gnienu siede,
 S'mnogom szienom i s'radofti,
 Gouoriti sei besiede;

Chiachko, vrieme prispeloie
 Rasgouorit druscbu moju,
 Ki bes mene bolni stoje,
 I ù scestoku nepokoiu;

Biusci vmarli oni gliudi,
 Bes pomochi jake nasce
 Stuarih suaka smetà, i trudi,
 Od suegase boje, i plasce;

Ti strah smiri gnih neugodni,
 I sarzeim krepko podà,
 Da hrabreni, da slobodni
 Nehaiuse tesckieh sgodà;

Snasc prid pukom Scidouskieme
 Kakosu oni ù omrasi,
 Kojj ù suakò misli vrieme,
 Dajh smartim slòm porasi;

A tò iersam ià gnih obrò
 Sà druscinu mù gliubienu,
 Da nà prai put, i dobro
 Souu cegliad isgubienu;

Tifi obechio meni dauno ,
 Dase imà po suem suietli
 Ime moje suietlo , i flauno
 S' nastoiania gnih prostrieti ;

I, dachie oni sue narode
 Suat pod vieru prauu nascu ,
 Oceanske gdigod vode
 Signiem valim suh krai pascu ;

Semglia , i more priechie prochi ,
 Nego Chiachko moi na magnie
 Stanouito ima dochi
 Ouò tuoie obechianie ;

Ziechia togà ia mnokrati,
 Gnih dohodnu snaiuch frechiu ,
 Nastoiiosam istierati
 Is gnih sarza stràh, i smechiu ;

Nukajuchih, dà nebudù
 Krepka isgubit sarza , i suiestì
 V niednomu tesckom trudù,
 V prihudoì nijednoi cesti ;

I, kad hotiah dochi k'tebi
 S'trudna suieta vmarloga ,
 Obechiosam poslat s'nebi
 Gnimi Duha prisfuetoga ;

Neka od gniega pokrieptieni
 Varle Kraglie, i filnike
 Budù darscat ù nefzieni,
 I gnihoue file prike ;

I sa gliubau viere prauē,
 V suieh trudieh temeglitī,
 Sue sciute, sue glaue,
 Ne sctedese isgubiti;

Kàð besiedit dospioie
 Sin Vladaoza raiske strane,
 Noghe . i ruke kasce suoje,
 I scstoke na gnih rane;

Kasce parsi prosiecene ,
 Osctra kopia karuno dielo ,
 Kasce drace nescmiliene,
 Kiem krunieno bimu celo ;

Kasce ostalu suu spomenu
 Od prigliute suoie smarti,
 Kù podnese sa paklienù ,
 Nemilosnù smart satarti ;

Cù molienie suoga Roda
 Chiachko viecne pun gliubauī,
 I drag mu zelou poda ,
 Gliubescgliuo termu prauī;

O Kriposti viecna moja ,
 Moj Porode drag iedini ,
 Scto dobrota prosī tuoja ,
 Sue podpuno dase vcini ;

Tuoiem drusim isabraniem ,
 Kieh nà pomoch suietu scgliemo ,
 Barso Duhom obechianiem
 Ledna sarza smiritchiemo ;

Dà slobodno fate, i same
Krepzi ù nascoi suetoi vieri
Pogarghiuju filne plame,
Bridke mace; varle suieri;

I, od suakoga sciua duha,
Koi j sadà stràh imaju,
Nai magniega pace od chiuha
S'mrasnom sumgniom fui predaju;

Suiești krepke, i vitescke
Tadse vstrucat sa nas nechie,
Sue sufretat sgode tesche,
Sue nai gore tarpiet smechie;

Ter ponosni suom dobrotom
V pogardi smarti sione,
Suojom karuim, i sciuotom
Potuarditchie tue sakone;

Takò glasech suud obartni
Ime tuoje po suem sunitu,
Vieku oborit trudi smartni
Nechie gnih suies temeglitu;

Ne vruchine oggnienite,
Nè varlina sime prieke,
Nè pucine valouite,
Ne stisnute ledom rieke;

Suechie semglie tiem vsrokom
Cut gnih rieci suete, i cudne;
Pod sapadom, pod istokom,
Pod sieuerom, pod poludne;

Suesctoe Rimskom pod Gospodom,
Perfi, Sciti, Bactriani,
S'ostaliema josc narodom
Nè odkriueni Indostani;

Sue kraine, strane, otozi
Posnatichie tuoju viru,
Kieh prostrani, kieh scirozi
Signa mora vali obstiru;

Slaunomchiese tuomu imenu
Vas suiet klagniat, i sgradiene
Sà tuojuhie vechiu szieniu,
Zarkue vstaiat neisbroiene;

Ter ù liepoi toi promieni
Ponouiena s'tobom fuita,
Opetachie viek slachieni,
I godiscta doch cestita;

Samnòm, i ouà, i sua inà
Ti snasc Sinko, moja ciasi,
Kifi slika moja istina,
I jednake meni vlasti;

I, ne samo dobriem, koje
Paruoga Oza hudo dilo,
Nè sgriescenie biesce suoje
Tamne ù jase satuorilo;

Dostoiale tuoje rane
Iesu podat viscgnie cesti,
I ù nebeske suietle strane
Zarne is nochì gnih oduesti;

Neg narodom suiem koliziem,
 Dosle ù kriuo ki sciuiahu,
 I s'griefsima suoiem priziem
 Raiske od frechie dalek stahu;

Netom cistiem sarzem budù
 Tuù fagarlit vieru prauu,
 Cinitichie dà dobudu
 S'malo truda viecnu flauu;

Tolikoje moguch bio
 Trud, i tuoja smart prigliuta,
 Komfi vas suiet slobodio
 Is cegliusti pakla kruta;

Onaje, ona faplatila
 Suesctoe dosle fla nà suiti
 Gliudska narau sakriuila,
 I sctochie od sad sakriuiti;

Samo dase grescnik skrusci,
 I kriuinu suu spouie,
 Ne imai straha suoioi dusci
 Od pakliene stare smie;

Tuoje karui kapglia jedna,
 Kù prolio s'krijsca iesi,
 Opratie jakà, i vriedna
 Suesctoe griehà pod nebesi;

Ioscchie posnà doch vriemena,
 V naj slaghie da jesike
 Bitchie tuoja smart flauiena,
 I spieuane tuoje dike;

I, spie-

I spieuaozim bitchie drafce,
 Glasit tuoja dila, i rici,
 Nego isprasne Garcke lasce,
 Kè tolikò vas fuiet lici ;

Nù Slouinski jefik, koj
 Od Adrie mora redom
 Suukoliku semgliu suoij
 Do pucine mrafne ledom

Nad jefike sue oftale
 Gdichie sakon nafc kraglieuat,
 Neisrecene tuoje huale
 S'velimkomchie slauom pieuat ;

Raslogboie Stuoja suoga,
 Suaki jefik da proslau,
 Da duh suaki huali Boga,
 S'podniscenstuom, i s'gliubau ;

Vidisc onù hrid ù moru,
 Kod Slouinskih doli stranà,
 I visoku onu goru,
 Kaje imenom Bargat suana ;

Ne dò vele ondi vikà
 Nà slauuse nascu gradi
 Grad liepoga Dubrounika,
 Bogogliubne stan cegliadi ;

Silnoi vlasti nè podloscna
 Od naroda dò naroda,
 Viecnachie ù gniem, i vsmnoscna
 S'nasc com ciastim ztit sloboda ;

Vgniem-

DVAESTI, I CETVARTO, 817

V' gniemchiefe viera prauà,
Ne ozkuarniena vřdarřcati
Kod neuiernieh řtò darřcauà,
Kiehchie řli řmai rařtrouati;

V' neuierřtuu pace řřtomu,
řred naroda varla, i boina,
Velicanřtuu pò gniem tuomu,
Đauarchiefe cias dořřtoina;

Kechie Zarkue řlaune, i řuete,
řred gniegouieh rařřiet mira,
Đà ù gniř řemglie řue ciařřtete,
Kà mnořc řuetieh manařřřrà?

Tuchie dieue nami mile,
Tunam řciuiet gliudi vřgodni,
Kij ř'molituam prike od řile
Branitichie řuoi grad rodni;

Tuchie, pohrana od řuiieh đrařřca,
Moguchiachie řřtat teleřa
Nařřcieh řuetaz, koj řřřařřca
Viecnamuchie bit ř'nebeřà;

Tù Kriřc, tuchie peleniza
Bit řraniena tuoja řuetà;
Kojom Majka tuà Đieuiza
Pouiate řur đietera;

Ciřřiem řřebrom, řuietřiem řřatom
řuechie to řřat okouano,
Đielo, koje viecnom řřatom
Bit dořřtoij đarouano;

Tuoichie sciutò tù varh suoga;
 Spieuan biti skladnom pieñi;
 Nichia imena vik tuojea;
 Doch'nà magnie glàs vrefni;

Nikni, nikni liepi grade,
 Rašti ù prauoi stauan viri;
 Takò pašti nechie ikade
 Stanouiti tuoji miri;

Tuomu Stuurzu sciui vgodan;
 I gliubiga suom pameti;
 Čestit, miran, i slobodan,
 Suechiesc vieke tue sciuieti;

Meghiu morem, i semgliome
 Sa sue ù goloi sgraghien hridi,
 Samo nebo daje stobome
 Tko da vieku tebe vuridi?

V' mo'ese spusti ruke,
 Nebesomchiesc josc gospodit,
 Ouò moje jesu odluke,
 Ouakose imà sgodit;

Cim kragliestua nebeskoga
 Slauni Gospod ouò veli,
 Gliubien Sinka gliubienoga
 Suom gliubau i rafueseli;

Vcenizi ù toliko
 V' suom domu skrouni stahu,
 Gdi judino dielo priko
 Ne bes sarcbe proklinahu;

Biehu

DVAESTI, I CETVARTO, 619

Biehu od suieta sue darſcaue;
Meghiu ſobom raſdielili,
Gdichie ſuaki viere prauè
Pripouiedat ſakon mili;

Alli druga duanaeſtoga
Iſabraſce togà od prie,
Mieſſte lude dà kleroga
I on riec Boſciu pripouie;

Taj Matiu doghie frechia,
Dà pociaſtien tiem vreſom,
Iſbranoga ſueta viechia
Broi iſpuni drag nebeſom;

Saſue daſe on broiaſce
Od priproſte kuchie, i traga,
Neumarlumu cias dauaſce
Mirno ſarze, i chiud blaga;

Snifcne gliudi Viſcgni ciaſti,
I ù druſcbu ſuoju prima,
Dà ſuietoune oholafſti
Podniſciti bude ſegnima;

Prid nebomſu male od ziene
Vſione glaue ohole,
Mirne duſce, i ſniſcene
Napugnaui raiſke ſtole;

Sa tiem Boſcij naſliednizi,
Rajſku pomoch cim cekaju,
Iediniſe ſuikolizi
Nà molituu poſtaugliaju;

S'dragom Majkom Boscanstuénom ,
 Kà scgnim stasce ù istòm duoru ,
 S'mirnom suiesti , i sniscenom
 Occi vpriesce suoje vsgoru ;

Ter vruchjema besiedami
 Gouorahu , ah dà prie
 Duh prisueti doghie k'nami ,
 Bes koganam mira nie ;

Nasc Bòg , nasc Kragl tolikrati
 Obechianam staunom rieci ,
 Gniewa ù pomoch s'gàr pollati ,
 Dà sue nasce tughe illieci ;

Sua kaofuse isuarscila ,
 Kanam odkrit dostojase ,
 I ouegaje trieba dila
 Suoja suarha dà vgledase ;

Hodi , hodi Sueti Dusce ,
 Varha doghi nasciem mrazim ,
 Prosuietlinam farza , i dusce
 Boscanstueniem tuoiem frazim ;

Hodi vbofcki Ghiachko isbrani' ,
 K'sinouima tuoiem s'gara ,
 Hod scudieni , hod cekani
 Vdionice raiskieh darà ;

Hod cestiti rasgouoru ,
 Bogogliubna pò kom dusca
 Od suieh dobar plie ù moru ,
 A nebesku slados kuscà ;

Tifi ù trudieh pokoi mili,
V' nemochieh sdrauglie drago
Tifi tufcnom, koj zuili,
Vtiefcienie sladkò, i blago;

Tifi trudniem vmarlina
Tihi hladak ù vruchini,
Kuju s'mislim nefsuesnima
Gnim ognieni pakò cini;

Tifi suietlos fuemoguchia,
Suiesde, i miesez po koj suiete;
Pò koj flatna, i goruchia
Suud funcana kola lete;

Suietlos, koja vas suiet kriepi,
I naredno profuietgliuje;
Bes ke fraka suiſmo ſliepi,
Suakie ù tminah, suak tuguje;

Tifi gliubau Boscanſtuena,
Kà bes luka, i bes ſtriela
Gliudska farza vſceſcena
Nà prauedna nukafc diela;

Koja ſliepa, i raſlika
Kad suietouna gliubau nieſi,
Kę pogleda ſuakolika
Ocitaſu pod nebeſi;

Ti ofdraugliaſc koga ranife,
A ofdrauiti koga budeſc,
Duſcu od ſalà ſuiehmu branife,
Pace od viecne ſmarti bliudeſc;

Tuoiſj

Tuoij cisti nalliednizi

O'vrefu mille tuomu,
Ne ò minuchioi tafctoi dizi,
Ni od dobru suietounomu;

Nebeskoga Chiachka, i Sina

Ti jedinstuom viecniem skladasc,
I scgnim pored jedna istina
Sue stuoregnie gliubko vladasc;

Tifi jezer vode sciue,

Koje kadse tko napie,
Celtit. i drag nebu sciue,
I dò vieka scedan nie;

Iezer, odkle farzu vernu

Sedam raiskieh riekà ifuiru;
Kieh tko vsciuà flas neismiernu,
V' viecnomic goiu, i miru;

Iezer, gdise sue kriposti;

I dobrete sue raghiaju,
Sua veseglia, sue radoſti,
Kę blasçeni vsciuaju;

Tifi ogagn neumarli,

Nà nebeske ki poſcude
Tiho vſciſce, à ne parli
Duſcu, koju tegnut bude;

Koij ù nacin vode ciſte,

Kojà is hladna tece vira,
Gnuſne plame, i neciſte
Krepko gaſi, i ſatira:

Ogagn

Ogagn sueti, bes kojega
 Suetilifšte na suiet niedno
 Nie primieno od Visčgniega;
 Ni prid gnime jes prauedno ;

Po komuse suietglie, i drasce ;
 Cifta flata nà priliku ,
 Dielouanie dobro kasce,
 I neumarlu stiece diku;

V' kòm dusca kojà isgori ,
 Iak Fenice viekouita ,
 Liepscase opet vele stuori ,
 I neumarla sciue lieta ;

Ogagn toli blag, i mio ,
 Koi ù pako dase vputi ,
 Iasbi paklien moguch bio
 V' nebefa obarnuti ;

Tifi sunze bes sapada ,
 Chiachkoje, i Sin istok tebi ,
 Slese od nochi nè pripadà
 Komu tuoi frak sine s'nebi ;

Sunze , od kogà poharana
 Lednieh griehà studen gine ,
 Koga frazim rasgriana
 Verna dusca vik ne stiše ;

Er cim grescne mrase harasc ,
 Gnie cestito cinisc bitie ,
 I suieh dobar ù gnjoi sluarasc
 Vjedno jesen, i prolitie ;

Tifi tihi vietriz blagi,
S'kiem prauedni mirni brode,
Sa doch nà krai raiski dragi,
Suieta ouega mutne vode;

Slieh poscudà vietri opazi
Biefce od tebe tià dalece,
I pakglieni zarni oblazi,
Prau suietlos ki nam preece;

Tifi, koj varhu vodà
V' pocetak suieta hodi,
Kad stuoreniu bitie podà,
V' komuse sad nahodi;

Stare vscesce ti Proroke;
I nadahnu kros moch tuoju,
Dà otaine, i visoke
Vmarliema sgode poju;

Pò tuom dielu Dieua Suetà
Boga ù gluskoi puti face,
Dà kriuine grescna suieta
Pò gnemuse sue potlace;

Pomasanie ti duhouno,
Tifi raiski liek cestiti,
Koj smartno, i otrouno
Suako flo mofc islieciti;

Tuojase isriet cias nemore,
Tkose slauit tebe stauglià,
Neismierno prilit more
V' tiefanse sud priprauglià;

Tue velike, tue blascene
 Ne kratinam darè vechie,
 Rasgouori vzuiliene,
 Smiri nasce gorke smechie;

Hodi operi gnusno sctoje,
 Sctoè nemochno hodi osdraui,
 Hod nàtopi scto fuhoje,
 Tuardua omekscai, kriua ispraui;

Hodi stopli sctoe ledeno,
 Da ne chiuti fle studeni,
 Vprau sctoje isgubieno.
 Kasçi fliepiem put scudieni;

Hodi sladko nasce vfanie,
 Tebe sarze nasce sceli,
 Viscgnie ispuni obechianie,
 Verne tuoje rasueseli;

Oue riedi, alli ouake
 Ozi sueti gouorahu,
 Prisuetoga Duha frake
 Toli sceglno cim cekahu;

S' necekanom bukom kade
 Posta vrnebes strascan s'gori,
 Tere vsesce is nenade
 Garmiet vedri viscgni duori;

Samni semglia sua okolo
 Iak da od suud na gniu farne
 Silnieh vihar plaho kolo,
 Stiene, i dubie dà isuarne;

S'takòm filom rieka starma
 Nis klisüre tuarde harli,
 Po fred gusta takò garma
 Buci ù simu sieuer varli;

Plahi vrnebes vsmnašcase
 V' priliku cesta trieska,
 Kaò dà oborit pripraugliaše
 Na tle gradia sua nebeska;

Suiše od štraha snebivaju,
 Kojachie ouò bit cudeša,
 I poglede vpraugliaiu
 Šapaneni put nebeša;

Is nebeske kad višine
 Šcirokše oblak letiet paši,
 Ki šuncane pun vedrine
 V' frechneim duore vlaši;

Is oblaka švietla toga,
 V hip iedan rafdieliēni,
 Varhu glaue gniš suakoga
 Prošipgliuše plami oggniēni;

Plami oggniēni, ki priliku
 Od ješika gliuškiah daršce,
 I bes šētete šuukoliku
 Šuetu drušcibu tiho pašce;

Takò šnašc ni kad kouaci
 Tuarde oklope kouat budù,
 Terše suaki arue, i jaci
 Šuarhu podat šuomu trudu;

Cim po guosdiu rasgrianu
 Nà ismienize vdaraju,
 Oggienite pò suem stanu
 Iskre letiet nè pristaju;

Tac kad vpre frak funcani
 V' sud slatan, i pun vode,
 Kise ù liepu duoru hrani
 Vismoscite od Gospode;

Pò sue strane od polace,
 Sadà nà pod, sad nà mire
 Isnosita fraka skace,
 I suud leti, suudi vdire;

S'plàma fuietla, i goruchia,
 Draga ocima, farzu mila,
 Suakolika gori kuchia,
 Kad dase ù raj obratila;

A tò er Visegni Chiachko viecui,
 I scgnim faedno Sin gliubieni,
 V' ves i sklad neisreceni
 Meghiu sobom siedinieni;

V' hip oggnia prauednoga,
 S'cestitostim tac velikom,
 Scagliu s'neba Duha suoga
 Suojem drasiem nasliednikom;

Euo Boga, koga isctemo,
 Euo Boga, sui gouore,
 Boga ù sebi sui cujemo,
 Bogom farza nasca gore;

K k k k 2

Same-

Samechiuchi sei besiede ,
Boscanstueni plàm trikrati
Varhu cela gnimi fiede ,
Sà raiskuim kripas dati ;

I tutako prisfuetime
Duhom gliubko nadahnuti ,
Cudnu rados ù toi vrime ,
I neifmiernu suaki ochiuti ;

Iur gnih pamet rasgoriena ,
Missi, oštauglia tasčeta fuita ,
Ter otajstua Boscanstuenà
Bes nikakue sumgnie hità ;

Boscià gliubau obuimila
Sueje dusce iur gnihoue ,
I ù gnih sarze vsadila
S'nouiem millim sceglie noue ;

Iur bes straha slobnich gliudi
Sui slobodni nà duor gredu ,
Dà istinu prauu suudi ,
I riec Bosciu pripouiedu ;

Gnih medeni gouor jaki
Moch ù sebi takù krie ,
Daih lasno narod suaki
V suoi jesik rasumie ;

Bichu blasi dni cestiti ,
Koiy od rusa ime hrane ,
S'mnogom slauom kę ciastiti
Palenstiske obchie strane ;

Sred Sionskogu Grada fueta
 Dohodiasce toga radi,
 Is raslizieh stranà suieta
 Neisbrojene mnoſc cegliadi;

Er kros Zarkuu ſlaunu ſuoju
 Ierufalem liepi tadà
 Veomi ſzienien, i ù broju
 Od nai liepſcieh bieſce grada;

Tù cim Boſcij Vcenizi
 Riec nebesku ſpouiedaju,
 Narauniſe ſuieh jeſizi
 V' beſiedi gnih ſluſcaju;

Parti, Medi, Elamiti,
 Capadoci, Afiani,
 Kreti, Arabi, Garzi, Sciti,
 Boini Slaui, i Rimgniani;

Plodni Egipat, i Cirena,
 I neisbroina cegliad inà,
 Sred iſtocnieh porodiena,
 I ſapadnieh pokrainà;

Velicine, Boſcanſtuene,
 Iedua ſebi ſcto vieruju,
 Suaki ù jeſik ſuoi hualiene,
 Iedniem vſtim ſkladno cuju;

Suakſe veomi cudi od toga,
 Cudeſe oni iſti ù ſebi,
 I cich dara ſamiernoga
 Huale daju Kragliu od nebi;

Ter kaò dasu ù sabitie
 Postauili gliudsko tilo,
 I dà vmarlo slabo bitie
 Suefe od gnih odicliło,

S'krilim suiesti vsuiscene
 V' nebeske lete duore,
 I vsciujaju neisfrecene
 Od blasfenieh rasgouore;

Suakolika jurfu gnima
 Odkriuena pisma suetà,
 Iur dohodne narodima
 Prorokuju stuari od suieta;

Is gnih farza rasuedrena
 Bogie digaò tamne oblake,
 Kiem suies gliudska falliepiena
 Plodi ù sebi misli opakè;

I, ki ù gruboi dotle smechi,
 Od smartise pripadahu,
 Ter od stuari suieh treptechi,
 Po spilahse fakriuahu;

Puni smione vech flobode
 Bielodano suud stupaju,
 Nise boje tescke od sgode,
 Ni sa vmarli sciuoť haju;

Rad gliubauì Boscie pace
 Vlieslibi sui bes straha
 Meghiu plame, meghiu mace,
 I suierenia varla, i plaha;

Tim suiedoce fuemu puku,
 Kako gnihou Kragl gliubieni,
 Komu dasce smartnu muku
 Gliudi kriuo nabunieni;

Viecnoga Oza Sinie prau,
 Kie fiscad s'neba s'gara,
 V couieckoi dà narau
 Grieh, i viecnu smart pohara;

Daje suakj od gnih sprauan
 Rad istine oue vmriti,
 I suoi gonor prau, i stauan
 Istòm karuim potuarditi;

S'tiemse suaki flo snebiuà,
 I skoncanie chiuti mnogo,
 Ledna farza, i strasciua
 Dase vkasat igda mogò;

I, pun Duha prisuetoga,
 I pun viere ne mni prie,
 Dà sà gliubau Mesëtra suoga,
 Glau isgubi, karu prolie;

Tac kad lietne fred vruchine,
 Sione fusce semgliu prasce,
 I neisbroine kros pukline
 Poglie, i strana sceghiu kasce;

Tomse oblazim nebo sklopi,
 I dasce fatiem scudien pade,
 Pitnom vodòm ter natopi,
 I napojj sue liuade,

Traue, i scita, koja dotle!
 S'mnogom boli suieh tescakà
 Vidiahuse lescat po tle,
 Blicda, vsahla, i neiakà;

V' vesegliu, i ù goju
 Suase tai cas oporaue;
 I naraunu selen suoju
 Poglia, i lusi nase staue;

V' sua od suieta cetar diela,
 Rasdieglieni tiem odhode,
 Suud glasechi slauna diela
 Nebeskoga Voeuode;

Ter gnihoue rieci (kako
 Starò pismo prorokuje)
 Pod nebesim miesto suakò,
 I daršcaua suakà cuje;

Niedan narod ne oštaje
 Bes gnihoua spouiedania,
 I gdi scarko šunze vštaje,
 I gdi ù more pakse vklanja;

Sieuernomu semglie ledu,
 I vruchinam podloščene
 Riec nebesku cuiu, i gredu
 Pod sakone Boscanstuene;

Tac kascuchi dobra istina,
 Od cegliadi suake varšte
 V' ime Oza, ù ime Sina,
 V' ime Sueta Duha karšte;

Srechna voda, i cestita,
S'vsmnosceniem prauē viere
Grieh istocni, i sue od suieta
Griehe ostale place, i pere;

Slieh Bogouà fakon gine,
Padà na tle nauk itari,
Bogu istindòm suudse cine
Slaune Zarkue, sueti otari;

Srechni puzi vsmnoscity,
Ki primaju vieru nouu,
Karstianise pò suem suti,
S'mnogòm suojom frechiom souu;

Raste narod mili Bogu
S'nouiem redom statnieh viekà,
Nimu varha dochi mogu
Silne vlasti pakla prieka;

S V A R H A.

R E G E S T V M.

§. §§. §§§. §§§§.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z .

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn
Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vu Xx Yy Zz .

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk
Lll Mmm Nnn Ooo Ppp Qqq Rrr Sss Ttt
Vuu Xxx Yyy Zzz .

Aaaa Bbbb Cccc Dddd Eeee Ffff Gggg Hhhh
Iiii Kkkk Llll .

ROMÆ, Excudebat Mascardus . MDCLXX.

Superiurum permissu .

